

Marcel Baetens – Alex Van der Veken

KRC HAALTERT 1942-2017

Het verhaal van Rood en Groen
Bijdrage tot de geschiedenis van een
dorpsclub

Marcel Baetens – Alex Van der Veken

KRC HAALTERT 1942-2017

Het verhaal van Rood en Groen Bijdrage tot de geschiedenis van een dorpsclub

Teksten mogen overgenomen worden mits bronvermelding.

De auteurs zijn verantwoordelijk voor de teksten en de fotoreproducties.

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	4
Deel 1 Hoe Haaltert het voetbal ontdekte. Een politieke strijd, uitgevochten op de grasmatten ...	6
Hoofdstuk 1: de competities van 1926-27 en 1927-28. De twee Haaltertse clubs in de KBVB.	10
Hoofdstuk 2: vanaf het seizoen 1928-1929 scheiden de wegen ... tot 1938.	13
Hoofdstuk 3: 1938. Beide clubs vervoegen opnieuw de KBVB.	22
Deel 2 De geboorte van Racing Club Haaltert.....	24
WAAROM KREEG RACING HAALTERT HET STAMNUMMER VAN HOGER OP?	27
WAAROM SPEELT RACING IN ROOD EN GROEN?	31
Deel 3 Het verhaal van Racing Haaltert in de KBVB	32
Hoofdstuk 1: 1942. Indrukwekkende intrede in de KBVB, kampioen met het maximum van de punten.....	32
Hoofdstuk 2: van 1943 tot een nieuwe promotie in 1947.....	35
Hoofdstuk 3: van de degradatie in 1947-1948 tot de nieuwe kampioenstitel in 1960	40
Hoofdstuk 4: 1960-1967. Zeven seizoenen in tweede provinciale en een nieuwe degradatie.	53
Hoofdstuk 5: 1967-1972. Bouwen aan een nieuwe sterke ploeg in het vagevuur van derde provinciale.....	63
Hoofdstuk 6: 1972-1980. Met een mix van eigen jeugd en een aantal transfers naar eerste provinciale.....	77
Hoofdstuk 7: 1980-1987. Een solide eerste provinciale, ... ten koste van de eigenheid en van veel geld.....	97
Hoofdstuk 8: 1987-2007. Twintig jaar in tweede provinciale.....	116
Hoofdstuk 9: 2007-2017. Vechten tegen de definitieve ondergang en ... een hoopvol project voor 2020.....	146
BESLUIT	166
BIBLIOGRAFIE	168
Gepubliceerde bronnen	168
Niet gepubliceerde bronnen	168
Archieven kranten en tijdschriften	168
Websites Internet	169
Verantwoording foto's.....	169

Voorwoord

21 juni 1942 betekende in Haaltert niet alleen het begin van de zomer, maar eveneens het ontstaan van de voetbalclub Racing Haaltert, die dit jaar dus haar 75-jarig bestaan viert.

Gedurende die 75 jaar hebben honderden jongens uit Haaltert en de wijde omgeving hun eerste voetbalschoenen versleten “op Roekes meis”, “op ’t Ketjen” of op het Herenthout en hebben zij voor de ontspanning van de inwoners uit Haaltert op zondagnamiddag gezorgd.

“Belzjens Staaf”, “Leine eere Roger en Octaaf”, “Kek zennen Tier”, “Merken Grauf”, “de Jules”, De Vandervekens, John Payne, Berken Stockman, Frank Provost, Hassan en vele anderen, ... menig inwoner uit Haaltert zal u voor de vuist weg nog de namen kunnen citeren van de helden uit een ver of nabij verleden.

Met andere woorden, onze lokale voetbalclub heeft mee het sociale leven van driekwart eeuw bepaald.

Wij vonden dan ook dat deze verjaardag niet ongemerkt voorbij mocht gaan en bieden u met plezier deze publicatie aan.

Voor het verzamelen van de informatie en de foto's in dit werkje, hebben wij urenlang de archieven uitgeplozen van de nationale en de lokale kranten, evenals de nummers van “Sportleven” in het Rijksarchief, maar konden wij ook beschikken over

- het uitgebreide archief van ex-voorzitter Norbert Beelaert, dat door zijn zoon Mark werd overgemaakt aan de Heemkundige Kring,
- het fotoarchief van Mark Beelaert,
- drie publicaties over KRC Haaltert, verschenen in eerdere nummers van het tijdschrift van de Heemkundige Kring, twee van de hand van Jozef Herremans (+) en één van een werkgroep o.l.v. Octaaf Hoebeek,
- het archief van ex-voorzitter Patrick Van Schandevijl en gesprekken met hem,
- het formidabel zelf aangelegd archief van supporter José Hutsebaut,
- de informatie uit gesprekken met oud-speler en oud-bestuurslid Omer Roelandt,
- de talrijke reacties op onze oproep op facebook,
- de notities uit gesprekken met gewezen voorzitter Peter D'Hondt,
- de notities uit gesprekken met een aantal gewezen bestuursleden,
- fragmenten ter inzage uit het persoonlijk archief van een aantal bestuursleden,
- onze eigen ervaringen, die van Alex als ex-speler en van Marcel als supporter.

In een eerste deel behandelen wij het ontstaan van de voetbalsport in Haaltert en gaan we nader in op de rivaliteit tussen de twee clubs, die we als voorlopers kunnen beschouwen van KRC Haaltert, namelijk SK (Sinco) en Hoger-Op.

In een tweede deel beschrijven we de “geboorte” van Racing Haaltert en in een derde deel schrijven wij het verhaal van de Racing binnen de KBVB, onderverdeeld in volgende hoofdstukken:

- de eerste kampioenstitel bij de intrede in de BVB
- van 1943 tot de nieuwe promotie
- tot de kampioenenviering na het seizoen 1959-60
- de periode 1960-1967, het jaar van de degradatie uit tweede provinciale
- het verhaal van het verblijf in derde provinciale tot 1972
- van 1972 tot de promotie naar eerste provinciale in 1980
- de periode in eerste provinciale van 1981 tot 1987

- de twintig jaar in tweede provinciale tot 2007
- het verhaal van het laatste decennium.

Bovendien zijn we erin geslaagd voor elk seizoen de reekssamenstelling en de eindrangschikking te noteren.

Noodzakelijkerwijze hebben wij een selectie moeten maken uit het overvloedige fotomateriaal. De keuze die wij maakten zal steeds subjectief zijn, maar we hebben de foto's geselecteerd in functie van hun relevantie voor de geschiedenis van de club.

Hetzelfde geldt trouwens voor de anekdotes, die verwerkt zijn in dit boek.

Tot slot willen wij nog een welgemeend woord van dank richten aan allen die ons wilden te woord staan, die ons teksten of foto's stuurden en in het bijzonder aan de Heemkundige Kring Haaltert, die de uitgave voor zijn rekening nam.

Veel leesgenot,

Marcel Baetens en Alex Van der Veken.

Deel 1 Hoe Haaltert het voetbal ontdekte. Een politieke strijd, uitgevochten op de grasmat.¹

Toen onze jongens, die aan het front gestreden hadden in de wereldoorlog 1914-1918, terugkeerden naar huis, vertelden zij uiteraard over de verschrikkingen aan het front, maar sommigen hadden ook de mond vol over voetbal, een sport die zij – tijdens de weinige momenten van ontspanning achter het front – hadden leren kennen via de Engelse soldaten.

Eén van die jongens was Jef De Graeve, een van de zonen van "Grauves Fransoeë". Hij is het die mee aan de basis lag van de voetbalsport te Haaltert.

In 1925 waren 432 clubs ingeschreven bij de K.B.V.B. In Oost-Vlaanderen waren dit Association d'Athlétisme Gantoise, Racing Club Gent, Sportclub Eendracht Aalst, Association d'Athlétisme Dendermonde, Association sportive Ronse, Football Club Ronse, Athletic Football Club Geraardsbergen, Football-club Eeklo, Football Club Etoile sportive Gent, Racing Club Lokeren, Racing Club Wetteren, Sportvereniging Oudenaarde, Unal Football Club Ninove, Voetbalclub Eendracht Evergem, en Voetbalclub Willen is Kunnen Eine.

Op 14.12.1926 waren daar nog een aantal clubs bijgekomen: Amicale sportive Rieme, Association sportive Berchem-Oudenaarde, Entente Temse, Excelsior Football Club St. Niklaas, Football en Athletic Club Meulestede, Football Club Eendracht Lokeren, Football Club Evergem Center, Ganda Athletic Club, Red Star Football Club Gent, Sportvereniging Zottegem, Sportkring Temse, Temsica Football Club, Union Gantoise, Voetbalvereniging Wilskracht St. Niklaas, Voetbalclub Zwarte Leeuw Vrasene, Standard Football Club Beveren en ... **Sportkring Haaltert en Sportclub Hoger-Op Haaltert.**

Wanneer Haaltert ineens kon bogen op twee voetbalploegen, had dit essentieel met de lokale politiek te maken.

De aansluiting van de twee Haaltertse clubs was dan ook niet zonder incidenten verlopen. Zoals reeds vermeld had Koning Voetbal in Haaltert zijn intrede gedaan in de persoon van Jef De Graeve. Deze was een neef van Kamiel De Graeve, de toenmalige kopman van de liberale oppositie in de gemeenteraad.

Toen Jef De Graeve van wal stak met een heuse voetbalclub, Sportkring Haaltert, werd hij door de katholieke tegenpartij gecounterd met de oprichting van een eigen club, Sportclub Hoger-Op Haaltert, niettegenstaande de toenmalige katholieke burgemeester Charles Lauwereys, misschien al te voortvarend, het ere-voorzitterschap van Sportkring reeds had aanvaard.

Over het feit dat de burgemeester het erevoorzitterschap eerst aanvaard had en nadien zijn staart introk, maakten de mannen van Sportkring dadelijk een spotliedje:

¹ Voor het beschrijven van deze periode hebben wij ons gebaseerd op twee artikelen "Voetbal te Haaltert (1920-1940)" van de hand van wijlen Jef Herremans, verschenen in de nrs 2 en 3 van het tijdschrift van de Heemkundige Kring uit 1987. Wij hebben de informatie uit deze bijdragen zoveel mogelijk dubbel gecheckt via opzoekingswerk in de archieven van het bondsblad "Sportleven", de kranten Vooruit, Gazet Van Antwerpen, de Volksstem en het weekblad "Het Getrouwe Maldegem" en hebben aan de hand daarvan dan ook enkele aanpassingen gedaan.

*'t Is reeds lang geleden, 't gebeurde bij Sis de Looses,
 Ze waren met ne man of negen.
 Ze gingen stichten ene club,
 Voor allemans geluk.
 Varist en Jef De Deyn gingen bij "'t wit konijn"
 Om hem te vragen of hij ere-voorzitter wou zijn.
 Hij zei van ja en wij, wij waren blij, den "berremeester" was er bij.
 Op zekeren morgen kregen wij een briefje.
 Er stond in dat hij met ons geen affaire wou zoeken.
 Hij trok zijn woorden in.
 Wij zaten er niet mee in.*

Jef De Graeve, omringd en gesteund door Raymond Baccus, de zoon van de postmeester, en Jef De Deyn, die sinds een paar jaar op het "ministerie" werkte, kenden duidelijk de juiste en kortste weg in de administratieve mallemolen van de toenmalige KBVB : Sportkring Haaltert sloot op 30.6.1926 als eerste bij de K.B.V.B. aan. Met het gevolg dat, toen de bestuurders van Hoger-Op een paar weken later eveneens om aansluiting verzochten, zij hun aansluiting geweigerd zagen. Een afvaardiging van Hoger-Op, bestaande uit de hh. Lauwereys (waarschijnlijk Arsène, de halfbroer van de burgemeester), Maurice Vanderhaegen en Cyrille De Backer, verscheen op 10.7.1926 te Brussel voor het Uitvoerend Comité van de K.B.V.B. om te moeten horen dat op hun verzoek om aansluiting niet kon worden ingegaan, gezien de reglementen van de K.B.V.B. het aan de clubs verbood zich in de politiek te mengen.

In het – wat dacht je in die tijd – uitsluitend in het Frans opgestelde verslag van het uitvoerend comité lezen we het volgende:

“Réunion du Comité Exécutif du 10.07.1926. Affiliation comme club effectif du S.C. Hooger-Op Haaltert. Sont présents : MM. Lauwereys, Vanderhaeghen Maurice et De Backer Cyrille, Sportclub Hooger-Op Haaltert ; Poelman, Comité provincial Flandre Orientale. Les délégués du S.C. Hooger-Op Haaltert, après avoir reçu communication du rapport du Comité compétent et du délégué du Comité Exécutif suite à l'enquête d'usage, sont informés de ce qu'en application de la réglementation interdisant aux clubs toute immixtion dans le domaine de la politique, la demande d'affiliation ne peut être agréée. En suite des explications qui leur sont fournies, les délégués s'engagent, au nom du club à se soumettre entièrement aux statuts et règlements de l'U.R.B.S.F.A. et à remplir strictement toutes conditions mises à l'acceptation de nouveaux clubs. En conclusion, le Comité Exécutif charge le Comité provincial de Flandre Orientale de procéder nouvellement à enquête et de transmettre d'urgence son rapport au Secrétariat général à l'effet de permettre éventuellement au club de participer aux championnats de la prochaine saison” (“La Vie Sportive” 1926).

De afvaardiging wist het Uitvoerend Comité er dus toe te bewegen een nieuw onderzoek te bevelen. Dat onderzoek moet gunstig zijn verlopen want op 8.9.1926 erkende het Uitvoerend Comité ook Sportclub Hoger-Op Haaltert als effectief lid van de K.B.V.B.

Het terrein van Sportkring bevond zich op de Middelkouter, langsheen een landweg die de Hoogstraat verbond met het Mussenzeel. De clubkleuren waren groen en wit. De eerste clubsecretaris was Jef De Deyn. De kleuren van Sportkring waren zeker niet toevallig gekozen. Groen en wit waren ook de kleuren van de twee "petrolkerren" van Jef De Graeve. In de volksmond werd de club trouwens "**Sinco**" genoemd, naar de Amerikaanse petroleummultinational waarvan Jef De Graeve te Haaltert depothouder was. De club speelde trouwens met het embleem van de firma SINCO op de truien en zal aldus waarschijnlijk de eerste voetbalploeg in het land geweest zijn die met reclame op de shirts speelde.

Hoger-Op heeft verschillende terreinen gehad, o.m. in de Achterstraat, in de Stationsstraat, op twee verschillende locaties, en in de Molenstraat, rechtover Clippeleers. De kleuren waren zwart en geel. De eerste clubsecretaris was Albert Meganck.

Alvorens de twee clubs aantraden in competitie had SINCO er trouwens al 12 oefenwedstrijden opzitten, waarvan er 6 gewonnen werden, 5 verloren en 1 gelijk gespeeld. Tegenstanders waren Eendracht Aalst (2x), Doornzele, Unal Ninove (3x), GJ Brussel, Al Groeiend Bloeiend Moorsel(2x), Sint Gabriel Liedekerke en ST Lede.²

Vanaf het eerste krantenverslag (de overwinning tegen Eendracht Aalst) kwam de rivaliteit met Hoger-Op reeds aan de oppervlakte:

*“Zondag 3 Januari ontving Sportkring **Sinco** Haeltert de sterke ploeg van S. Cl. Eendracht Aalst. ... Is dat geen succes voor onze Haelertsche sportmannen, uwe eerste match winnen met zulke cijfers en dit op Eendracht Aalst. Bravo mannen van de **Sinco** ge zijt op goeden weg. Zouden de zoo gezegde mannen van Hooger Op (Af) nog zeggen dat gij het niet kunt.”*³

Opmerkelijk was dat vrijwel alle matches op verplaatsing dienden gespeeld te worden, daar SINCO wanhopig op zoek was naar een eigen terrein om de competitie 1926-27 te kunnen starten. Na het gelijkspel op Unal Ninove, eind mei 1926, kon men echter met de nodige trots melden dat er een terrein gevonden was en dat het zeker klaar zou zijn tegen einde augustus, voor de aanvang van de competitie. Maar... in de nacht van zondag 5 september 1926, wilden sommigen blijkbaar toch nog stokken in de wielen steken.⁴

HAELTERT

Zondag nacht hebben onbekende (sic) leelijke parten gespeeld op het plein van Sportkring Haeltert of plein der Sincomannen. Zij hebben alles wat er zich op bevond, totaal afgebroken. Een onderzoek is ingesteld.

Maar op 19 september was het eindelijk zover. Een week voor aanvang van het seizoen werd het terrein plechtig ingehuldigd en werd er een wedstrijd gespeeld voor de “COUPE MONIQUE”.

Deze coupe Monique droeg de naam van de kleindochter van één van de ereleden zoals mag blijken uit volgend verslag⁵.

² 13 juni 1926 De Volksstem pagina 2

³ 7 januari 1926 De Volksstem pagina 2

⁴ 10 september 1926 De Volksstem pagina 2

⁵ 24 september 1926 De Volksstem pagina 2

UIT HAELEERT.

« COUPE MONIQUE ». — Onder een brandende zon had Zondag verleden de inhuldiging plaats van het plein van Sportkring Haeltert. Te dezer gelegenheid gaf den Heer De Smet, eerelid van onzen Sportkring, eene Schaal welke den naam draagt van zijn klein dochterken Monique.

De match ging door tusschen Sportkring Haeltert en F. C. Unal Ninove I.

De uitslag 3—1 in 't voordeel van Ninove is erg vlelend. Het was echter de vijf eerste minuten dat Ninove dankbaar gebruik maakte van de ontreddering van onze ploeg gezien ze op 3 min. tweemaal doelden. Aan de rust was de uitslag nog altijd 2—0 voor Ninove.

Den tweeden time kregen wij verwoede aanvallen van S. K. Haeltert, doch in de voorlijn zit nog de goede combinatie niet.

Ninove heeft de Schaal verdiend doch de uitslag geeft geenszins de verhouding van het spel weder.

Zondag 26 September begint het Kampioenschap van IV afdeeling. De eerste match wordt gespeeld, hier in Haeltert om 3 uur tegen een der grootste favoris voor den titel, S. K. Geeraardsbergen. Begin om 3 uur stipt, op het plein aan het Kerkhof.
SINCO.

Hoofdstuk 1: de competities van 1926-27 en 1927-28. De twee Haaltertse clubs in de KBVB.

1926-1927

De beide Haaltertse clubs werden ingedeeld in de Oost-Vlaamse IVe Afdeling, Serie A, samen met W.K. Eine, A.S.B. Berchem (bij Oudenaarde), en de tweede ploegen van A.S. Ronse, S.V. Zottegem en S.V. Geraardsbergen.

De eerste Haaltertse derby werd gespeeld op 2.1.1927. Sportkring was de gastheer.

In zijn artikel voor de Heemkundige Kring heeft Jef Herreman het over een 1-0 overwinning van SK na een match vol incidenten en diende volgens hem deze wedstrijd herspeeld te worden. Wij vonden in de plaatselijke pers echter een verslag "heet van de naald" (d.d. 7 januari 1927) dat ons een totaal andere uitslag geeft en dat geen gewag maakt van een te herspelen match. Omwille van de vele details en door het feit dat het verslag vrijwel na de wedstrijd geschreven werd, menen wij dit als waarheidsgetrouw te mogen beschouwen. We geven hierbij een letterlijke weergave ervan omdat hierin ook de namen te vinden zijn van zij die in het veld stonden in de eerste Haaltertse derby.⁶

S. K. Haaltert -Hooger Op Haelt. 3—2

Verleden Zondag had, voor ruim 1000 toeschouwers, de match plaats tussen de mannen van de Sinco en deze van Hooger Op.

Er zijn 869 tickets afgeleverd, wat bewijst dat het publiek van Haaltert, belang stelde in dezen match. Om 2 uren stelt scheidsrechter Van Winghen bijgestaan door de HH Eemans en VanSinay, de volgende elftallen in lijn

SK Haaltert

Van Nuffel Marcel

De Bom M – Schoon Frans

Claus L. - Van Den Bruele Ernest – D'Orjo de Marchovelette Fernand

*Van de Velde Robert – Caudron Raymond – Van de Velde Charles – Van Cromphout Alfons
– Schouppe Maurice*

Hoger Op Haaltert

Hendrickx Jozef

Roelants Roger – Van Landuyt Cyrille

Meganck Albert – Sonck E. – Sienaert C.

Redant – Muylaert – Van Landuyt – Van Overwalle – Vernaeye Jules

S. K. Haaltert heeft den beginschop en zijn seffens ten aanval. Hendrickx Jozef weert enkele welgerichte schoten te houden van Caudron en Van de Velde Ch. Doch Hooger Op laat zich zoo niet begaan en verplaatst het spel in het kamp van S. K. Haaltert. Hooger Op toont zich licht de meerdere en weet na 15 minuten spel zijn meerderheid te bewijzen door het ontegensprekelijk openen der scor door Vernaeye.

De spelers van S. K. kunnen de goede combinatie niet vinden Het samenspel ontbreekt. Zij laten zich toch niet ontmoedigen en enkele ogenblikken later zendt Caudron den gelijkmaker

⁶ 7 januari 1927 De Volksstem pagina 2

binnen. Daarna is het spel verdeeld en de rust wordt gefloten met 1-1, wat goed de speelverhouding van het eerste deel weergeeft.

Na de citroentjes, krijgen wij van weerskanten nogal verdeeld spel met gevaarlijke aanvallen van beide zijden. Hendrickx doet zich vooral opmerken door zijn kalm en vast optreden als goalkeeper. Schoone en welgerichte ballen wist hij te houden. Van Nuffel werd ook beproefd en heeft bewezen dat hij van geen klein gerucht vervaard is.

Na twintig minuten spel geeft Schouppe gepast over aan Charelken (Van De Velde nvdr), die op meesterlijke wijze nummer twee voor zijn ploeg binnen zendt. Dit mag voorzeker het schoonste doelpunt der partij genoemd worden. Was mij dat een gejuich bij onze supporters. Nu komt er vuur in en weinige minuten later zit nummer 3 voor SK door Caudron op een der backs gegeven, in Hoger Op 's kas.

S. K. jubelt. Iedereen waant den match gedaan, nog enkele minuten. Van weerskanten worden ernstige pogingen angewend, de eene om hunnen voorsprong te vermeerderen en de andere om hun achterstel te verminderen.

Free-Krick tegen Caudron. Sonck geeft hem. Schoon werkt onvoldoende weg. Van Nuffel kan er nauwelijks aan en klopt binnen 3—2 Van weerskanten wordt dapper gespeeld.

Van den Bruelle doet paardenwerk.

Schoon en De Bom onderscheiden zich. Het einde wordt gefloten, aan S. K. eene nipte 3—2 overwinning latende.

De Spelers van beide elftallen dienen hartelijk proficiat gewenscht te worden, voor hun kalm en sportief optreden. Geen enkel speler heeft eene opmerking van wegens den scheidsrechter opgelopen.

De scheidsrechter heeft den match op voorbeeldige wijze geleid.

J.DD.

De initialen JDD doen vermoeden dat Jef De Deyn, secretaris van Sinco, de auteur van het artikel was. Twee zaken vallen ons hierbij op. De allereerste derby lokte ongeveer 1000 toeschouwers en in de rangen van Sinco speelde een echte edelman, Fernand D'Orjo de Marchovelette, afkomstig uit Tielt. Het was via bemiddeling van Jozef Yernaux, echtgenoot van Jeanne Lauwereys, de dochter van "Siskes Zjang" – Jean-Baptiste Lauwereys, de rijke kanthandelaar uit de Windmolenstraat, dat deze telg van een adellijke familie met roots in Namen, bij de Sinco de voetbalschoenen had aangetrokken.

In de krant van 8 februari 1927 vonden wij opnieuw Sinco als overwinnaar van de derby, ditmaal met 2-0.

Na dit eerste voetbalseizoen, zag de eindrangschikking van de IVe Afdeling, Serie A er volgens Jef Herreman als volgt uit:

1. Berchem	12	9	1	2	47	14	20
2. Eine	12	8	2	2	33	13	18
3. Zottegem	12	7	3	2	28	18	16
4. Hoger-Op Haaltert	12	4	6	2	28	27	10
5. Assa Ronse	12	2	7	3	20	51	7
6. Sportkring Haaltert	12	3	8	1	13	37	7
7. Geraardsbergen	12	2	8	2	18	32	6

Hoewel hij als bron het bondsblad aanhaalt, hebben wij redenen om hieraan te twijfelen want wij komen voor SK Haaltert minstens op 8 punten uit, nl. overwinningen tegen Geraardsbergen (4-2), Ronse (3-1), Hoger-Op (3-2 en 2-0).

1927-1928

Tijdens het seizoen 1927-1928 kwamen de Haaltertse clubs nogmaals uit in de IVe Afdeling, Serie C. In deze reeks traden slechts 4 (vier) ploegen aan. De beide Haaltertse clubs, Volharden uit Aalst en Green Star uit het Gentse. In de eindrangschikking was Sportkring tweede, na Volharden Aalst, en Hoger-Op werd derde.

Ook nu won de Sinco de twee derby's.

Na de competitie traden de twee ploegen ook aan in een competitie om de "Schaal Eendracht Aalst", samen met Volharden en een A- en B-elftal van Eendracht Aalst.

In deze competitie kon Hoger-Op eindelijk een eerste keer winnen van Sinco.

In totaal kwamen tijdens deze eerste twee seizoenen de beide Haaltertse clubs niet minder dan 8 maal tegen elkaar uit (in competitie en toernooien) en in de onderlinge confrontaties was Sinco 7 keer de baas.

Het elftal van SK "SINCO" Haaltert uit het seizoen 1926-27 met reclame op de shirts.

1ste rij v.l.n.r.: Robert Vandeveld (Denderhoutem), Hubert Baetens, Charles Vandeveld (Nieuwerkerken), Alfons Van Cromphout, Fernand d'Orjo de Marchovelette.

2de rij vlnr: Robert Coppens, Ghilain De Pauw en Maurice Schoupe.

3de rij v.l.n.r.: Jef De Deyn, Raymond Baccus en Evarist Van den Bruelle.

Hoofdstuk 2: vanaf het seizoen 1928-1929 scheiden de wegen ... tot 1938.

De lokale derby's waren toen gevreesde confrontaties. Het fysieke geweld waarmee de spelers elkaar soms te lijf gingen gaf vaak aanleiding tot ruzie en vechtpartijen. Was het daarom of omwille van de 7 nederlagen in de onderlinge confrontaties dat Hoger-Op na het seizoen 1927-1928 de K.B.V.B. verliet en aansloot bij het "Diocesaan verbond"?

Hoe dan ook, vanaf 1928-1929 gingen beide clubs hun eigen weg.

Hoger-Op onderscheidde zich dus in het "diocesaan verbond", later het "Katholiek Sportverbond" genoemd, en Sportkring bleef bij de K.B.V.B.

SK Haaltert vanaf het seizoen 1928-1929

Tot het seizoen 1934-1935 lid van de KBVB

Van 1928 tot 1935 speelde "de Sinco" in de provinciale reeksen van de KBVB.

Seizoen 1928-1929

De ploeg kwam uit in IIIde provinciale afdeling reeks A.

De tegenstanders waren: Eendracht Aalst (B-elftal), Racing Aalst (in de loop van de competitie geschrapt wegens het opstellen van een reeks spelers, aangesloten bij Eendracht Aalst), Beveren, Volharden, Unal Ninove, Temsica, Vrasene, Sombeke en SK Zele.

Haaltert eindigde laatste.

Seizoen 1929-1930

IIIde afdeling met o.a. Alost Sports (de Franstalige ploeg, opgericht door de bazen van textielfabriek FFR), Sombeke, Beveren Waas en Standaard Denderleeuw.

Haaltert steeg samen met Alost Sports naar IIde provinciale afdeling.

Seizoen 1930-1931

In deze reeks traden aan: SK Haaltert, Volharden Aalst, Deinze, Meulestede, Alost Sports, Temsica, Berchem, Zele, Green Boys Doornzele, Denderleeuw, Eine en Union Gantoise.

Haaltert bleek het zwakke broertje uit de reeks en eindigde laatste met 5 punten en een doelsaldo van 23 doelpunten voor en 96 tegen (met als meest merkwaardig resultaat een 14-2 nederlaag tegen kampioen Volharden).

Seizoen 1931-1932

Haaltert speelde in de 2de gewestelijke afdeling met als tegenstanders:

Berchem, Meulestede, Denderleeuw, Temsica, Alost Sports, Olsene, Eine, Green Boys, Sparta Petegem, Zulte, Rieme en Union Gantoise.

Het bilan op het einde van het seizoen was al weinig beter dan het jaar voordien. Opnieuw laatste, doch deze keer met 9 punten (38 doelpunten voor en ...120 tegen).

Het elftal uit het seizoen 1931-32

Geknielt v.l.n.r.: Alfons Van Cromphout, Robert Huvet, ???, Robert De Graeve, Achiel Daghuys, Aloïs Vleurinck en Frans Van de Weghe.

Staand v.l.n.r.: Louis Claes, Maurice Vercruyssen, Victor De Pril, Aimé Van de Weghe en Alexis Van der Veken.

Seizoen 1932-1933

Tweede gewestelijke reeks A met volgende clubs: Scela Zele, Rieme, Green Boys, SK Zele, FC Denderleeuw, Union Gantoise, SK Haaltert, Standaard Denderleeuw, Alost Sports, Belgica, Standaard Lokeren, Black Boys, Belsele en Transparent.

Haaltert hoorde opnieuw bij de zwakke broertjes en tijdens de wedstrijd tegen Alost Sports, op 20 november, leidde dit tot de nodige frustraties: voor de rust werden al twee spelers van SK uitgesloten en na de rust, bij een 8-0 stand in het voordeel van Alost Sports, verlieten de andere spelers van Haaltert het veld.

In een verslag over een wedstrijd van zijn club Hoger-Op (in het diocesaan verbond) alludeerde een supporter van Hoger Op hier met genoeg op:⁷

⁷ 22 december 1932 De Volksstem pagina 3

Voetbalclub Hooger-Op, Haeltert.

Zondag 18^e December heeft er op het plein van Hooger-Op, gelegen aan den steenweg Aalst-Geeraardsbergen een match plaats gehad tusschen Haeltert Hooger-Op en Nukerke-bij-Rense. Deze twee elftallen bekleeden de tweede en eerste plaats hunner afdeeling, en komen op 9 gespeelde matchen Haeltert met 15 punten en Nukerken met 16 punten. Hooger Op heeft dezen hard betwisten strijd gewonnen met 6 goals tegen 3. Een talrijk publiek woonde dezen sportief gespeelden match bij en de talrijke supporters van Haeltert hebben hunne mannen geestdriftig toegejuicht. Op 9 gespeelde matchen heeft Hooger-Op 44 goals vóór en enkel 15 tegen. Wie dezen match Zondag laatst bijwoonde moet rechtuit bekennen dat de spelers van Hooger-Op Haeltert, op sportieviteit hoog aanspraak mogen maken en gansch onafhankelijk zijn met spelers van Haeltert overlaats tegen Alost Sports gespeeld en waarvan er gewag is gemaakt in sportrubriek van dees geëerd dagblad.

Hoogeropper.

De reactie van SK, bij monde van secretaris Jef De Deyn liet echter niet lang op zich wachten.⁸

Het Bestuur van Sportkring Haeltert, vergaderd in Bestuursvergadering van 22 December, heeft kennis genomen van het slot van het artikel van Hooger Op, Haeltert, ingelascht in De Volksstem.

Protesteert tegen de lage wijze waarmede Hooger Op de sportieve faam van S. K. Haeltert wil bevuilden.

Vraagt aan ondergeteekende van dit artikel, of hij wel de match Aalst Sport—S. K. Haeltert bijgewoond heeft.

of hij dan, ja of neen, sportman genoeg is om de feiten voor te leggen aan de sportmannen van het land van Aalst, gelijk deze gebeurd zijn.

Verwijst hem naar het feit, dat elk zich in zijn eigen huishouden dient bezig te houden : Hooger Op in D. S. en S. K. Haeltert in de K. B. V. B.

Wijst hem op vroegere feiten welke zich zoowel bij Hooger Op als bij Sineo hebben voorgedaan.

En zet Hooger Op eindelijk aan de sportieve geest in Haeltert op een andere wijze te bewerken, wel wetende dat er in Haeltert weinig of geen sportmannen zijn van een middelmatig gehalte,

Drukt de hoop uit dat het hierbij zal blijven en groet sportief,

Voor het Bestuur : *De Deyn J.*

In december 1932 werd Robert De Graeve opgenomen in een selectie van spelers uit Oost-Vlaanderen, die het opnamen tegen het nationale militaire elftal.

⁸ 27 december 1932 De Volksstem pagina 3

Seizoen 1933-1934

Elf ploegen startten de competitie in de tweede gewestelijke afdeling B.

FC Denderleeuw, Standaard Denderleeuw, Aalst Sport, Eine, Sottegem, Haaltert, Eename, HHH Zulte, Sparta Petegem FC Brakel en E.O. Nederbrakel.

Halfweg stond Haaltert voorlaatste. Geen eindstand gevonden.

Seizoen 1934-1935

FC Denderleeuw, Kruishoutem, Aalst Sport, Eine, Berchem, Olsene, Sottegem, Haaltert, Eename, HHH Zulte, Sparta Petegem FC Brakel en E.O. Nederbrakel speelden in tweede gewestelijke B en Haaltert eindigde opnieuw bij de staartploegen.

Uit dit laatste seizoen bij de KBVB vonden we volgende opstelling terug:

Cromphout

De Pril – Jozef Leroy

De Winter – De Graeve – Van Poel

Van de Weghe – Van Droogenbroeck – Van Cauwenberghe – Vanderveken – Van de Weghe.

Bilan van 7 seizoenen KBVB

Als we kijken naar de ploegen tegen dewelke SK het opnam, moeten we vaststellen dat bepaalde verplaatsingen voor die tijd echt avontuurlijk waren en uren in beslag zullen genomen hebben. In acht genomen de staat van de wegen en de verplaatsingsmiddelen van toen, was het inderdaad geen sinecure te gaan spelen in de vier uitersten van de provincie.

Wat de vele verre en gevaarlijke verplaatsingen betreft, bij de SINCO werd dit opgelost door het gebruik van de camion “koloniale waren” van speler Maurice Schouppe oftewel “Zjeppes Maurice”. Maurice was ook een fervent jager en nam uit veiligheidsoverwegingen steeds zijn geweer en revolver mee. Vooral voor verplaatsingen naar het Waasland was men beducht! Een match (Kruibeke?) liep daar eens volledig uit de hand en ze moesten samen met de arbiter vluchten in de camion, waarop Maurice zei: “Evarist (Van Den Bruelle, de enige die ook kon rijden) neem het stuur over en geef vol gas”, waarop Maurice zijn geweer nam en een paar zware salvo’s boven de woedende menigte afvuurde. Verbazing alom!! Waarop Jeppen zei: “Chance hé gasten da mennen camion ni in panne gevallen is.”

Uit een aantal verslagen is ook af te leiden dat ontgoocheling en frustratie zich vaak manifesteerden bij de zware nederlagen die geleden werden.

Vanaf september 1935 tot het seizoen 1937-38, lid van de “VLAAMSCHE VOETBALBOND”

Einde 1935 verliet ook Sportkring Haaltert de K.B.V.B. om gedurende enkele jaren in de “Vlaamsche Voetbalbond” te gaan spelen.

Een woordje uitleg over de “Vlaamsche Voetbalbond”

Het Frans was de officiële omgangstaal binnen de KBVB en werd gebruikt in alle briefwisseling, vergaderingen en bijeenkomsten. In de jaren '20 trok echter een democratiseringsgolf door het voetbal en kende de sport een – tot dan toe – ongeziene populariteit. Al snel ontstonden verschillende Nederlandstalige voetbalverenigingen op het Vlaamse platteland. De officiële taal van de voetbalbond bleef voorlopig het Frans, wat tot lokale en regionale protesten leidde. Toen, ondanks deze herhaalde protesten, de bond ééntalig Frans bleef, gaf dit in 1929 aanleiding tot een incident waardoor een jaar later een “Vlaamsche Voetbalbond” (VVB) werd opgericht door enkele Antwerpse flaminganten onder leiding van Jules Vranken.

Er waren twee specifieke incidenten die aanleiding gaven tot de oprichting. Een eerste incident deed zich voor met de “IJzerratten”, die van de voetbalbond geen toestemming kregen om vriendschappelijke wedstrijden te organiseren om fondsen te verzamelen voor het IJzermonument en de IJzerbedevaart in Diksmuide. Deze weigering zette kwaad bloed bij verschillende Vlaamse voetballers. Een tweede incident betrof de Vlaamse scheidsrechter Jules Vranken die weigerde het Franstalige scheidsrechtersblad in te vullen. Deze twee incidenten waren de directe aanleiding tot het oprichten van de VVB op 13 februari 1930 met Jules Vranken als eerste Secretaris-Generaal. De Belgische voetbalbond weerde clubs die collaboreerden met de nieuwe Vlaamse bond en publiceerde in haar bondsblad “La Vie Sportive” een lijst van uitgesloten clubs.

Behalve Jules Vranken was er nog een tweede spilfiguur in deze ontwikkelingen: René van Thillo. In Kortrijk stichtte van Thillo, samen met enkele Nederlandstalige leden van het francofone Courtrai Sports, een nieuwe voetbalclub, Kortrijk VV. Van Thillo was ervan overtuigd dat de strijd voor Vlaamse emancipatie zich niet moest beperken tot de politieke sferen: de voetbalsport diende in dienst van de Vlaamse zaak te staan. Hiermee stond hij lijnrecht tegenover Jules Vranken, die vond dat de VVB zich buiten elke politieke inspraak moest houden.

Jules Vranken verliet de VVB en werd vervangen door Robert Verbelen, een prominent lid van het VNV. De link met nationalistische politici en de fascistische sympathieën van van Thillo en Verbelen werd steeds explicieter. Tijdens de oorlog was van Thillo verantwoordelijk voor de ‘Vrijwillige Arbeidsdienst voor Vlaanderen’ en werd Verbelen een van de medeoprichters van de ‘Algemene SS Vlaanderen’.

Nu en dan organiseerde de VVB voetbalwedstrijden tegen ploegen van het Duitse leger, maar de Duitsers zelf erkenden officieel enkel de Belgische Voetbalbond. Reeds tijdens de oorlog verlieten talrijke clubs de VVB en na de oorlog verdween de bond. Van Thillo vluchtte naar Argentinië en Verbelen dook onder in Oostenrijk. Deze korte episode met een VVB had alvast tot gevolg dat de Belgische Voetbalbond inspanningen ging doen voor de Vlaamse taal.⁹

⁹ Bron: Koen Colpaert, Rode Duivels, nationalisme en identiteiten. Een inhoudsanalyse van ‘Le Soir’ en ‘Het Nieuwsblad’ (1920-2008), Masterproef voorgelegd tot het behalen van de graad Master in de Geschiedenis, Academiejaar 2008-2009.

Seizoen 1935-1936

Tweede klasse Oost-Vlaanderen Vlaamsche voetbalbond:

Haaltert – Moorsel – Wanzele – Impe – Kwatrecht – Aigem – Sint-Gillis – Jonge Leeuwen
Mijlbeek – SK Terjoden – Oordegem.

Haaltert steeg naar de “Overgangsklasse” samen met Kwatrecht.

Seizoen 1936-1937

Overgangsklasse Oost-Vlaanderen.

Haaltert eindigde voorlaatste in een reeks met:

SK Aalst (een van de stichtende clubs van de VVB), Lebbeke, Denderleeuw, Steendorp,
Maldegem, Kemzeke, Moortzele, Sint-Niklaas, Aardenburg, Kwatrecht, Merelbeke,
Erembodegem, Haaltert en Kallo.

Seizoen 1937-1938

Haaltert speelde opnieuw in de tweede klasse Oost-Vlaanderen, maar we konden geen
resultaten op de kop tikken.

SC Hoger-Op Haaltert vanaf het seizoen 1928-29 tot het seizoen 1937-38

Hoger-Op sloot dus aan bij het “diocesaan verbond”, later het “Katholiek Sportverbond”.

Door het feit dat de vooroorlogse archieven van het “Katholiek Sportverbond” verdwenen zijn, konden wij ons enkel baseren op wat sporadisch in de lokale kranten verscheen. Hierbij een overzicht van wat we vonden:

Seizoen 1928-1929

Eerste afdeling land van Aalst diocesaan sportverbond.

Volgende ploegen waren zeker tegenstanders: Hoger Op Merchtem – Zele – Lebbeke – Aalst Vooruit– Klauwaerts Mere – Denderleeuw.

Het tweede elftal trad onder anderen aan tegen FC Denderhoutem.

Seizoen 1931-1932

Een aantal spelers van Hoger-Op werden geselecteerd voor het Oost-Vlaamse elftal dat het opnam tegen een Brabantse selectie: doelman Emiel Van Cauwenbergh (Krolle Miel), Roger Scheerlinck en Herman De Man.

Seizoen 1933-1934

Hoger Op speelde in de “eereklassse” met volgende tegenstanders: Zelzate, Sint-Denijs, Kluizen, Gentbrugge, Watervliet, Destelbergen, Heusden, Drongen, Kaprijke, Kwaremont en Gova. Haaltert eindigde voorlaatste met 12 punten en zakte samen met Gova.

Seizoen 1935-36

Het duo Dolf Dooremont en Miel Van Cauwenbergh zat in de selectie van het Aalsters verbond dat het opnam tegen het Brussels Verbond. Uit gesprekken met oudere gesprekspartners konden we trouwens afleiden dat Miel Van Cauwenbergh een tijdje het doel verdedigde van Eendracht Aalst. Enig opzoekwerk leert ons dat dit wel degelijk het geval was in 1934.

Op de volgende bladzijde een foto uit 1934-35 (elftal en bestuur voor de wedstrijd in Herzele) en één uit 1935-36.

Zittend v.l.n.r. Remi Heyman, Roger Roelants, Polydoor De Meyer, Miel Van Cauwenbergh, Roger Scheerlinck, Albert Meganck, Arthur Van der Stockt.

Staannd v.l.n.r. Paul Muylaert, Jef Roelandt, Matteus, Maurice De Brouwer, Arsène Lauwereys, Hector De Backer, Albert Van Cauwenbergh, Frans Muylaert, Clement Boeykens, Jef Roelant, Jef Deleenheer, Frans Van der Stockt, Dolf Dooremont, Paul Deloof, Albert Lauwereys, Remi De Swaef.

1935-36 -Gekniel v.l.n.r.: Jef Deleenheer, Gilbert Redant, Herman De Man, Clement Boeykens, Dolf Dooremont.

Staannd v.l.n.r.: Arthur Van den Berghe, Arthur Van Der Stockt, Maurice Redant, Miel Van Cauwenbergh, Roger Scheerlinck, Roger Roelants, Frans Redant, Maurice De Brouwer.

Hoofdstuk 3: 1938. Beide clubs vervoegen opnieuw de KBVB.

Tijdens het seizoen 1938-1939 vervoegden de Haalterse clubs opnieuw de K.B.V.B.
Op 19.10.1938 sloot Hoger-Op aan.

Secretaris: Maurice De Brouwer, Dorp 6, Haaltert; schatbewaarder: Roger Roelants, Dorp 6, Haaltert; terrein: Geraardsbergse steenweg; kleuren: zwart en geel.

Op 31.10.1938 volgde Sportkring, echter onder de benaming F.C. Eendracht Haaltert.

Secretaris: Aimé Van de Weghe, Geraardsbergse straat, 71, Erembodegem (Terjoden);
terrein: oude instellingen van Sportkring Haaltert; kleuren: groen en geel.

Over de stichting van Eendracht Haaltert vonden we meer bijzonderheden in volgend krantenartikel.¹⁰

¹⁰ 14 november 1938 De Volksstem pagina 3

De spelers van de nieuwe ploeg poseerden fier op de foto.

Geknield v.l.n.r.: Omer Verlé, Jef D'Haeseleer, Jef Herreman, Robert Van Cauwenbergh, Maurice Van de Weghe.

Staand v.l.n.r.: Achiël Herreman, Frans Hunninck, Jef Van Poel, Victor De Pril, Evarist Beeckman, Frans Van De Weghe.

Seizoen 1938-1939

De beide clubs speelden in de afdeling "Denderstreek" van de KBVB met volgende tegenstanders:

Volharden, Aalst Sport, Sottegem, Racing Wetteren, Standaard Denderleeuw, FC Denderleeuw, Ninove en Geraardsbergen.

In de twee derby's trok Hoger Op duidelijk aan het langste eind: 0-3 in de heenmatch en liefst 8-0 in de terugwedstrijd.

Deze derby zou meteen ook de laatste worden tussen de twee (politieke) tegenstanders.

Seizoen 1939-1940

Voor het seizoen 1939-1940 schreven beide ploegen nog in voor een noodcompetitie.¹¹

Maar door de mobilisatie bracht Hoger Op geen elftal meer in lijn. Eendracht startte nog wel, maar moest na de strenge winter en de lange winterstop noodgedwongen forfait geven voor de rest van het seizoen.

En zo eindigde ook de pioniersperiode, die de stichting van RC Haaltert voorafging.

¹¹ Info in dagblad Vooruit

Deel 2 De geboorte van Racing Club Haaltert¹²

We pikken de draad op waar we het vorige hoofdstuk hebben afgesloten.

Na de Duitse inval in mei 1940 was er dat jaar uiteraard geen sprake meer van voetbal, laat staan competitievoetbal.

Maar reeds in 1941 organiseerden een aantal jongelui, lid van de vroegere clubs Sinco en Hoger-Op, zich opnieuw om hun geliefkoosde sport uit te oefenen.

Blijkbaar was de grootste moeilijkheid een terrein te vinden in de gemeente zelf want men koos een geschikte weide op de Geraardsbergse steenweg in Heldergem, aan “den entrepreneur”. Het lokaal werd gevestigd bij Duym, in Heldergem, schoonvader van Albert Renneboogh (Celle Berken).

De spelers van het eerste uur waren: Désiré Allaer, Clement D’Haeseleer, Robert Gees, Achiel Herremans, Herman Herremans, Frans Hunninck, Gustaaf Lauwereys, Paul Meganck, Albert Renneboogh, Erwin Scheerlinck, Albert van Cauwenbergh (Mere), Frans Renneboogh, Albert Van Cauwenbergh (Krollen Ber), Emiel Van Cauwenbergh (Krolle Miel), Robert Van Cauwenbergh en Maurice Van Overwaelle.

Terzelfdertijd werden onder impuls van Sincobezieler Jozef De Graeve “De stormvogels” opgericht. In deze ploeg speelden o.m.: Albert Deleenheer Roger De Backer, Lucien De Schepper, Marcel De Vriendt, Eduard De Sutter, Maurice Elskens, Paul Herremans, Octaaf Hoebeeck, Jan Mally, Paul Raes, Omer Roelandt, Theophile Van der Maelen, Edward Van de Sijpe, Jozef Van Impe, Roger Van Hoorde en Marcel van Waeyenbergh. Helaas, een ernstige ziekte velde de initiatiefnemer en de Stormvogels kenden dan ook een kortstondig bestaan. De club is nooit “officieel” opgericht en speelde ook niet op een gereguleerd terrein, maar wel op een weide, “Kluësters meis” (waar nu optiek Van Pottelbergh is). Het “terrein” had ongeregelde afmetingen en men speelde in diverse opstellingen (gaande van 6 tot 11 man) enkele “matchen” tegen gelegenheidsploegen uit Ede en “den Eekent”.

In 1942 moesten de spelers die in Heldergem voetbalden op zoek naar een nieuw terrein. Eerst verhuisde men naar de Achterstraat maar door tussenkomst van Albert en vooral Jozef Renneboogh kwam er een oplossing. Er werd een akkoord bereikt met Petrus Van Londersele (Roekes Peecken) en deze verhuurde zijn weide tegenover zijn hoeve in de huidige Windmolenstraat.

Een reorganisatie drong zich op en er werd een vergadering gepland op 21 juni 1942 in café ‘De Wijngaard’ (bij Celle Jef) op de Hoogstraat. Het trapkamertje was te klein en moeder Germaine werd uit de keuken gebannen zodat haar territorium ook dienstdeed als vergaderplaats. De archieven van wijlen Robert De Graeve bevatten een lijst met de aanwezige spelers, kandidaat spelers en bestuursleden.

Uit Haaltert waren het: Jozef Renneboogh (Hoogstraat), Frans Renneboogh (Eekent), Roger Scheerlinck (Molenstraat), Hector De Backer (Eekent), Paul De Graeve (Houtmarkt), Paul Meganck (Achterstraat), Maurice Van Overwaelle (Achterstraat), Erwin Scheerlinck

¹² Voor dit hoofdstuk, maakten we dankbaar gebruik van een artikel in het tijdschrift van de Heemkundige kring, 1999, nr. 2. Het artikel droeg als titel “Racing Haaltert 50 jaar jong” en werd geschreven door een groep oud-spelers o.l.v. Octaaf Hoebeeck. Ook hier hebben we de tekst getoetst aan wat verscheen in de pers en hebben we – waar nodig – wijzigingen aangebracht.

(Molenstraat), Désiré Allaer (Achterstraat), Achiël Herreman (Achterstraat), Frans Hunninck (Achterstraat), Robert Van Cauwenbergh (Kattestraat), Kamiel Baeten (Hoogstraat), Omer Roelandt (Stationsstraat), Jan Mally (Pluimstraat), Paul Herreman (Stationsstraat), Albert Deleenheer (Molenstraat), Octaaf Hoebeeck (Bosstraat), Marcel De Vriendt (Molenstraat), Maurice Elskens (Stationsstraat), Lucien De Schepper (Hoogstraat), Marcel Van Waeyenbergh (Hoogstraat), Eduard De Sutter (Muisstraat), Emile De Smet (Hoogstraat), Theofile Van der Maelen (Hoogstraat), Jozef Van Impe (Bosstraat) en Albert Van Cauwenbergh.

Uit Kerksken:

Gustaaf Lauwereys (Driehoek), Robert Gees (Driehoek), Herman Herremans (Dorp) en Edward Van de Sijpe (Bergstraat).

Uit Heldergem:

Albert Renneboogh (Dries).

Uit Terjoden waren aanwezig Clement D'Haeseleer (Geraardsbergse steenweg) en Roger De Backer (Geraardsbergse steenweg) en er was ook één Aalstenaar Maurice De Leeuw.

De eerste belangrijke functies werden waargenomen door

- Jozef Renneboogh, (voorzitter),
- Frans Renneboogh (ondervoorzitter),
- Hector De Backer (penningmeester) en
- Roger Scheerlinck (secretaris).

Toen een naam diende gekozen te worden voor de nieuw opgerichte club gaf dit aanleiding tot enig dispuut. Enkele aanwezigen opteerden voor "Excelsior Haaltert". Dit voorstel werd prompt afgewezen werd door de ex-Sincospelers. "Excelsior" betekent "steeds hoger" en dit "geurde" te sterk naar het vroegere "Hoger-op". Uiteindelijk bereikte men een consensus rond de naam "Racing Haaltert" en secretaris Roger Scheerlinck kon het opgestelde reglement ter bespreking voorleggen.

De uiteindelijke goedkeuring gebeurde op 28 juni 1942.

We willen u de tekst van dit eerste reglement – dat een waar tijdsdocument is – zeker niet onthouden:

REGLEMENT DER SPELERS

- 1) De spelers die verwittigd worden een match te spelen moeten ten minste een half uur voor den aanvang der match in het lokaal tegenwoordig zijn, en dit gebeurlijk ook voor de verplaatsingen.*
- 2) In geval een speler belet is een match te spelen moet hij ten minste 24 uren op voorhand een bestuurslid verwittigen, in geval dit niet gebeurt kan hij voor verscheidene matches geschorst worden.*
- 3) De spelers moeten zich altijd gedragen naar de onderrichtingen van het bestuur, en den Belgischen Voetbalbond en gedurende de match naar de onderrichtingen van hun aanvoerder die de plaatsvervanger is van het bestuur.*
- 4) De spelers moet zeer beleefd handelen tegenover den scheidsrechter en zijn bevelen met de grootste kalmte uitvoeren.*
- 5) Alle reparatiën aan équipement zijn voorloopig ten laste van de spelers.*
- 6) Zonder gegronde reden van belet zijn de spelers verplicht al de oefeningen en vergaderingen bij te wonen. Een speler die meer dan een maal de oefeningen of vergaderingen zal verwaarlozen zonder gegronde reden zal onwederroepelijk voor verscheidene matches uit de ploeg gezet worden. Het bestuur zal beslissen of de opgegeven reden grondig zijn. Indien de reden niet grondig is, zal de speler een boet van Frs. 5.- betalen.*
- 7) De spelers moeten zich van in het lokaal naar het terrein in groep begeven.*

- 8) Indien de aanvoerder gedurende de match aan spelers bevelen geeft van plaats te veranderen moet dit onmiddellijk geschieden.
- 9) In geval het bestuur feesten inricht en beroep doet op de spelers worden zij altijd vriendelijk verzocht hunne medewerking te verlenen.
- 10) Indien een speler ontslag wil nemen of naar een andere ploeg overgaan moet hij dit per brief aan zijn bestuur laten weten, hetwelke er zal over beslissen en de noodige maatregelen treffen.

Het kernbestuur stelde ook een overeenkomst op i.v.m. de huur van het terrein.

De ondergetekenden Jozef Renneboogh, voorzitter, Frans Renneboogh, ondervoorzitter, Roger Scheerlinck, secretaris, Hector De Backer, schatbewaarder der voetbalclub 'Racing Haeltert' verklaren in leen ontvangen te hebben van Mijnheer Petrus Van Londersele, wonende Molenstraat Haeltert, eene weide gelegen Molenstraat, Haeltert voor de som van Fr 1000 (Duizend frank).

De betaling zal geschieden als volgt: Fr 500 (vijfhonderd frank) bij den aanvang van het seizoen en Fr 500 (vijfhonderd frank) half seizoen.

Haeltert, den 22 juni 1942

Get.: de voorzitter, de ondervoorzitter, de penningmeester en de secretaris.

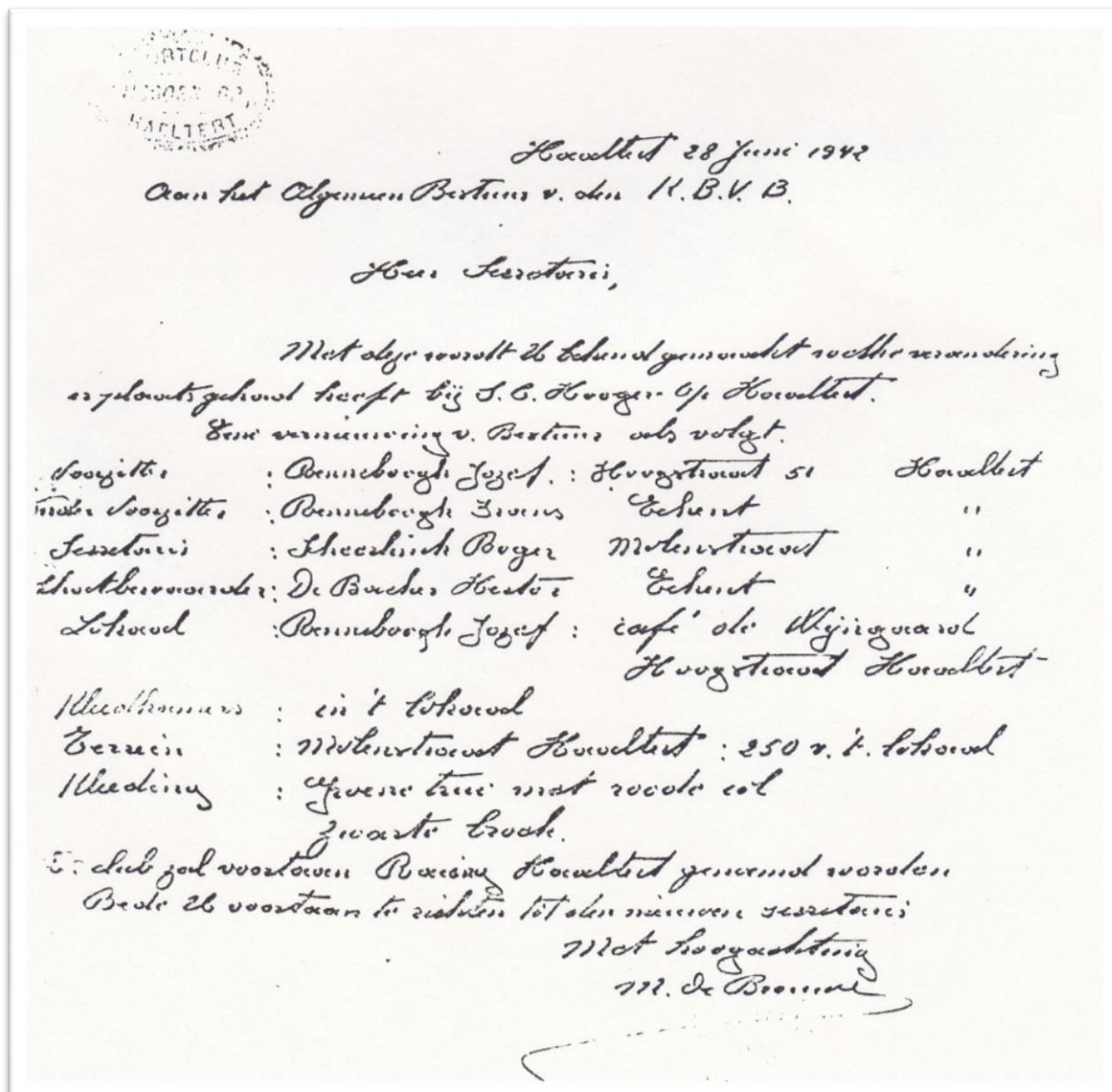
Als we alles chronologisch op een rijtje zetten, kunnen we de geboorte van Racing Haeltert als volgt samenvatten:

1. Racing Haeltert werd principieel gesticht werd op 21 juni 1942.
2. De huurovereenkomst voor het terrein met Petrus Van Londersele werd op 22 juni 1942 officieel afgesloten.
3. Het op 21 juni 1942 opgestelde reglement werd na het afsluiten van de huurovereenkomst definitief vastgelegd en aangenomen op de vergadering van 23 juni 1942.
4. Het reglement werd namens het bestuur, vertegenwoordigd door de ondervoorzitter en de Secretaris, goedgekeurd op 28 juni 1942.

WAAROM KREEG RACING HAALTERT HET STAMNUMMER VAN HOGER OP?

Dit heeft alles te maken met de brief waarin de stichting van de nieuwe club werd meegedeeld aan de KBVB en waarin om aansluiting werd gevraagd bij de voetbalbond.

Op 28 juni 1942 werd door Maurice De Brouwer, toenmalige secretaris van **Sportclub 'Hoger-op' Haaltert**, de volgende brief (met de hoofding van Hoger-Op) aan het Algemeen Bestuur van de KBVB gezonden. Deze brief is er de oorzaak van dat op 10 juli het stamnummer 2729 van 'Hoger-op' aan Racing Haaltert toegewezen werd.

Omwille van de leesbaarheid, geven we hieronder de tekst in gedrukte versie.

Haaltert 28 juni 1942

Aan het algemeen bestuur van de KBVB

Heer Secretaris

Met deze wordt u bekend gemaakt welke verandering er plaats gehad heeft bij SC Hooger-Op Haaltert.

Eene vernieuwing van bestuur als volgt:

Voorzitter: Renneboogh Jozef, Hoogstraat 51 Haaltert

Ondervoorzitter: Renneboogh Frans, Eekent “

Secretaris: Scheerlinck Roger, Molenstraat “

Schatbewaarder: De Backer Hector, Eekent “

Lokaal: Renneboogh Jozef: café De Wijngaard Hoogstraat Haaltert

Kleedkamer: In 't lokaal

Terrein: Molenstraat Haaltert 250 v. 't lokaal (sic)

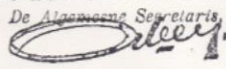
*Kleding: groene trui met roode col
zwarte broek*

De club zal voortaan Racing Haaltert genoemd worden

Bede u voortaan te richten tot de nieuwe secretaris

*Met hoogachting
w.g. M. De Brouwer*

Op 10 juli kwam volgend antwoord van de KBVB, met een aantal bijkomende vragen:

UNION ROYALE BELGE DES SOCIÉTÉS DE FOOTBALL-ASSOCIATION Fondée en 1895 Affiliée à la F. I. F. A. et au C. N. / C. O. B. Association sans but lucratif Sous le Haut Patronage de S. M. le Roi	KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND Opgericht in 1895 Aangesloten bij de F. I. F. A. en het N. C. / B. O. C. Vereeniging zonder winstbejag Onder de Hooge Bescherming van Z. M. den Koning
SIEGE : RUE GUIMARD, 14 - BRUXELLES 4 ZETEL : GUIMARDSTRAAT, 14 - BRUSSEL 4	
TEL : 12.30.73 Adr. tel. { USPA { Bruxelles Tel. adr. { { Brussel Compte Chèques Postaux { 311.04 Postcheekrekening {	
SERVICE DES AFFILIATIONS RÉFÉRENCES À RAPELLER DIENST DER AANSLUITINGEN HERHALEN BIJ ANTWOORD A/IH BRUXELLES, BRUSSEL, den 10en Juli 1942. 3729.- Hooger-Op Haeltert.	
Mijnheer de Secretaris, <u>Bestuur van uw club.-</u> Wij melden de ontvangst van uw brieven van 28 Juni en 5 dezer en namen goed nota van de huidige samenstelling van uw bestuur. Gelief ons ten spoedigste de volgende kaarten te laten geworden: 1° Een gewone aansluitingskaart (gele) voor de hh. RENNEBOOGH Jozef en DE BACKER Hector, die tot op heden geen deel uitmaakten van uw vereeniging; 2° Een bijzondere blauwe kaart voor de hh. RENNEBOOGH Jozef, RENNEBOOGH Frans, SCHERLINGK Roger en DE BACKER Hector. Wij herinneren er U aan dat, luidens de voorschriften van artikel 55/b der reglementen, het bestuur van uw club uit ten minste 5 leden moet bestaan. Vermits gij ons slechts 4 personen aanduidt, verzoeken wij U het vijfde bestuurslid kenbaar te maken en ons de blauwe kaart op zijn naam toe te sturen. <u>Naam van uw kring.-</u> Wij nemen er dus akte van dat uw vereeniging voortaan den naam van "Racing Haeltert" zal dragen. bedoelde wijziging zal in het eerstkomend nummer van de bondsbladen bekendgemaakt worden. Intmiddels bieden wij U, Mijnheer de Secretaris, onze welgemeende groeten aan. NAMENS HET UITVOEREND COMITÉ De Algemeene Secretaris, N.S.- Hierbij de noodige exemplaren in te vullen en te ondertekenen door bovengenoemde personen. 6 bijlagen.-	

Daar het bestuur uit minstens vijf leden diende te bestaan, kwam er een uitbreiding en werden volgende personen aan het bestuur toegevoegd: Emile Vervoort (Molenstraat), Alexis Van der Veken (ex-Sinco) Terjoden, Leon Van Impe (Ekent) en Paul Raes (Ede). De aansluitingskaarten werden ingevuld en bezorgd aan de KBVB.

Er volgde aanstonds ook een wijziging van de functies binnen het bestuur: Emile Vervoort¹³ werd voorzitter en Jozef Renneboogh vervulde de functie van ondervoorzitter. "De Racing" kon voorgoed van start gaan!

Alvorens een chronologisch overzicht te geven van de prestaties van Racing Haaltert, willen we toch nog even stilstaan bij de terreinperikelen, die als een rode draad door de geschiedenis van de club lopen.

Na amper twee seizoenen verbrak Petrus Van Londersele omstreeks Kerstdag de huurovereenkomst voor het terrein in de Molenstraat en diende dringend een nieuw terrein gezocht te worden. Een voordeel was dat Theofiel Van der Maelen toen bij de reserveploeg speelde, waardoor vader Van der Maelen kon overgehaald worden een weide in het Nieuwstraatje (nu Baljuwsweg) ter beschikking te stellen. Gelukkig was de KBVB toen niet zo streng, want even buiten de zijlijn stond een prachtige boom met een weelderige kruin die over het veld hing en vaak het spel hinderde. De club speelde er tot het einde van het seizoen 1944-45.

De accommodaties op de vernoemde pleinen waren praktisch nihil. De scheidsrechters en de spelers namen hun intrek in geïmproviseerde kleedkamers in het voetballokaal op de Hoogstraat en vandaar ging het te voet naar de terreinen in de Molenstraat en via het Blokstraatje naar het veld van Van der Maelen.

In mei 1945 werd door Aimé Raes met Jan Van den Bossche onderhandeld om een weide in de Bosstraat (tegenover slagerij Van Herreweghe- "Faan") te huren. Na een principieel akkoord togen Emile Vervoort, Robert De Graeve, Alexis Van der Veken en Paul Raes bij Jan Van den Bossche voor de definitieve ondertekening.

Uit een verslag, opgesteld in het Frans door Aimé Raes, bleek dat er een onaanvaardbaar veto gesteld werd door Mevrouw Van den Bossche en de overeenkomst werd verbroken. Men kon dus opnieuw op zoek naar een terrein.

Dankzij de tussenkomst van Emile Vervoort kon de familie Coppens ("Clippeleers") overgehaald worden een weide op het "Katje" (Windmolenstraat) te verhuren. De club speelde er van 1945 tot 1958.

De eerste specifieke kleedkamers werden in 1948 opgericht op het terrein op het Katje. Dicht bij de straat en tegen de gevel van een aanpalende woning werden de "kleedhokken" in betonnen platen opgetrokken. Ze werden verwarmd met hoge kolenkachels waarop grote waterketels (marmiet) geplaatst werden. Na de match bevoorraadde iedere speler zich met een kommetje. Voor de scheidsrechter werd een afzonderlijk keteltje op de kachel in het scheidsrechterslokaal geplaatst. De Racingspelers huisden in een lazaret van het Engels leger, voorzien van een plankenvloer en een schamele kachel.

Als afsluiting van het speelveld werden op een drietal meter van de krijtlijnen metalen paaltjes geplaatst, waaraan de terreinverzorger en/of bestuur en spelers voor de match een stevige metaaldraad bevestigden die na de match terug diende verwijderd. Vergeten wij niet dat in de week en bij niet spelen, het vee gebruik maakte van het voetbalveld. Het was dan ook evident dat de zondagvoormiddag de talrijke koeienvlaaien weggehaald werden om een min of meer proper veld te bekomen.

Over de latere terreinperikelen op het Herenthout, zullen wij het verder nog hebben.

¹³ Wie Emile Vervoort gekend heeft, zal hem herinneren als de man met de tricolore band die steeds ging postvatten naast de goal van de tegenstrever (onder de rust wisselde hij van kant) en de ganze match volgde met zijn "verrekijker".

WAAROM SPEELT RACING IN ROOD EN GROEN?

Tijdens een gesprek dat wij op woensdag 8 februari 2017 hadden met de oudste nog levende oud-speler, Omer Roelandt, kwamen wij er uiteindelijk achter hoe het kwam dat de nieuwe voetbalploeg de kleuren rood en groen droeg.

Tijdens de fameuze stichtingsvergadering bij “Celle Jef” werden tal van voorstellen voor de nieuwe clubkleuren gedaan. Op een bepaald ogenblik vroeg de toen 16-jarige Omer Roelandt, die reeds twee wedstrijden met de scholieren van Eendracht Aalst had mogen spelen, het woord. Hij was op internaat geweest in het vermaarde “Institut Saint-Nicolas”¹⁴ in Anderlecht en hij vertelde dat de collegeploeg in rood en groen aantrad en dat zij over die kleuren een prachtig liedje hadden, een liedje dat hij ter stond te berde bracht en dat als volgt luidde:

Les rouge et vert s'en vont en guerre

C'est pour défendre leurs couleurs

...¹⁵

Voici l'extrême qui s'élance

Et passe la balle au centre-avant

GOAL GOAL GOAL

Les autres sont en décadence

L'institut est triomphant

Het liedje kende zoveel bijval dat bij unanimité besloten werd om ook de kleuren rood en groen aan te nemen.

¹⁴ Het Institut Saint-Nicolas werd later een echte kweekschool voor tal van Anderlechtsterren.

¹⁵ Omer herinnerde zich – ondanks zijn formidabel geheugen – twee zinnestjes niet.

Deel 3 Het verhaal van Racing Haaltert in de KBVB

Hoofdstuk 1: 1942. Indrukwekkende intrede in de KBVB, kampioen met het maximum van de punten.

De "Racing" ging van start met een aantal oudgedienden van Sinco en Hoger-Op, maar ook met een aantal "youngsters".

Seizoen 1942-1943: gewestelijke "afdeeling" Denderstreek.

In de beginperiode had de voetbalploeg duidelijk financiële problemen ook al speelden de spelers voor een pintje (bij verlies) en soms twee of drie bij winst op kosten van de voorzitter en/of ondervoorzitter. Het organiseren van de revue, 'Zeg ... lach ne keer' op 3 en 10 januari 1943 in de zaal van "Koetj" bij Petrus Dooremont was een welgekomen oplossing om de kas te spijzen.

<u>DEEL I</u>		<u>DEEL II</u>	
1 Voorwoord	door Désire Allaer.	1 Orde van den Dag... Smokkelen	SMOKKELAAR: Van Overwalle Maurits. CONTROLEUR: Scheerlinck Erwin.
2 Reglement van de zaal	door Van Overwalle Julien.	2 De Begrafenis van Tante Sien	gezongen door Van Overwalle Maur. en Scheerlinck Erw.
3 Voorspel	door het gezelschap.	3 Een groot Huishouden is geen «Kak»	MOEDER: Vijverman Laura MARIA: Van Overwalle Sim. JOSE: Herreman Yvonne LOWIEKEN: Van Overwalle Julien PAUL: Scheerlinck Erwin JEFFEN: Allaer Désire
4 De Supporter.	JEF: Scheerlinck Erwin. PIE: Allaer Désire. GERMAINE: Renneboogh Madeleine	4 Den Avond is Zoet	gezongen door Herreman Yvonne, Van Overwalle Sim. Van Overwalle Maurits en Allaer Désire.
5 Twee model Schoonmama's	gezongen door Herreman Yvonne en Van Overwalle Simonne.	5 Boeren	FILLE: Vijverman Laura DOREN: Van Overwalle Julien
6 De Bevoorradingsdienst geeft volle Gaas	CONSTANT: Van Overwalle Julien. SYLVAIN: Scheerlinck Erwin. MARCEL: Allaer Désire. TIST: Van Overwalle Maurits. CHARLOTTE: Herreman Yvonne JEANNETTE: Vijverman Laura MELANIE: Renneboogh Madeleine	6 10 Minuten Baas in Huis	JEANNETTE: Renneboogh Madeleine JEF: Allaer Désire FRANS: Van Overwalle Julien
7 Ik heb een Spijkertje in mijn Schoen	gezongen door Van Overwalle Maurits.	7 Sus en Gus	gezongen door Scheerlinck Erw. en Van Overwalle Maur.
8 Een vroolijke Thuiskomst	ZIJ: Vijverman Laura HIJ: Van Overwalle Maurits.	8 Een pijnlijke Vergissing	MOEDER: Renneboogh Madeleine RENILDE: Van Overwalle Simonne ROSA: Herreman Yvonne Mr SLOEF: Van Overwalle Maurits
9 Vaarwel aan den Walput	gezongen door het gezelschap.	9 Twee Dandy's	gezongen door Scheerlinck Erw. en Van Overwalle Maur.
<u>10 MINUTEN POOS</u>		10 Slotparade	door het gezelschap.

Racing kwam uit in een minicompitie in de reeks "Denderstreek B".

De reeks bestond uit volgende ploegen: Ninove – Haaltert – Impegem – Denderleeuw – Meerbeke – Lebbeke. De "Racing" won zijn reeks zonder ook maar één punt te verliezen en met een indrukwekkend doelsaldo van 46 voor en slechts 5 tegen. Toch diende Racing het in de provinciale eindronde met ruime cijfers (5-1) af te leggen tegen de kampioen van reeks A, Sparta Geraardsbergen.¹⁶ Maar kampioen, dat waren we en we gingen over naar een hogere reeks.

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Voor	Tgn	Ptn
1. RC Haaltert	10	10	0	0	46	5	20
2. Ex. Meerbeke	10	7	2	1	30	9	15
3. Lebbeke	10	5	5	0	29	39	10
4. Impegem	10	4	6	0	25	30	8
5. F.C. Ninove	10	2	7	1	23	30	5
6. St. Denderleeuw	10	1	9	0	11	51	2

¹⁶ Dagblad Vooruit, 23 maart 1943

Volgens Omer Roelandt is dit de eerste foto ooit van de Racing. De foto werd in 1942 genomen op het veld van "Roekes Peken". Staand v.l.n.r.: secretaris Roger Scheerlinck, Gustaaf Lauwereys, Erwin Scheerlinck, Albert Van Haverbeke, Frans Renneboogh en Frans Hunnink ("Konentjen"). Zittend v.l.n.r.: Maurice Van Overwaele, Albert Van Cauwenbergh, Paul Meganck, Herman Herremans, Paul De Graeve (gehurkt) en Omer Roelandt.

De fiere kampioenenploeg van 1942-43 bij de viering van de titel.

Zittend v.l.n.r.: Albert Van Haverbeke, Erwin Scheerlinck ("den drikker"), Frans Renneboogh, Gustaaf Lauwereys (Belzjens Staaf) en Paul De Graeve. Staand v.l.n.r.: voorzitter Vervoort, Maurice Van Overwaele, Albert Van Cauwenbergh, Paul Meganck, Herman Herremans, Omer Roelandt (Nele Meir), Frans Hunnick (doelman), Roger Scheerlinck (secretaris) en Jozef Renneboogh (Celle Jef), ondervoorzitter.

Hoofdstuk 2: van 1943 tot een nieuwe promotie in 1947.

Seizoen 1943-1944: tweede gewestelijke reeks D.

Hoewel dagblad Vooruit vermeldde dat ook Overboelare en Moerbeke in deze reeks zouden uitkomen en hoewel Racing wel degelijk een wedstrijd in Overboelare ging spelen, geeft "Sportleven" deze stand als officiële eindrangschikking voor het seizoen 1943-44:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Voor	Tgn	Ptn
1. ER OP Nederbrakel (= F.C.)	20	15	2	3	79	22	33
2. SV Sottegem	20	10	4	6	56	27	26
3. Toekomst Borsbeke	20	9	7	4	53	40	22
4. VV Michelbeke	20	6	10	4	40	64	16
5. S.R. Herzele	20	6	13	1	44	59	13
6. RC Haaltert	20	3	15	2	23	78	8

Blijkbaar werden Overboelare en Moerbeke uit de eindrangschikking geweerd op het einde van het seizoen want een paar weken ervoor vonden we nog volgende tussenstand in "Sportleven":

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Voor	Tgn	Ptn
1. ER OP Nederbrakel	24	18	4	2	94	30	38
2. SV Sottegem	21	13	4	4	64	23	30
3. Toekomst Borsbeke	24	13	7	4	74	41	30
4. VV Michelbeke	22	10	9	3	64	58	23
5. S.R. Herzele	24	9	13	2	56	67	20
6. RC Haaltert	23	7	15	1	45	73	15
7. J. Moerbeke	19	6	13	0	31	84	12
8. Overboelare	19	4	15	0	33	85	8

Bij het bekijken van deze stand, moeten we concluderen dat alle uitslagen die de andere ploegen tegen Moerbeke en Overboelare behaald hadden, uit de eindstand gehaald werden.

Uit dit seizoen halen we graag volgende anekdote aan, reeds verschenen in het tijdschrift van de Heemkundige Kring Haaltert¹⁷. Die geeft duidelijk de omstandigheden weer in dewelke men tijdens de oorlogsperiode diende te spelen.

Op een bepaalde speeldag was het bar slecht weer en Racing Haaltert-Nederbrakel stond geprogrammeerd. Het (modderig) terrein situeerde zich tegenover 'Topbronnen'. De Haaltertse spelers ondernamen de toch wel lange fietstocht. Pas in Heldergem kreeg Jozef Van Impe een lekke band. Jozef nam plaats op de buis van de loodzware fiets van Octaaf Hoebeeck terwijl hun boekentassen met voetbaluitrusting (sporttassen waren nog onbekend) onder de snelbinder gingen op het bagagestoeltje. Regelmatig werd van plaats verwisseld. Verliep de heenreis min of meer gunstig, de terugweg met negentig minuten "moddervoetbal" in de benen was geen lachertje. Toch thuis geraakt (van in Heldergem met defecte fiets), mede dankzij duwwerk van enkele clubgenoten.

Een paar weken later stond een treinverplaatsing naar Overboelare op de kalender. Verzamelen geblazen om 7 uur 's morgens in het station en via Denderleeuw (een uur wachttijd!) naar Geraardsbergen. Bij aankomst, in een Zeebergcafé, werd voor de eerste maal het boterhammenpakje aangesproken, vergezeld van "ne zeeberg" aangeboden door de ondervoorzitter. Volgde dan een flinke mars van een paar kilometer naar het terrein van Overboelare. Na de match, het omgekeerde scenario, doch met loodzware benen, naar Geraardsbergen, waar in hetzelfde café de rest van de boterhammen aangesproken werd(sic) samen met enkele biertjes op kosten van Celle Jef. Jozef was immers de

¹⁷ Tijdschrift van de Heemkundige kring, 1999, nr. 2. "Racing Haaltert 50 jaar jong".

vertegenwoordiger van de brouwerij Zeeberg en was steeds vrijgevig vooral als zijn spelers “Zeeberg” dronken. Het liedje “Wie zal dat betalen?” was dan niet uit de lucht. Om 19u30 aankomst te Haaltert, 12 uur afwezigheid voor een verplaatsing van pakweg 30km!

Bovendien dient benadrukt te worden dat we in volle oorlogsperiode zaten. In 1943 bestond er een ware “jacht” op de jonge mannen die in aanmerking kwamen voor (verplichte) arbeidsdienst in Duitsland en men was dan ook niet happig om “verre” verplaatsingen te doen.

Seizoen 1944-1945: derde gewestelijke afdeling, reeks Denderstreek 1.

Door de “roes” van de bevrijding en de “chaos” erna kon er niet van een normale competitie gesproken worden. Het was reeds eind oktober toen de afdeling Oost-Vlaanderen van de KBVB overging tot de oprichting van een provinciale competitie. Racing kwam uit in de derde gewestelijke reeks Denderstreek 1. Volgende ploegen speelden in deze noodcompetitie tegen elkaar:

Haaltert – Terjoden – Moorsel – Mere – Adelaars Aalst – Sparta Wieze – SK (Tempo) Erembodegem¹⁸ – Lede – White Star Aalst – Denderhoutem – Alost Sports – O.L.A.¹⁹ – Burst – SK Zele – Sint-Job Aalst – FC Mere.

Een aantal ploegen speelden een volledige competitie, anderen traden blijkbaar buiten competitie aan. Dit was ook het geval met de Racing, zodat onze ploeg niet in de officiële eindstand terug te vinden is. Als meest opmerkelijk resultaat noteerden we een fameuze pandoering op het veld van Adelaars (aan den Haring): 9-2.

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Voor	Tgn	Ptn
1. Erembodegem	12	8	1	3	52	15	19
2. FC Mere	10	6	1	3	38	15	15
3. Denderhoutem	11	7	3	1	38	19	15
4. Moorsel	12	7	4	1	35	21	15
5. Adelaars	10	6	2	2	38	16	14
6. Jong Lede	10	5	2	3	30	18	13
7. Terjoden	10	5	4	1	36	22	11
8. St. Job	18	0	18	0	0	90	0
9. Sparta Wieze	18	0	18	0	0	90	0
10. O.L.A	18	0	18	0	0	90	0

St. Job, Wieze en O.L.A. kregen telkens een forfaitsscore en van Haaltert, Zele, WS Aalst, Alost Sports en Burst is zelfs geen sprake in de eindstand.

Haaltert kwam dat seizoen ook uit met een tweede elftal dat het tegen de reserves van vrijwel dezelfde ploegen opnam in een competitie die gespeeld werd onder de benaming “Tornooi Jong Lede”. Ook daar vinden we de ploeg niet terug in de eindstand. Alost Sports won dit tornooi voor Erondegem, Gijzegem, Jong Lede, Mere, Adelaars, Wichelen en Erembodegem.

Tijdens dit seizoen werden er in de maand maart twee wel heel “aparte” matches gespeeld waarover jaren later nog heel wat gepalaverd werd.

Op 18 maart was er de ontmoeting van de Racing-veteranen en de veteranenploeg uit Ede. Hierbij de opstelling van beide teams:

¹⁸ “Tempo” blijkt een andere benaming voor SK te zijn.

¹⁹ O.L.A. was een Aalsterse ploeg, vermoedelijk de afkorting van Oud-Leerlingen Academie.

Voor Racing Haaltert:

VERBATENS Louis

CELLE Jef - Tuurken VAN MELLE - LODDEN Tier -
Tuurken STOK - Stant VAN IMPE

Fonsken TAS - Omer DAGHUYT - MOESJ (108 kg) -
STERCK Em. – BAASKEN

Voor Ede:

Remi DE PAUW

Aimé RAES - VAN HERREWEGHE Alb. (Faan)

Remi NERINCKX-(Peet) - DE SPIEGELEER Alf. – COPPENS Arth.

Alex. NERINCKX (kleine Peet) - VAN HERREWEGHE Cam. (Faan zenne Camiel) - DE
CAESEMAEKER - OTTOY Oscar (Pierens) - VAN DAMME (smid)

Racing behaalde de overwinning en Edenaar Paul Raes (bestuurslid van Racing) supporterde voor de Ede-ploeg en verweet 'Peet Remy' dat hij slecht gespeeld had. Deze laatste blafte tegen Raes: *"Wat? Heb ik slecht gespeeld? Maar jong, ik heb de bal het hoogst geschopt. Heb je dat misschien niet gezien?"*

Van deze wedstrijd hebben wij deze foto in handen gekregen, waarop de oude ratten van Haaltert in volle glorie poseren voor de lens.

Staand v.l.n.r. Arthur De Schepper(Lodden Tier), Alfons Tas?, Cyriel Renneboogh (Boëskens), Gustaaf Nerinckx (Moesj), Louis de Smet (Verboëkens Louis), Arthur De Schutter (Tuurken van Melle), Stant van Impe
Zittend v.l.n.r. Jozef Renneboogh (Celle Jef), Arthur Van der Stockt (Tirken Stok), Omer Daghuys en Emiel Sterck

Op deze foto staat ook supporter nr 1 uit die tijd,. Er waren toen ook al "die hards" die de club aanmoedigden o.m. Paul De Loof, Albert Hoebeeck, Jozef en Maurice De Schriever, Petrus Van Wesemael (Pierken), Denis Sonck maar bovenal de vurige Arthur De Schutter (Melle eren Tier).

Uniek in de annalen is dat Arthur na een thuismatch die Racing verloren had, met een regenscherm de scheidsrechter te lijf ging aangemoedigd door de Haaltertse supporters die de arme man voor 'arbitrer uit de Sarma' uitscholden.

Met de jaren werd Arthur kalmer doch bleef een van de trouwste supporters van onze club.

De wedstrijd op zondag 25 maart stond op een veel hoger peil. Het Racingbestuur kon de beide voetbalteams van de in Haaltert gelegeerde geallieerden overhalen hun beste kunnen te tonen.

Seizoen 1945-1946: derde provinciale reeks C.

Racing kwam uit in een reeks met:

Adelaars – Zandstar Zandbergen – Gijzegem – Beervelde – Terjoden – WS Aalst – Haaltert – Schroevers Moorsel – S.K. Erembodegem – Aalst Sport.

De tweede ploeg trad opnieuw aan in het Tornooi van Jong Lede.

In de derby tegen Terjoden, hield onze ploeg de punten thuis (uitslag 3-2) en er waren ook mooie overwinningen tegen White Sar Aalst (een ploeg uit Mijlbeke). Schroevers Moorsel werd kampioen voor Adelaars. Onze ploeg eindigde in de onderste regionen.

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Voor	Tgn	Ptn
1. S. Moorsel	18	17	0	1	96	21	35
2. Adelaars	18	11	4	3	73	51	25
3. Terjoden	18	10	7	1	67	31	21
4. W.S. Aalst	18	8	9	1	50	74	17
5. Beervelde	18	8	10	0	42	51	16
6. Erembodegem	18	6	9	3	45	50	15
7. Alost Sports	18	6	10	2	44	60	14
8. RC Haaltert	18	6	10	2	44	60	14
9. Gijzegem	18	7	11	0	39	70	14
10. Zandstar	18	5	12	1	37	72	11

Seizoen 1946-1947: derde provinciale reeks. NAAR TWEEDE PROVINCIALE.

Het seizoen begon archislecht met een 3-9 nederlaag tegen favoriet Sparta Appels. Een andere favoriet was Olympia Erondegem. Na een spannende strijd en een ware inhaalrace op Sparta Appels, haalde Racing de tweede plaats en mocht mee overgaan naar tweede provinciale:

	Gesp	Gew	Verl	Drawn	Voor	Tgn	Ptn
1. Appels	16	13	2	1	65	20	27
2. RC Haaltert	16	10	2	4	51	27	24
3. Erondegem	16	9	5	2	49	23	20
4. Overmeire	16	8	6	2	55	38	18
5. Kalken	15	6	5	4	39	37	16
6. Terjoden	16	6	8	2	34	49	14
7. Mere	16	4	10	2	35	50	10
8. Gijzegem	15	2	10	3	20	45	7
9. Zandstar	16	2	12	2	21	70	6
Buiten rangschikking							
Wichelen	22	10	7	5	54	67	25
Victoria ²⁰	22	11	9	2	64	62	24
Erembodegem	22	3	17	2	36	83	8

De overgang werd dus gerealiseerd met een mix van de oude garde en de vertegenwoordigers van een “nieuwe generatie”. Bij de “anciens” hoorden o.a. Emiel Van Cauwenbergh (Krolle Miel), Frans Hunninck, die als “keeper” elkaar afwisselden, Paul en Robert De Graeve, terwijl mannen als Omer Roelandt, Jozef Van Impe en Octaaf Hoebeeck de jongere generatie vertegenwoordigden.

Wie waren nu de “vedetten” uit deze ploeg? Van de (weinige) ooggetuigen van toen vernamen we dat “Belzjens Staaf”, Gustaaf Lauwereys een voorbeeld was qua teamgeest en spelinzicht, dat ook Erwin Scheerlinck vaak bij de uitblinkers hoorde en dat Robert de Graeve misschien wel de talentrijkste was, daar waar zijn broer Paul de “hardste” was.

Ook nog in 1947 speelde Racing een vriendenwedstrijd tegen ereklasser Olympic Charleroi en dit door tussenkomst van Emile Vervoort, wiens (latere) schoonzoon, Pierre Lombard, bij deze topploeg speelde. De Racing werd wel versterkt met een de spelers Van der Veken en Philips van Eendracht Aalst, Pierre Lombard van Olympic Charleroi en een speler van Racing Gent.

Volgens drie – nog levende - ooggetuigen van toen is er nooit zo veel volk op een voetbalmatch in Haaltert afgekomen als die dag. Deze ooggetuigen hebben het ook over de aanwezigheid van de grote vedette René Thirifays bij Olympic. Dit leek ons wel heel bizar, daar Thirifays, topschutter in eerste klasse in 1948-49, bij concurrent Sporting Charleroi aangesloten was. Het antwoord kwam nogmaals van Omer Roelandt. Eigenlijk ging het om een “samengestelde selectie uit de streek van Charleroi” met René Thirifays als absolute publiekstrekker. Voor de “petite histoire” nog dit: de Racing won met 6-4.

²⁰ Victoria was een ploeg uit de Moerstraat in Sint-Gillis Dendermonde.

Hoofdstuk 3: van de degradatie in 1947-1948 tot de nieuwe kampioenstitel in 1960

Seizoen 1947-1948: tweede gewestelijke C, een twaalfde plaats en toch een degradatie.
Met vrijwel dezelfde spelers als het kampioenenelftal werd de nieuwe competitie aangevat.

Racing had voor het eerst een echte trainer, Evarist Van den Bruelle, ex-speler van de Sinco. Voordien gaf Robert De Graeve sporadisch oefeningen.

In een toch wel moeilijke reeks, met een aantal “gevestigde” waarden op provinciaal niveau, zag de eindstand er als volgt uit:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Voor	Tgn	Ptn
1. S.R. Herzele	30	21	5	4	115	45	46
2. FC Ninove	30	20	6	4	116	38	44
3. Eendr. Moortsele	30	19	7	4	90	41	42
4. SOS Schellebelle	30	17	7	6	74	38	40
5. Adelaars Aalst	30	18	9	3	80	56	39
6. Jong Lede	30	15	8	7	77	38	37
7. VV Windeke	30	16	10	4	71	62	36
8. Toekomst Borsbeke	30	14	11	5	55	59	33
9. FC Nederbrakel	30	11	13	6	66	62	28
10. Ol. Burst	30	11	13	6	72	85	28
11. Schr Moorsel	30	10	13	7	61	78	27
12. RC Haaltert	30	10	16	4	62	94	24
13. Rap. Overboelare	30	8	19	3	44	84	19
14. Verbr. Denderhoutem	30	5	20	5	52	91	15
15. Eendracht Appelterre	30	5	21	4	44	97	14
16. Rap. Ophasselt	30	2	24	4	34	149	8

Door het feit dat men het volgend seizoen van drie naar twee reeksen ging in tweede gewestelijke, zakten de 7 laagst geklasseerde ploegen naar derde provinciale en degradeerde de Racing dus ondanks een vrij behoorlijk seizoen.

Seizoen 1948-1949: derde gewestelijke afdeling, reeks D.

De reeks bestond voor een groot deel uit de dalers uit tweede gewestelijke, maar er kwamen ook nog een paar derby's bij. Het zou een van de spannendste competities ooit worden.

Dit waren de ploegen: Ophasselt – Burst – Denderhoutem – Overboelare – Zandstar – Haaltert – Mere – Liefveringe – Moorsel – Appelterre – Terjoden – Erembodegem – Alost Sports – Wichelen – Schoonaarde.

De competitie startte schitterend met 3 overwinningen op rij (o.a. in de derby's tegen Mere en Terjoden) en halverwege de competitie prijkte de Racing op de tweede plaats op slechts 1 puntje van concurrent Denderhoutem.

Het werd een echte nek-aan-nekrace tussen Haaltert, Denderhoutem, Moorsel, Burst, Appelterre en naar het einde toe, ook nog Wichelen en Overboelare.

Op 3 speeldagen van het einde deelde de Racing nog de leidersplaats met Denderhoutem en Appelterre, maar door een 1-2 nederlaag tegen Burst en gelijke spelen tegen Overboelare en Ophasselt, strandde Racing finaal op een gedeelde vijfde plaats op slechts 4 punten van de winnaar. Kampioen Denderhoutem promoveerde naar tweede.

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Voor	Tgn	Ptn
1. Denderhoutem	28	18	6	4	86	50	40
2. Burst	28	18	6	4	85	52	40
3. Moorsel	28	17	6	5	102	45	39
4. Wichelen	28	16	7	5	59	27	37
5. Overboelare	28	14	6	8	88	55	36
6. Appelterre	28	15	7	6	61	42	36
7. RC Haaltert	28	16	8	4	77	30	36
8. Erembodegem	28	10	13	5	54	68	25
9. Alost Sports	28	11	15	2	54	66	24
10. Ophasselt	28	11	15	2	63	80	24
11. Mere	28	9	14	5	82	73	23
12. Liefveringe	28	8	15	5	50	73	21
13. Terjoden	28	8	15	5	63	95	21
14. Zandstar	28	7	18	3	58	89	17
15. Schoonaarde	28	0	27	1	23	139	1

Een aantal nieuwe gezichten maakten dit seizoen hun opwachting in het eerste elftal. “Good old” Gustaaf Lauwereys²¹ was er nog steeds bij, evenals Octaaf Hoebeeck, Paul Meganck, Robert Gees en Roger Renneboogh, maar bij de nieuwelingen hoorden er een paar die tot echte “legendes” in het “Oiltjertse” zouden uitgroeien.

In het doel kwam Ernest de Saedeleer en “Nestjen de kieper” zou bijna 10 jaar lang zijn plaats onder de lat niet meer afstaan. Nestjen zal later ook lokaalhouder van de Racing worden en trainer van verschillende jeugdelftallen.

Ook de jongere broer van Octaaf Hoebeeck, Roger “de tang” Hoebeeck zou gedurende een decennium zijn vaste plaats opeisen. Hij liep niet over van talent, maar compenseerde dit door een ongelooflijk loopvermogen en “hard” spel: Roger ging voor niemand opzij.

Twée monumenten van de Racing gedurende meer dan een halve eeuw

De gebroeders Octaaf en Roger Hoebeeck (“Leine eeren Octaaf en Roger”), geboren op de Bosstraat, zullen gedurende meer dan een halve eeuw invloedrijke figuren binnen de club blijken. Na hun spelerscarrière werden zij beiden een tijdje trainer van de club en ook in de bestuurskamer zouden zij jarenlang een invloedrijke stem hebben bij beslissingen over transfers en over infrastructuurwerken (waarbij ze zelf vaak de handen mee uit de mouwen staken), waarbij Octaaf door zijn invloedrijke relaties binnen de kringen van de voetbalbond, de club vaak grote diensten bewezen heeft. De zoon van Roger, Jan, zal later een toptransfer versieren vanuit Haaltert, maar daarover verder meer.

We mogen zeker ook Alexis (Sieken) Hunninck niet vergeten, die later een drukkbeklante herberg zou uitbaten aan het station in Haaltert.

En dan waren er ook nog de broers Henri en Paul Noteboom, zoons van de “ontvanger”, Alfred Noteboom, die in WO II leider was van de verzetsbeweging, “Le Perdreau”, die beiden zeer talentvolle spelers waren.

²¹ Ooggetuigen gaven nog een voorbeeld van de clubliefde van “Belzjens Staaf”. Bij een nederlaag op het veld van “Treijen” weende hij, de oudste van allen, als een klein kind.

De ploeg met trainer Evarist Van den Bruelle, ex -speler van Sinco.

Zittend v.l.n.r.: Roger Renneboogh, Roger Hoebeeck, Frans De Graeve, Alexis Hunninck, Omer Roelandt. Staand v.l.n.r.: Henri Noteboom, Octaaf Hoebeeck, Gustaaf Lauwereys, Alfons De Grom, Paul Meganck en Ernest De Saedeleer.

Seizoen 1949-1950: derde gewestelijke afdeling, reeks E. "Nen echten trainer".

Haaltert werd in een andere reeks ingedeeld, met een aantal tegenstanders uit het Dendermondse:

Wichelen – Baasrode – Alost Sports – Victoria – Mere – Schoonaarde – Erondegem – Gijzegem – Terjoden – Moorsel – Erembodegem – Oudegem – Nieuwerkerken – Haaltert.

Dit was de einduitslag:

	Gesp	Gew	Verl	Drawn	Voor	Tgn	Ptn
1. Mere	26	19	2	5	87	41	43
2. Erondegem	26	20	3	3	85	39	43
3. Baasrode	26	19	5	2	99	39	40
4. Wichelen	26	13	9	4	66	43	30
5. RC Haaltert	26	11	9	6	55	53	28
6. Gijzegem	26	11	10	5	54	61	27
7. Victoria	26	10	11	5	74	54	25
8. Moorsel	26	9	12	5	63	54	23
9. Erembodegem	26	10	13	3	44	52	23
10. Oudegem	26	8	12	6	46	60	22
11. Nieuwerkerken	26	8	14	4	48	102	20
12. Terjoden	26	8	15	3	51	74	19
13. Alost Sports	26	4	15	7	55	75	15
14. Schoonaarde	26	2	22	2	28	118	6

Via contacten van Robert de Graeve werd een nieuwe trainer aangeworven, de Brusselaar Alfons Fecheyr, in het bezit van een Heizeldiploma. Hij zou trainer blijven tot 1952.

Over deze trainer vernamen wij volgende anekdote: hij was zo maniakaal geobsedeerd door mooi geblonken voetbalschoenen dat de inspectie van de schoenen soms langer duurde dan

de training zelf. Degene wiens schoenen niet proper gekuist waren mocht onmiddellijk naar huis en speelde de zondag niet.

Ondanks de inbreng van deze “professionele” trainer deed de ploeg nooit mee voor de titel. Racing eindigde vijfde en de burens uit Mere promoveerden naar tweede.

Seizoen 1950-1951: derde gewestelijke afdeling reeks E.

Volgende ploegen speelden in deze reeks:

Baasrode – Gijzegem – Schoonaarde – Moorsel – Oudegem – Erembodegem – Boonwijk – Erondegem – Nieuwerkerken – Haaltert – Denderhoutem – Terjoden – Buggenhout – Burst – Sint-Gillis Dendermonde.

Racing speelde voortdurend de kop maar kon geen promotie afdwingen. Het was Sparta Buggenhout dat het laken naar zich toetrok en promoveerde.

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Voor	Tgn	Ptn
1. Buggenhout	28	25	3	0	112	28	50
2. Erondegem	28	23	4	1	120	34	47
3. Sint-Gillis	28	21	7	0	87	29	42
4. Moorsel	28	19	6	3	113	45	41
5. RC Haaltert	28	19	6	3	96	33	41
6. Baasrode	28	19	7	2	109	33	40
7. Oudegem	28	12	15	1	55	52	25
8. Boonwijk	28	10	15	3	54	86	23
9. Terjoden	28	10	16	2	70	87	22
10. Gijzegem	28	8	15	5	48	89	21
11. Erembodegem	28	8	16	4	51	71	20
12. Denderhoutem	28	7	15	6	58	44	20
13. Burst	28	6	19	3	45	94	15
14. Nieuwerkerken	28	3	24	1	31	108	7
15. Schoonaarde	28	1	26	1	24	134	3

Seizoen 1951-1952: derde gewestelijke afdeling reeks E.

Haaltert werd opnieuw ingedeeld in een reeks met de Dendermondse ploegen:

Sint-Gillis Dendermonde – Haaltert – SV Melle – Wichelen – Boonwijk – Schroevers Moorsel – Burst – Erembodegem – RC Lebbeke – Denderhoutem – Baasrode – Lede – Erondegem – Schoonaarde – Terjoden.

De rivalen voor de promotie bleven steeds dezelfde: Erondegem, Baasrode, Sint-Gillis, Oudegem en Lede om maar deze te noemen.

Opmerkelijk was dat SV Melle voornamelijk bestond uit internaatleerlingen van het college en dat ze daardoor voor de eerste competitie-match (toen het nog grote vakantie was) slechts 7 spelers konden opstellen en dientengevolge forfait gaven voor de openingswedstrijd tegen Sint-Gillis.

Na 17 wedstrijden stond Lede aan de leiding voor Sint-Gillis en Baasrode. Racing had toen al de rol moeten lossen en had als vierde reeds een achterstand van 9 punten op de leider. De titeldromen konden dus weer voor een jaar opgeborgen worden. Lede werd kampioen en steeg met Baasrode en Moorsel naar tweede.

Dit was de eindstand:

	Gesp	Gew	Verl	Drawn	Voor	Tgn	Ptn
1. Jong Lede	26	22	2	2	129	30	46
2. Baasrode	26	20	4	2	118	43	42
3. Moorsel	26	16	7	3	88	46	35
4. Sint-Gillis	26	17	8	1	111	35	35
5. Erondegem	26	17	8	1	100	37	35
6. Oudegem	26	16	6	4	75	32	34
7. Wichelen	26	14	8	4	96	70	32
8. RC Haaltert	26	14	10	2	94	50	30
9. R.S. Lebbeke	26	10	13	3	71	65	23
10. Boonwijk	26	4	14	8	66	106	16
11. Erembodegem	26	5	18	3	41	99	13
12. Terjoden	26	3	19	4	64	118	10
13. S.V. Melle	26	4	20	2	53	129	10
14. Schoonaarde	26	0	25	1	14	240	1

Seizoen 1952-1953: derde gewestelijke afdeling reeks E.

Opnieuw vrijwel dezelfde tegenstanders met Erondegem en Sint-Gillis als medefavorieten:

Buggenhout – Sint Gillis Dendermonde – Haaltert – Melle – Oudegem – Wichelen – Boonwijk – Iddergem – Erembodegem – RC Lebbeke – Erondegem – Schellebelle – Terjoden.

Er werd een nieuwe trainer aangesteld, in de persoon van “Jef” Petit, oud-speler van Eendracht Aalst.

De “onverslijtbaren” Lauwereys, Octaaf Hoebeeck en Robert Gees waren nog steeds van de partij, maar Racing realiseerde dat seizoen ook de transfers van Willy Van Den Neucker (die voorheen bij Nieuwerkerken speelde) en Adrien Ott uit de regio Zottegem.

Sint-Gillis was dat seizoen oppermachtig en speelde met een straat voorsprong kampioen.

Eindstand:

	Gesp	Gew	Verl	Drawn	Voor	Tgn	Ptn
1. E. Sint-Gillis	22	20	1	1	85	15	41
2. BS Oudegem	22	17	4	1	84	34	35
3. O. Erondegem	22	15	5	2	92	35	32
4. RC Haaltert	22	15	5	2	68	36	32
5. R. Lebbeke	22	11	9	2	71	59	24
6. SK Erembodegem	22	10	11	1	64	45	21
7. SK Wichelen	22	7	12	3	65	77	17
8. SK Terjoden	22	6	13	3	47	80	15
9. HO Iddergem	22	6	13	3	65	100	15
10. RC Bambrugge	22	5	13	4	54	101	14
11. SOS Schellebelle	22	4	16	2	41	96	10
12. R. Boonwijk	22	4	18	0	36	94	8

Uit een verslag in de krant “Het Nieuwsblad”²², kunnen we ons een idee vormen van de ploegopstelling van de Racing in die tijd. Men speelde nog in de 2-3-5 opstelling (twee backs, 3 halfbaks en 5 voorspelers).

²² Het betrof een verslag over de wedstrijd RC Haaltert-Erondegem, terug te vinden in tijdschrift van de Heemkundige kring, 1999, nr. 2. “Racing Haaltert 50 jaar jong”.

Het is niet verwonderlijk dat er met zo'n opstelling karrevrachten doelpunten gemaakt en ... geïncasseerd werden.

In het doel uiteraard Ernest de Saedeleer

Backs: Octaaf Hoebeeck en Robert Gees

Halfbacks: Adrien Ott, Gustaaf Lauwereys en "Sieken Hunninck"

Vooraan: Frans De Graeve ("extrême rechts") – Paul Noteboom (center voor) – Roger Hoebeeck – Willy Van den Neucker en Georges Deleenheer.

De krant citeerde Frans De Graeve, Sieken Hunninck en Paul Noteboom als uitblinkers en als de meest talentvolle spelers.

Seizoen 1953-1954: derde gewestelijke afdeling reeks E. Een nieuwe legendarische Racingman debuteert in het eerste elftal.

Volgende ploegen kwamen uit in competitie:

Boonwijk – Haaltert – Sparta Appels – Oudegem – RC Lebbeke- Terjoden – Denderhoutem – Erembodegem – FC Denderleeuw – Erondegem – Bambrugge – Denderleeuw – Nieuwerkerken.

De eindstand zag er als volgt uit:

	Gesp	Gew	Verl	Drawn	Voor	Tgn	Ptn
1. Olympia Erondegem	24	18	3	3	72	22	39
2. R. Lebbeke	24	16	3	5	75	39	37
3. FC Denderleeuw	24	15	6	3	88	44	33
4. Sparta Appels	24	15	7	2	86	52	32
5. RC Haaltert	24	12	8	4	61	48	28
6. B.S. Oudegem	24	9	6	9	61	48	27
7. S.K. Erembodegem	24	10	9	5	57	45	25
8. SK Terjoden	24	11	11	2	62	72	24
9. R. Boonwijk	24	6	11	7	33	47	19
10. Verbr. Denderhoutem	24	7	12	5	55	67	19
11. R. Bambrugge	24	8	13	3	45	59	19
12. Nieuwerkerken	24	4	20	0	32	107	8
13. W. Gijzegem	24	0	22	2	27	105	2

OPZIJ, OPZIJ, DAAR IS "IJZEREN" TUUR (DE SWAEF)

Terwijl "Belzjens Staaf" na een succesvolle carrière stopt met voetballen, doet in het eerste elftal een jonge man zijn intrede die – net als Staaf - zal uitgroeien tot een legende in de Haaltertse voetbalgeschiedenis.

Arthur De Swaef, door iedereen gekend als "Kek zennen Tier oitj 't Moorhol" zal gedurende meer dan 10 jaar een vaste pion worden voor Racing Haaltert. Uitzonderlijk atletisch begaafd (hij deed zijn legerdienst bij de paracommando's) en vrijwel onklopbaar met het hoofd, was hij steeds de rots in de branding. En hoewel hij steeds hard in de duels was, kan niemand zeggen dat Tuur ooit iemand vrijwillig geblesseerd heeft.

Ondanks de inbreng van Tuur en een ander jong talent, Frans Van Impe en ondanks het feit dat we na 4 speeldagen ongeslagen aan de leiding stonden, moesten we weer het hoofd buigen voor een betere tegenstander, dit keer Erondegem, dat met de oppergaai ging lopen.

Dat jaar zien we voor het eerst ook een clubman in hart en nieren op de clubfoto: Maurice De Schrijver die jarenlang het secretariaat van de club zou waarnemen en die ook de contacten met de voetbalbond verzorgde. Hij is meer dan 20 jaar een van de meest vertrouwde gezichten op de Racing geweest en spendeerde al zijn vrije tijd aan de club die hem zo nauw aan het hart lag.

De verjongde ploeg uit het seizoen 1953-54.

Zittend v.l.n.r.: Frans De Graeve, Willy Van den Neucker, Roger en Octaaf Hoebeeck, Prosper De Waegeneer ("Prosen uit de witte deur"). Staand v.l.n.r.: Frans Van Impe, Paul Reynaert, Nest De Saedeleer, Robert Gees, Sieken Hunnink, Arthur De Swaef en de latere clubsecretaris De Schrijver.

Seizoen 1954-1955: derde gewestelijke reeks D.

Octaaf Hoebeeck nam het trainersroer van Jef Petit over en dit tot 1958.

Vanaf het seizoen 1954-1955 werd de Racing ingedeeld in de D-reeks waardoor we gedurende vier seizoenen – naast de burens uit Denderhoutem (voor een korte periode want Verbroedering steeg naar tweede), Mere, Terjoden, Erembodegem en Nieuwerkerken – als tegenstanders niet meer alleen clubs uit het Dendermondse kregen, maar ook ploegen uit de regio Zuid-Oost-Vlaanderen (Denderleeuw, Ninove, Zottegem en Geraardsbergen).

Racing eindigde dit seizoen op de zesde plaats tegen volgende tegenstanders:

	Gesp	Gew	Verl	Drawn	Voor	Tgn	Ptn
1. FC Denderleeuw	26	22	4	0	112	26	44
2. V. Denderhoutem* (na testmatch)	26	17	6	3	92	45	37
3. R. Bambrugge	26	17	6	3	79	46	37
4. S.K. Terjoden	26	15	7	4	97	61	34
5. S.K. Erembodegem	26	14	7	5	85	47	33
6. RC Haaltert	26	12	7	7	57	51	31
7. OL. Burst	26	13	9	4	72	62	30
8. Eendracht Nieuwerkerken	26	14	10	2	97	79	30
9. R. Lebbeke	26	9	12	5	70	70	23
10. FC Aspelare	26	7	14	5	51	70	19
11. W. Hofstade	26	6	16	4	54	82	16
12. E. Oordegem	26	5	16	5	45	83	15
13. W. Gijzegem	26	2	18	6	30	123	10
14. Iddergem	26	2	23	1	29	144	5

Seizoen 1955-1956: derde gewestelijk reeks E.

In het seizoen 1955-56 eindigde Racing tweede, maar was nooit in de running voor de titel. S.K. Erembodegem was oppermachtig en sloot het seizoen af met 9 punten voorsprong.

	Gesp	Gew	Verl	Drawn	Voor	Tgn	Ptn
1. S.K. Erembodegem	22	18	1	3	86	29	39
2. RC Haaltert	22	13	5	4	72	32	30
3. S.K. Terjoden	22	13	5	4	75	38	30
4. FC Mere	22	12	5	5	68	29	29
5. Verbr Denderhoutem	22	12	5	5	69	31	29
6. R. Bambrugge	22	10	6	6	45	38	26
7. E. Nieuwerkerken	22	10	10	2	57	58	22
8. E. Idegem	22	8	10	4	58	53	20
9. H.O. Iddergem	22	7	13	2	42	61	16
10. Ol. Burst	22	5	14	3	34	62	13
11. FC Aspelare	22	2	18	2	27	92	6
12. FC Zandstar	22	2	20	0	14	124	4

Seizoen 1956-1957: derde gewestelijke reeks E.

De titel was met een straat voorsprong voor de burens uit Denderhoutem en wij sloten opnieuw af net onder de top.

De eindstand was als volgt:

1. Verbr. Denderhoutem	26	23	1	2	107	23	48
2. Eendracht Lieferinge	26	19	4	3	100	48	41
3. Eendracht Appelterre	26	20	5	1	94	33	41
4. FC Mere	26	18	5	3	84	31	39
5. RC Haaltert	26	13	6	7	68	36	33
6. OL Burst	26	10	11	5	44	62	25
7. B.S. Oudegem	26	10	13	3	54	54	23
8. E. Nieuwerkerken	26	10	14	2	58	91	22
9. H.O. Iddergem	26	8	15	3	61	76	19
10. SK Terjoden	26	8	15	3	65	90	19
11. R. Bambrugge	26	6	15	5	49	77	17
12. E. Oordegem	26	6	16	4	50	101	16
13. W. Hofstade	26	5	18	3	50	105	13
14. W. Gijzegem	26	3	21	2	44	101	8

Seizoen 1957-1958: derde gewestelijke reeks E.

Onze ploeg speelde opnieuw in de “betere middenmoot” zoals dit eindklassement uit het seizoen 1957-1958 bewijst, maar kon alweer niet doorstoten naar tweede provinciale:

1. Eendracht Lieferinge	26	22	2	2	131	31	46
2. Eendracht Appelterre	26	22	3	1	120	41	45
3. SK Terjoden	26	20	4	2	118	36	42
4. Eendracht Schendelbeke	26	15	7	4	84	59	34
5. RC Haaltert	26	16	8	2	90	59	34
6. Eendracht Oudenhove	26	11	10	5	59	54	27
7. Rap Overboelare	26	12	11	3	66	67	27
8. Eendracht Grotenberge	26	9	15	2	69	72	20
9. FC Elst	26	7	16	3	52	85	17
10. Nieuwerkerken	26	8	17	1	48	85	17
11. SC Erwetegem	26	8	17	1	53	107	17
12. Idegem	26	6	17	3	35	82	15
13. Atembeke	26	5	19	2	52	120	12
14. Iddergem	26	5	20	1	45	124	11

Seizoen 1958-1959: derde provinciale D. Een nieuw voetbalterrein: de Racing vindt zijn definitieve stek en bouwt aan een succeselftal.

De eindstand zag er als volgt uit:

1. FC Nederbrakel	30	26	4	0	144	42	52
2. SK Terjoden	30	21	4	5	123	44	47
3. Schroevers Moorsel	30	20	7	3	147	45	43
4. Eendracht Appelterre	30	20	7	3	99	47	43
5. W. Gijzegem	30	20	9	1	111	60	41
6. W. Hofstade	30	19	9	2	102	66	40
7. RC Haaltert	30	18	11	1	96	56	37
8. EC Oudenhove	30	16	13	1	101	78	33
9. Eendracht Schendelbeke	30	10	15	5	53	82	25
10. Eendracht Grotenberge	30	10	16	4	63	97	24
11. HO Atembeke	30	7	17	6	61	122	20
12. HO Iddergem	30	9	19	2	49	101	20
13. FC Elst	30	9	19	2	55	112	20
14. R. Overboelare	30	6	17	7	61	97	19
15. Eendracht Moerbeke	30	4	23	3	41	140	11
16. Doeljagers Viane	30	2	27	1	31	162	5

In 1958 werd een nieuw terrein in gebruik genomen. Er werd besloten om “Het Katjen” te verlaten en een nieuw voetbalveld aan te leggen op het Herenthout, op grond van “den eiremen”²³.

In die beginjaren bestond de ingang uit een smal paadje (“een bontjen van iënen dal”) vanuit de Dreef en was er ook een smalle ingang naar het veld naast het café van Delleken in de Muisstraat.

Reeds in de winter 1958-59 werd vastgesteld dat – door de nabijheid van de Kloputbeek – de weide zeer zompig was. Het was niet ongebruikelijk dat spelers er uitzagen als modderduivels en dat de bal gewoon bleef steken in de modder.

Gedurende al die jaren zal de zware vochtige grond voor problemen blijven zorgen, ondanks draineringswerken, aanvoeren van tonnen rijnzand en andere ingrepen²⁴. Maar ... dit was – en is – juist ook de charme van het plein aan den Dreef. Vele ploegen hebben jarenlang met angst uitgekeken naar de verplaatsing naar de Racing, zeker als er regen aangekondigd werd.

Stilaan diende zich een jonge talentvolle generatie aan in het eerste elftal. Van de ouderen bleven in het seizoen 1958-1959 alleen nog Nest De Saedeleer en Roger Hoebeeck over. Adrien Ott, Omer de Graeve (Merken Grauf), de strateeg van de ploeg, de legendarische centervoor Julien (“de Jules”) Van der Gucht (die nog een jaar bij Union speelde) en Tuur De Swaef waren reeds vaste waarden, maar zij kregen gezelschap van een talentvolle lichte, die de basis zal vormen van de ploeg die in de eerste helft van de jaren 60 furore zal maken. Al deze namen zullen bij de oudere Racingsupporters nog klinken als een klok: de fijnbesnaarde Roger Scheerlinck (“Mesjer zenne Roger”), de snelle Georges Baetens uit Kerksken, Julien Moock, Zacharie Van Impe (de vader van de Staaf, de man met het atoomschot in de voeten), Hugo de Meyer en zovele anderen. Met zoveel talent moest – mits en paar bijkomende aankopen – een promotie naar tweede erin zitten. En ... die kwam er in het volgende seizoen.

²³ Dit was de C.O.O. of Commissie voor openbare Onderstand, het huidige OCMW.

²⁴ In het seizoen 1972-1973 werd de toestand zo erg dat men voor een aantal wedstrijden moest rekenen op de goodwill van de burens van VC Ede om een aantal wedstrijden op hun veld te spelen.

Seizoen 1959-1960: een bloedstollend duel met Appelterre en ... EINDELIJK KAMPIOEN.

Racing kwam opnieuw uit in derde provinciale D en had als tegenstanders:

Appelterre – Terjoden – Oudenhove – Mere – Viane – Overboelare – Hillegem – Nieuwerkerken – Schendelbeke – Grotenberge – Moerbeke – Elst – Atembeke.

In de transferperiode had de ploeg zich versterkt met Kamiel Cardon en met doelman Etienne Nelis, beiden van Eendracht Aalst.

Het werd een strijd op het scherp van de snede met aartsrivaal Eendracht Appelterre. Op één speeldag van het einde hadden beide ploegen 45 punten en de laatste wedstrijd was ... Eendracht Appelterre – Racing Haaltert. Met andere woorden, we zouden in een rechtsreeks duel uitvechten wie promoveerde.

In de week voor de wedstrijd maakten de zenuwen en een enorme animositeit zich meester van het bestuur. Het ging zelfs op paranoia lijken toen men het vermoeden uitte dat het speelveld in Appelterre niet reglementair was en men zelfs nachtelijke tochten ondernam om het veld in het geheim te gaan opmeten, om ... desnoods klacht in te dienen via deze vaststellingen voor de groene tafel.

Gelukkig was dit niet nodig want de Racing won de wedstrijd met 0-1 (strafschop Kamiel Cardon).

De heldenrol in de laatste wedstrijd was weggelegd voor Etienne Nelis, die onklopbaar was die dag en – zoals het hele seizoen trouwens – een wondermatch speelde en ... vrijwel in zijn eentje voor de promotie zorgde. We vinden het dan ook niet meer dan gepast om even stil te staan bij deze legendarische doelman van Racing Haaltert.

Een eerbetoon aan Etienne Nelis, de gentleman-doelman van Racing Haaltert door Marcel Baetens

Ik herinner mij dat ik ongeveer vijf à zes jaar oud was toen mijn vader me de eerste keer meenam naar het voetbal in Haaltert. Het moet dus rond 1961 geweest zijn. Ik weet in elk geval dat het een match tegen Kruishoutem was (die in geel-zwart speelden) en dat Haaltert won met een monsterscore (ik denk 9-1). We hadden de hele tijd achter de goal gestaan en ik herinner me, toen we naar huis reden, dat ik aan mijn vader vroeg: "Va, emmen de kiepers altoïd e kammeken in eieren achterzak?" Zo heb ik inderdaad kennis gemaakt met de figuur van Etienne Nelis, de gentleman-keeper van de Racing van 1959 tot 1962. Ik zie hem nog zo voor mij, met de haren inderdaad steeds netjes gekamd en in een donkerblauwe wollen trui.

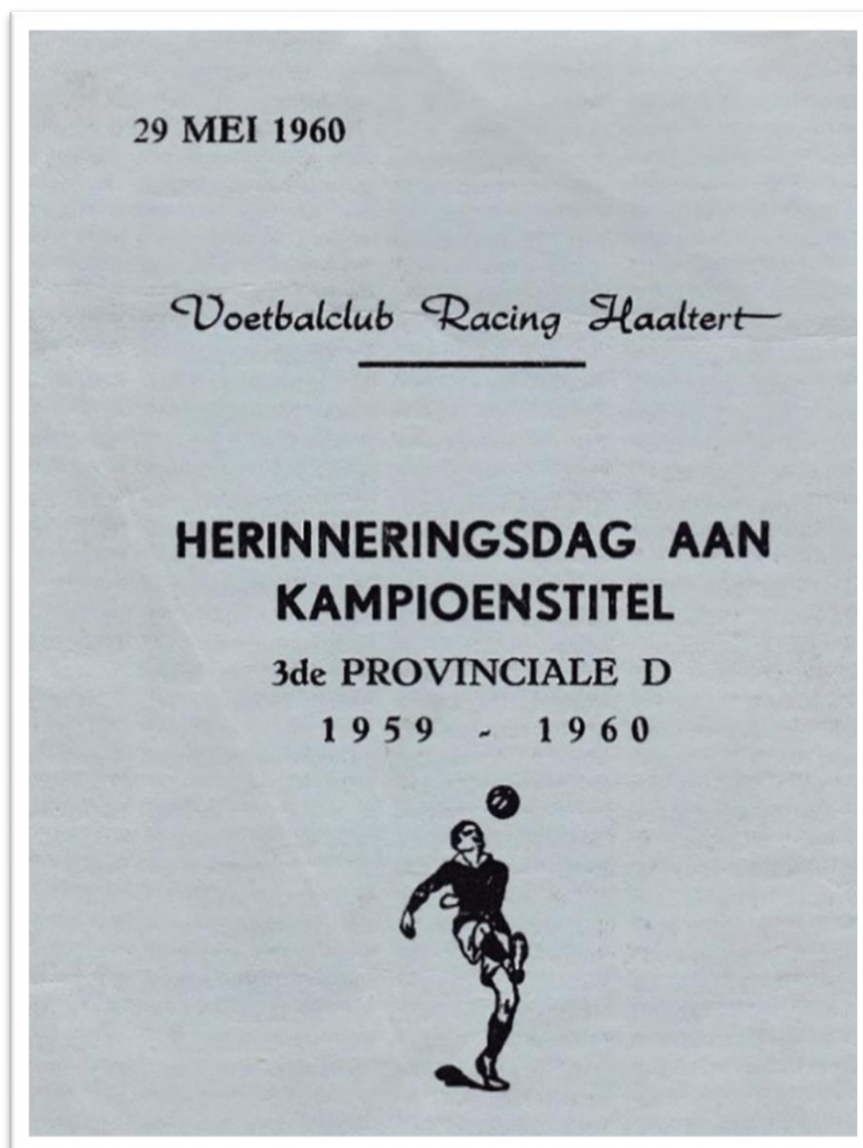
Als ik de krantenartikelen van toen mag geloven, mag het eigenlijk een wonder heten dat deze man in het seizoen 59-60 naar Haaltert in 3de provinciale kwam. Het jaar ervoor had hij immers een tiental wedstrijden in de eerste ploeg gespeeld van Eendracht Aalst in tweede nationale. Hij was in de ploeg gekomen na een schorsing van de legendarische Pië Van der Meirsch en was door enkele sterke prestaties in de goal blijven staan. De meningen binnen het bestuur over de sobere Nelis en de flamboyante Pië waren erg verdeeld en bij sommigen waren er blijkbaar twijfels over zijn talent, want op het einde van het seizoen kocht Eendracht nog een andere keeper en Nelis dacht eraan om zijn schoenen aan de haak te hangen.

En zo kwam hij dan in Haaltert terecht en werd daar het secure sluitstuk van de verdediging. Hij viel vooral op door zijn sobere stijl, wars van alle show (iets wat de kranten hem toen zelfs verweten, want toen moest een goede keeper blijkbaar ook nog show geven). Hij zorgde er door een glansprestatie o.m. voor dat de Racing in 60 kampioen speelde op Appelterre. Na het seizoen 1961-62 hield Etienne het voetbal voor bekeken. Een zwaar verlies voor de Racing waar zijn opvolgers, Etienne Moock en Stefaan de Boitselier zeer veel moeite hadden om hem te doen vergeten.

Met dit elftal, een mix van kon de Racing met vertrouwen de volgende jaren in tweede provinciale tegemoetzien.

De “nawedstrijd” duurde de ganse nacht en voor sommigen zelfs tot de maandagavond. Op het wegdek van de Geraardsbergse steenweg prijkten de gekalkte woorden “Haaltert kampioen” en ... enkele druppels van het witte goedje verwezen naar de garage van Omer Roelandt, waarvoor deze zich diende te verantwoorden tegenover een misnoegde rijksnachtcommandant. Er volgde ook een banket en Maurice Elskens ontwierp een originele spijskaart aangepast aan de omstandigheden.

Op de buitenzijde stond enkel: “29 mei 1960 Voetbalclub Racing Haaltert Herinneringsdag aan Kampioenstitel 3de Provinciale 1959-1960”

De binnenzijde was echter zeer origineel.

Hotel « In den (Vernieuwden) Wijngaard » - Hoogstraat

SPIJSKAART

Velouté Favorite Appelterrienne
★
Gevulde Voetbalschoentjes
★

HOOFDSCHOTEL :
Afgedaan voetballeder met wilde aardappelen, gegarniert met terreingras, studs, kniebanden en beenstukken. - Dit alles rijkelijk gesausd met zweet van uitgeperste voetbalbroekjes.
★

Fruit, genre « half-time »
★

Mokka « Delleken en Mon »
★

Bieren naar keuze :
« Mont de la Mer » de luxe
« Bestuurslawaaï » of
« Spelersgezaag ».

NOTA :
Na de hoofdschotel wordt er 15 minuten fysiek training voorzien.
Gedurende het eten is het verboden in de neusgaten te peuteren of met open broeksband te lopen.
De dames worden verzocht hun corset niet aan tafel af te doen.
Weest beleefd. Laat niet zien dat ge van Haaltert zijt en veinst een goede opvoeding.
Houdt uw voeten van de tafel, het tafelkleed is juist gewassen.

RACING... HIP, HIP, HIP, HOERA!!!

Deze foto die na de kampioenenmatch genomen werd, geeft slechts een zeer vaag beeld van het enthousiasme en de euforie, die zich van spelers, bestuur en supporters meester had gemaakt. De dolste dansen volgden op omhelzingen en er vloeiden tranen van ontroering en geluk.

De viering van de kampioenenploeg. Zittend v.l.n.r.: Guy Van der Veken, Georges Baetens, Adrien Ott, Julien Van der Gucht, Roger Hoebeeck, Kamiel Cardon. Staand v.l.n.r.: Frans de Pauw, Julien Mook, Hugo De Meyer, Etienne Nelis, Omer De Graeve, Athur De Swaef, Roger Scheerlinck en Ernest De Saedeleer.²⁵

Om dit “kampioensjaar” af te sluiten, geven we tot slot nog het eindklassement van het seizoen 1959-60.

1. RC Haaltert	26	23	2	1	124	20	47
2. Eendracht Appelterre	26	22	3	1	113	22	45
3. SK Terjoden	26	17	7	2	78	40	36
4. FC Oudenhove	26	16	7	3	82	44	35
5. FC Mere	26	17	8	2	107	58	35
6. Doeljagers Viane	26	14	8	4	79	45	32
7. Rap Overboelare	26	15	9	2	71	48	32
8. S.L. Hillegem	26	10	14	2	62	74	22
9. Eendracht Nieuwerkerken	26	7	16	3	50	90	17
10. Eendracht Schendelbeke	26	8	17	1	52	90	17
11. Eendracht Grotenberge	26	8	17	1	53	107	17
12. Eendracht Moerbeke	26	5	17	4	32	92	14
13. FC Elst	26	3	19	4	38	111	10
14. Atembeke	26	3	19	4	37	120	10

²⁵ In “Racing Haaltert 50 jaar jong” geeft men volgende opstelling voor de kampioenenmatch: Etienne Nelis, Kamiel Cardon, Arthur De Swaef, Julien Mook, Omer De Graeve, Hugo De Meyer, Roger Scheerlinck, Georges Baetens, Roger Hoebeeck, Julien Van der Gucht en Leo Guns (vriend van Omer De Graeve, later burgemeester van Hekelgem).

Hoofdstuk 4: 1960-1967. Zeven seizoenen in tweede provinciale en een nieuwe degradatie.

Seizoen 1960-1961: tweede provinciale C.

De ploeg werd ingedeeld in een reeks met volgende ploegen:

Haaltert – Adelaars – Winnik²⁶ - Olsa Nederbrakel - FC Denderleeuw – Schorisse – Verbr. Denderhoutem – Jong Lede – SK Erembodegem – Sparta Geraardsbergen – Windeke – Merelbeke – Robur – Buggenhout – Berlare – FC Nederbrakel.

Voorwaar een sterke reeks met FC Denderleeuw en Olsa Brakel als grote favorieten.

Met het oog op de nieuwe competitie had het bestuur niet op een inspanning gekeken en bij Appelterre Hugo Torrekens en Guido Cooreman weggeplukt en bovendien had Raymond Van Impe, de zoon van ex wielprof “Stant” Van Impe, Hugo De Meyer uit de ploeg verdrongen. Ook de jonge Paul De Craemer deed vanuit de reserves zijn intrede in de eerste ploeg.

We kunnen zeggen dat dit de typeploeg was, waarmee trainer Octaaf Hoebeeck de competitie aanvatte:

Staand v.l.n.r.: Omer De Graeve, Tuur De Swaef, Roger Scheerlinck, Paul De Craemer, Etienne Nelis, Kamiel Cardon en Octaaf Hoebeeck. Zittend v.l.n.r.: Guy Van der Veken, Hugo Torrekens, Julien Van der Gucht, Guido Cooreman en Raymond Van Impe.

²⁶ Eendracht Winnik was de nieuwe naam voor het vroegere Lieferinge.

Het seizoen begon schitterend met een derbyzege op Denderhoutem, waar Maurice Torrekens de gevreesde aanvalsleider was. Guido Cooreman maakte twee goals, maar zou later uit de ploeg gespeeld worden door Julien Van der Gucht.

FC Denderleeuw was ongenaakbaar, doch Racing sloot zijn eerste seizoen in 2de af op een schitterende vierde plaats.

1. FC Denderleeuw	30	20	2	8	91	38	48
2. Olsa Nederbrakel	30	16	9	5	85	49	37
3. FC Nederbrakel	30	16	9	5	70	56	37
4. RC Haaltert	30	15	8	7	68	49	37
5. VV Windeke	30	15	9	6	57	47	36
6. Jong Lede	30	15	11	4	64	55	34
7. E. Winnik	30	15	12	3	62	57	33
8. Buggenhout	30	13	13	4	61	47	30
9. Merelbeke	30	10	12	8	44	48	28
10. Robur	30	11	13	6	61	58	28
11. Adelaars	30	12	14	4	50	57	28
12. Verbr. Denderhoutem	30	11	14	5	62	70	27
13. Berlare	30	12	16	2	47	73	26
14. Sp. Geraardsbergen	30	5	16	9	45	70	19
15. SK Erembodegem	30	6	19	5	57	105	17
16. Schorisse	30	5	20	5	44	90	15

Seizoen 1961-1962: tweede provinciale C. Een gemiste promotie naar eerste provinciale.

Samenstelling van de reeks:

Adelaars – Zulte – Volharden – Olsa Nederbrakel – Zingem – Lede – Winnik – Sparta Geraardsbergen – FC Nederbrakel – Ophasselt – Denderhoutem – Haaltert – Eine – Kruishoutem – Windeke – Herzele.

De ploeg kwam opnieuw versterkt uit de transferperiode met de aanwerving van Frans De Dier (Union) en Julien Staels (Standaard Denderleeuw). Bovendien deed nog een toekomstige Racinglegende zijn intrede in de ploeg, namelijk "Sterke Frans" Renneboogh uit Helderger, die jaren in de voorlinie zou opereren. Ook Herman Scheerlinck maakte zijn debuut in het eerste elftal.

Octaaf Hoebeeck trainde de eerste en tweede ploeg.

Racing behaalde de tweede plaats op 2 punten van Lede, doch met een beter doelgemiddelde, Haaltert 83 voor en 23 tegen, Lede 72 voor en 49 tegen.

Onze ploeg werd eerste in de testwedstrijden met Sint-Pauwels en Merelbeke. Helaas was er geen bijkomende stijger naar eerste provinciale dit seizoen.

In de loop van het seizoen verschenen volgende namen op het scheidsrechtersblad:

Arthur De Swaef, Roger Scheerlinck, Frans De Dier, Etienne Nelis, Omer De Graeve en Kamiel Cardon, Herman Scheerlinck, Julien Van der Gucht, Julien Staels, Hugo Torrekens en Frans Renneboogh. In de loop van het seizoen werden ook nog opgesteld: Guy en Luc Van der Veken, Willy Hendrickx, Frans Van Impe, Zacharie Van Impe en Georges Baetens.

Eindstand:

1. Jong Lede	30	19	5	6	72	49	44
2. RC. Haaltert	30	18	6	6	83	23	42
3. Volharden Aalst	30	16	11	3	56	41	35
4. FC Nederbrakel	30	16	11	3	61	49	35
5. Verbr. Denderhoutem	30	15	10	5	69	40	35
6. R. Ophasselt	30	12	8	10	68	45	34
7. Olsa Nederbrakel	30	13	10	7	62	57	33
8. Kruishoutem	30	13	12	5	69	62	31
9. Windeke	29	12	13	4	59	64	28
10. WK Eine	30	10	12	8	55	59	28
11. Zulte Sp	30	11	15	4	36	51	26
12. Winnik	30	9	16	5	48	73	23
13. Zingem	30	8	15	7	35	85	23
14. Sp. Geraardsbergen	29	7	13	9	46	55	23
15. Adelaars	30	6	16	8	40	72	20
16. Herzele	30	5	19	6	49	80	16

Er waren ook enkele wijzigingen op bestuurlijk vlak: Emile Vervoort en Jozef Renneboogh namen ontslag als voorzitter en ondervoorzitter, maar bleven wel bestuurslid. De nieuwe voorzitter werd Albert Deleenheer en enkele nieuwkomers versterkten de bestuursploeg: Jules Vandercapellen, Etienne Van de Weghe en Alfons Scheerlinck.

Bijna 15 jaar aan het hoofd van de club: Albert Deleenheer

De familie Deleenheer is in Haaltert een begrip.

Zakenman en kantuitgever Raymond Deleenheer vestigde zich in de huidige Windmolenstraat te Haaltert. Na WO I kwam de interesse voor de dorpspolitiek. Hij werd in 1926 verkozen op de katholieke lijst en in 1938 aanvaarde hij het schepenenambt onder burgemeesterschap van Paul Baron de Sadeleer.

Hij was ook actief in het verenigingsleven, o.a. in de fanfare, de voetbalvereniging en de BGJG. Moeder Maria Van den Berghe leerde de kantgeheimen bij Avidia's (Windmolenstraat). Drie van de acht kinderen, Anna (ongehuwd), Angèle (ongehuwd) en Albert werkten mee in de zaak. In de bloeiperiode werkten er ruim 300 thuiswerksters. De fraaie kantstukken werden geëxporteerd naar het buitenland, vooral Amerika.

Georges, de broer van Albert, werd in 1971 burgemeester van Haaltert en later ook nog provincieraadslid.²⁷

Albert (gehuwd met Maria Droessaert) was zelf oud-speler van Hoger Op en zetelde al jaren in het bestuur van de Racing, toen hij de voorzittersfunctie overnam. Hij zal tot 1976 voorzitter blijven en al zijn vrije tijd opofferen voor het welzijn van de club.

Seizoen 1962-1963: tweede provinciale C. Geen Nelis meer in het doel en iets mindere resultaten.

Racing bracht officieel 4 elftallen in lijn: naast het eerste elftal en de reserves speelden we ook met een scholieren- en een kadettenploeg.²⁸

Over dat eerste jaar van deze kadettenploeg vertelde Alex Van der Veken nog het volgende: "Alle verplaatsingen werden met de fiets gedaan (nu staan er 15 auto's klaar); één

²⁷ Bron: Willy De Loose, 150 Haaltertse gezinnen in de kijker, Heemkundige Kring Haaltert.

²⁸ De scholieren speelden alleen een paar vriendenmatches. De kadetten kwamen echt in competitie uit, maar die werd door de strenge winter 62-63 vroegtijdig afgelast.

verplaatsing vond onze "délégué" Fons Scheerlinck te ver, nl naar Hillegem: we zijn toen met de trein gegaan, Haaltert - Hillegem en retour, 4u voor een matchke van 70 min, maar we wonnen met 0-7 !!!"

De allereerste kadettenploeg

Staan v.l.n.r.: X, Etienne Van den Haute, Antoine De Haeck, Luc Van de Velde, Willy Allemant, Eric Goubert. Zittend v.l.n.r.: Alex Van der Veken, Etienne (de "Steffen") Roelandt, Gilbert de Blander, Paul Van der Haegen en Johny Van Der Haegen. Niet minder dan 6 van deze spelertjes haalden de 1e ploeg!!!

Etienne Nelis was gestopt met voetballen en werd in het doel afwisselend vervangen door Etienne Moock, een uitstekende lijnkeeper, en Stefaan de Boitselier, een Aalstenaar, die het jaar ervoor was aangetrokken als doublure voor Etienne Nelis. Herman Scheerlinck werd voor 1 jaar afgestaan aan FC Denderleeuw.

De club nam een zeer slechte start, maar werd na een fikse remonte nog derde:

1. AS Ronse	30	21	3	6	93	21	48
2. FC Nederbrakel	30	20	8	2	78	41	42
3. RC. Haaltert	30	19	9	2	83	52	40
4. R. Ophasselt	30	17	9	4	82	58	38
5. FC Eke	30	16	12	2	67	42	34
6. Kruishoutem	30	14	11	5	72	57	33
7. WK Eine	30	13	11	6	61	60	32
8. Olsa Nederbrakel	30	12	11	7	72	56	31
9. Winnik	30	12	11	7	54	55	31
10. De Pinte	30	12	13	5	51	61	29
11. Verbr. Denderhoutem	30	12	15	3	51	61	29
12. Zulte Sp	30	10	14	6	51	62	26
13. Windeke	30	9	17	4	64	80	22
14. SP. Geraardsbergen	30	6	19	5	53	94	17
15. Doeljagers Viane	30	5	20	5	49	114	15
16. Zingem	30	4	19	7	46	85	15

Seizoen 1963-1964: tweede provinciale C. Stilaan afscheid van een gouden generatie.
Er bleven drie ploegen in competitie.

Het eerste elftal speelde in tweede provinciale C met volgende ploegen:

Volharden – Winnik – Terjoden – Oudenhove – Olsa Nederbrakel – Windeke – Kruishoutem – Denderhoutem – Sparta Geraardsbergen – Gijzegem – Nederename – Ophasselt – Haaltert – Eine – Jong Lede – Oudenhove.

De gouden generatie die mee de promotie naar tweede provinciale had bewerkstelligd werd al wat ouder en voor de Racing brak een moeilijke periode aan om voor valabele opvolgers te zorgen. Wery De Knibber werd aangeworven voor één jaar en Norbert Amant definitief van Eendracht Aalst.

Dat het zoeken naar een nieuwe typeploeg geen sinecure was bewijst deze lijst van spelers die in het seizoen 1963-64 opgesteld werden in het eerste elftal: Etienne Moock, Frans De Dier, Adrien Ott, Hugo Torrekens, Kamiel Cardon, Luc Van der Veken, Raymond Van Impe, Gilbert Goubert, Guy Van der Veken, Freddy Van Impe en Frans Renneboogh, Stefaan De Boitselier, Roger Scheerlinck, Arthur De Swaef, Omer De Graeve, Julien Van der Gucht, Herman Scheerlinck, Paul De Craemer, Georges Baetens, Victor Van de Velde, Johnny De Waegeneer, Frans Van Impe, François De Man, Willy Erauw, Gilbert De Blander, Wery De Knibber, Paul Eeman, De Pelsmaeker, Norbert Amant, Michel De Schutter, Zacharie Van Impe en Etienne Roelandt²⁹. Gelet op de onstabiliteit van de opstelling was het dan ook begrijpelijk dat de resultaten slecht waren en dat het een hele karwei was om het behoud in tweede te handhaven.

De laatste wedstrijd tegen Winnik besliste over het al dan niet degraderen. Een gelijk spel was voldoende en Haaltert haalde het, zij het na een povere 0-0. Er werd voor de eerste maal een supportersbus ingelegd naar Winnik.

Volharden Aalst werd kampioen en Sparta Geraardsbergen en Winnik degradeerden

Eindstand

1. Volharden Aalst	30	23	2	5	75	21	51
2. FC Oudenhove	30	19	6	5	67	31	43
3. Olsa Nederbrakel	30	16	9	5	82	48	37
4. FC Mere	30	14	10	6	78	62	34
5. R. Ophasselt	30	14	12	4	62	64	32
6. W. Gijzegem	30	13	11	6	36	30	32
7. SK Kruishoutem	30	14	13	3	66	54	31
8. SK Terjoden	30	12	11	7	55	67	31
9. WK Eine	30	14	14	2	70	72	30
10. Jong Lede	30	11	13	6	54	49	28
11. VV Windeke	30	10	16	4	67	65	24
12. Verbr. Denderhoutem	30	9	15	6	44	83	24
13. Nederename	30	10	17	3	38	72	23
14. RC Haaltert	30	8	15	7	50	68	23
15. E Winnik	30	9	17	4	53	59	22
16. Sp. Geraardsbergen	30	6	21	3	44	96	15

²⁹ Deze Etienne Roelandt werd als 16-jarige snel getransfereerd naar Eendracht Aalst, maar gaf voorrang aan zijn studies.

Hierbij een laatste foto met een aantal coryfeeën al was het maar om ook nog eens de schitterende uitrusting te tonen waarmee men dat jaar speelde (witte trui met groen-rode band in het midden).

Zittend v.l.n.r.: Hugo Torrekens, Guy Van der Veken, Julien Van der Gucht, Herman Scheerlinck, Frans De Dier.
Staand v.l.n.r.: Omer De Graeve, Paul De Craemer, Etienne Mook, Tuur De Swaef, Roger Scheerlinck en Kamiel Cardon.

Het bestuur werd grondig vernieuwd. Enkele mannen van het eerste uur maakten plaats voor jongere leden. Verlieten het bestuur: Emile Vervoort, Robert De Graeve, Jozef Renneboogh, Georges Deleenheer, Marcel De Vriendt en Albert Goeman. Namen hun plaats in: André Matthijs, André Muylaert, Erwin Scheerlinck, Albert Van Cauter, Willy Van Den Neucker, Julien Van der Gucht en Alexis Van der Veken.

Seizoen 1964-1965: tweede provinciale C.

Volgende ploegen kwamen in competitie:

Ophasselt – Denderhoutem – Windeke – Oudenhove – Nederename – Eine – Kruishoutem – Eke – FC Denderleeuw – Sparta Petegem – VV Etikhove – Viane – Mere – Haaltert – Zulte Sp – Olsa Nederbrakel.

Racing kwam terug met 4 ploegen in competitie.

In de bestuursploeg werd Maurice De Schrijver officieel secretaris en Octaaf Hoebeeck beheerder van de centen.

Hugo Torrekens werd trainer van het eerste en het tweede elftal en Nest De Saedeleer trainde de kadetten en scholieren.

Het was een seizoen om vlug te vergeten. Er was voortdurend degradatiegevaar. Racing eindigde toch nog 12de met 24 punten. De laatste zeven wedstrijden werden niet verloren.

De eindstand zag er als volgt uit:

1. FC Denderleeuw	30	26	3	1	116	38	53
2. SK Kruishoutem	30	22	7	1	94	42	45
3. VV Windeke	30	20	6	4	92	52	44
4. SP. Petegem	30	18	10	2	75	56	38
5. Zulte Sp.	30	14	10	6	77	49	34
6. WK Eine	30	15	12	3	67	56	33
7. VV Etikhove	30	15	14	1	77	70	31
8. FC Oudenhove	30	14	14	2	63	59	30
9. Verbr. Denderhoutem	30	12	16	2	77	78	26
10. R. Ophasselt	30	11	15	4	64	72	26
11. FC Mere	30	11	16	3	65	80	25
12. RC Haaltert	30	10	16	4	68	84	24
13. Nederename	30	10	18	2	68	92	22
14. Olsa Nederbrakel	30	9	17	4	49	64	22
15. FC Eke	30	9	20	1	58	103	19
16. Doeljagers Viane	30	3	25	2	27	142	8

Speelden dat jaar in het eerste elftal: Etienne Moock (tot zijn legerdienst), Stefaan de Boitselier, Guy Van der Veken, Hugo Torrekens, Frans De Dier, Kamiel Cardon, Luc Van der Veken, Gilbert Goubert, Julien Van der Gucht, Willy Hendrickx, Raymond Van Impe en Wery De Knibber.

Seizoen 1965-1966: tweede provinciale C.

Laten we starten met het extra-sportieve. Onder leiding van de penningmeester Octaaf Hoebeeck, bijgestaan door Alfons Scheerlinck, werden in 1965 belangrijke moderniseringswerken uitgevoerd. Er kwam een aansluiting op het waternet, de kleedkamers werden degelijk verwarmd en er werden douches geplaatst. Racing Haaltert was de eerste ploeg die in provinciale speelde en die over verwarmde stortbaden beschikte! Misschien nog opmerkelijker was dat Racing Haaltert over een eigen clubdokter beschikte, dr. Walter Redant, broer van materiaalmeester Jan Redant en zoon van “Miëster Albert”. Hij zou later clubarts worden van AA Gent en bondsdokter van de nationale ploeg.

Met de aankoop van een lot houten telefoonpalen van de RTT, met behulp van enkele van de hand gedane elektriciteitsreflectoren en met de technische vaardigheid van Eugène Jacobs kreeg ook de verlichting vaste vorm. Voedingskabels, schakelkasten, grondkabels en overige materialen werden aangekocht en gemonteerd. Een technische ploeg bestaande uit oud-speler Georges Baetens, Robert Muylaert (Bruulstraat) en speler-trainer Paul De Deyn, samen met het gemeentepersoneel, boden welkome hulp aan het vaste trio Hoebeeck-Scheerlinck en Etienne Van de Weghe.

En dan waren er voor de zoveelste keer nog maar eens draineringswerken die uitgevoerd werden door Roger Hoebeeck en zijn personeel. Ondertussen werd ook de kantineruimte fraaier en ruimer gemaakt.

Willy Van Boven kwam in het bestuur en werd op het einde van het seizoen tot voorzitter verkozen en zou in die functie twee jaar (tot 1967) Albert Deleenheer vervangen.

En wat bracht het sportieve luik?

Racing speelde in tweede provinciale C in volgende reeks:

Lede – Haaltert – Jonge Wuitens Hamme – Buggenhout – Ophasselt – Geraardsbergen-Gijzegem – Denderhoutem – Borsbeke – Olsa Nederbrakel – Oudenhove – Baasrode – Terjoden – Standaard Denderleeuw – Mere – Sparta Appels.

Eindstand:

	Wedstr	Gew	Ver	Gel	Voor	Tegen	Ptn
1. Sparta Appels	30	22	4	4	70	30	48
2. Jong Lede	30	21	5	4	76	37	46
3. Standaard Denderleeuw	30	19	8	43	82	47	41
4. Olsa Nederbrakel	30	18	7	5	94	54	41
5. Sparta Buggenhout	30	16	10	4	77	50	36
6. FC Mere	30	13	13	4	46	48	30
7. Toekomst Borsbeke	30	11	12	7	64	59	29
8. SK Terjoden	30	11	12	7	50	52	29
9. Jonge Wuitens Hamme	30	11	13	6	55	60	28
10. Sparta Geraardsbergen	30	9	14	7	45	68	25
11. Eendracht Oudenhove	30	7	14	9	52	57	23
12. Wilskracht Gijzegem	30	7	14	9	41	63	23
13. RC Haaltert	30	9	17	4	41	76	22
14. Rapide Ophasselt	30	8	16	6	44	78	22
15. Verbroedering Denderhoutem	30	7	16	7	44	75	21
16. FC Baasrode	30	6	20	4	38	64	16

We kwamen opnieuw met 4 ploegen in competitie en Paul De Deyn, oud-speler van Eendracht Aalst, werd speler-trainer.

Werden verder aangeworven: Johnny Bach (uit Smetlede), Wery De Knibber (definitief van Terjoden), Etienne Dierickx, Frans Janseghers (een Aalstenaar), Roland Smet en Georges Van den Steen (Eendracht Aalst).

Wery zal uitgroeien tot een echte clubman, eerst als rechtsback, die het gebrek aan techniek ruimschoots compenseerde met een tomeloze inzet, en daarna als gewaardeerd bestuurslid en duivel-doet-al bij de jeugd.

Ook een jonge knaap uit Kerksken, zoon van een Engelse soldaat uit WO II, deed dat jaar zijn eerste optreden in het eerste elftal en zou uitgroeien tot het icoon van de tweede helft van de jaren 60 en de jaren 70. We hebben het uiteraard over de beste "centervoor" die Racing ooit had, de legendarische John Payne.

Over het seizoen kunnen we kort zijn. Het was voortdurend aanmodderen in de onderste regionen. De laatste wedstrijd Haaltert-Denderhoutem was beslissend voor degradatie. Haaltert klaarde de klus met 4-1 cijfers. Appels werd kampioen.

De eerste ploegfoto waarop John Payne te zien is (het zal niet de laatste zijn).

Zittend v.l.n.r.: Frans Renneboogh, Frans Janseghers, Paul De Deyn, Georges Van den Steen, Johnny Bach
 Staand v.l.n.r.: Kamiel Cardon, Wery De Knibber, Stefaan De Boitselier, John Payne, Raymond Van Impe en Luc Van der Veken.

Seizoen 1966-1967: tweede provinciale C. Het einde in tweede provinciale.

Norbert Van Geyt (Burst) werd aangeworven om de voorlijn te versterken. Ook Gilbert de Blander en Johnny De Waegeneer uit Kerksken veroverden hun vaste plaats in de eerste ploeg en op Terjoden maakte de grote belofte, de 16-jarige Alex Van der Veken, zijn debuut. Maar veel verbetering bracht dit niet en het was weer een volledig seizoen een strijd tegen de degradatie en deze keer kon men zich niet meer redden. Na een testmatch volgde de degradatie naar derde provinciale. Velen blijven er nu nog steeds van overtuigd dat de Racing zich met een andere doelman had kunnen redden, want de beste jaren van Stefaan De Boitselier lagen duidelijk achter de rug. Bovendien was de grote belofte John Payne zwaar ziek geworden en zou hij voor twee jaar van de voetbalvelden verdwijnen.

Het seizoen 1966-67 was ook het laatste seizoen voor de enige overgebleven speler uit het kampioenenelftal van 1959-1960. De Aalstenaar Kamiel Cardon verliet de Racing aan wie hij als vaste verdediger jarenlang schitterende diensten had bewezen.

Het was duidelijk dat men diende te bouwen aan een nieuw en verjongd elftal. Dat zou ook gebeuren want een nieuwe generatie stond te trappelen om zich te bewijzen, al was het dan in derde provinciale.

De eindstand uit 1966-67:

	Wedstr	Gew	Verl	Gel	Voor	Tegen	Ptn
1. WK Eine	30	20	6	4	78	31	44
2. Olsene Sportief	30	17	7	6	0	41	40
3. Standaard Denderleeuw	30	15	5	10	55	35	40
4. RC Gavere	30	16	8	6	51	32	38
5. E. Huise	30	15	8	7	53	29	37
6. Zulte Sp	30	15	10	5	56	34	35
7. SK Kruishoutem	30	13	9	8	65	63	34
8. Sparta Petegem	30	11	10	9	49	39	31
9. FC Nederename	30	11	13	6	49	54	28
10. E. Oudenhove	30	11	15	4	46	65	26
11. Olsa Nederbrakel	30	9	13	8	42	51	25
12. S.K. Terjoden	30	9	13	8	51	54	26
13. Sparta Geraardsbergen	30	9	13	8	38	54	26
14. RC Haaltert	30	6	17	7	35	57	19
15. E. Winnik	30	5	20	5	37	77	15
16. VV Etikhove	30	4	19	7	35	90	15

Het laatste elftal in tweede provinciale.

Zittend v.l.n.r.: Wery De Knibber, Norbert Van Geyt, Luc Van der Veken, Gilbert De Blander, Frans Renneboog
 Staand v.l.n.r.: Guy Van der Veken, Raymond Van Impe, Johnny De Waegeneer, Stefaan De Boitselier, Kamiel Cardon en Johnny Bach.

Hoofdstuk 5: 1967-1972. Bouwen aan een nieuwe sterke ploeg in het vagevuur van derde provinciale.

Het was vrijwel vanaf nul beginnen voor een ploeg, die quasi volledig diende heropgebouwd te worden.

We zullen zien dat dit in het begin niet eenvoudig was, zeker omdat de talentvolle jeugdspelers nog niet echt opgewassen waren tegen het “gevechtsvoetbal” in derde provinciale.

Maar gaandeweg werd er getimmerd aan een nieuwe sterke ploeg, bijna volledig gevormd met jongens uit de eigen jeugd.

Zij zouden de basis vormen voor een sterke generatie die nadien ook in de hogere reeks weer gensters zou slaan.

Seizoen 1967-1968: derde provinciale F.

Paul De Deyn zou zijn laatste seizoen ingaan als speler-trainer. Noodgedwongen – en gelukkig voor de toekomst van het voetbal in Haaltert – trok men volop de kaart van de jeugd. Hierdoor zagen we Herman Rottiers en Erik Goubert (“Eeken”) uit Kerksken strijden voor de plaats onder de lat na het vertrek van Stefaan De Boitselier en kwamen jongeren als Hubert Stockman, Alex Van der Veken, Maurice Seminck, Roland Smet, Gilbert De Blander en Marc De Schutter in de ploeg naast anciens als Raymond Van Impe, Wery De Knibber, Johnny De Waegeneer, Frans Renneboogh, Paul Eeman, Johnny Bach, Guy en Luc Van der Veken en Paul De Deyn.

De ploeg kwam uit in volgende reeks:

Arend³⁰ – Doggen – Haaltert – Boonwijk – Gijzegem – Hofstade – Sint Gillis Dendermonde – Racing Lebbeke – Schroevers Moorsel – Verbroedering Denderhoutem – Opstal – Baasrode – Iddergem – Meldert.

Eindstand:

	Wedstr	Gew	Verl	Gel	Voor	Tegen	Ptn
1. FC Baasrode	24	19	3	2	94	24	40
2. E. Meldert	24	16	6	2	85	34	34
3. Verbr. Denderhoutem	24	16	6	2	65	36	34
4. W. Gijzegem	24	14	7	3	45	24	31
5. E. Opstal	24	12	9	3	54	44	27
6. FC Doggen Erembodegem	24	12	9	3	83	45	27
7. S. Moorsel	24	12	10	2	41	31	26
8. RC Haaltert	24	9	14	1	49	42	19
9. RC Boonwijk	24	8	13	3	49	47	19
10. RC Lebbeke	24	8	14	2	45	52	18
11. W. Hofstade	24	8	14	2	65	64	18
12. E. Sint-Gillis	24	8	14	2	53	70	18
13. HO Iddergem	24	0	23	1	18	232	1

³⁰ Arend was een ploeg uit het Aalsterse (ze speelden in de Rozendreef), die schitterde in het SETOK-verbond onder impuls van George Van den Steen. Ze vroegen aansluiting bij de KBVB, doch hadden over het hoofd gezien dat de meeste spelers nog elders aangesloten waren. De ploeg haalde dan ook het einde van het seizoen niet en komt niet in de officiële eindstand voor.

De integratie van de jongeren vroeg uiteraard wat tijd en bovendien deed de afwezigheid van een echte centrumspits (door de ziekte van John Payne) zich gevoelen met als gevolg een zwak seizoen in de onderste middenmoot.

Ook de journalisten van toen wisten waar het schoentje knelde, zoals mag blijken uit dit krantenartikel uit 1967³¹.

Seizoen 1968-1969: derde provinciale F. Erop of eronder.

Door de oprichting van talrijke nieuwe ploegen, besliste de afdeling Oost-Vlaanderen van de KBVB om vanaf het seizoen 1969-70 een vierde provinciale afdeling op te richten. Alleen de eerste vier ploegen in elke reeks van derde provinciale waren zeker van het behoud.

De Racing belandde in een reeks met:

³¹ © Dagblad "Het Volk"

Robur – Haaltert – Sint Gillis Dendermonde – Gijzegem – Opstal – Boonwijk – Denderhoutem – Grembergen – Nieuwerkerken – Beervelde – Edixvelde – Schroevers Moorsel – Racing Lebbeke – Burst – Hillegem – Doggen Erembodegem.

Racing deed wat het moest doen. Het eindigde als vierde nadat in de laatste en beslissende match, op het terrein van Edixvelde, ex-wielrenner Gilbert Van den Eeckhout twee doelpunten scoorde. Opdracht volbracht dus voor de ploeg.

Eindstand:

	Wedstr	Gew	Verl	Gel	Voor	Tegen	Ptn
1. E. Opstal	26	16	4	6	67	37	38
2. FC Robur	26	15	4	7	46	29	37
3. Verbr. Denderhoutem	26	16	8	2	56	35	34
4. RC Haaltert	26	14	6	6	52	28	34
5. E. Nieuwerkerken	26	12	5	9	55	27	33
6. W. Gijzegem	26	10	8	8	33	28	28
7. S. Moorsel	26	10	9	7	50	39	27
8. E. Sint-Gillis	26	10	12	4	52	47	24
9. RC Boonwijk	26	6	11	9	38	49	21
10. E. Meldert	26	7	13	6	32	51	20
11. RC Lebbeke	26	6	14	6	32	58	18
12. SK Grembergen	26	6	14	6	34	61	18
13. FC Doggen	26	6	14	6	36	65	18
14. FC Edixvelde	26	4	16	6	25	54	14

Dit voetbaljaar is echt beslissend geweest voor het verdere bestaan en ook voor het succes van de Racing in de komende jaren.

Wie hierin een groot aandeel had was Freddy van Humbeeck, een Brusselaar, die als trainer was aangeworven en die in het spel van de Racing, techniek en goed voetbal liet primeren op brute kracht en potje stamp. Van Humbeeck was ook een strenge trainer, die erop stond dat men hem aansprak met "Mijnheer Van Humbeeck". Dat betekende niet dat er geen ambiance was in de kleedkamer. Integendeel, de groep hing zeer goed aan elkaar en de man die vooropging als het op plezier maken aankwam, was "sterke Frans" Renneboog.

Plots werd Racing Haaltert synoniem voor verzorgd, aanvallend en mooi voetbal. Dit kon natuurlijk niet zonder het nodige talent van de spelers en het toeval wou dat er eind jaren 60 zoveel talent aanwezig was dat Racing met gemak twee ploegen had kunnen opstellen die meekonden in derde provinciale.

We citeren hier met genoeg nog een aantal namen van hen die, naast diegenen op de foto op de volgende pagina, deel uitmaakten van deze uitzonderlijke lichterding:

Wim Allaer (die zich spijtig genoeg zwaar aan de knie kwetste in een wedstrijd tegen FC Mere met de scholieren), Antoine De Haeck, Jean-Pierre De Meuter (meegekomen met Van Humbeeck- Pirre genoemd), Michel, Paul en Marc De Schutter, Rob Payne, Wilfried Van Cauwenberghe, Gilbert Van den Eeckhout, Luc en Victor Van de Velde, Freddy Van Impe , Danny De Cock, Paul De Saedeleer, Wim de Schutter, Willy Erauw, Paul Van Impe, Eddy Matthijs, Karel De Bruyn, Herman Temmerman, Marc Schandevijl, Marc en Rik Redant, Etienne Lievens (de coureur), Luc Van Keymolen en dan vergeten wij er zeker nog een aantal. Bovendien manifesteerde er zich bij de scholieren nog eens een lichterding, die minstens even talentvol was.

De ploeg die het behoud in 3de provinciale verzekerde op Edixvelde.

Staand v.l.n.r.: Roger Hoebeeck, Gilbert Van den Eeckhout, Gilbert De Blander, Hubert Stockman, Wery De Knibber, Antoine De Haeck en Eric Goubert.

Zittend v.l.n.r.: Luc Van der Veken, Raymond Van Impe, Frans Renneboog, Guy Van der Veken, Freddy Van Impe en Alex Van der Veken.

Seizoen 1969-1970: derde provinciale C

De ploeg werd nog versterkt door de aankoop van Johnny Verhofstadt van Doggen Eredebodegem (voor de ronde som van 100 000 BEF = € 2 500) en bovendien keerde John Payne terug na een lange afwezigheid wegens ziekte.

De ploeg van de toekomst kreeg stilaan vorm en we vinden dat het tijd wordt om even stil te staan bij hen die de dragers waren van deze ploeg.

De vaste kern bestond uit de beide doelmannen, Herman Rottiers en Erik Goubert, Luc en Guy Van der Veken, Wery de Knibber, Raymond Van Impe, Johnny De Waegeneer, Eddy Matthijs, Wim de Schutter, Gilbert De Blander, Frans Renneboog in zijn nadagen, Luc Van De Velde, Freddy Van Impe, Karel De Bruyn (nog junior), Johnny Verhofstadt, Freddy Van den Berghe (kwam van FC Denderleeuw), Wilfried Van Cauwenberghe en sporadisch Danny Ott en Danny de Cock.

Drie spelers hebben we nog niet vermeld. We hebben dit niet gedaan omdat we vinden – zonder de verdiensten van de anderen te willen minimaliseren – dat zij de steunpilaren en de as zijn geweest van het schitterende elftal dat de volgende 10 jaar de dienst zou uitmaken in Haaltert.

DE GOUDEN AS VOOR DE VOLGENDE TIEN JAAR.

**EEN EERBETOON AAN HUBERT STOCKMAN, ALEX VAN DER VEKEN EN
JOHN PAYNE DOOR MARCEL BAETENS.**

Deze talentrijke lichting had het geluk om in elk segment van de ploeg (verdediging, middenveld en voorlijn) over een speler te beschikken, die het niveau van derde en tweede provinciale ver oversteeg. Elke voetballiefhebber die hen zag spelen is ervan overtuigd dat zij zelfs in bevordering geen slecht figuur zouden geslagen hebben. Zij kregen dan ook diverse aanbiedingen van andere clubs, maar om diverse redenen bleven ze gedurende 10 jaar de club trouw.

Hubert – “den Bert” – “Stockie” Stockman, de Beckenbauer van de Racing.

Jarenlang was het – zeker in de provinciale afdelingen – traditie dat de stopper moest beschikken over een goed kopspel en vooral een hard schot om de bal zo ver mogelijk weg te trappen.

Welk een verademing was het toen Hubert Stockman in 1967 bij de Racing in de ploeg kwam. Eindelijk had de ploeg een stopper die snelheid en inzicht aan een verbluffend technisch vernuft paarde. Ik denk niet dat Bert zich - in de meer dan 10 jaar dat hij bij de Racing speelde – ooit de mindere heeft getoond van welke spits dan ook bij de tegenstrever. En alles gebeurde met hetzelfde lef en dezelfde flair, tot een dribbel op de eigen doellijn toe. En als hij al eens een duel verloor ... was er nog altijd Johnny de coiffeur, naast hem om de steek op te rapen.

Alex Van Der Veken wist me te vertellen dat Bert in de loop van de jaren meerdere aanbiedingen kreeg van clubs uit hogere reeksen, maar dat hij door zijn drukke bloemenzaak nooit inging op de voorstellen. En de Racing is er goed bij gevaren.

Alex – Lexie – “de Ket”³² Van der Veken, schitterende techniek, gepaard aan onverzettelijkheid.

Het is vrijwel een unicum dat drie broers samen in het eerste elftal spelen³³. Dat is wat de drie broers Van der Veken realiseerden. Guy was de oudste en speelde mee kampioen in 1959-60 en Luc zal als “back” en als kapitein, meer dan 300 keer in het eerste elftal spelen.

Maar de klasrijkste van de drie was Alex, de jongste spruit van de familie Van der Veken, een familie die mee aan de wieg van de Sinco stond en waarvan de vader ook bij de eerste bestuursleden van de Racing was.

Alex speelde nog bij de “kadetten” toen Paul De Deyn (toen speler-trainer) hem meermaals vroeg: “Wanneer wordt gij nu eindelijk 16? Dan kan ik u opstellen in de eerste ploeg”.

En inderdaad zo snel als het mogelijk was deed hij zijn intrede in het eerste elftal (hij maakte zijn debuut op “Treijen”).

Paul De Deyn speelde hem aanvankelijk in de aanval uit, maar op aanraden van een aantal mensen, zoals Paul Eeman, kreeg hij na een tijdje zijn plaats, centraal op het middenveld.

Om reeds op zo’n jonge leeftijd die centrale rol te vervullen, moet men over de nodige troeven beschikken. Hij koppelde een verfijnde techniek aan een fenomenaal tactisch inzicht en aan een nooit afgevende inzet.

Zijn techniek en tactiek schaafde hij vooral bij in het zaalvoetbal, waar hij schitterde bij COMAR Sport, een ploeg uit tweede nationale.

Zijn inzet zorgde ervoor dat hij steeds streed “op het scherp van de snee”, soms zelfs op het randje, wat hem wel eens een schorsing wegens gele en rode kaarten kostte.

Ook hij werd gevierd voor meer dan 300 matches in de eerste ploeg. Spijtig genoeg zorgde een meningsverschil met voorzitter Beelaert rond zijn optreden als zaalvoetballer ervoor dat hij eind 1978 overstapte naar Winnik in eerste provinciale.

Hij zal zijn carrière afsluiten bij SK Erembodegem en ... tot zijn vijftigste zaalvoetbal spelen.

De 3 Van der Vekens: v.l.n.r. Guy, Alex en Luc.

³² Zo noemden respectievelijk John Payne en de Brusselaar Gilbert “Bill” Van Keirsbilck hem toen hij bij Racing speelde

³³ Ook de broers Marc, Paul en Michel de Schutter lukten dit exploit.

Hij wist de goal staan als geen ander, met de kop of met de voet. John Payne, reeds bij leven een legende.

Als men aan honderd supporters van de Racing zou vragen welke naam zij onthouden hebben uit de rijke geschiedenis van de ploeg, dan ben ik er zeker van dat de naam “John Payne” door vrijwel iedereen zou vernoemd worden.

De veel te vroeg gestorven John Payne is inderdaad een levende legende geworden en is dat ook na zijn dood gebleven.

De vader van John, Georges Payne, was een van de Engelse bevrijders die in de septemberdagen van 1944 in Kerkken ingekwartierd werd en ... er verliefd werd op Esther Van den Driessche, met wie hij na de oorlog ook zou huwen.

Daar er in Kerkken nog geen voetbalploeg was, sloten de zoons John, Rob en Roy als voetballer aan bij de Racing.

Reeds in het seizoen 1965-66 deed John zijn intrede in het eerste elftal. Spijtig genoeg werd hij kort nadien door een ziekte gedwongen om bijna twee jaar te stoppen met voetballen.

Maar bij zijn terugkeer manifesteerde hij zich voor meer dan 10 jaar als de kanonnier, gevreesd door elke verdediging.

Men zei bij de tegenstrevers soms dat “Payne alleen maar kon koppen” en inderdaad hij was vrijwel onklopbaar met het hoofd, maar hij had ook de onnavolgbare feeling om het spel te lezen en steeds daar op te duiken waar een spits moet staan en daar te doen wat van hem verwacht wordt: scoren.

En dat deed “den John” aan de lopende band, vanop de flanken steeds schitterend bediend door Johnny Verhofstadt (links) en Karel de Bruyn (rechts).

John was ook de “teambuilder” van de ploeg. Zijn lijflied in de kleedkamer voor iedere match was “Tell her Johnny says goodbye” van Jerry Jackson.

John hield er ook van om de tegenstander uit te dagen en “voor de tribunes” te spelen.

Legendarisch blijft zijn optreden op Sporting Heldergem in 1970. Heldergem had in de heenmatch een zware bolwassing gekregen en was vastbesloten om op eigen veld revanche te nemen.

Wist men in Heldergem veel dat Willy Van Den Neucker en den John in café Central snode plannen hadden gesmeed: bij elke goal die John maakte, zou hij een zwart kruis op de – toen nog houten – doelpaal tekenen en ... ja hoor, de wedstrijd was 10 minuten aan de gang toen John met de kop scoorde, een stuk houtskool tevoorschijn toverde en ... een zwart kruis op de lat tekende. De gemoederen waren in “Eljergem” zodanig verhit dat de match eindigde in een gigantische vechtpartij waarbij Willy Van Den Neucker en Roger Hoebeeck in de “frontlinie” streden.

Na zijn actieve carrière trad John toe tot de jeugdwerking en werd hij trainer van de junioren. Van velen onder hen heb ik vaak gehoord dat zij nooit een betere trainer hebben gehad.

Spijtig genoeg heeft John ons in 2011, nauwelijks 62 jaar oud, veel te vlug verlaten, maar de rijzige spits met het gouden hoofd ... zullen we nooit vergeten.

De eindrangschikking zag er na het seizoen 1969-1970 als volgt uit:

	Wedstr	Gew	Verl	Gel	Voor	Teg	Ptn
1. Toekomst Borsbeke	26	20	3	3	74	30	43
2. Sparta Geraardsbergen	26	18	7	1	62	29	37
3. RC Haaltert	26	14	4	8	56	29	36
4. Eendracht Nieuwerkerken	26	14	6	6	67	36	34
5. SK Terjoden	26	15	9	2	57	33	32
6. Racing Bambrugge	26	11	9	6	38	36	28
7. Rapide Ophasselt	26	12	13	1	65	65	25
8. FC Mere	26	9	12	5	38	46	23
9. Eendracht Oudenhove	26	9	12	5	43	55	23
10. Verbr Denderhoutem	26	9	13	4	34	59	22
11. Sporting Heldergem	26	7	14	5	28	65	19
12. SK Erembodegem	26	6	14	6	43	62	18
13. Eendracht Deftinge	26	7	16	3	32	49	17
14. Eendracht Moerbeke	26	3	22	1	23	66	7

Seizoen 1970-1971: derde provinciale C. De titel is voor de rivaal uit Terjoden en er wordt een “geheim genootschap” gesticht.

Het seizoen 1970-71 werd gekenmerkt door een extra-sportief initiatief, waar men nu bijna 50 jaar later nog over spreekt en dat met het vorderen der jaren steeds legendarischer vormen aanneemt.

HET EPOS VAN DE “DIKKE BUIKEN”, OPGETEKEND NAAR DE GETUIGENIS VAN EEN AANWEZIGE BIJ DE STICHTINGSVERGADERING³⁴

Ten jare 1970 besloten elf “ongure” individuen, berucht in de Haaltertse voetbalwereld en ... in de plaatselijke middenstand om in de herberg van een van hen een geheim genootschap te stichten dat de veelbetekenende naam “De DIKKE BUIKEN” (verder DB genoemd) kreeg.

De namen van deze elf snoodaards werden voor eeuwig in een dik en lijvig boek³⁵ opgetekend en een – enkel voor ingewijden begrijpelijk – huishoudelijk reglement werd opgesteld en op de eerste vergadering in de “Volkskring” ter goedkeuring voorgelegd.

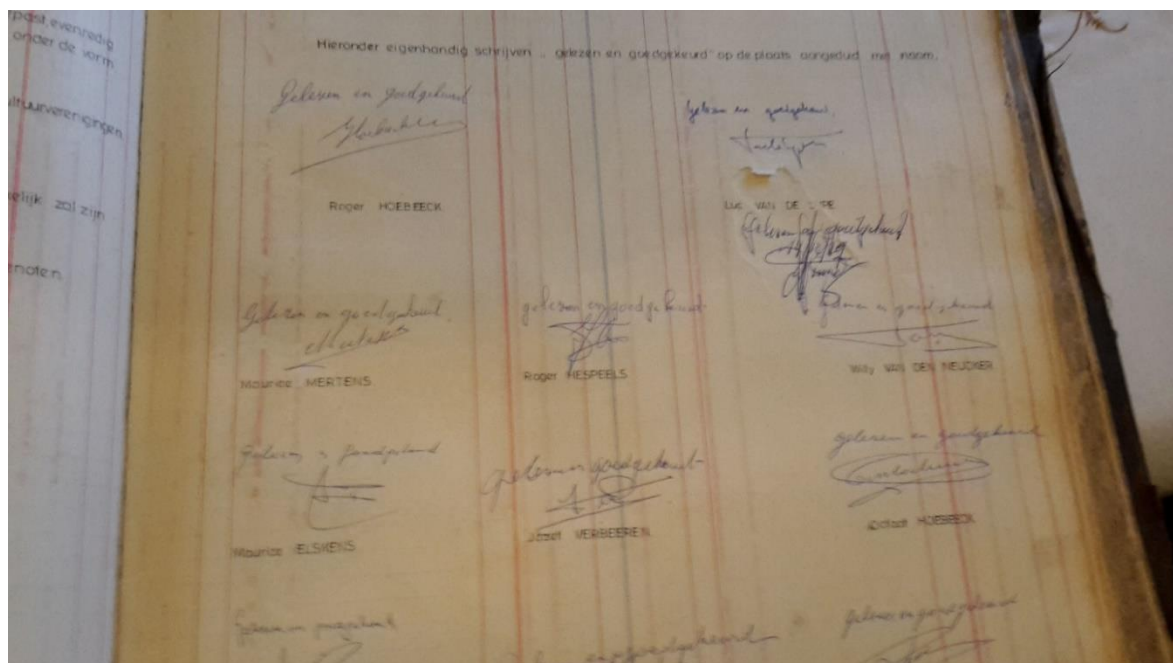
Volgende personen tekenden onder de hun toegewezen functie met de vermelding “gelezen en goedgekeurd”:

³⁴ Met dank aan Omer Roelandt

³⁵ Eigenlijk een oud kasboek uit de 19de eeuw van de beenhouwersfamilie Roelandt

(De realisaties ervan ligt bij de Touroperator)

7. <u>Samenstelling van de raad</u>	
Elf leden	
1_ Voorzitter- Schatbewaarder	Roger HOEBEECK (stichter)
2_ Secretaris	Luc VAN DE SYPE
3_ Commissaris	Maurice MERTENS.
4_ Technisch Diredeur	Roger HESPEELS.
5_ Public Relations	Willy VAN DEN NEUCKER.
6_ Touroperator	Maurice ELSKENS.
7_ Gastronomie	Jozef VERBEEREN.
8_ Hulpsecretaris	Octaat HOEBEECK.
9_ Dispatching	Norbert BEELAERT.
10_ Informatuur	Albert DE LEENHEER.
11_ Manager	Omer ROELANDT.

De stichtende leden en hun handtekening

Uit het uitgebreide reglement onthouden wij volgende bijzonderheden:

De vergaderingen zullen plaats vinden in de herberg de Volkskring, Dorp, Haaltert. De vergaderingen zullen plaats vinden in het deel van de herberg vooraan aan de straat of binnenbolplaats genoemd. Zeer belangrijke vergaderingen kunnen ook in het restaurant of op een andere, bij eenvoudige meerderheid aanvaardde (sic) plaats geschieden.

Datum van de vergaderingen: deze zullen plaats vinden de maandag die volgt na 11 dagen vanaf de dag van de volle maan wanneer deze dag (volle maan) op een pare dag valt. Deze kunnen in geval van heirkraft verlegd of verdaagd worden.

De D.B. zullen elk jaar rond 15 december op een personenweegschaal gewogen worden. Alle gegevens hieromtrent zullen zorgvuldig opgetekend worden door bevoegde technische

personen. Dit alles om na een jaar terug gewogen te worden. BIJ AFNAME IN GEWICHT zal er een geldboete betaald worden van 100 fr per verlies van één kilogram aan gewicht. Indien de D.B. afgeslankt is op doktersadvies zal hij dienen een attest voor te leggen.

Er moet bestendig 11.000 fr in kas zijn. Wanneer dit bedrag niet is bereikt, zal er dienen aangepast, evenredig voor elk lid tot het vereiste bedrag is gekomen.

Wat had dit alles nu te maken met Racing Haaltert? Dit stond vermeld in de doelstellingen, zoals geformuleerd bij de stichting: “Deze is ontstaan uit blijk van bekommernis, aanmoediging en steun voor de jeugdclubs van Racing Haaltert”.

Met andere woorden, de dikke buiken zouden – op hun eigen ludieke manier – gedurende 10 jaar een flinke steun zijn voor de jeugdploegen van de club.

De leden hadden ook een “uniform”, speciaal gemaakt door meester-kleermaker Alfons Van Bockstael en ze poseerden dan ook fier voor de lens.

Staand v.l.n.r.: Albert Deleenheer, Luc Van de Sype, Roger Hespeels, Maurice Mertens, Willy Van Den Neucker en Norbert Beelaert.

Zittend v.l.n.r.: Maurice Elskens, Jozef Verbeeren, Roger Hoebeeck, Omer Roelandt en Octaaf Hoebeeck.

De auteurs van dit boek, snuisterend in de “archieven” van de “Dikke Buiken” samen met stichtend lid Omer Roelandt.

En wat bracht het sportieve luik?

Racing speelde in vrijwel dezelfde reeks als het vorige jaar, speelde opnieuw de kop, maar miste toch de promotie.

“Treijen” won de cruciale match op de Racing met 0-1 en werd kampioen.

De Racing bleef verder zoeken naar een doelman en dat jaar kreeg ook de jonge Wilfried De Nul een paar keer zijn kans. Hier zou in de volgende transferperiode verandering in komen.

	Wedstr	Gew	Verl	Gel	Voor	Teg	Ptn
1. SK Terjoden	26	17	3	6	61	30	40
2. Sparta Geraardsbergen	26	16	6	4	65	35	36
3. Eendracht Nieuwerkerken	26	14	4	8	55	35	36
4. RC Haaltert	26	11	5	10	61	39	32
5. Rapide Ophasselt	26	11	9	6	47	43	28
6. SK Erembodegem	26	11	10	5	36	37	27
7. E. Winnik	26	11	10	5	42	48	27
8. Eendracht Oudenhove	26	9	12	5	51	47	23
9. FC Herzele	26	8	12	6	39	47	22
10. FC Edixvelde	26	7	11	8	40	47	22
11. Verbr Denderhoutem	26	7	12	7	39	50	21
12. RC Bambrugge	26	7	13	6	27	42	20
13. FC Mere	26	4	14	8	31	53	16
14. Sp. Heldergerm	26	4	16	6	31	82	14

**1971-1972: derde provinciale C. Een nieuwe trainer, een nieuwe keeper en ...
KAMPIOEN OP DE LAATSTE SPEELDAG.**

Er werd een nieuwe speler-trainer aangeworven in de persoon van Georges De Paermentier (van Sparta Geraardsbergen), die een Heizeldiploma had. Van dan af lag het accent nog meer op het technische aspect bij de trainingen en werd er veel meer geoefend met de bal.

Net zoals in de periode van Etienne Nelis, was het blijkbaar ook nodig om een nieuwe klassedoelman aan te werven om kampioen te spelen.

In het tussenseizoen werd bij Denderleeuw Willy Bogaert aangekocht, die nog bij Racing White had gespeeld. Net als Etienne Nelis voor hem, was Willy geen showman, maar was hij het betrouwbare sluitstuk dat de verdediging nodig had.

Tijdens het seizoen werd het een tweestrijd tussen Sparta Geraardsbergen en Racing Haaltert. De situatie voor de laatste speeldag was dat Haaltert één punt meer nodig had dan Sparta om kampioen te spelen.

Op de laatste speeldag stonden deze wedstrijden op het programma:

Verbroedering Denderhoutem – Sparta Geraardsbergen en Racing Haaltert – Rapide Ophasselt.

De Racing moest dus rekenen op de burens uit Denderhoutem en had zelf op het eerste gezicht een makkelijke kluit aan Ophasselt.

Volgens de kapitein van toen, Luc Van der Veken, werd de partij wel in zeer “bijzondere” omstandigheden afgewerkt. De dag ervoor was speler Luc Van De Velde gehuwd en een aantal spelers liepen nog rond met de “naweeën” van het huwelijksfeest. Bovendien was Karel de Bruyn geblesseerd en werd hij vervangen door Etienne Lievens, jawel, de ex-beroepsrenner uit Kerksken.

Zo’n 1200 toeschouwers (drie “rooten dik”) verdrongen zich langs de zijlijn om onze ploeg aan te moedigen.

En ... het begon schitterend met een doelpunt in de eerste minuut van Freddy Van den Berghe. Maar alras verkrampste het spel van de Racing en Ophasselt scoorde tegen. Bij de rust stond het nog steeds 1-1, maar 10 minuten later keken we tegen een 1-3 achterstand aan en was Sparta dus virtueel kampioen.

Trainer Parmentier gokte toen zwaar door zichzelf en Rik Redant in de wei te sturen en uit te pakken met een soort “power play”. En ... warempel, Rik Redant scoorde twee keer en zo sleepte de Racing alsnog een gelijkspel uit de brand.

Het was dus wachten op het resultaat in Denderhoutem en alle 1200 supporters bleven na het einde van de match wachten op het verdict. GSM’s bestonden nog niet en in de kantine was nog geen telefoon aanwezig. Maar ... Willy Van Den Neucker woonde toen al in de Dreef en hij had telefoon. Adrien Ott belde hem vanuit “Atom” en ... plots kwam Willy buiten, zwaaiend met een witte vlag. De fanfare werd inderhaast opgetrommeld en zou de stoet begeleiden via den Dreef en de Stationsstraat naar de Hoogstraat tot aan het lokaal bij Hector De Schutter. Het feest duurde voor de “die hards” o.l.v. Prosken De Haeck en Fransken D’Herde drie dagen.

De Racing was dus kampioen en kon zich opmaken voor een nieuw verblijf in tweede provinciale.

Eindstand

	Wedstr	Gew	Verl	Gel	Voor	Teg	Ptn
1. RC Haaltert	26	17	3	6	56	25	40
2. Sparta Geraardsbergen	26	18	6	2	59	26	38
3. Eendracht Nieuwerkerken	26	13	6	7	54	33	33
4. Eendracht Oudenhove	26	13	6	7	46	37	33
5. F.C. Pollare	26	13	8	5	47	49	31
6. VC St-Lievens Houtem	26	13	9	4	49	37	30
7. SK Erembodegem	26	10	9	7	41	36	27
8. Edixvelde	26	11	12	3	36	36	25
9. S.R. Herzele	26	10	12	4	37	44	24
10. Rapide Ophasselt	26	8	13	5	33	50	21
11. Eendracht Winnik	26	6	12	8	37	43	20
12. Verbr Denderhoutem	26	6	14	6	26	50	18
13. Racing Bambrugge	26	4	13	9	24	44	17
14. FC Elst	26	1	20	5	19	55	7

Dolle taferelen na de match tegen Ophasselt³⁶

³⁶ Met dank aan oud-speler en -bestuurslid Paul Eeman die deze bijna vergane foto terug vond in zijn archief.

De kampioenenploeg (foto genomen op Nieuwerkerken)

Staand v.l.n.r.: Albert Deleenheer, Willy Bogaert, Wilfried Van Cauwenberghe, Georges De Paermentier, Hubert Stockman, Wim De Schutter, Luc Van der Veken en Maurice De Schrijver.

Zittend v.l.n.r.: Marc Redant (junior), Karel de Bruyn (junior), John Payne, Johnny Verhofstadt, Rik Redant, Freddy Van den Berghe en Alex Van der Veken.

De kampioenen werden door het gemeentebestuur gehuldigd in aanwezigheid van een talrijke schare gelukkige supporters. In de Jevo achter de Volkskring werd een koud buffet geserveerd.

De viering door het gemeentebestuur op het toenmalig gemeentehuis aan de Hoogstraat.

Hoofdstuk 6: 1972-1980. Met een mix van eigen jeugd en een aantal transfers naar eerste provinciale.

Het grote verschil tussen de promotie van 1960 en die van 1972 bestond erin dat:

1. De kern waarmee de overstap gemaakt werd, het nodige talent had en uit vrij jonge spelers bestond, die nog niet over hun top waren na 2 à 3 seizoenen zoals met de generatie De Swaef, Van Der Gucht wel het geval was geweest.
2. Er een zeer talentrijke lichting junioren en scholieren was, waarvan sommigen reeds ingepast waren en anderen stonden te trappelen van ongeduld om aan de “anciens” te tonen wat zij konden.
3. Dat via het transferbeleid van de nieuwe voorzitter (vanaf 1976) Nobert Beelaert, een aantal serieuze versterkingen aangetrokken werden, hoewel dit soms zorgde voor wrevel met de eigen jeugd.

De supporters mochten dus met vertrouwen naar de Dreef afzakken en ... zelfs nog hopen op meer, zoals later zou blijken. Met andere woorden de ploeg was vertrokken om de mooiste bladzijden uit haar geschiedenis te schrijven. Het is dan ook logisch dat in die jaren de supporters in groten getale de ploeg kwamen aanmoedigen en dat de derby's tegen Nieuwerkerken, Terjoden, Denderhoutem, Borsbeke ... vaak meer dan 1000 toeschouwers aantrokken.

Seizoen 1972-1973: debuut in tweede provinciale B en een mooie zevende plaats

De Racing kreeg zijn eerste shirtsponsor, “Hespen Roekie”, de firma van Oscar de Roeck

Volgende ploegen kwamen uit in 2B:

Kruishoutem – Ronse – Olsa Nederbrakel – Terjoden – Latem – Etikhove – Haaltert – Nederename – Eine – Brakel – Borsbeke – De Pinte – Standaard Denderleeuw – Sparta Geraardsbergen – VV Merelbeke – Gavere.

De eindstand zag er als volgt uit:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn
1. SK Kruishoutem	30	16	5	9	41
2. FC Ronse	30	15	6	9	39
3. Olsa Nederbrakel	30	14	8	8	36
4. SK Terjoden	30	15	11	4	34
5. FC St-Martens-Latem	30	9	6	15	33
6. H.O. Etikhove	30	12	10	8	32
7. RC Haaltert	30	11	9	10	32
8. FC Nederename	30	11	10	9	31
9. W.K. Eine	30	10	9	11	31
10. FC Brakel	30	10	10	10	30
11. De Toekomst Borsbeke	30	12	13	5	29
12. J.V. de Pinte	30	10	11	9	29
13. Standaard Denderleeuw	30	7	12	11	25
14. Sparta Geraardsbergen	30	7	13	10	24
15. V.V. Merelbeke	30	5	18	7	17
16. Rac. Gavere	30	4	17	9	17

In deze reeks zaten heel wat ploegen met een glorierijk verleden, zoals FC Ronse en Olsa Brakel, die dringend hogerop wilden en zwaar hadden ingekocht om dit te realiseren.

De kern van de ploeg bleef vrijwel behouden, maar jongens als Willy Erauw, Daniël Dooremont en Marcel Ottoy vielen regelmatig in, evenals Bruno Van den Bruele en Marc De Cock. Marcel Brisard van Pepingen (een “copain” van John Payne) sloot aan bij Haaltert.

Racing had toen zo veel goede spelers op overschot dat het op het einde van het seizoen praktisch zijn volledig reserveteam transfereerde naar VC Ede, dat van het Katholiek Sportverbond overkwam en zijn debuut deed in de KBVB in vierde provinciale. Danny De Cock, Herman Rottiers, Etienne Lievens, Antoine De Haeck, Marc Schandevyl, Rik Redant en Danny Matthijs verlieten “den Dreef” om in Ede hun tenten op te slaan.

Over dit seizoen vertellen we graag nog een anekdote, die aantoonde hoe “primitief” het er toen nog aan toging. De Racing moest op verplaatsing naar Etikhove. Vervoer was nog altijd individueel met wagens van bestuur en spelers. Om 15u waren nog maar acht spelers en trainer Georges De Paermentier aanwezig; we begonnen de match met negen spelers (Georges had noodgedwongen zichzelf opgesteld) en raakten 1-0 achter. Ondertussen hadden de anderen het juiste terrein in Etikhove gevonden en waren we weer compleet. We wonnen met 1-2 dankzij twee doelpunten van ... Karel De Bruyn.

Op 24 april 1973 wordt ook een jeugdcomité opgericht onder voorzitterschap van Alfons Scheerlinck en met als eerste leden: Maurice Elskens (secretaris), Urbain Van den Bossche, William Van Cromphout, André De Block, Jean-Pierre Steenhaut, Leon De Backer, Willy Matthys, Norbert Beelaert, Oscar De Roeck, Philemon Matheus, Omer Roelandt, Jef Van de Velde, Paul-Emile Piron, Paul Van der Haegen en Wery de Knibber.

De “FONG” – de vader van de jeugd van de Racing.

Wanneer we het over het jeugdvoetbal in Haaltert hebben moeten wij toch een apart woord van dank richten aan zijn eerste jeugdvoorzitter, Alfons Scheerlinck. Hij was er reeds bij toen in de vroege jaren 60 de eerste kadettenploeg werd opgericht en hij met zijn “gastjes” overal met de fiets naartoe reed. Meer dan 25 jaar zal hij zich ten dienste stellen van de voetballende jeugd in onze gemeente en zo mee aan de basis liggen van het schitterende jeugdbeleid van de club.

Dat comité mocht al direct hoopvol naar de toekomst kijken want de junioren en de scholieren speelden kampioen met een nieuwe gouden lichting, die later furore zal maken in tweede en zelfs eerste provinciale.

De gouden juniorenslichting: niet minder dan 9 van hen behoorden later (sommigen toen reeds) tot de kern van het eerste elftal.

Staand v.l.n.r.: Willy Matthys, Maurice Elskens, Maurice De Schrijver, Marcel Ottoy, Johan Van Den Neucker, Marc De Cock, Geert Hoebeke, Johan De Schutter, Wilfried Van Cauwenberghe, Bruno Van den Bruele, Marc Redant, Alfons Scheerlinck en Albert Deleenheer.

Zittend v.l.n.r.: sponsor Oscar De Roeck, Daniël Dooremont, Stafke De Keyser, Rudy Impens, Karel De Bruyn, Jean-Marie Van Impe, Paul De Rijck en kapper Jean-Pierre Steenhaut.

De opmerkelijkste uitgaande transfer in de geschiedenis van de Racing: scholier Jan Hoebeeck wordt verkocht aan RSC Anderlecht³⁷

We vertelden reeds dat de Racing toen een opmerkelijke lichting junioren had, maar ook bij de scholieren zat meer dan gewoon talent.

In het doel stond “den Bakker”, Johan Lauwereys, die zo schitterend speelde dat meerdere ploegen uit hogere reeksen hem volgden.

Ook Sporting Anderlecht had interesse en kwam Johan scouten tijdens de finalewedstrijd van de destijds befaamde “Jeugdcup Het Volk” op het terrein van AA Gent, maar daar ... ontdekte het Jan Hoebeeck, de zoon van Racingboegbeeld Roger. Jan had tot het jaar voordien enkel voetbal gespeeld in de schoolploeg van het SMI in Aalst en speelde pas sedert dit jaar bij de scholieren van de Racing.

Jan werd dus getransfereerd en zou in het seizoen 1975-76 zijn opwachting maken in het eerste elftal o.l.v. Hans Croon en dat seizoen 4 matches met Sporting spelen in een ploeg met kanjers als Jan Ruiter, Arie Haan, Robby Rensenbrink, Gilbert Van Binst en Swat Van Der Elst. Anderlecht won dat jaar de Belgische beker en Europacup 2.

Nadien zou Jan zijn carrière in eerste klasse verderzetten bij SK Beveren en SV Waregem om nadien nog bij Eendracht Aalst en KSV Roeselare te spelen.

Ik voeg er graag aan toe dat Johan Lauwereys uiteindelijk getransfereerd werd naar AA Gent, maar enkele jaren later naar Haaltert zou terugkeren.

³⁷ Met dank aan Jan Hoebeeck voor deze foto, evenals voor de foto van de scholierenploeg die de jeugcup “Het Volk” won. We zien hem hierals 17-jarige in het fanionelftal van RSC Anderlecht op 30 november 1975 (Club Brugge-Anderlecht 3-2).

ROYAL SPORTING CLUB ANDERLECHTOIS

Fondé en 1908

Association sans but lucratif

Vereniging zonder winstbejag

Opgericht in 1908

Vos réf. :
Uwe ref. :

Nos réf. :
Onze ref. : A.S. /S.G./Tr.

Bruxelles, le
1070 Brussel, de 22 juni 1973.

OVEREENKOMST

ONTWERP VAN DE VERENIGING VAN BELGISCHE VOETBALVERENIGINGEN

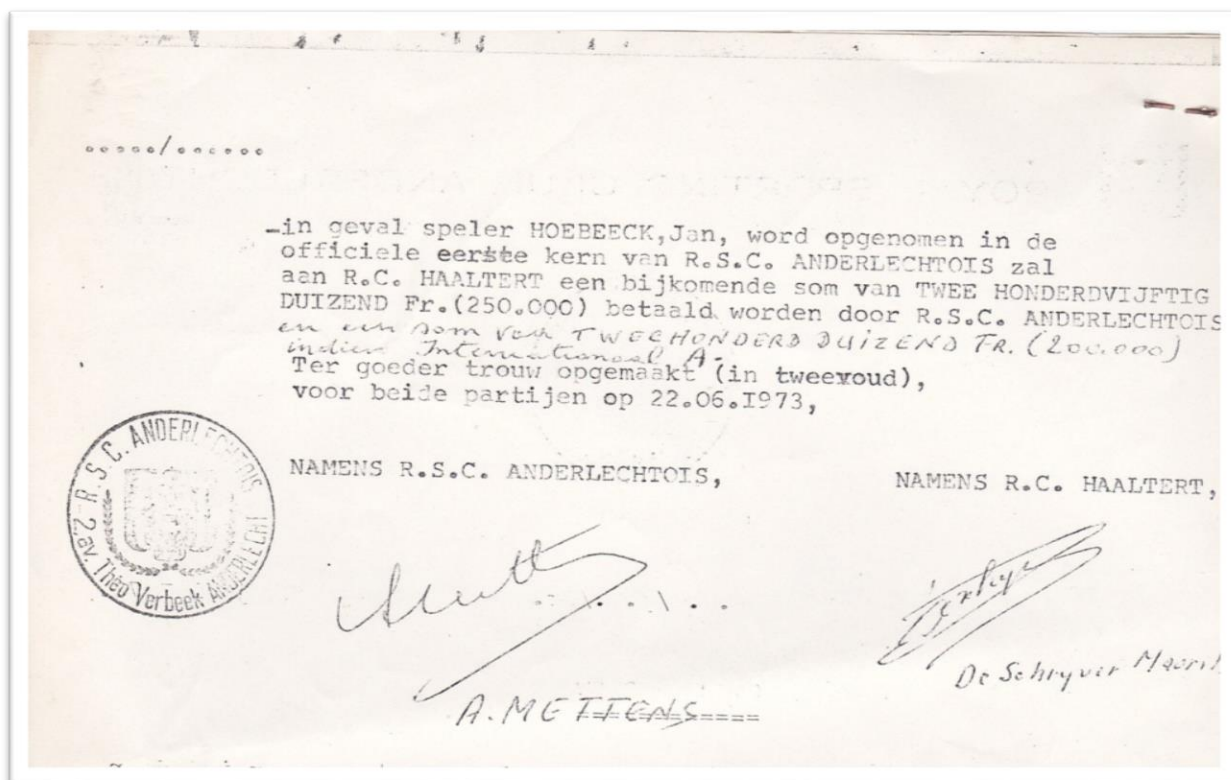
Tussen : R.C. HAALTERT, stamn. 2729, vertegenwoordigd door
de H^{er}... J.F. SCHUYVER *Monsieur Schuyver*...

en : R.S.C. ANDERLECHTOIS, stamn. 35, vertegenwoordigd door
de H^{er}... M.F.T. TEN ALBERT *de heer Ten Albert*...

werd het volgende overeengekomen :

- RACING CLUB HAALTERT staat haar speler HOEBEECK, Jan, geb. 8.OI.58, tijdelijk af tot 15.06.1976 aan R.S.C. ANDERLECHTOIS.
- de overgangsvoorwaarden voor deze tijdelijke overgang worden bepaald voor de som van ZESTIG DUIZEND Fr.(60.000-)
- de betalingsmodaliteiten worden vastgesteld als volgt :
 - voor het seizoen 1973/1974 = 10.000 fr. te betalen voor 15.09.73
 - voor het seizoen 1974/1975 = 20.000 fr. te betalen voor 15.09.74
 - voor het seizoen 1975/1976 = 30.000 fr. te betalen voor 15.09.75
- R.S.C. ANDERLECHTOIS behoudt zich het recht voor genoemde na ieder seizoen van deze tijdelijke overgang terug te sturen naar de club van herkomst, met dien verstaande dat de reeds betaalde sommen verworven blijven aan R.C. HAALTERT.
- na deze periode van tijdelijke overgang behoudt R.S.C. ANDERLECHTOIS zich eveneens het recht voor betrokkene speler definitief aan te werven.
- voor deze definitieve overgang zal R.S.C. ANDERLECHTOIS de som van HONDERDVIJFTIG DUIZEND Fr.(150.000), geïndexeerd overeenkomstig de Bondsreglementen, aan R.C. HAALTERT betalen.
- in geval speler HOEBEECK, Jan, tien(10) officiële wedstrijden speelt met het eerste elftal van R.S.C. ANDERLECHTOIS zal aan R.C. HAALTERT een bijkomende som van TWEE HONDERD VIJFTIG DUIZEND Fr.(250.000) betaald worden door R.S.C. ANDERLECHTOIS

SIEGE : avenue Théo Verbeeck 2, Anderlecht - 1070 Bruxelles - TEL. 21.24.04 - ZEDEL : Theo Verbeecklaan 2, Anderlecht - 1070 Brussel

Twee foto's van het contract tussen Anderlecht en Haaltert.

De fameuze scholierenploeg met Jan Hoebeeck en Johan Lauwereys op AA Gent. Boven v.l.n.r.: Willy Van Den Neucker, Fons Scheerlinck, Danny Troch, Johan De Schutter, Dirk De Leeuw, Dirk Pontseele, Luc De Pauw, Rudy Van der Stock, Johan Lauwereys en Wery De Knibber. Onder v.l.n.r.: Hans De Meyer, Joris Redant, Staf De Keyser, Ronny Perdaens, Patrick De Pauw, Jan Hoebeeck en Roger Hoebeeck.

Seizoen 1973-1974: tweede provinciale B. Een gericht aankoopbeleid

De reeksindeling zag er als volgt uit:

Lokerse SV – Olsa Nederbrakel – Baasrode – Terjoden – FC Sint-Gillis – Haaltert – Standaard Wetteren – Nieuwerkerken – Kioldrecht – Borsbeke – St. Denderleeuw – Sparta Geraardsbergen – FC Brakel – Sparta Appels – Serskamp – Gerda Sint-Niklaas.

Eindstand:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn
1. Lokerse SV	30	16	4	10	42
2. Olsa Nederbrakel	30	17	7	6	40
3. FC Baasrode	30	14	6	10	38
4. SK Terjoden	30	15	9	6	36
5. FC St-Gillis Waas	30	12	8	10	34
6. RC Haaltert	30	13	11	6	32
7. Standaard Wetteren	30	11	9	10	32
8. Eendracht Nieuwerkerken	30	11	11	8	30
9. SK Kioldrecht	30	10	10	10	30
10. Toekomst Borsbeke	30	9	11	10	28
11. Standaard Denderleeuw	30	10	13	7	27
12. Sparta Geraardsbergen	30	10	14	6	26
13. FC Brakel	30	9	15	6	24
14. Sparta Appels	30	8	16	6	22
15. Eendracht Serskamp	30	7	15	8	22
16. Gerda St-Niklaas	30	5	18	7	17

Bij FC Brakel speelde dat jaar de gewezen coryfee van SV Waregem, Prudent Bettens. In de thuismatch vocht hij een match in de match uit tegen Alex Van der Veken. Het werd een zeer tumultueuze wedstrijd in dewelke de Racing twee strafschoepen onthouden werden, maar in dewelke wij vier gele en één rode kaart pakten (voor ... Alex van der Veken).

Trainer De Paermentier vroeg en kreeg versterking.

Bij SK Geraardsbergen werd een echte “targetspits” weggekocht, Marc D’Hulst, die twee jaar bij de Racing bleef.

En ook “den Bill”, Gilbert Van Keirsbilck, een rasecht “Ketje”, die bij Crossing Schaarbeek (1ste nationale), Patro Eisden en Eendracht Aalst, (waar hij icoon G Vanderelst uit de ploeg speelde) had gespeeld streek neer in Haaltert. En dat zullen ze bij “vriend en tegenstander” geweten hebben. Hij was op het middenveld – van 1973 tot 1976 – een echte keiharde rots in de branding, die zijn medespelers ook tal van “professionele” trucjes bijbracht. Blijkbaar was hij, samen met John Payne ook de animator die voor ambiance in de kleedkamer zorgde (zijn “lijfstuk” onder de douche was “J’attendrai” van Rina Ketty).

Ook Roger De Brabanter van FC Denderleeuw, vervoegde de rood-groene rangen en zou gedurende 4 seizoenen bij de Racing zal blijven.

De enige tegenvallende aankoop was die van Guy Clement van Schellebelle, met veel poeha aangekondigd als de snelste speler uit provinciale (hij was in de atletiek provinciaal kampioen op de 100 m), die na nieuwjaar volledig wegdeemsterde. Toch zou zijn contract verlengd worden.

Maar de beste transfer kwam wellicht uit de eigen jeugd: een nieuwe sterke spits deed zijn intrede in het eerste elftal. Rudy Impens zou zich gedurende de volgende jaren een waardige opvolger van John Payne tonen (gedurende een aantal seizoenen speelden ze nog samen).

Spijtig genoeg werd echter in de maand oktober Karel de Bruyn geblesseerd.

Door onenigheid tussen bestuur en trainer en tussen bestuur en spelers (afwezig op trainingen, meespelen met caféploegen) werd op 19 maart trainer De Paermentier ontslagen en werd aan Bill Van Keirsbilck gevraagd om de trainingen te leiden.

Op 20 april organiseerde Racing het eerste "Racingfestival" met een optreden van Freddy Breck.

Op 4 juni, grote opschudding als op de bestuursvergadering de overgang van John Payne naar Edixvelde aangekondigd werd, tot ongenoegen van een aantal bestuursleden. Ook Marcel Ottoy en Johnny Verhofstadt vroegen hun transfer aan.

Staand v.l.n.r.: Maurice De Schrijver, Willy Bogaert, Hubert Stockman, Marc De Cock, Bruno Van den Bruele, Luc Van der Veken, Willy Van Den Neucker en Bill Van Keirsbilck
Zittend v.l.n.r. : Etienne Van Impe, Roger De Brabanter, Daniël Dooremont, John Payne, Guy Clement, Marc D'Hulst, Rudy Impens en Marcel Ottoy

Seizoen 1974-1975: tweede provinciale B.

Een reeks nieuwe spelers op het appel: Chris Roselaar (Zuun) (zou nooit potten breken) en Antonio Diaz Martinez (nieuwe aansluiting) en ... de "Denderleeuws connectie".

Racing was gaan shoppen bij FC Denderleeuw en realiseerde de transfers van Bob Schouppe, Eddy Van Lierde en Edmond (Monsken) Boone.

We durven niet zeggen dat deze transfers een onverdeeld succes waren.

Eddy Van Lierde was een goede speler, maar de vraag was of de eigen jeugd zo veel slechter was.

Bob Schouppe, ex-speler van Eendracht Aalst, was duidelijk op zijn retour en kon het niveau niet aan.

En dan was er het geval Boone. Monsken, die een tijdlang vaste waarde was geweest bij Eendracht Aalst, Oudenaarde en FC Denderleeuw, was wel degelijk een goede speler (hij liep even snel achteruit als vooruit, zei men), maar op de plaats die hij ambieerde stond een monument, Hubert Stockman. Dit heeft tot de nodige wrevel geleid en deed de ploeg zeker geen goed. De rivaliteit tussen beiden nam soms groteske vormen aan, zoals op Eendracht Nieuwerkerken, toen beiden in eigen strafschoepgebied weigerden naar de bal te gaan en

“goalgetter” Paul Janssens van Nieuwerkerken met de vingers in de neus scoorde. Daarnaast maakte ook de schoonbroer van John Payne, Antonio Diaz Martinez, zijn debuut en dit zorgde voor nog meer interne concurrentie. Voeg daarbij nog Danny Troch en dat betekende verdedigers te veel!!

Reeksindeling

Standaard Denderleeuw – FC Brakel – Etikhove – Terjoden – Nederename – Winnik – Haaltert – WK Moorsel – Borsbeke – Zulte Sp – Baasrode – St. Wetteren – Nieuwerkerken – Appels – VV Merelbeke – Sp Geraardsbergen.

Eindrangschikking:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn
1. Standaard Denderleeuw	30	20	5	5	45
2. FC Brakel	30	19	4	7	45
3. H.O. Etikhove	30	16	6	8	40
4. SK Terjoden	30	13	9	8	34
5. FC Nederename	30	13	10	7	33
6. Eendracht Winnik	30	12	10	8	32
7. RC Haaltert	30	13	12	5	31
8. Wilskracht Moorsel	30	11	10	9	31
9. Toekomst Borsbeke	30	11	11	8	30
10. Zulte SP.	30	9	10	11	29
11. FC Baasrode	30	10	12	8	28
12. Standaard Wetteren	30	9	11	10	28
13. Eendracht Nieuwerkerken	30	8	13	9	25
14. Sparta Appels	30	8	14	8	24
15. V.V. Merelbeke	30	7	19	4	18
16. Sparta Geraardsbergen	30	2	25	3	7

Gracias Antonio

Wanneer we de geschiedenis van de Racing in het volgende decennium bekijken, kunnen we niet om de figuur van Antonio Diaz Martinez heen. Antonio kon zowel als verdedigende middenvelder als in de verdediging opgesteld worden en was technisch zeer begaafd. Hij paarde die technische bagage aan een nooit aflatende inzet, waardoor hij een voorbeeld was voor zijn medematen. Hij zou dan ook vrij snel de onbetwistbare aanvoerder worden van de ploeg en steeds vooropgaan in de strijd. Na zijn actieve carrière zal hij nog vele jaren mee zijn verantwoordelijkheden als bestuurslid opnemen, ook wanneer vele anderen het schip reeds hadden verlaten.

Ondertussen stond de gouden lichte junioren te trappelen van ongeduld om zijn debuut te maken en ook dit zorgde nogal eens voor meningsverschillen op training en in de kleedkamers.

Reeds in de maand augustus sukkelde keeper Bogaert met een kniekwetsuur. Een operatie drong zich op en dat stelde een keepersprobleem. De grote belofte Johan Lauwereys was vertrokken naar AA Gent en men moest René Snauwaert opvissen, die de jeugdrompen had doorlopen, maar er niet op gerekend had in het eerste elftal te moeten aantreden. “Renéke” speelde soms briljant maar er zat geen regelmaat in zijn prestaties en hij liet dus niet de solide indruk van zijn voorganger. Halverwege het seizoen (in januari) kwam Paul Podevijn (officieel aangesloten bij Racing) over van Den Hert Welle in het Katholiek Sportverbond.

Op de bestuursvergadering van 8 april 1975 werd voor het eerst het idee geopperd om Luc De Pril, bij de Racing begonnen op 12-jarige leeftijd, maar sedert drie jaar bij Kerksken en 1 jaar bij SV Asse, terug te kopen.

Voor het eerst gebeurden de verplaatsingen per bus met Johan Van Den Neucker als chauffeur.

Seizoen 1975-1976: tweede provinciale B. RC Haaltert wordt KRC Haaltert, maar ontsnapt slechts nipt aan de degradatie.

Er werd werk gemaakt van nieuwe kleedkamers.

Reeksindeling:

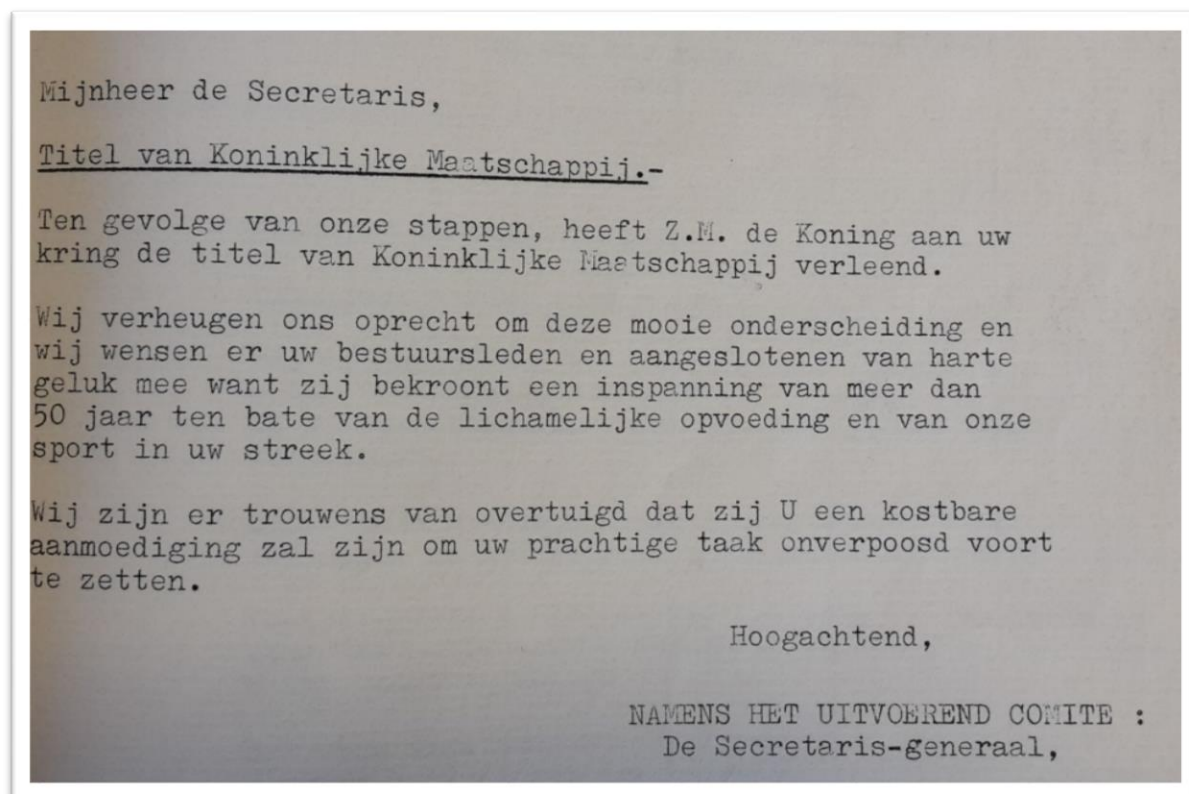
FC Brakel – Nieuwerkerken – Nederename – St Lievens Houtem – Baasrode – Temse – Appelterre – Borsbeke – Terjoden – WK Moorsel – Winnik – Etikhove – Robur – Haaltert – Eendr. Bazel – Appels.

Een zeer zwak seizoen onder leiding van speler-trainer Bill van Keirsbilck, die het blijkbaar moeilijk had om de interne rivaliteiten in goede banen te leiden.

We kwamen amper aan scoren toe. Door een bijkomende daler moesten er zelfs testwedstrijden gespeeld worden. Op Olympia kwamen wij in de laatste minuten op voorsprong en konden ons redden in tweede provinciale. Het werd allemaal te veel voor Albert Deleenheer, die zijn ontslag gaf als voorzitter.

Op de vergadering van 25 mei 76 aanvaardde apotheker Beelaert om – mits duidelijke afspraken – het voorzitterschap op te nemen.

Op 21 november 1975 kwam volgende brief bij de voorzitter toe, waardoor de Racing vanaf dan, met de nodige trots, de titel “Koninklijke” mocht dragen.

De eindrangschikking van het seizoen 1975-1976 zag er zo uit:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn
1. FC Brakel	30	22	3	5	49
2. Eendracht Nieuwerkerken	30	16	7	7	39
3. FC Nederename	30	12	4	14	38
4. VC ST-Lievens Houtem	30	14	8	8	36
5. FC Baasrode	30	15	11	4	34
6. S.V. Temse	30	13	10	7	33
7. Eendracht Appelterre	30	12	12	6	30
8. Toekomst Borsbeke	30	11	11	8	30
9. SK Terjoden	30	11	11	8	30
10. Wilskracht Moorsel	30	11	12	7	29
11. Eendracht Winnik	30	9	10	11	29
12. H.O. Etikhove	30	9	11	10	28
13. FC Robur	30	9	15	6	24
14. RC Haaltert	30	9	15	6	24
15. Eendracht Bazel	30	5	20	5	15
16. Sparta Appels	30	4	22	4	12

Seizoen 1976-1977: tweede provinciale B.

Reeksindeling:

Ronse – Nederename – Zultse VV – Winnik – Eine – Terjoden – Etikhove – Appelterre – St Lievens Houtem – Haaltert – Borsbeke – Nieuwerkerken – Mere – Huise – WK Moorsel – Kruishoutem.

Eindrangschikking

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn
1. FC Ronse	30	20	5	5	45
2. FC Nederename	30	18	7	5	41
3. Zultse V.V.	30	12	8	10	34
4. Eendracht Winnik	30	15	12	3	33
5. W.K. Eine	30	14	11	5	33
6. SK Terjoden	30	12	9	9	33
7. H.O. Etikhove	30	12	9	9	33
8. Eendracht Appelterre	30	11	10	9	31
9. VC ST-Lievens Houtem	30	11	11	8	30
10. KRC Haaltert	30	10	11	9	29
11. Toekomst Borsbeke	30	8	9	13	29
12. Eendracht Nieuwerkerken	30	10	14	3	26
13. FC Mere	30	7	11	12	26
14. Eendracht Huise	30	7	13	10	24
15. Wilskracht Moorsel	30	8	16	6	22
16. S.K. Kruishoutem	30	3	22	5	11

Bob Schouppe werd trainer en SAFIR (van Fritz Van den Neucker) werd hoofdsponsor.

FC Ronse was dit jaar ongenaakbaar, niet in het minst door het aantrekken van niemand minder dan Pierre Carteus van Club Brugge.

Bij de Racing deed Luc De Pril zijn intrede, terwijl René Snauwaert (na een conflict met de vorige trainer) naar Ede vertrok.

Een nieuw legendarisch aanvalstrio was daarmee geboren. Het drietal "Impens-Prilleken-Brontjen" zal voor altijd in het collectieve geheugen gegrift blijven. Door zijn snelheid, zeker wanneer hij de bal in de voet aangespeeld kreeg, was Luc, die vrijwel altijd met afgezakte kousen speelde, een van de gevaarlijkste aanvallers in het provinciaal voetbal en een echte

gesel voor de verdedigers. Zijn voorzetten richting Rudy Impens, die ze zelfverzekerd afwerkte waren telkens “uit het boekje” en daarenboven had hij zelf ook een neus voor doelpunten, wat hem later nog de zilveren bal zou opleveren.

De club werd vanaf dit jaar een vzw met rechtspersoonlijkheid. William Van Cromphaut werd schatbewaarder.

Seizoen 1977-1978: tweede provinciale B. De kampioenstitel is voor de bureu uit Nieuwerkerken. Start van de “Deinze-connectie” en de titel gemist.

“Bill” Van Keirsbilck en Paul Podevijn verdeelden het trainerschap.

Reeksindeling:

Nieuwerkerken – Appelterre – St.- Lievens Houtem – Borsbeke – Haaltert – Robur – Sint-Pauwels – Winnik – Baasrode – Mere – FC Sint-Gillis – Temse – Buggenhout – Eendracht Moerbeke – Terjoden – Kieldrecht.

John Payne (1 jaar Leeuwkens Terafene) en Hubert Stockman (Kerksken) vertrokken.

Voorzitter Beelaert had goede contacten met SK Deinze en trok op een paar jaar tijd een aantal spelers van Deinze aan.

In het seizoen 78-79 was Dirk De Wilde de eerste “Deinzenaar”, die bij de Racing aansloot. Hij betekende een absolute meerwaarde voor de ploeg. Dirk, een kinesist van opleiding, was niet alleen een goede voetballer, maar ook een voorbeeldige ploegspeler.

Racing speelde zeker niet slecht, maar faalde op de cruciale momenten.

Zo werd de match op Sint-Lievens-Houtem verloren met 4-2, nadat we aan de rust 0-2 voorstonden, maar waar onze doelman, Danny De Temmerman, de vervanger van Paul Podevijn, enkele keren in de fout ging. Met een betere doelman had Racing zeker kampioen kunnen worden.

Eindrangschikking:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn
1. Eendracht Nieuwerkerken	30	19	6	5	43
2. Eendracht Appelterre	30	17	6	7	41
3. VC ST-Lievens Houtem	30	17	7	6	40
4. Toekomst Borsbeke	30	16	6	8	40
5. KRC Haaltert	30	15	9	6	36
6. F.C. Robur	30	11	7	12	34
7. Herl St-Pauwels	30	11	12	7	29
8. Eendracht Winnik	30	10	11	9	29
9. F.C. Baasrode	30	9	12	9	27
10. FC Mere	30	9	13	8	26
11. FC St-Gillis Waas	30	9	14	7	25
12. S.V. Temse	30	8	14	8	24
13. Sparta Buggenhout	30	7	13	10	24
14. Eendracht Moerbeke	30	8	15	7	23
15. SK Terjoden	30	8	16	6	22
16. S.K. Kieldrecht	30	5	18	7	17

Op het extra sportieve vlak, werd besloten om een nieuwe kantine te bouwen. De ruwbouw werd toegezegd aan de firma van Julien De Cock. De gebroeders Van De Velde verzorgden de houtbewerking en de vloer werd gelegd door Frans Van Hoorebeke, bijgestaan door André De Graeve. Om dit alles te bekostigen, machtigde de beheerraad de club tot het uitgeven van obligaties.

Terugbetaalbaar op

Bedrag

Terugbetaalbaar op

Bedrag

Terugbetaalbaar op

Bedrag

Terugbetaalbaar op

Bedrag

Terugbetaalbaar op

Bedrag

Terugbetaalbaar op

Bedrag

Terugbetaalbaar op

Bedrag

Terugbetaalbaar op

Bedrag

Terugbetaalbaar op

Bedrag

Terugbetaalbaar op

KONINKLIJKE RACING CLUB HAALTERT

v.z.w.

Hoogstraat 55
9450 HAALTERT

OBLIGATIE

De VZW Koninklijke Racing Club Haaltert met zetel Hoogstraat nr. 55 te 9450 HAALTERT, hierbij vertegenwoordigd door de heren Beelaert Norbert, voorzitter en De Schrijver Maurice, secretaris beheerders,, hiertoe gemachtigd bij beslissing van de algemene vergadering van 19-10-1976 erkend hierbij ontvangen te

hebben de som van

van de heer

wonende te

De looptijd bedraagt 10 jaar.

De rentevoet werd vastgesteld op : %

Dit bedrag is terugbetaalbaar als volgt :

- kapitaal : op het einde van de looptijd elk jaar 1/10
- rente : jaarlijkse rentebetalingen, uitbetaalbaar per 1 januari van ieder jaar vanaf

Onderhavige schuldbekentenis kan niet overgedragen of afgestaan worden.

DE BEHEERDERS

N. Beelaert

M. De Schrijver

Dat seizoen werd Alex Van der Veken gehuldigd voor zijn 300ste wedstrijd in het eerste elftal. Het zou helaas zijn laatste seizoen bij de Racing zijn, maar hierover verder meer.

Felicitaties van “de president”

Seizoen 1978-1979 tweede provinciale B. Verdere uitbouw de “Deinze-connectie”

Reeksindeling:

Mere – Haaltert – Zultse – Sint Lievens Houtem – Standaard Wetteren – Moerbeke – Bevere – Etikhove – Nederename – Eine – Winnik – Denderhoutem – Borsbeke – Huise – Petegem – Appelterre.

De nieuwe kantine werd officieel geopend.

In het tussenseizoen was Pierre Van der Elst aangeworven als trainer. Ook hij zou snel in conflict komen met het bestuur.

De nieuwe Deinzenaar was Dirk Versijp, die zich tot 1985, zou manifesteren als een echte kilometervreter met een tomeloze inzet en die de taak van Alex Van der Veken zou overnemen op het middenveld.

Want inderdaad, na een hele carrière bij de Racing, scheidden na het seizoen 77-78 de wegen van Alex en het bestuur. Samen met Eddy Van Lierde speelde hij op vrijdagavond zaalvoetbal en dit was niet naar de zin van de voorzitter. De discussie raakte niet opgelost en toen tweedeprovincialer Winnik met het nodige geld over de brug kwam voor de transfer van Alex en Eddy, vertrokken beiden naar Denderwindeke, waar ze wel mochten zaalvoetballen. Alex wenst echter te benadrukken dat hij steeds de beste contacten is blijven onderhouden met voorzitter Beelaert. Hij vermeldt graag dat, als hij naar Racing kwam kijken, voorzitter Beelaert hem steeds uit de rij haalde: hij wou niet dat Alex een ticket kocht.

Opnieuw maakte een van onze eigen talentvolle jongeren, Ernie De Wilde, zijn debuut in het eerste elftal. Ernie was een van de zovele onderschatte jonge spelers, die echt barstte van het talent maar die vaak moest wijken voor aangekochte spelers. Dit was ook het geval met Daniël Dooremont, in wie velen de opvolger zagen van Alex Van der Veken.

Eindstand:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn
1. Verbr. Denderhoutem	30	22	4	4	48
2. VC St-Lievens Houtem	30	21	3	6	48
3. E. Appelterre	30	18	8	4	40
4. Zultse VV	30	17	8	5	39
5. T. Borsbeke	30	14	10	6	34
6. HO Etikhove	30	12	8	10	34
7. Sp. Petegem	30	12	9	9	33
8. FC Nederename	30	13	11	6	32
9. St. Wetteren	30	11	13	6	28
10. KRC Haaltert	30	11	14	5	27
11. Sp. Bevere	30	11	15	4	26
12. WK Eine	30	11	16	3	25
13. E. Winnik	30	8	18	4	20
14. Eendracht Moerbeke	30	7	19	4	18
15. E. Huise	30	5	18	7	17
16. FC Mere	30	4	23	3	11

Seizoen 1979-1980: met een nieuwe doelman wordt de poort naar eerste provinciale open gebeukt.

Reeksindeling:

Haaltert – Vrasene – Standaard Wetteren – Nieuwerkerken - Sint-Pauwels – Buggenhout – Oudegem – Baasrode – Sint Gillis – Winnik – Temse – Moerbeke-Viane – Appelterre – Robur – Borsbeke – Sint-Lievens Houtem.

Paul Podevijn werd alleen trainer.

John Payne keerde terug naar de “schaapstal”. Werner Ruyssinck kwam over van Eendracht Aalst en uit Deinze kwam Danny Van Bever. Hij bleek een toptransfer te zijn.

Als we de kampioenstitels van 1960, 1972 en 1980 bekijken is er blijkbaar één parallel te trekken. Men moest een goede doelman aantrekken om kampioen te spelen. Na Etienne Nelis en Willy Bogaert zijn we met Daniël (Danny) Van Bever bij de derde legendarische keeper in de geschiedenis van de Racing gekomen. Danny, lenig en met enorme reflexen op de lijn, was een echt trainingsbeest, die soms eerst met de junioren meetrainde, dan de training met de eerste ploeg meedeed om ten slotte op zijn eentje nog wat bijkomende oefeningen af te werken. Bovendien zou hij later als coach (speler-trainer) nog mee zijn stempel drukken op de ploeg in eerste provinciale.

Haaltert bleef een ploeg die voornamelijk met spelers uit eigen kweek aantrad, zeker omdat we gedurende twee generaties een aantal uitzonderlijke eigen jeugdlichtingen hadden.

De spelerskern waarmee de competitie begonnen werd, maakt dit overduidelijk (de eigen spelers staan vetjes gedrukt):

Edmond Boone	Oud Eendracht Aalst/ overgenomen van FC Denderleeuw (1/7/74)
Eric Beeckman	Eigen speler (aangesloten sinds 16/8/71)
Karel De Bruyn	Eigen speler (aangesloten sinds 4/8/67)
Marc De Kock	Eigen speler (aangesloten sinds 16/8/67)
Luc De Pril	Eigen speler/ Kerksken en dan terug (sinds 1/1/76)
Johan De Schutter	Eigen speler (aangesloten sinds 12/4/67) reserveploeg
Ernie De Wilde	Eigen speler (aangesloten sinds 12/8/72)
Dirk De Wilde	Overgenomen van SK Deinze (1/7/77)
Antonio Diaz-Martinez	Kapitein (aangesloten sinds 1/7/74)

Willy Erauw	Eigen speler (aangesloten sinds 17/11/71)
Peter Gosseye	Eigen speler (aangesloten sinds 10/2/69) reserveploeg
Rudy Impens	Eigen speler (aangesloten sinds 12/10/66)
Henri Nerinckx	Eigen speler (aangesloten sinds 16/8/71) reserveploeg
MarcelOttoy	Eigen speler (aangesloten sinds 18/10/66)
John Payne	Eigen speler (aangesloten sinds 7/8/64) terug na transfer
Paul Podevijn	Eigen speler (aangesloten sinds 24/8/66)
Joris Redant	Eigen speler (aangesloten sinds 1/3/72) reserveploeg
Geert Rottiers	Eigen speler (aangesloten sinds 1/7/77) via VC Ede
Werner Ruysinck	Jeugdspeler Eendracht Aalst/ overgenomen (1/7/79)
Danny Van Bever	Overgenomen van SK Deinze (1/7/79)
Rudy Van Der Stockt	Eigen speler (aangesloten sinds 19/8/70)
Benny Van Vaerenbergh	Aangeworven (aangesloten sinds 18/7/80) reserveploeg
Dirk Versijp	Overgenomen van SK Deinze (seizoen 1978-79)
Frank Provoost	eigen speler (aangesloten sinds 22/10/73) uit junioresploeg
Gino De Muyter	eigen speler (aangesloten sinds 25/5/73) uit junioresploeg

Verlieten de club: Bob Schouppe (trainer) naar Olympia Erondgem, Hervé Goossens naar Olympic Burst (doelman die het niet kon waarmaken) en Yves Maesele naar Deinze (optie niet gelicht).

Er zijn waarschijnlijk niet veel ploegen geweest, die zoveel spelers uit de eigen jeugd lieten doorstromen naar het eerste elftal. Het was dan ook logisch dat de ploeg kon rekenen op een trouwe en talrijke supportersclan, waarbij het duo Pros De Haeck en Frans D'Herde zeker de meest "hevigen" waren.

De ploeg begon zonder uitgesproken titelambities aan het kampioenschap.

Mark Beelaert, zoon van voorzitter Norbert, noteerde volgende exploiten uit dit seizoen³⁸:

Met 4 op 8 in de eerste vier wedstrijden kan er bezwaarlijk van een blitz-start gesproken worden. Na de 0-1 tegen Appelterre in een voor de supporters toch altijd belangrijke wedstrijd wordt er zelfs door velen zeer negatief gereageerd. Tegen Vrasene, die zich als een titelkandidaat aandient, wordt er echter onverdiend met 2-1 verloren. Zo kan het niet blijven tegengaan.

De eerste maand wordt echter afgesloten met een povere 4 op 10.

Oktober met thuiswedstrijden tegen Robur en St. Pauwels en verplaatsingen naar St. Lievens Houtem en Wetteren moeten beter.

De thuiswedstrijden worden beiden schitterend gewonnen en St. Livinus wordt vernederd (1-5). Op St. Wetteren moeten wij ons echter met 3-0 gewonnen geven. In oktober behalen we 9 op 12 en zo krijgen we opnieuw contact met de koplopers.

Wanneer we tegen Baasrode met 6-0 het resultaat tegen St. Livinus nog verbeteren, we in Oudegem De Wilde zien scoren (0-3) en een sterk St. Gillis-Waas verslaan met 2-0, wordt een vooraanstaande rol in de competitie een doel dit seizoen.

Karel De Bruyn is 6 zondagen out . In die periode verliezen we 2x tegen Buggenhout (1-2 en 2-1), tegen Borsbeke spelen we 2x gelijk (1-1) en Moerbeke gaat met 2-0 voor de bijl.

Op 6/1 gaat het tegen gebuur Nieuwerkerken die het niet zo goed doet. Het seizoensbegin wordt als geslaagd beschouwd: het botert in de groep en de terugkeer van Dirk De Wilde, welke om beroepsredenen verstek had moeten geven, betekent voor Dirk Versijp een enorme

³⁸ Oprechte dank aan Mark, die ons zijn teksten in Word doorstuurde en toeliet om ze te gebruiken.

steun in het middenveld. Met vier doelpunten van Luc De Pril wordt Nieuwerkerken met 7-0 ingeblikt. Onverwachte vries heeft ondertussen ons terrein in een hobbelveld herschapen. Met de inzet van een voltallig bestuur en medewerkers worden de putjes gedicht. Op Temse valt er echter op 13/1 niet te spelen. Gevaarlijke ijsvorming op verscheidene plaatsen van het terrein.

Er kan echter goed worden doorgetraind en dat resulteert in een schitterende maand januari en februari.

Er volgen overwinningen tegen Winnik en Appelterre (Oh zoete weerwraak). Nadat leider Vrasene eerst door Robur werd verslagen, worden ze nu door ons met 5-1 afgemaakt.

Wanneer nadien ook Robur er thuis moet aan geloven (1-2), blaakt Haaltert van het vertrouwen. Ook de pers schiet wakker en we krijgen het aureool van titelkandidaat. (We hebben ook nog een uitgestelde wedstrijd te goed)

Voorzitter Van Strydonck van Vrasene, die zich ook de eerder ongelukkige wedstrijd op Vrasene herinnert, verklaart: "Mijn persoonlijke voorkeur gaat naar Haaltert, de compleetste ploeg met het beste voetbal" (Zo heeft het ook eens iemand anders gezegd) ...

Gedragen door een schare trouwe supporters uit Novelty en andere drankhuisjes van Haaltert ging de pletwals verder. St. Lievens Houtem liep zijn 10de tegendoelpunt op tegen Haaltert dit seizoen (5-0); Moerbeke kreeg thuis een 0-4 aangesmeerd en St. Pauwels verloor met 0-3. (De supporters hadden er zelfs even veel aandacht voor de botvinken)

Er volgde een nipte overwinning tegen St. Wetteren en de uitgestelde wedstrijd op Temse werd op een scoreloos gelijkspel afgefloten. Baasrode kreeg een zachte 0-2 aangesmeerd.

Tegen Oudegem kon het gebeuren. Ze verdedigden zich knap en er was een allerbeste Van Bever nodig. John Payne werd de matchwinnaar in de tweede helft als maker en aangever van twee klasse doelpunten.

Vrasene kreeg de genadestoot op Winnik. We waren kampioen!!!!

Op St. Gillis Waas werd een brilscore behaald. Dit had echter meer te maken met de ongelukkige kwetsuur van John Payne waardoor zowel spelers, bestuur en supporters aangeslagen waren.

Groot was dan ook de vreugde toen we vernamen dat John het ziekenhuis mocht verlaten en met ons naar Haaltert kon vertrekken om de kampioensviering in te zetten.

KRC Haaltert voor het eerst in zijn bestaan naar 1ste provinciale.

Speler Luc De Pril behaalt de zilveren voetbal.

Voor het eerst in zijn geschiedenis stootte Haaltert dus door naar de hoogste provinciale reeks en het zou er zeven jaar blijven.

De eindstand was als volgt:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Vr	Tgn	Ptn
1. KRC Haaltert	30	19	5	6	68	21	44
2. H. Vrasene	30	17	8	5	49	42	39
3. St-Pauwels	30	15	8	7	47	37	37
4. Oudegem	30	14	7	9	42	29	37
5. Buggenhout	30	13	7	10	43	30	36
6. Borsbeke	30	13	8	9	52	38	35
7. Appelterre	30	13	9	8	41	40	34
8. Sint-Lievens Houtem	30	12	13	5	43	45	29
9. Robur	30	11	12	7	43	36	29
10. St Wetteren	30	11	13	6	36	31	28
11. Temse	30	8	10	12	33	37	28
12. E. Moerbeke	30	9	12	9	45	53	27
13. St-Gillis Waas	30	9	13	8	29	45	26
14. Nieuwerkerken	30	8	15	7	43	59	23
15. Winnik	30	5	16	9	32	50	19
16. Baasrode	30	2	23	5	22	76	9

De ploeg uit 79-80 bij het begin van het seizoen

Staand v.l.n.r.: voorzitter Beelaert, trainer Podevijn, Danny Van Bever, Marcel Ottoy, Dirk De Wilde, John Payne, Marc De Cock, Willy Erauw, Maurice De Schrijver.

Zittend v.l.n.r.: Dirk Versijp, Werner Ruyssinck, Rudy Impens, Karel De Bruyn, Luc De Pril, Antonio Diaz Martinez en Edmond Boone.

De ploeg na het behalen van de titel, met trompetter Leon Van der Niepen

Staande v.l.n.r.: Leon Van der Niepen, Paul Podevijn Danny Van Bever, Dirk Dewilde, Eric Beeckman, Mon Boone, Maurice De Schrijver, John Payne, Rudy Van der Stockt, Willy Erauw, Etienne Van Impe, Willy Matthys, Albert Deleenheer.

Zittend v.l.n.r.: Jan Redant, Norbert Beelaert, Karel De Bruyn, Rudy Impens, Marc De Cock, Dirk Versijp, Antonio Diaz Martinez, Luc De Pril, Marcel Ottoy.

Uitslagen van de wedstrijden dat jaar

02.09.79	Nieuwerkerken	-	Haaltert	0-1
09.09.79	Haaltert	-	Temse	1-1
16.09.79	Winnik	-	Haaltert	0-0
23.09.79	Haaltert	-	Appelterre	0-1
30.09.79	Vrasene	-	Haaltert	2-1
07.10.79	Haaltert	-	Robur	3-1
14.10.79	St. Lievens-Houtem	-	Haaltert	1-5
21.10.79	Haaltert	-	St. Pauwels	2-1
28.10.79	St. Wetteren	-	Haaltert	3-0
04.11.79	Haaltert	-	Baasrode	6-0
11.11.79	Oudegem	-	Haaltert	0-3
18.11.79	Haaltert	-	St. Gillis-Waas	2-0
25.11.79	Haaltert	-	Buggenhout	1-2
02.12.79	Borsbeke	-	Haaltert	2-1
09.12.79	Haaltert	-	Moerbeke	2-0
16.12.79	Buggenhout	-	Haaltert	2-1
23.12.79	Haaltert	-	Borsbeke	1-1
06.01.80	Haaltert	-	Nieuwerkerken	7-0
13.01.80	Temse	-	Haaltert	1-1
20.01.80	Haaltert	-	Winnik	2-1
27.01.80	Appelterre	-	Haaltert	1-3
03.02.80	Haaltert	-	Vrasene	5-1
10.02.80	Robur	-	Haaltert	1-2
17.02.80	Haaltert	-	St. Lievens-Houtem	5-0
24.02.80	Moerbeke	-	Haaltert	0-4
02.03.80	St. Pauwels	-	Haaltert	0-3
09.03.80	Haaltert	-	St. Wetteren	1-0
16.03.80	Baasrode	-	Haaltert	0-2
30.03.80	Haaltert	-	Oudegem	3-1
06.04.80	St. Gillis-Waas	-	Haaltert	0-0

Viering van de kampioenen op het gemeentehuis in de Warande.

AFWERKER LUC DE PRIL:

«Ik ben te koppig om te scoren met het hoofd»

Bij Luc De Pril is de belangstelling voor de Zilveren Voetbal fel toegenomen. Ofschoon hij sinds een paar weken al flink gerangschikt was bij de schutters van tweede provinciaal, heeft hij met zijn stunt tegen Nieuwerkerken — vier goals in de tweede helft — zijn club Racing Haaltert, maar ook zichzelf een stevige dienst bewezen.

De aanvalsleider van Haaltert komt in de rangschikking nu op de hielen van lijsttrekker Dirk Van der Stichelen. Meteen rijst bij veel voetballiefhebbers die met stijgende interesse de situatie in de Zilveren Voetbal volgen, de vraag wie Luc De Pril eigenlijk is. Hijzelf gaf ons een gedeeltelijk antwoord.

— Ik ben nu 27 jaar en dus geen groentje meer. Ik ben bij Racing Haaltert op twaalfjarige leeftijd begonnen, heb drie jaar bij Kerksen gespeeld, een jaar in eerste provinciaal bij SV Asse (waar ik 14 goals binnentrapte), maar kwam dan opnieuw over naar Racing Haaltert. Ik speel er nu mijn vierde seizoen in de eerste ploeg, altijd als aanvaller. Twee jaar geleden scoorde ik 21 doelpunten, verleden seizoen 16 en nu, na 18 wedstrijden, heb ik er al 16 voor mijn rekening genomen.

Geen Cruyff

Op ons aandrigen, heeft Luc De Pril dat «zelfportret» enigszins

bijgekleurd. Hij blijkt een bescheiden jongen te zijn die zijn eigen verdiensten relativeert en er op wijst, dat de aanval van Racing Haaltert het hoogste doelpuntenaantal van de reeks heeft en dat zijn eigen aandeel daar in voornamelijk te danken is aan de jongens die in z'n onmiddellijke omgeving spelen.

— Als men zoveel doelpunten maakt, heeft men dat niet alleen aan zichzelf te danken. Ik heb met Rudi Impens, Dirk Versijp en Dirk De Wilde collega's, die me gemakkelijk vrijspelen. Als ik in de Zilveren Voetbal laureaat zou worden, zou dit in grote mate het werk zijn van mijn ploeggenoten.

Want ik ben geen Johan Cruyff. Wat ik nu kan, heb ik in de eerste plaats te danken aan de trainers, onder wie ik heb gewerkt. Zoals Paul De Deyn, die me als kadet de eerste beginselen heeft bijgebracht. Ook Robert Schoupe heeft mijn techniek verbeterd. Ik heb ook uitstekend samengewerkt met Pierre Van der Elst en dit seizoen gaat het zeer vlot met Paul Podevijn.

— Ik maak de doelpunten met mijn rechtervoet. Met het hoofd heb ik nog nooit gescoord. Ik kan het gewoon niet. De openvolgende trainers hebben me die kunst willen bijbrengen, maar ik zie er niets in. Al weet ik dat ik meer goals zou kunnen scoren, maar ik

heb het nog niet willen leren. In die zin ben ik misschien «koppig».

Evenwichtig

Met zijn gestalte van 1,67 meter en een lichaamsgewicht van 67 kilo, is Luc De Pril een evenwichtig baasje die als buitenwerker evenwel spierkracht bezit. Het succes dat hij momenteel oogst, stijgt hem niet naar het hoofd, zoals zijn voorzitter, apotheker Beclaert, van hem getuigt.

— Luc De Pril wordt bij ons door iedereen fel gewaardeerd. De spelers kunnen goed met hem opschieten en gunnen hem de doelpunten. Hijzelf vergeet zichzelf als het erop aankomt de bal door te spelen naar een beter opgestelde medespeler. Dat is wat zo positief is bij Luc De Pril. Hij heeft de mogelijkheden om in tweede de prijschutter te worden en die bekroning zou ons natuurlijk genoeg doen. We willen er toch de nadruk op leggen, dat dit vooral het resultaat van ons ploegspel zou zijn.

V. LAUREYS

Hoofdstuk 7: 1980-1987. Een solide eerste provincialer, ... ten koste van de eigenheid en van veel geld.

Racing kwam dus voor het eerst in zijn bestaan uit in eerste provinciale. Misschien is het nuttig om het voetbalklimaat in het provinciaal voetbal van die tijd even te schetsen.

We zaten in het tijdperk waarin het zwarte geld welig tierde. Onderzoeksrechter Bellemans zou slechts in 1984 op de proppen komen en een revolutie in voetballand veroorzaken.³⁹

Bovendien deden in het provinciaal voetbal een aantal “mecenassen” hun intrede, plaatselijke zakenmannen, die er veel (zwart) geld voor over hadden om hun club hoger op te zien spelen. We denken hier aan Jozef Vijverman (“Jefken de keeper”) (jeansfabrikant) bij Verbroedering Denderhoutem, Marcel De Kerpel (plastiekbedrijf) uit Wetteren, Brackenier (vleeswaren) in Oosterzele, Roger Haelterman in Sint-Lievens-Houtem, slager Jef Vermoesen (SK Aalst), dakwerken Jacobs (Winnik) en Henri Vanderdussen (selfservice) bij Heirnis Gent.

De inbreng van deze “sponsors” zorgde ervoor dat er ook in eerste provinciale grof geld op tafel moest komen om mee te kunnen draaien.

Racing Haaltert heeft nooit zo’n “vette vis” als sponsor gehad, maar het is een feit dat voorzitter Beelaert en zijn team vaak diep in de geldbeugel moesten tasten om in eerste provinciale te kunnen meedraaien en ... de vraag die we ons eerlijk kunnen stellen is of deze zware financiële inspanningen de latere moeilijke jaren niet hebben ingeleid.

Een bijkomend aspect was dat minder en minder jongens uit eigen gemeente of uit de buurgemeenten hun plaats hadden in het eerste elftal.

Vriendschap en ploeggeest van vroeger moesten dus plaats maken voor prestatiegericht voetbal ... als er tenminste genoeg “boter bij de vis” kwam.

³⁹ Guy Bellemans werd als onderzoeksrechter aangesteld in de tweede moord van de Bende van Nijvel. Het slachtoffer was de conciërge van het restaurant L’Auberge du Chevalier in Beersel, eigendom van ex-voetballer Jef Jurion. Tijdens het onderzoek van de boekhouding van Jurion stootte Bellemans op een zwart-geldcircuit en via dat onderzoek legde hij in 1984 vele zwart-geldcircuits in het Belgische voetbal bloot.

Seizoen 1980-1981.

Reeksindeling:

Dendermonde – Lokerse – St Denderleeuw – Zottegem – Haaltert – Ronse – Boelare – FC Denderleeuw – Kemzeke – Lebbeke – Wetteren – Evergem – FC Brakel – Olsa Brakel – Lovendegem – Latem.

Eli de Smet uit Nederhasselt wordt cosponsor en de bouwonderneming van oud-speler Roger Scheerlinck bouwde een nieuwe staantribune. Totale kostprijs: meer dan 650 000 BEF (€16 250)

Een zicht op de staantribune, gebouwd in 1980. Na zoveel jaren oogt ze nog steeds fraai.

Bij Eendracht Aalst werden Herman De Wael en Geert Cardon, zoon van Kamiel Cardon ingelijfd en van Jong Lede werd Yves Henderickx overgenomen.

Herman was een beenharde, maar sportieve speler, die tot 1993 zijn vaste plaats in de ploeg zou behouden.

De zoon van Kamiel Cardon, Geert, betoonde veel inzet, had niet het voetbaltalent van zijn vader, maar was wel de vrijschopspecialist van de Racing. Hij bleef vier seizoenen bij de Racing.

Yves Henderickx was een technisch vaardige speler, die de hele campagne in eerste provinciale zou meemaken.

We zouden wel niet langer het vaste trio De Bruyn, Impens en De Pril aan het werk zien, want in extremis, vlak voor het afsluiten van de transferperiode, verhuisde Karel de Bruyn naar Kerksken.

Eindstand:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Vr	Tgn	Ptn
1. Zottegem	30	15	3	12	57	31	42
2. FC Denderleeuw	30	16	8	6	44	29	38
3. Olsa Brakel	30	12	6	12	45	32	36
4. Evergem	30	11	9	10	36	29	32
5. Lovendegem	30	12	11	7	38	39	31
6. FC Ronse	30	11	10	9	47	38	31
7. KRC Haaltert	30	10	9	11	43	40	31
8. Lokerse	30	12	12	6	31	40	30
9. St Denderleeuw	30	11	11	8	34	35	30
10. SK Lebbeke	30	10	10	10	37	33	30
11. Dendermonde	30	8	8	14	42	39	30
12. Boelare	30	11	12	7	41	42	29
13. Latem	30	11	13	6	46	38	28
14. Brakel	30	9	11	10	36	32	28
15. Kemzeke	30	7	14	9	25	35	23
16. RC Wetteren	30	3	22	5	24	84	11

We putten opnieuw uit de notities van Marc Beelaert om het verloop van het seizoen te omschrijven:

Voorbereidend programma:

Het bestuur is onmiddellijk met de afbraak van de bouwvallige oude kleedkamers begonnen om ruimte te maken voor de bouw van overdekte staanplaatsen. Naar planning wordt de ruwbouw gerealiseerd voor het bouwvakkersverlof. De afwerking onmiddellijk erna. Oud-Speler R. Scheerlinck neemt het werk aan tegen kostprijs. (Materialen 298.982 Fr/ uren 362.160 Fr)

Kleedkamers krijgen een opknapbeurt. De schade aan het terrein wegens verbouwing wordt hersteld en een gedeelte der omheining wordt vernieuwd. Van de beloofde sponsoring op de tribune komt echter weinig in huis op één belangrijke sponsor na.

De trainingen vangen aan op 17 juli met wedstrijden tegen Nieuwerkerken, SK Aalst, Buggenhout, Ninove, Res. E. Aalst, Borsbeke, KMS Deinze, Terjoden en De Pinte. De voorbereidende periode verloopt met hoogten en laagten.

Trainer Podevijn bericht....: "De Pril verkeert in uitstekende conditie. KRC Haaltert is er klaar voor".

De competitie:

Onze eerste wedstrijd in eerste provinciale is al direct een derby. FC Brakel, al jaren een der sterkste formaties uit eerste, heeft het niet onder de markt met een enthousiast Haaltert. Ons eerste doelpunt wordt door de grensrechter voor buitenspel afgevlagd. G. Cardon geraakt gekwetst, doch ondanks een 2-0 achterstand komen wij terug op 2-1 na strafschop op Dirk Versijp. Nadien wordt een handspel van een Brakelse verdediger in de fatale zone niet bestraft.

De eerste thuiswedstrijd tegen het gereputeerde Dendermonde levert ons eerste punt op. 1-1 na een kopbaldoelpunt van Luc De Pril op voorzet van Rudy Impens en uitstekende keeping van Daniël Van Bever.

De invallers J. Payne en E. Beeckman vangen de laatste zware druk op. Op het einde gaan we op counter zelfs voor de volle pot, doch dat zou te veel van het goede geweest zijn. Mon Boone's ondervinding doet de rest.

Boone – Van Bever is een grendel waar vele koplopers problemen mee hebben. (Samen 69, ne perd jamais !!!!)

Op Lovendegem wordt een fantastische 2de helft gespeeld en halen wij een voor Lovendegem geveide 1-1. Luc De Pril scoort, maar kan het later niet afmaken vanop de stip. A. Diaz speelt een fantastische wedstrijd, eerst als voorstopper en nadien als rechtsback.

Als vierde wedstrijd krijgen we St. Denderleeuw op bezoek. We laten de eerste thuisoverwinning niet liggen. (3-0)!!!! Een prestatie die door trainer P. Podevijn “áf” wordt genoemd.

Dirk Versijp sukkelt met een verrekking en Dirk De Wilde moet verstek geven wegens beroepsbezigheden. Herman De Wael en Ernie De Wilde zijn echter super in het middenveld en in onze thuiswedstrijd tegen Ronse doen ze de jongens van P. Carteus bibberen. Met 1-1 komen ze goed weg als titelkandidaat!!!!

Vic Laureys van het Laatste Nieuws: “De waarheid is dat het kleine Haaltert een ‘hart’ heeft en daardoor tegen betere ploegen opgewassen is.”

Trainer Norbert Deviaene getuigt: “Er zullen weinig ploegen bij Haaltert gaan winnen.”

Onze zesde wedstrijd van deze competitie doet gans 1ste provinciale opkijken naar het kleine Haaltert. Geert Cardon had eerst met een schitterende vrijschop Haaltert op voorsprong gebracht. Organisator Yves Henderickx rolt de helft van Zottegem op en lanceert De Pril. Haaltert wint met 2-4. In Haaltert is het opnieuw kampioenviering.

Wij naderen op 1 punt van Lokerse, onze volgende tegenstander. Deze ploeg maakt met Abech en Vervaeke furore. Mon Boone weet de ploeg te overtuigen van zijn eigenwaarde. “Onze concurrenten zijn ook maar van ons niveau, want ze zouden anders hoger spelen. Wij hebben geen vedetten, we spelen als één groep, niemand acht zich beter dan de anderen en iedereen spant zich in voor iedereen.” Optimisme troef dus!!

En ja hoor! Het ‘grote’ Lokerse pakt uit met intimidatievoetbal en voelt zich sterk met een lakse leiding die Haaltert twee strafschoepen ontzegt. Dankzij de enorme werkkraft van het duo De Wael – Henderickx komen wij de veldslag te boven. Met één punt en vier gekwetste spelers is de balans niet de weerspiegeling van de geleverde prestatie.

De zware inspanningen en kwetsuren ten spijt, moeten wij Olsa Brakel als volgende ploeg partij geven. Een iets te zwaar verdict (4-1).

De week nadien thuis tegen Kemzeke met De Wael half hersteld en ook De Pril terug uit kwetsuur behalen we een gelijkspel (1-1).

Deze mindere prestatie wordt echter gevolgd door overwinningen tegen Lebbeke en op...Evergem (1-3)

De wedstrijd op Latem gaat de geschiedenis in als deze der gemiste kansen. Waar drie à vier doelpunten voor Haaltert in de eerste speelhelft niemand als overdreven zou beschouwen, was er uiteindelijk nog een uitmuntende Van Bever nodig om het 1-1 resultaat te beveiligen.

Zo komen we tot 2 punten op onze volgende tegenstander FC Denderleeuw. (Ex-club van Mon Boone en titelpretendent) In de week wordt al het mogelijke gedaan om een herstellende Versijp weer fit te krijgen. We verliezen uiteindelijk met 1-0 door een afstandsschot ‘kogel van VD Bossche’. Wij brengen aanvallend voetbal en ‘Koninginnestuk Boontje’ remt iedere aanvalspoging.

Na dertien speeldagen staan we daarmee op de 7de plaats met veertien punten. Voldoende reden om nog maar eens een etentje te organiseren. Dirk De Wilde komt terug trainen en ook John Payne schijnt voldoende hersteld van zijn zware kwetsuur vorig seizoen. Hij viel reeds een paar keer in en begint aan zijn comeback. Hij toont aan zich ook verdedigend nuttig te kunnen maken.

We verliezen tegen Boelare thuis met 2-3, doch Kemzeke moet er thuis aan geloven. Doelpunten van Impens en Diaz. Minder goed nieuws voor John. Een kwetsuur in de arm houdt hem terug langs de lijnen.

Luc De Pril scoort zelf minder, maar levert uitstekend werk voor de ploeg.

Wetteren krijgt thuis 1-3 aangesmeerd.

Vlak voor nieuwjaar, op verplaatsing naar Boelare, missen we Mon Boone wegens skiverlof en Dirk De Wilde wegens vaderschap. Eén puntje was de bedoeling op het groot terrein en we slaagden in onze opzet. Zo wordt het jaar afgesloten met 7 punten uit drie achtereenvolgende uitwedstrijden. Niet slecht voor een debutant.

Na een spannende wedstrijd thuis tegen St. Wetteren (3-2) komt FC Brakel op bezoek. Voor 800 toeschouwers toont een collectief spelend Haaltert hoe simpel voetbal kan zijn. Een herboren Luc De Pril scoort terug met het hoofd, onze spelmakers uit het middenveld overklassen de tegenpartij en een sterke Van Bever houdt de 2-1 op het scorebord. RECLAMEVOETBAL!!!!

Op Dendermonde wordt de week nadien 0-0 gespeeld.

Met twee luttele puntjes achterstand op St. Denderleeuw en Zottegem heeft KRC Haaltert na twee derde van de competitie een kans om door te stoten naar de top. Het resterende programma is in die zin gunstig dat we nog de beste ploegen op bezoek krijgen. Met dit voor ogen wordt op 1 februari Lovendegem partij gegeven. Rudy Impens is die dag ongrijpbaar voor de tegenstander. Hij scoort liefst 4 maal waarvan 3x geldig. Onze tegenstanders hebben het daarop niet begrepen en maken er een corrida van die weliswaar voor ons gunstig op 6-2 eindigt. Anders is het gesteld met de gekwetstenboeg. Liefst 5 man worden ernstig geraakt: Impens, De Pril, Cardon, Beeckman en Versijp zijn de slachtoffers.

Op St. Denderleeuw wordt nipt met 1-0 verloren en op Ronse wordt terug een punt genomen (2-2). Met spanning wordt er uitgekeken naar de thuiswedstrijd tegen Zottegem. Cardon is terug uit schorsing maar is met een letsel twijfelachtig. M. De Cock staat echter te popelen om zijn plaatsje in te nemen tegen Stoebel, zijn werkmakker. Cardon blijft op de bank. Voor Daniël Van Bever wordt het een off-day. We gaan met 0-3 de boot in, doch daarom niet getreurd.

Op Lokerse gaan we voor één punt en halen onze slag thuis. Een uitstekende Lokerse doelman voorkomt erger. De achttienjarige Ernie De Wilde maakt een grootse indruk op vriend en tegenstander. Of hij het waarmaakt hangt grotendeels van hemzelf af. Reeds twee jaar maakt hij deel uit van de kern maar nu blijkt de aanpassingsperiode voorbij te zijn en moet hij openbloeien.

Voor Racing Haaltert is het seizoen nu al een succes en onze ploeg kan heel ontspannen de thuismatch tegen Olsa Brakel aanvatten. De ambitie zo dicht mogelijk te eindigen blijft. Wel is bekend gemaakt dat het bestuur wenst woord te houden tegenover Daniël Van Bever en hem voor volgend jaar het trainerschap van de ploeg toevertrouwt. Een beslissing die in een sport als de onze steeds voor de nodige gesprekken en veronderstellingen zorgt.

Tegen Lebbeke wordt gewonnen, maar op Evergem moeten we ondanks het terug beschikbaar zijn van Impens en E. De Wilde nipt de duimen leggen. In de twee laatste wedstrijden laat de ploeg het duidelijk afweten en toont het zich ook eens langs zijn smalste zijde. Een roemloze 3-0 op Latem en 0-4 thuis tegen FC Denderleeuw zijn uitslagen die geen verdere commentaar behoeven.

We nemen hier dan ook afscheid van trainer Podevijn, doch niet zonder hem nog eens extra te bedanken voor zijn prestaties met onze ploeg. Dat dit slechts mogelijk was met de totale inzet van spelers en bestuur zal hij zeker niet in twijfel trekken.

De ploeg die debuteerde in eerste provinciale (inhuldiging nieuwe tribune en foto met de nieuwe sponsor)
 Zittend v.l.n.r.: Benny Van Vaerenbergh, Luc De Pril, Marc De Cock, Antonio Diaz Martinez, Dirk Versijp, Ernie De Wilde, Edmond Boone, cosponsor Eli De Smet. Staand v.l.n.r.: Nancy Van De Winkel, Sandra De Roeck, trompetter Leon Van der Niepen, Paul Podevijn, Danny Van Bever, Yves Henderickx, John Payne, Rudy Impens, Geert Cardon, Eric Beeckman en Herman De Wael.

De publiekstrekker dit jaar was Rudy Impens, de compagnon van Prilleken. Trainer Podevijn beschreef hem treffend in een kranteninterview:

Trainer Paul Podevijn:

«Pallieter Rudy Impens vriend van Luc De Pril»

Racing Haaltert is in de hoogste provinciale reeks momenteel een van de kandidaten voor de eerste plaats. Eigenlijk ongewild, want als pas gepromoveerde club hebben de Racings nooit de illusie gehad, dat ze in dat eerste seizoen ooit zo dicht zouden komen.

De inbreng van trainer Paul Podevijn is ongetwijfeld een belangrijk element in de opgang van Haaltert, maar deze wuift het in z'n bescheidenheid weg en legt vooral de nadruk op de homogeniteit van de ploeg, die in elke linie talent en ervaring heeft en ook op het aandeel van afwerkers als Luc De Pril en Rudy Impens. Eerstgenoemde won in het vorige seizoen de zilveren voetbal in tweede B en zijn collega lijkt nu op weg om hetzelfde te doen in eerste.

— Het is natuurlijk nog te vroeg, om al het zilver van die trofee te verkopen, antwoordt Paul Podevijn op de vraag naar de toekomst van zijn aanvaller Rudy Impens. Hij heeft zondag in de match tegen Lovendegem, drie doelpunten gescoord, wat altijd een merkwaaide krachttoer is. Hij heeft nu 14 goals op z'n actief.

Een tegenslag volstaat echter om een voetballer te remmen. Hij was zondag overigens het mikpunt en werd geraakt aan de knie en aan het scheenbeen.

Ik weet niettemin, dat een eventuele overwinning van Rudy Impens in de Zilveren Voetbal geen afgunst zou opwekken bij Luc De Pril of bij onze andere spelers. Impens en De Pril zijn niet alleen bij Racing, maar ook buiten het veld zeer goede vrienden.

Bij de training gaan ze elkaar opzoeken en als een van beiden ontbreekt, loopt de andere er ietwat verloren bij. Ze hebben elkaar nodig. De Pril heeft Impens zondag twee doelpunten op een presenteerblaadje aangeboden, wat bewijst, dat de jongens in de eerste plaats het belang van de ploeg op het oog hebben. Rudy Impens groeit dus niemand boven het hoofd, maar is nu een van onze kopstukken.

Onbetaalbaar

Rudy Impens is een typisch produkt van Racing Haaltert. Als helper in de kledingzaak van zijn ouders voelt hij zich als een visje in het water in de gemoeidelijke sfeer, die in Haalterts sociaal verkeer beert en in de uitstekende stemming, die de club altijd heeft gekenmerkt. Paul Podevijn heeft ook zijn opgang in de eerste ploeg vanaf het begin meegemaakt.

— Hij is 25 jaar en hij is al vijf jaar een volwaardige kracht in de eerste ploeg. Misschien is voetbal voor hem te veel een hobby, want ik meen dat hij kwaliteiten heeft die op een hoger vlak zouden renderen. Hij is tweevoetig, heeft een krachtig en juist schot en is ook uitstekend met het hoofd, mede dank zij een gestalte van zowat 1,80 meter. Ik sta altijd in bewondering voor de manier waarop hij de bal kan afschermen. Ik geloof stellig dat hij, als hij 100 procent voor voetbal zou leven, een van de knapste aanvallers van onze reeks moet zijn.

Hij is wat pallieteraan van aard, maar misschien precies daardoor zo onbetaalbaar voor de voortreffelijke geest in de kern. Rudy Impens geksteert graag en is altijd voor een grap te vinden. Maar daarmee bedoel ik niet, dat hij als voetballer zijn opdracht niet ernstig zou verrichten.

Hij voelt zelf dat Racing Haaltert dit seizoen een vooraanstaande rol kan spelen en dat zijn bijdrage zo belangrijk is. Ik heb hem in het begin van de competitie gezegd, dat het «zijn» seizoen kon worden en hij heeft mijn woorden blijkbaar ernstig opgenomen.

— Hij is verleden jaar in het huwelijk getreden en moet nu zorgen

voor een gezin. Ik weet niet wat zijn diepste gedachten zijn en kan niet zeggen of hij de ambitie heeft om in een hogere reeks te gaan spelen. Maar dan zou hij Haaltert moeten verlaten en dat zou naar mijn gevoel een te zwaar offer zijn voor Rudy Impens.

V. LAUREY

Seizoen 1981-1982

Reeksindeling:

Dendermonde – St. Denderleeuw – Olsa Brakel – Lebbeke – Geraardsbergen – Deinze – Lokerse – Ronse – Haaltert – Racing Gent – Lovendegem – Heirnis – Denderhoutem – Evergem – Borsbeke – Berlare.

Danny Van Bever werd speler-trainer en Danny Ott hulptrainer (contract van twee jaar).

De carrière van John Payne als speler bij de Racing zat er definitief op.

Dirk Dewilde trok naar Wetteren en Ruysinck naar Erondegem.

Daar stonden een aantal transfers tegenover: Yves Delploige (RC Gent), Erwin De Paepe (Zwijnaarde), Patrick Bijn, Erwin De Waele en Yves Maesele (Deinze), Dirk De Sterck (E. Aalst), Luc De Groote (vrije speler) en Patrick Van Laethem (van Burst).

Van allen zou enkel Erwin “Mac The Knife” de Paepe, die overkwam van Zwijnaarde, een echte versterking blijken voor de ploeg. Hij zou jarenlang de vaste rechtsachter worden. Dat hij de harde duels niet schuwde, bewijst zijn bijnaam overduidelijk.

Ook Geert Rottiers maakte af en toe zijn opwachting in de ploeg en deed het schitterend in de voorlijn.

Het werd opnieuw een rustig seizoen in de middenmoot (we waren de kampioenen van de gelijke spelen) en Deinze steeg naar Bevordering.

Eindstand:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn
1. SK Deinze	30	17	4	9	43
2. Lokerse SV	30	17	7	6	40
3. Verbr. Denderhoutem	30	16	7	7	39
4. SV Boelare	30	15	11	4	34
5. KAV Dendermonde	30	11	9	10	32
6. SK Lebbeke	30	11	11	8	30
7. FC Ronse	30	10	10	10	30
8. FC Heirnis	30	10	11	9	29
9. Olsa Brakel	30	6	7	17	29
10. KRC Haaltert	30	8	10	12	28
11. SV Geraardsbergen	30	11	14	5	27
12. SK Lovendegem	30	10	14	6	26
13. DT Borsbeke	30	8	12	10	26
14. RC Gent	30	7	11	12	26
15. St. Denderleeuw	30	6	11	13	25
16. FC Evergem	30	3	17	10	16

Beklijvend waren de derby's tegen Denderhoutem (2000 toeschouwers in de thuismatch op 22 november). Denderhoutem was onder trainer Gaston Vanderelst – en met de centen van Jef Vijverman – aan het bouwen aan een topploeg met dure vogels als doelman Stefan De Taeye, Freddy De Ceuleneer, Jean-Claude en Luc Kestens en Erwin Verpeten. Thuis versloegen we “de miljoenenploeg” met 3-0 en in Denderhoutem speelden we gelijk (1-1).

Naar aanleiding van de zege thuis tegen de mannen van “Atom” was ex-speler Omer Roelandt zijn enthousiasme niet meer meester en kon hij zijn emoties enkel kwijt in een gedicht met als veelzeggende titel: “Wat een heerlijke dag”.

*De herfststormen hebben de laatste bladeren van de bomen gerukt
Ze liggen te sterven op de natte grond
De wind jaagt de lage wolken over de hoofden der jagers
't Is zondag, de dag was reeds korter dan de nacht
Beslist, het wordt vandaag een heerlijke dag*

*Dagen aan een stuk zijn er prognoses gemaakt
Men zou tevreden zijn met veel volk
Een puntje mocht er ook wel bij
't Zal niet gemakkelijk zijn werd er gedacht
Beslist, het wordt vandaag een heerlijke dag*

*De grote wijzer was voorbij één uur geschoven
In de verte kon men Maeva horen
Auto's schoven aan langs alle kanten
Iedereen was op de baan
Om ons heen werd een geladen sfeer verwacht
De politie spande zich in met man en macht
Beslist, het wordt een heerlijke dag*

*Het veld lag zwaar en in zijn herfstkledij
Toen kwamen de gladiatoren; het waren er tweeëntwintig
Hun pezen blonken, hun spieren spanden
De kas was vol, men had 't verwacht
Beslist, het wordt een heerlijke dag.*

*Toen kwam een meneer met een fluit in zwart tuniek
Men hield de adem in en alle ogen waren gericht
Op het kleine ronde ding.
Het vloog van hier naar daar, gestuwd door mannenkracht
Beslist het wordt een heerlijke dag*

*Elke beweging, elke trap werd op commentaar bedacht, zo dacht men toen
Toen minuten later de nul werd weggevaagd
Riepen velen uit volle macht
Beslist, het is vandaag een heerlijke dag*

*En zo bleef het steeds maar duren, er was geen bezwaar
't waren immers onze burens en professionelen
Maar toen de twee de één verving daverde het Herenthout uit volle kracht
Beslist, het is vandaag een heerlijke dag*

*De schemering viel in, de tenoren werden moe,
De strijd was gestreden zo dacht men toen
Maar om het vonnis te voltrekken
Wist men er nog eentje bij te strekken
Onverwacht, beslist, het is een heerlijke dag*

*Toen zijn ze afgedropen de profs; sommigen waren beschaamd
Voor ons was 't zonder pardon
Met 3-0 op hun rugsken, zijn ze vertrokken al over 't bekende brugsken⁴⁰
Door velen werd er nog gepintelierd
De zege werd nog lang gevierd
De enen hadden leedvermaak
De anderen spraken met wrange smaak*

BESLIST, HET WAS EEN HEERLIJK DAG!!

⁴⁰ = Het Koebrugsken dat Denderhoutem en Haaltert scheidt.

Reeksindeling:

Lokerse – Standaard Wetteren – Lovendegem – Racing Gent – Latem – Heirnis – Denderhoutem – Haaltert – Olsa Brakel – Dendermonde – Boelare – FC Brakel – Geraardsbergen – SK Lebbeke – Borsbeke – Ronse.

Het was voor de trouwe supporters even wennen om in de voorlijn geen Rudy Impens, noch Luc De Pril te zien. Op het einde van het vorige seizoen bekwam het gevreesde aanvalsduo zijn transfer naar de burens uit Kerksken en ... verdwenen de herinneringen aan "Impens en Prilleken" voorgoed naar de geschiedenisboeken.

Luc Van Praet (Deinze) en Eric Verleysen (FC Denderleeuw) werden aangetrokken en manifesteerden zich als vaste waarden. Geert Vuylsteke werd kinesist van de club.

Een nieuw talent van eigen kweek, Gino De Muyter deed meer en meer van zich spreken. Zeer frêle van gestalte en ogenschijnlijk te "teer" voor eerste provinciale, zou Gino gedurende vele jaren een vaste waarde worden. "Mautjerken" zou met zijn snelle baltoetsen en gave techniek velen verbazen en mee de ruggengraat van de ploeg vormen.

Onze ploeg slaagde er slechts nipt in om zich te redden ten nadele van Latem dat minder gewonnen matches had.

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn
1. Denderhoutem	30	18	4	8	44
2. RC Gent	30	16	7	7	39
3. SK Lebbeke	30	15	2	7	37
4. Dendermonde	30	15	10	5	35
5. Boelare	30	13	8	9	35
6. St Wetteren	30	14	11	5	33
7. Heirnis	30	13	10	7	33
8. Borsbeke	30	14	12	4	32
9. Olsa Brakel	30	12	10	8	32
10. SV Geraardsbergen	30	10	9	11	31
11. Lovendegem	30	8	10	12	28
12. FC Ronse	30	10	16	4	24
13. KRC Haaltert	30	8	17	5	21
14. Latem	30	7	16	7	21
15. Lokerse	30	6	16	8	20
16. FC Brakel	30	6	21	3	15

Op het einde van het seizoen werden secretaris Frans De Sterck en schatbewaarder William Van Cromphout vervangen door Willy de Buysscher (secretaris) en Dirk Neerinckx (schatbewaarder). Rudy Venneman verzorgde gedurende korte tijd de PR. Willy De Buysscher nam in januari 84 op zijn beurt ontslag en Norbert Beelaert nam de functie van gerechtigd correspondent t.o.v. de KBVB op. Vanaf het volgende seizoen werd Omer Suenart secretaris. Norbert Beelaert bleef gerechtigd correspondent.

Maar iedereen zal zich van dit seizoen nog een memorabele thuismatch herinneren, alweer tegen Denderhoutem.

DE MATCH VAN DE SCHANDE: 16 januari 1983

RC HAALERT- VERBROEDERING DENDERHOUTEM 1-2. Impressies van een ooggetuige door Marcel Baetens

Het moest en zou het seizoen van de titel worden voor de “bijeengekochte” ploeg van Jef Vijverman.

Trainer Toon Van Poelvoorde had kleppers ter beschikking zoals keeper Devroe, Yvan Bombeke, Van Renterghem, Freddy De Ceuleneer, spits Hoebeke, Van De Keere, Kieckens, Huylebroek en co. Het “kleine Haaltert” zou dan ook een hapklare brok worden voor de kampioenen in spe, althans dat dachten ze.

Op die fameuze 16 januari regende het en ons terrein lag er op zijn “best” bij, loodzwaar door de modder dus.

Een kort verslag in telegramstijl:

6de minuut: voorzet Verleysen, Versijp mist van een haar.

18de minuut: voorzet De Ceuleneer, mirakelingreep Van Bever voor de neus van Hoebeke.

19de minuut: wondersave Van Bever op kanonbal Hoebeke.

20ste minuut: droompas Verleysen op Rottiers, die mist voor open doel.

Vlak voor de rust: de paal brengt redding na schot De Wael.

54ste minuut: hoekschop Denderhoutem, goal Van Renterghem 0-1.

Volgende vijf minuten: Haaltert shot op de lat en nog eens redding van een verdediger van Denderhoutem op de lijn.

60ste minuut: schot Diaz en doelpunt: 1-1.

EN DAN KOMT DE FATALE 65ste MINUUT.

De Vuyst (Denderhoutem) schiet een bal tegen de arm van een van onze verdedigers en ... tot ieders verbazing legt ref Vermassen de bal op de stip. Protest alom, maar niets mag baten.

Jan Kieckens zet zich achter de bal, neemt zijn aanloop en ... Danny Van Bever heeft een fenomenale reflex in huis en redt miraculeus. Vreugde alom, maar dat is zonder mijnheer Vermassen gerekend. Twee verdedigers zouden te vlug in de backlijn gelopen zijn. Vergezeld van boegeroep van het publiek gaat de bal voor de tweede keer op de stip. Kieckens durft niet meer trappen en keeper Devroe plaatst zich tegenover zijn vis-à-vis en ... scoort de 1-2.

Tumult alom, de wedstrijd ligt een tijdje stil, maar niks mag baten.

In de resterende 25 minuten wordt “Atom” met de rug tegen de muur geplakt, maar de stand wijzigt niet meer en de twee punten gaan mee naar Den Deysel.

De schande namen ze erbij en ... 's avonds hadden “De Ceuleneer en zijn kompanen” nog het lef om te komen vieren in Haaltert, in Café ‘t Horlogeken op den Hoek. “Atom” speelde kampioen en steeg naar bevordering.

Frustratie bij doelman Van Bever terwijl zijn medematen de ref bestormen omdat de strafschoot moet overgedaan worden. © "Het Volk"

Seizoen 1983-1984

Reeksindeling:

Lovendegem – Dendermonde – Olsene – Haaltert – Sint-Lievens Houtem – Ronse – Standaard Wetteren – Borsbeke – Olsa Brakel – Latem – Geraardsbergen – Heirnis Gent – Boelare – Racing Gent – Lebbeke – Ertvelde.

Eindstand

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Vr	Tgn	Ptn
1. Sint-Lievens Houtem	30	21	3	6	74	40	48
2. Dendermonde	30	19	5	6	57	24	44
3. SV Geraardsbergen	30	14	5	11	46	29	39
4. KRC Haaltert	30	14	7	9	67	41	37
5. RC Gent	30	13	7	10	64	41	36
6. Olsa Brakel	30	10	6	14	43	43	34
7. Borsbeke	30	12	11	7	40	46	31
8. Lovendegem	30	12	12	6	48	41	30
9. St Wetteren	30	8	8	14	30	30	30
10. Heirnis	30	10	12	8	48	44	28
11. KV Ertvelde	30	8	13	9	31	38	25
12. Latem	30	7	14	9	40	58	23
13. Olsene	30	7	14	9	30	50	23
14. SK Lebbeke	30	3	14	13	38	58	19
15. Boelare	30	5	17	8	33	60	18
16. FC Ronse	30	5	20	5	25	72	15

Racing was zeer actief op de transfermarkt en voorzitter Beelaert moest waarschijnlijk diep in de geldbeugel tasten om kleppers aan te werven als spits Eddy Van der Stock (Pollare), Patrick De Bolle (SK Lokeren), Patrick Matthys (Herdersem), Guido Mortier (Melle), Frank Nerinck (E. Aalst), Dirk Claes (RC Mechelen) en Patrick de Roock (Terjoden). Opmerkelijk cijfer: Racing had 157 aangesloten jeugdspelers.

Patrick Matthys toonde zich een degelijke aankoop en zou een aantal jaren bij Racing in het eerste elftal spelen.

Dirk Claes kwam dus van Racing Mechelen. Tijdens zijn eerste wedstrijden was er volop hilariteit rond deze zogezegde miskoop, maar na enkele matches vond hij zijn draai en werd hij een schitterende ploegspeler voor de Racing, die, spijtig genoeg, zeer jong op dramatische wijze om het leven kwam.

Eddy Van Der Stock maakte gedurende één jaar zijn faam als goalgetter waar, maar de rest kwam niet of nauwelijks aan spelen toe.

De ploeg uit het seizoen 1983-84

Staand v.l.n.r.: Danny Van Bever, Henri Nerinckx, Herman De Wael, Dirk Versijp, Eddy Van der Stock, Geert Cardon, Dirk Claes, Erwin De Paepe, Luc Van De Sype, Geert Vuylsteke.

Zittend v.l.n.r.: Patrick De Bolle, Danny Ott, Yves Henderickx, Patrick Matthys, Luc Van Praet, Antonio Diaz Martinez, Gino De Muyter.

Het werd een vrij wisselvallig seizoen met zware nederlagen (1-6 tegen Olsa Brakel en 5-1 op Sint-Lievens-Houtem) en mooie overwinningen (4-0 tegen Olsene en 0-4 op Boelare) en dankzij een goede tweede ronde werd het behoud verzekerd.

Op het einde van het seizoen kocht Freddy De Jaeghere zich vrij. Ook Geert De Schrijver volgde zijn voorbeeld. Johan Lauwereys ging naar FC Mere. Johan Veeckman trok naar FC Kerksken.

Van dit seizoen kunnen we ook nog een merkwaardig teambuildingsinitiatief vermelden: spelers en bestuur legden tijdens het seizoen regelmatig geld uit om te sparen voor een weekend naar Mallorca. Op terugreis vernam men echter dat Eddy Van der Stock een verplichtte overgang tekende voor Olsa Brakel, tot groot ongenoegen van de voorzitter!!!

Aankomst in Mallorca

Gino de Muyter neemt een laatste foto.

Seizoen 1984-1985

Reeksindeling:

FC Denderleeuw – Denderhoutem – Olsa Brakel – Wetteren – Borsbeke – RC Gent – RC Haaltert – Evergem – Geraardsbergen – Aalter – Lovendegem – Winnik – Dendermonde – Latem – Heirnis – Winnik.

Alain Merckx (SK Aalst) werd aangeworven als versterking. Hij zou later carrière maken als trainer.

Lieven Van Cauwenbergh deed regelmatig zijn optreden in de eerste ploeg, evenals de jonge Geert Coppens.

Wie ook zijn debuut maakte was Frank Provost.

Vanaf zijn eerste optreden in het eerste elftal (en eerder ook al bij de jeugd) deed Frank denken aan Hubert Stockman. Dezelfde feilloze techniek, hetzelfde flegma en dezelfde vista op het spel. De Racing had weer zijn “Beckenbauer” en hij zou 15 seizoenen lang “incontournable” zijn in de verdediging.

De jonge Provost in actie tegen Dendermonde © De Voorpost

Het seizoen begon desastreus met een 6 op 20 en na tien wedstrijden was het nog steeds wachten op een eerste overwinning. We gingen onder andere zwaar onderuit bij de burens uit Denderhoutem (4-1) en Borsbeke (4-0).

Het was wachten tot de twaalfde speeldag op een eerste zege (4-0 tegen Olsa Brakel).

Dankzij een betere terugronde werd de degradatie vermeden.

Op het einde van het seizoen verlieten zowel Dirk Versijp (Dikkelvenne) als Eric Verleysen de ploeg. Maar als een donderslag bij heldere hemel weigerde ook prijsschutter Patrick Matthijs, van wie de optie bij Herdersem diende gelicht te worden, zijn definitieve overgang te ondertekenen. Hij werd de laatste wedstrijden geschorst door het clubbestuur.

Eindstand

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn
1. Denderhoutem	30	22	4	4	48
2. Evergem	30	18	7	5	41
3. Dendermonde	30	14	7	9	37
4. Heirnis	30	13	9	8	34
5. Borsbeke	30	12	9	9	33
6. Lovendegem	30	12	11	7	31
7. Winnik	30	11	8	11	31
8. VV Aalter	30	11	11	8	30
9. FC Latem	30	9	10	11	29
10. RC Gent	30	8	10	11	27
11. Olsa Brakel	30	8	12	10	26
12. KRC Haaltert	30	6	10	14	26
13. KV Ertvelde	30	8	14	8	24
14. St Wetteren	30	7	16	7	21
15. SV Geraardsbergen	30	5	14	11	21
16. FC Denderleeuw	30	4	13	13	21

Seizoen 1985-1986

Reeksindeling:

Haaltert – SK Aalst – Winnik – Latem – Evergem – Lovendegem – RC Gent – Olsa Brakel – Melsele – Temse – Borsbeke – Heirnis – Aalter – Ertvelde – Dendermonde – St Wetteren.

Peter Burms (Erondegem), Geert De Petter (Meerbeke 2 jaar met clause), Patrick Dumortier (White Star Gent 1 jaar), Anastasios Siglidis (Les Diablos Noirs d'Harchies), Geert Van Den Brecht (RC Mechelen) en Cobiella (Dilbeek) werden aangeworven. Geert Cardon ging naar Oranja Erpe.

We waren opnieuw bij de zwakke broertjes in de reeks en hadden het geluk dat een schitterende Danny Van Bever de nodige puntjes voor ons redde.

Danny Van Bever in actie op Dendermonde © De Voorpost.

Het seizoen was sportief geen hoogvlieger en dus lieten ook de supporters het massaal afweten (200 gemiddeld). De geldreserves raakten op en schatbewaarder Nerinckx gaf ontslag en stapte over naar de muziekmaatschappij.

Speler Luc Van Praet ging naar Latem, Burms en De Petter werden niet langer aangetrokken.

Haaltert was dringend aan vernieuwing toe!

Eindstand

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Vr	Tgn	Ptn
1. RC Gent	30	18	3	9	58	23	45
2. St Wetteren	30	17	2	11	57	29	45
3. Evergem	30	18	6	6	48	26	42
4. Heirnis	30	16	7	7	48	23	39
5. Dendermonde	30	14	10	6	59	42	34
6. VV Aalter	30	13	10	7	38	38	33
7. Melsele	30	12	10	8	45	43	32
8. Temse	30	12	13	5	43	33	29
9. SK Aalst	30	10	13	7	50	51	27
10. Olsa Brakel	30	9	14	7	44	51	25
11. Lovendegem	30	9	14	7	26	42	25
12. KRC Haaltert	30	7	15	8	29	51	23
13. Latem	30	7	15	8	39	59	22
14. KV Ertvelde	30	6	15	9	31	58	21
15. Winnik	30	7	17	6	34	56	20
16. Borsbeke	30	8	20	2	29	53	18

Seizoen 1986-1987

Reeksindeling:

St Amandsberg – Olsa Brakel – Wetteren – Melsele – Dendermonde – Aalter – Evergem – Geraardsbergen – Lovendegem – Latem – Heirnis – Olsene – Temse – SK Aalst – Ertvelde – Haaltert.

Nieuw aangeworven spelers:

Rainer Scholl met optie van Ganshoren, Johan Vandenwinkel, definitief van Nieuwerkerken, Ronny Geeroms, definitief van Borsbeke, Joachim Cobiella met optie van Dilbeek, Ivan Baudewijn (ex AA Gent) van St Wetteren en Chris De Cnyf (doelman) van Geraardsbergen.

Ondanks het aantrekken van al deze nieuwelingen zou dit seizoen het laatste worden in eerste provinciale.

Het enige positieve was dat jongeren als Gino De Troyer en Geert Van Den Brecht hun kans kregen in het eerste elftal.

Bovendien kreeg Haaltert een waardige opvolger voor Danny Van Bever in het doel, in de persoon van Chris De Cnyf.

Danny Van Bever kon met deze situatie echter moeilijk leven en verliet de club.

Eindstand:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Vr	Tgn	Ptn
1. Evergem	30	18	3	9	59	26	45
2. VV Aalter	30	15	3	12	44	20	42
3. Heirnis	30	15	6	9	57	26	39
4. Dendermonde	30	15	6	9	53	25	39
5. St Wetteren	30	15	10	5	53	32	35
6. Olsa Brakel	30	11	6	13	50	28	35
7. SV Temse	30	10	10	10	40	38	30
8. SK Aalst	30	10	10	10	39	40	30
9. KV Ertvelde	30	9	9	12	28	32	30
10. Olsene	30	9	13	8	39	60	26
11. SV Geraardsbergen	30	8	12	10	39	40	26
12. Latem	30	10	16	4	38	54	24
13. Sint-Amandsberg	30	7	13	10	32	59	24
14. Lovendegem	30	5	15	10	31	63	20
15. Melsele	30	7	19	4	31	57	18
16. KRC Haaltert	30	6	19	5	27	60	17

De laatste ploeg uit 1ste provinciale

Staand v.l.n.r.: Jan Redant, Geert Vuylsteke (kiné), Ivan Baudewijn, Gino De Troyer, Yves Henderickx, Erwin De Paepe, Johan Vandenwinkel, Herman De Wael, Ronny Geeroms en Danny Van Bever.

Zittend v.l.n.r.: voorzitter Beelaert, Chris De Cnyf, Geert Van den Brecht, Gino De Muyter, Frank Provost, Antonio Diaz Martinez, Joachim Cobiella, Danny Ott en Miel Matthijs.

Hoofdstuk 8: 1987-2007. Twintig jaar in tweede provinciale.

Gedurende twintig jaar zou de Racing zich handhaven in de tweede provinciale reeks en dit met ups en downs, zowel op sportief als bestuurlijk vlak.

Eén constante zou deze twintig jaar blijven beheersen: geldzorgen.

De tijd dat spelers, verknocht aan de club, speelden voor een paar bierbonnetjes en een kleine vergoeding was lang voorbij.

Zelfs in tweede provinciale moest er vaak grof geld op tafel komen om (pseudo-)vedetten te kunnen aantrekken, die niet altijd een versterking bleken voor de club.

Wanneer er met grote sommen omgegaan wordt, moet in de boekhouding ook alles kloppen en dient dit allemaal accuraat bijgehouden te worden.

Het is zeker niet aan ons om het proces te maken van de bestuursleden uit deze twintigjarige periode, maar het kan niet ontkend worden dat men soms verder wou springen dan de (financiële) stok lang was en dat dit vroeg of laat tot desastreuze gevolgen zou leiden, wat dan ook gebeurd is vanaf 2007.

Gelukkig bleef de jeugdwerking gedurende jaren schitterend werk doen en bracht men jaarlijks in elke categorie (van junioren tot preminiemen en later duiveltjes) een ploeg in lijn, die vaak mooie resultaten boekte.

Seizoen 1987-1988: tweede provinciale C.

Reeksindeling:

Robur – Haaltert – Kruibeke – Kallo – Melsele – Schellebelle – Sint-Kruis Winkel – FC Denderleeuw – Helderger – Standaard Denderleeuw – Klauwaerts Kemzeke – FC Zelzate – Herleving Vrasene – Appelterre – Borsbeke – SLV Zelzate.

Roland Huylebroeck werd trainer en Georges De Paermentier assistent.

Eindstand

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Vr	Tgn	Ptn
1. Melsele	30	23	5	2	62	23	48
2. FC Denderleeuw	30	21	3	6	82	19	48
3. St Denderleeuw	30	15	4	11	48	16	41
4. Kallo	30	14	9	7	47	30	35
5. Kruibeke	30	14	9	7	56	41	35
6. Kemzeke	30	9	7	14	35	26	32
7. Robur	30	12	12	6	57	42	30
8. KRC Haaltert	30	11	11	8	49	55	30
9. Appelterre	30	12	13	5	37	43	29
10. St-Kruis-Winkel	30	10	12	8	56	62	28
11. Borsbeke	30	12	5	3	38	48	27
12. SLV Zelzate	30	9	13	8	41	59	26
13. FC Zelzate	30	6	12	12	35	49	24
14. H Vrasene	30	5	16	9	27	48	19
15. Schellebelle	30	5	16	9	22	62	19
16. Helderger	30	2	23	5	26	95	9

De spelerskern bestond uit:

Ivan Baudewijn, Ronny Geeroms, Herman De Wael, Patrick Verheuen (E. Serskamp), Frank Provost, Marcel Cobiella, Gino De Muyter, Kris Van De Velde, Geert Van Den Breemt, Danny

Van Den Cruyce (1 jr. van HO Merchtem), Anastasios Tsiglidis, Johan Vandenwinkel, Dirk Van Oudenhove (1 jr. met optie van Denderhoutem), Chris De Cnyf (overeenkomst 3 jaar), Dirk De Pril (overgang Denderhoutem), Hans Van Belle (overgang Schendelbeke), Geert Coppens, Rainer Scholl (1 jr. met optie tweede jaar na meniscusletsel vorig jaar) en Frank Scholl (1 jaar met optie Green Stars Ganshoren), Bart De Winter, Rik Vijverman (vorig jaar gekwetst), Walter Bracke (J. Lede).

Bij de juniors zaten enkele beloften onder wie Carl Baeten te wachten op een kans.

Het werd een middelmatig seizoen, afgesloten in de middenmoot.

Seizoen 1988-1989: tweede provinciale B

Reeksindeling:

WK Eine – HO Etikhove – Bevere – Latem – Nevele – Dikkelvenne – SK Ronse – Semmerzake – Borsbeke – Gavere – De Pinte – Haaltert – Brakel – Appelterre – St. Denderleeuw – VC Zwijnaarde

Roland Huylebroeck gaf na de uitmatch op Ronse zijn ontslag als trainer. Ronny Geeroms werd speler-trainer en de kern werd vrijwel niet gewijzigd.

Inkomende transfers op het einde van het seizoen waren: Johan De Keuleneir (SOS Schellebelle) en Stefaan Verhaeghe (Lot Sportief).

Eindstand

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn
1. WK Eine	30	20	3	7	47
2. HO Etikhove	30	16	7	7	39
3. Bevere	30	13	9	8	34
4. Latem	30	13	10	7	33
5. Nevele	30	13	11	6	32
6. Dikkelvenne	30	13	11	6	32
7. SK Ronse	30	11	11	8	30
8. Semmerzake	30	11	12	7	29
9. Borsbeke	30	10	12	8	28
10. Gavere	30	9	11	10	28
11. De Pinte	30	7	10	13	27
12. KRC Haaltert	30	8	12	10	26
13. Brakel	30	7	11	12	26
14. Appelterre	30	9	15	6	24
15. St Denderleeuw	30	8	14	8	24
16. VC Zwijnaarde	30	8	17	5	21

In het najaar van 1988 liep doelman Chris De Cnyf een dubbele beenbreuk op.

Seizoen 1989-1990: tweede provinciale B

Reeksindeling:

SK Ronse – St-Lievens Houtem - RC Wetteren – Zottegem – SK Aalst – TK Meldert – Dikkelvenne – Semmerzake – Gavere – HO Etikhove – Nederename – Bevere – Baasrode – Haaltert – Brakel – Borsbeke.

Advocaat Peter D'Hondt, zoon van staatssecretaris Paula D'Hondt-Van Opdenbosch werd voorzitter van de vzw. Norbert Beelaert bleef voorzitter van het dagelijks bestuur en gerechtigd correspondent. Zijn handtekening was bindend voor de club in zijn relaties spelers-KBVB.

Werden aangeworven: Marnix Uyttersprot, Gunther Coppens, Wim Hendrickx, Stefan Verhaege en Gunther de Saedeleer.

Het werd een volledig seizoen vechten tegen de degradatie. Op 11 maart 1990 haalde SK Ronse, getraind door “een zekere” Franky Dury in de thuismatch tegen de Racing de kampioenstitel binnen. Onder massale belangstelling (ook vanuit Haaltert) haalde Ronse het moeizaam met 2-1. De supporters van de Racing, die gratis mee mochten drinken, terug op de bus krijgen was een ander paar mouwen. Op het einde van het seizoen trokken Herman De Wael, Geert Coppens en Ronny Geeroms naar Serskamp.

De eindrangschikking zag er als volgt uit:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn
1. SK Ronse	30	25	1	4	54
2. St-Lievens Houtem	30	15	6	9	39
3. RC Wetteren	30	15	7	8	38
4. Zottegem	30	15	8	7	37
5. SK Aalst	30	15	9	6	36
6. TK Meldert	30	13	8	9	35
7. Dikkelvenne	30	11	9	10	32
8. Semmerzake	30	12	11	7	31
9. Gavere	30	11	10	9	31
10. HO Etikhove	30	12	14	4	28
11. Nederename	30	9	13	8	26
12. Bevere	30	8	12	10	26
13. Baasrode	30	5	11	14	24
14. KRC Haaltert	30	6	16	8	20
15. Brakel	30	4	17	9	17
16. Borsbeke	30	0	24	6	6

Seizoen 1990-1991: tweede provinciale C

Reeksindeling

Dyn. Beervelde – TK Meldert – Haaltert – Baasrode – R. Lebbeke – St. Denderleeuw – Meerbeke – SK Aalst – Bambrugge – Laarne – Zottegem – Heldergem – RC Wetteren – Onkerzele – SK Beervelde – Sint-Lievens Houtem.

Van Belle werd voor één jaar uitgeleend aan Ophasselt en hetzelfde was het geval voor Dirk de Pril (Terjoden 1 j), Jurgen Mertens (Terjoden 1 j), Tsiglidis (Appelterre 1j), Vandenwinkel (E. Houtem 1 j) De Wael (Serskamp 1j) en David Diaz (E Aalst 1j).

Werden aangeworven: Kurt Adam, Rudy Matthys (Lebbeke) en Pletinckx. Vanuit de eigen jeugd kwam Gunther Payne in de ploeg.

In een verslag van de raad van Beheer lezen we de aanstelling van gewezen internationaal André De Nul als trainer, maar in een verslag van de algemene vergadering van 17 december 1990 heeft men het reeds over Edmond Boone als trainer van het eerste elftal. Peter D’hondt, e toenmalige voorzitter wist ons mee te delen dat André vrij vlug voelde dat hij fysiek niet meer in staat was om de trainingen te geven.

Ondertussen bloeide de jeugdwerking als nooit tevoren. Racing had ongeveer 120 jeugdspelers en op het einde van het seizoen werden onze junioren kampioen.

Staand v.l.n.r.: Devroe - De Coninck - Perdaens - Van Den Bremt - Payne - Chris Meganck - Devroe – John Payne.
Zittend v.l.n.r.: Droessaert - Payne - Bart Vandenbossche – Wouter Troch – Mario Ascoop – Frans De Haeck
(Den Board).

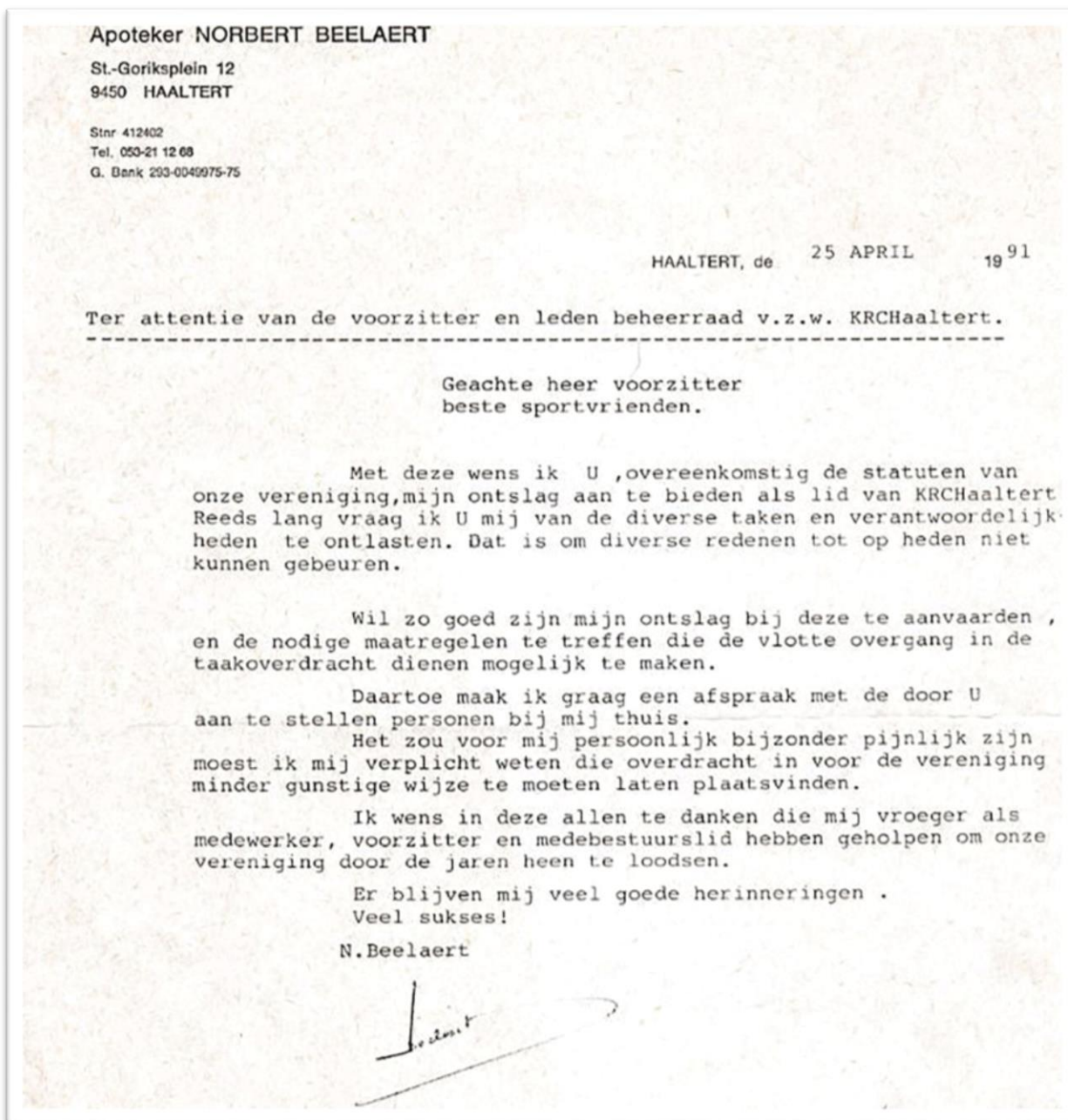
Eindstand:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn
1. Zottegem	30	25	3	2	52
2. SK Aalst	30	23	2	5	51
3. St-L. Houtem	30	15	7	8	38
4. Meerbeke	30	13	8	9	35
5. RC Bambrugge	30	11	10	9	31
6. TK Meldert	30	10	9	11	31
7. Heldergem	30	11	12	7	29
8. Dyn. Beervelde	30	10	13	7	27
9. SK Beervelde	30	8	11	11	27
10. Baasrode	30	7	11	12	26
11. R. Lebbeke	30	7	12	11	25
12. KRC Haaltert	30	6	11	13	25
13. Onkerzele	30	8	14	8	24
14. RC Wetteren	30	6	14	10	22
15. Laarne	30	8	17	5	21
16. St. Denderleeuw	30	5	19	6	16

Seizoen 1991-1992: tweede provinciale B. Een tijdperk wordt afgesloten. De erevoorzitter geeft de fakkel door.

De grote verandering dit seizoen kwam er op bestuurlijk vlak.

Op het einde van het vorige seizoen, belandde immers deze brief op het secretariaat van de club:

Inderdaad, na 15 jaar alles, maar dan ook alles gegeven te hebben voor de club, besloot "den apotheker", zoals iedereen hem kende, de fakkel door te geven aan anderen.

De ploegvoorstelling werd dan ook voor een groot deel in beslag genomen door een hulde aan de gewezen voorzitter door zijn opvolger Peter D'Hondt, die voor een verrassing van formaat zorgde voor Bea, de echtgenote van Norbert. Van elke ploeg in competitie overhandigde een speler(tje) een rode roos aan Bea.

Norbert Beelaert in de bloemetjes gezet bij Racing Haaltert

Het grootste deel van de ploegvoorstelling van Racing Haaltert werd door voorzitter Peter Dhondt gewijd aan het afscheid van apotheker Norbert Beelaert aan de bestuursmiddelen.

Twintig jaar lang speelde Norbert Beelaert een zeer belangrijke rol in de geschiedenis van Racing Haaltert. Hij zag veel bestuursleden en medewerkers gaan en komen. Onder zijn bezielende leiding werd er werk gemaakt van de kantine, de tribunes, een derde terrein enzomeer.

De hulde van het nieuwe bewind aan de afscheidnemende voorzitter was alleszins pakkend. Cadeaus, bloemen en vooral een ongewone stortvloed van lovende woorden. Norbert moest het allemaal ondergaan zodat het zweet hem van alle kanten uitbarstte. De moeilijkste minuten uit gans zijn loopbaan bij Racing Haaltert waren het. Hij kreeg er het erevoorzitterschap van de club bovenop. Met Norbert verliest Haaltert ongetwijfeld een ziel. Je was voor of tegen hem, naast kijken kon je niet, want Racing Haaltert, dat was Norbert Beelaert en ook een groot stuk zijn familie, want zijn vrouw waste de truitjes, zorgde voor de broodjes (kwatongen beweren dat Peters vrouw dit werkje gaat overnemen) reed desnoods mee op verplaatsing enzomeer...

Maar Norbert geeft het op, laat het roer aan de anderen. Helemaal verdwijnt hij echer weeral

niet. Naar verluid zou hij zich nog extra met de eetfestijnen bezighouden... Peter Dhondt bracht ook nog hulde aan Luc Van de Sijpe, die het bestuur verlaat maar vorig jaar enorme verdiensten had bij de uitbouw van de club en aan Omer Sunaert.

Het huidige bestuur ziet er nu als volgt uit: Voorzitter Peter Dhondt, ondervoorzitter Alfons Scheerlinck, penningmeester Herman Van den Bremt, klubboktor Geert Goossens en klubbkinesist Geert Vuylsteke.

Voorzitter van de jeugd is Alfons Scheerlinck, ondervoorzitter Rudy De Roe, sekretaris van de jeugd Yvan Van der Gucht en penningmeester Eric Goossens. Edmond Boone traint het eerste elftal, Emiel Matthys is afgevaardigde van het eerste, Peter Gosseye is trainer van de reserven, Rudy De Vroe afgevaardigde en John Payne trainer van de juniors.

Opties

Peter Dhondt stak het niet weg dat vorig seizoen een grote ontgoocheling is geworden en sprak ook zijn bezorgdheid uit over de manier waarop het voetbal blijkbaar aan het ontsporen is. De eisen en voorwaarden die door de meeste spelers worden gesteld, maken het leefbaar houden, zelfs van een provinciale club, steeds moeilijker. Toch wil men in Haaltert proberen het niveau van de club op te tillen. Met de gerealiseerde transfers hoopt men dit keer toch

een voorname rol te kunnen spelen in een aantrekkelijke reeks waar het evenwel zeer zwaar wordt om een hoofdrol op te eisen. Toch gelooft men erin. Van de titel wil men niet dromen. Wel meedraaien aan de top, zodat de supporters opnieuw de weg naar het terrein vinden.

De voorzitter wees ook nog op de belangrijke rol van de jeugd. Haaltert heeft altijd al uitstekende jeugdluchtingen gehad. Spijtig genoeg moet men vaak met lede ogen toezien hoe de besten verkiezen naar andere en grotere clubs te verhuizen. Maar een goede speler kan je nu eenmaal niet afremmen...

Komen:

•Albert De Bruck (1 jaar, van TK Meldert, 35 jaar),
•Martin De Maeseneer (Racing Wetteren definitief, 33 jaar),
•Geert De Vleeshauwer (Nederename, 28 jaar, 1 jaar met optie),
•Dirk De Vuyst (St. Denderleeuw, 1 jaar met optie, 24 jaar),
•Pieter Goossens (VK Idegem, 22 jaar, 1 jaar met optie).

Afgestaan:

Dirk De Pril: 1 jaar Appelterre;
Diaz-Martinez David: 1 jaar met optie, Racing Mechelen;
Frank Heyman: 1 jaar met optie, SK Aalst;
Hans Van Belle: definitief, naar Ophaselt;
en Bart Van de Steen: definitief naar Jong Lede.
Dany Van de Cruywe verlengde zijn kontrakt met 1 jaar.

**IN DIT BLAD ADVERTEREN
DOET RENDEREN !**

Wanneer de Racing gekomen was waar het nu stond, dan heeft Norbert daar inderdaad een doorslaggevende rol in gespeeld.

Steeds voorzichtig in zijn aankoopbeleid en steeds bekommerd om het welzijn van de spelers, mocht hij gerust de vader van de Racing genoemd worden. Zelfs zijn echtgenote Bea werd ingeschakeld om truitjes te wassen en broodjes te beleggen.

Hij zorgde niet alleen voor de sportieve uitbouw van de club, maar gaf haar ook de broodnodige infrastructuur, een club uit de hoogste provinciale afdeling waardig.

Dat hij daartegenover loyaliteit en inzet van zijn spelers vroeg, om bv. niet bij caféploegen te gaan spelen op zaterdag, werd hem niet altijd in dank afgenomen.

Spijtig genoeg ontviel Norbert ons veel te vroeg in 2015. Namens het redactieteam van dit boek, hierbij dan ook een welgemeend woord van dank aan de man die de Racing groot maakte.

Norbert met kantineuitbater Frans Van Lul

Hoe verging het ons op sportief vlak dit seizoen?

Reeksindeling:

SK Aalst – Haaltert – Bambrugge – Lede – Mere- TK Meldert – Meerbeke – Sint-Lievens Houtem – Oosterzele – Sp. Geraardsbergen – Nederename – Etikhove – Bevere – Onkerzele – Herzele – Heldergerm.

Oud-speler Mon Boone, sedert vorig seizoen actief, bleef trainer.

Racing kwam versterkt uit de transferperiode met de aanwerving van Dirk De Vuyst (Standaard Denderleeuw), Piet Goossens (scoorde dat seizoen o.a. een hatrick op Bambrugge), Martin De Maeseneire (RC Wetteren), Geert De Vleeschauwer (Nederename), Albert de Bruck (1 j TK Meldert). Van Den Cruyce verlengde zijn contract met 1 jaar.

Verlieten de club: Dirk De Pril (1j Appelterre), David Diaz Martinez (1j met optie RC Mechelen), Frank Heyman (1 j SK Aalst), Hans Van Belle (Ophasselt definitief) en Bart Van De Steen (Jong Lede)

Dirk De Vuyst zou gedurende vrijwel een decennium de rots in de verdediging worden samen met Frank Provost. Hij koppelde snelheid aan inzet. Bij de jeugd ontdekte men stilaan nieuwe talenten als Jan Limpens en Thierry Perdaens die de club nog jaren vele diensten zouden bewijzen.

Om de lezer een idee te geven, noteerden we hierbij het elftal dat in dit seizoen tegen de burens van SK Aalst aantrad:

De Cnyf – De Wael – Limpens – Provost – De Vuyst – Van Den Cruyce – Vandenwinkel – De Maeseneire – Goossens – Payne – Adam. Invallers: De Vleeschauwer – De Saedeleer – Verhaeghe.

Van dit seizoen herinneren we ons ook nog de monsterscore tegen Jong Lede: 7-1.

Eindstand

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Vr	Tgn	Ptn
1. St-Lievens-Houtem	30	21	2	7	74	29	49
2. Oosterzele	30	22	4	4	91	31	48
3. TK Meldert	30	19	4	7	67	30	45
4. Nederename	30	17	6	7	60	37	41
5. Meerbeke	30	14	11	5	67	49	33
6. SK Aalst	30	13	10	7	62	48	33
7. Bambrugge	30	12	11	7	51	46	31
8. KRC Haaltert	30	11	12	7	46	52	29
9. Onkerzele	30	9	12	9	34	40	27
10. Mere	30	8	11	11	63	51	27
11. Heldergem	30	11	17	2	46	69	24
12. HO Etikhove	30	7	13	10	41	55	24
13. Herzele	30	8	15	7	34	64	23
14. Lede	30	6	15	9	38	71	21
15. Bevere	30	6	20	4	40	76	16
16. SP Geraardsbergen	30	1	22	7	20	86	9

Door het ontslag van Norbert Beelaert moest de club ook op zoek naar een nieuwe gerechtigde correspondent. De 26-jarige Patrick Van Schandevyl werd de nieuwe gerechtigde correspondent, een van de jongsten in het provinciale voetbal en werd ook de nieuwe secretaris in opvolging van Omer Suenaert (nadat Emiel Matthijs kort deze twee functies waarnam).

Seizoen 1992-1993: tweede provinciale B

Reeksindeling:

TK Meldert – Oordegem – Terjoden – SK Aalst – Onkerzele – Opstal – Herzele – Lutterzele – Oosterzele – Mere – Ophasselt – Hofstade – Bambrugge – Haaltert – Meerbeke – Heldergem.

Chris Van Der Stock werd de nieuwe trainer.

Er werd stilaan gebouwd aan een nieuwe sterke ploeg voor tweede provinciale.

Uit de bondslijsten van toen citeren we hier de kernspelers van dit seizoen:

Kurt Adam – Chris De Cnyf – Erwin Deconick – Rik De Pelsmaecker (van Kerksken) – Diederik Dervaux – Gunther Desaeleer – Kris Deschutter (van Schellebelle) – Dirk De Vuyst – Herman De Wael – Benny Dewinter – Piet Goossens – Jos Keymolen (SK Aalst) – Jan Limpens – Bart Pardaens – Gunther Payne – Frank Provost – Andy Schockaert – Marnix Uyttersprot – Guy Vandeveld – Tom Van Keymolen (Kerksken).

Volgende junioren werden eveneens toegevoegd aan de kern: Mario Ascoop – James Devroe – Thierry Perdaens – Bart Vandenbossche – Tino Vandenbremt.

Bij de transfers bleken Jos Keymolen en Andy Schockaert echte versterkingen.

Wie Andy Schockaert op het terrein zag verschijnen had er “compassie” mee en dacht: “Moet dat ventje hier meedoen vandaag?”. Ik denk niet dat Andy 60 kg woog, maar op de

flanken was hij zo snel en wendbaar en technisch begaafd dat het bijzonder moeilijk was om hem af te stoppen.

Eindstand

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Vr	Tgn	Ptn
1. SK Aalst	30	24	1	5	79	14	53
2. TK Meldert	30	24	2	4	108	28	52
3. Oosterzele	30	19	7	4	102	39	42
4. Oordegem	30	13	7	10	59	41	36
5. Bambrugge	30	14	9	7	50	44	35
6. Meerbeke	30	13	11	6	56	59	32
7. KRC Haaltert	30	12	11	7	48	55	31
8. Opstal	30	10	14	6	47	66	26
9. Hofstade	30	9	14	7	46	71	25
10. Lutterzele	30	8	13	9	42	59	25
11. Terjoden	30	9	15	6	48	69	24
12. Heldergem	30	7	15	8	34	54	22
13. Herzele	30	9	18	3	51	78	21
14. Mere	30	7	17	6	48	73	20
15. Onkerzele	30	7	18	5	38	65	19
16. Ophasselt	30	7	20	3	36	77	17

Seizoen 1993-1994: tweede provinciale B. De aankomst van twee “monumenten”

Reeksindeling:

Lutterzele – Lebeke – TK Meldert – Herzele – Wichelen – Opstal – SK Beervelde – Heldergem – Bambrugge – W. Moorsel – Meerbeke – Hofstade – Terjoden – Haaltert – Oordegem – Onkerzele.

De einduitslag was dit seizoen

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Voor	Tgn	Ptn
1. TK Meldert	30	21	3	6	100	27	48
2. Oosterzele	30	20	5	5	94	36	45
3. SK Beervelde	30	12	5	13	60	33	37
4. Meerbeke	30	15	9	6	55	39	36
5. Oordegem	30	16	11	3	77	47	35
6. KRC Haaltert	30	14	9	7	57	39	35
7. Lutterzele	30	14	10	6	54	62	34
8. Bambrugge	30	14	11	5	50	49	33
9. Lebeke	30	12	10	8	67	54	32
10. W Moorsel	30	12	11	7	52	60	31
11. Herzele	30	9	14	7	42	57	25
12. Hofstade	30	9	15	6	57	73	24
13. Opstal	30	9	16	5	41	66	23
14. Heldergem	30	5	16	9	29	72	19
15. Wichelen	30	5	22	3	31	84	13
16. Terjoden	30	4	24	2	36	104	10

Thierry Dejonghe kwam Chris De Cnyf afllossen onder de lat. Thierry was een klassedoelman die later zou verkassen naar E. Hekelgem en titularis worden in tweede nationale.

Uit Herdersem (en uit het zaterdagvoetbal in Aalst) haalde Racing een speler voor wie de supporters speciaal naar de Dreef afgezakt kwamen.

HASSAN ALTINTAS, de balvirtuoos uit het provinciaal voetbal, een terugblik door Marcel Baetens

Wanneer je hem het terrein zag opkomen wist je dadelijk genoeg. Als hij liep te slenteren en er bij de opwarming ongeïnteresseerd bijliep zou het die dag niets worden, maar er waren ook van die dagen dat je dadelijk kon merken dat hij er zin in had en dan mocht je al in je handen beginnen wrijven en je voorbereiden op een zoveelste "Hassanfestival".

Hoe dikwijls heeft men hem langs de kant niet verweten met woorden als "Luien Turk" om hem de week nadien de hemel in te prijzen?

Dit is wie hij was, Hassan Altintas, die van 1993 tot 2001 de absolute publiekstrekker van een steengoed Racingelftal zal worden.

Ik heb Hassan in het provinciaal voetbal met zijn vaak onbespeelbare velden, dingen zien doen met een bal, die ik later enkel door mensen als Zidane heb zien doen op het hoogste vlak. Technisch kon hij werkelijk alles. Ik citeer hier twee getuigenissen die ik opgetekend heb:

Was de beste speler waar ik ooit mee gevoetbald heb. Die kon inderdaad alles met een bal. Op training dikwijls met open mond gestaan wat die allemaal uitstak. Helaas is het na de Racing nooit nog iets deftig geworden op voetbalvlak. (Sven Janssens)

De Turkse vedette ... misschien wel de beste spits die ooit in Haaltert op het veld zal gestaan hebben. Die jongen kon alles met de bal ... Ooit op een oefenwedstrijd waar wij aanwezig waren met de supportersclub van 't Muisken een corner zien trappen achter het steunbeen: verste hoek binnen!!!! Op het veld daarnaast stond de volledige a-kern van Genk te kijken met grote ogen. Nen echten topper (Kari Van den Broeck).

Men speelde hem vaak uit in de spits, maar zijn beste positie was eigenlijk net achter de spitsen, vanwaar hij met zijn onnavolgbare infiltraties elke verdediging pijn deed.

Bijna wekelijks waren er scouts aanwezig van ploegen uit het nationaal voetbal en uiteindelijk zou Hassan in 1999 bij KSV Zottegem belanden dat toen in derde afdeling speelde.

Spijtig genoeg volstond een weergaloze techniek niet om het daar waar te maken en keerde hij het jaar nadien terug naar de Racing.

Maar in Haaltert zullen we nog lang aan Hassan denken.

Een derde aanwinst en een ander monument uit de rijke geschiedenis van de Haaltertse voetbalhistorie was de "Stiejen"- Gunther Van den Steen, een kapitein die vele stormen zal doorstaan.

Gunther, geboren op de Bosstraat in Haaltert, had zijn jeugdopleiding gekregen bij RWDM en kwam van Kerksken. Van bij zijn aankomst op de Racing werd hij de ploegspeler bij uitstek, die later als kapitein nooit zijn verantwoordelijkheden uit de weg ging.

Ik heb nooit geweten dat "de Stiejen" zich gewonnen gaf, ook niet in de moeilijkste momenten. Hij was op alle momenten een voorbeeld voor zijn medematen.

Later zal hij als trainer proberen om in moeilijke momenten het zinkende schip varende te houden en ook daarvoor verdient hij de waardering van elke supporter. Maar hierover later meer.

Seizoen 1994-1995: tweede provinciale B

Reeksindeling:

Aaigem – Bambrugge – Haaltert – Meerbeke – Hofstade – Appelterre – RC Wetteren – FC Merelbeke – Oudenhove – C Melle – Oordegem – Lebeke – Oosterzele – Herzele – W Moorsel – SK Beervelde.

Overzicht van de transfers.

In: Patrick Vanbellingen (KV Zuun 2j) – Roeland Jansegers (SK Herdersem) – Gerry D'Hondt (SK Iebbeke) – Aike De Meerleer (KVC Herzele) – Thierry Elaut (FC Burst).

Uit: Benny De Winter (SK Herdersem) – Gunther Payne (Teralfene) – Anastasios Siglidis (Hollebeke) – Roger Fleurinck (Iddergem) – Pascal Poelman (Aaigem) – Diederik Derveaux (SK Bellem)

Trainer Chris Van Der Stock kon rekenen op deze sterke kern:

Hassan Altintas – Sandro Borreman – Thierry Dejonghe – Rik Depelsmaeker – Gino De Troyer – Dirk De Vuyst – David Diaz Martinez – Jos Keymolen – Jan Limpens – Kris Meganck – Thierry Perdaens – Frank Provost – Andy Schockaert – Marc Staels – Marnix Uyttersprot – Patrick Vanbellingen – Miguel Vandenbremt – Tino Vandenbremt – Steven Goubert – Gunther Van den Steen – Eddy Vanderstock – Roeland Jansegers – Gerry D'Hondt.

Hier werd de basis gelegd voor een ploeg die gedurende bijna 10 jaar een hoofdrol zou spelen in het titeldebat. Automatisch bracht dit ook weer meer volk naar de Dreef. Er werd zelfs een gesofisticeerde geluidsinstallatie in elkaar geknutseld door de spionkop van supportersclub "t Muizeken".

Eindstand

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Voor	Tgn	Ptn
1. Oosterzele	30	19	3	8	66	31	46
2. Meerbeke	30	16	7	7	64	45	39
3. KRC Haaltert	30	15	6	9	62	36	39
4. C. Melle	30	16	9	5	70	46	37
5. Oordegem	30	16	10	4	75	44	36
6. Lebeke	30	15	10	5	79	61	35
7. SK Beervelde	30	13	10	7	47	44	33
8. RC Wetteren	30	13	11	6	46	47	32
9. FC Merelbeke	30	12	11	7	48	43	31
10. Bambrugge	30	12	14	4	59	57	28
11. Hofstade	30	11	13	6	56	51	28
12. Appelterre	30	10	13	7	42	61	27
13. Aaigem	30	9	15	6	52	68	24
14. W Moorsel	30	5	12	13	36	59	23
15. Oudenhove	30	5	20	5	34	80	15
16. Herzele	30	1	24	5	28	91	7

Seizoen 1995-1996: tweede provinciale B. De beste aanval van de reeks, maar geen kampioen. Afscheid van Peter D'Hondt als voorzitter.

De Racing op zoek naar een nieuwe voorzitter

Door zijn benoeming tot politierechter in 1994, kon Peter D'Hondt het voorzitterschap niet meer waarnemen. Bij aanvang van het seizoen, bij de ploegvoorstelling op 27 juni 1995 in Ter Oude Poste was de voorzittersfunctie nog steeds vacant.

Op woensdag 15 maart hadden wij met Mr. D'Hondt een zeer gezellige babbel over zijn ervaringen als voorzitter. Hij vertelde toen honderduit en met een onbeschrijflijk enthousiasme over zijn jaren bij de Racing.

Wie de "strengere politierechter" Peter D'Hondt niet kent, weet waarschijnlijk niet dat deze man zich gedurende vijf jaar met hart en ziel heeft ingespannen om de Racing mee te nemen in zijn pogingen om van de club een moderne vereniging met uitstraling te maken, die mee was met de noden van haar tijd.

We blikten die woensdag samen met hem terug op deze vijf jaar.

Peter, advocaat van opleiding, is eigenlijk een "Keskeneir" van geboorte (wat hij lachend het enige "trauma" in zijn leven noemt) en hij is de zoon van "MiësterPaul" D'Hondt en van gewezen staatssecretaris en koninklijk commissaris, Paula Van Opdenbosch.

Toen hij zich in 1982 in Haaltert op de Hoogstraat vestigde, integreerde hij zich zeer snel in het plaatselijke sociale leven en trad hij na een tijdje ook toe tot het bestuur van de Racing, samen met o.a. Luc Van de Sype, Hugo De Meyer en Herman Vandenbremt. De club was voor hem geen onbekende, want hij supporterde reeds vanaf de jaren 70 voor de Racing.

De club was toen echt zeer intensief op zoek naar nieuwe mensen en Peter was dus meer dan welkom, zeker omdat men wist dat via hij zijn talrijke contacten, binnen en buiten het voetbal, eventueel voor nieuwe impulsen zou kunnen zorgen. Toen het duidelijk was dat de club aan een nieuwe voorzitter toe was, werd van diverse zijden bij hem aangedrongen om het voorzitterschap op te nemen en "onder zachte dwang" van o.a. Luc Van De Sype aanvaardde hij in 1989 om de fakkel over te nemen van Norbert Beelaert, die wel gerechtigd correspondent bleef en voorzitter van het dagelijks bestuur tot 1991.

We schreven hierboven reeds dat Peter van de club een moderne vereniging met uitstraling wilde maken.

We zagen dit onmiddellijk in de verslagen van de bestuursvergaderingen, die niet meer met de hand geschreven werden, maar keurig uitgetikt op de pc door zijn secretaris Omer Suenart.

We merkten ook talrijke initiatieven om de club meer "cachet" te geven. Denken we maar aan de ploegvoorstellingen in "Ter Oude Poste", die telkens gepaard gingen met een uitgelezen diner, in aanwezigheid van tal van prominenten uit de politieke, sociale en gerechtelijke wereld.

Vanaf het ogenblik dat hij voorzitter werd, kon het scheidsrechterstrio stevast rekenen op een etentje in een plaatselijk restaurant (waardoor de Oost-Vlaamse scheidsrechters maar al te graag naar het Herenthout kwamen).

Er werd ook gestart met het – nadien legendarisch geworden – boekje dat bij aanvang van elke wedstrijd te koop werd aangeboden en dat, naast de wedstrijdverslagen en ludieke weetjes over de ploeg, rijkelijk gevuld werd met (betalende) reclameboodschappen van de plaatselijke neringdoeners.

Bovendien “verplichtte” Peter zijn bestuursleden om bij vrijwel elke handelaar rond te gaan om hen aan te zetten hun naam op een reclamepaneel langs het veld te laten plaatsen. Het vaste tarief voor een reclamecontract bedroeg 5000 BEF (= €125) per jaar, voor de duur van drie jaar.

Op enkele maanden waren er niet minder dan ... 120 reclameborden geplaatst en kwam er een serieuze duit in het zakje. Dit was ook nodig want begin de jaren 90 bedroeg het jaarlijks budget van de club ongeveer vijf miljoen BEF (= € 125 000).

Bovendien hing er een andere donkere financiële wolk boven de hoofden van alle clubs, dus ook van de Racing. Sedert 1990 liep de procedure die zou uitmonden in het fameuze Bosman-arrest dat in se betrekking had op het profvoetbal, maar dat in zijn uitwerking een nog grotere bedreiging was voor de amateurclubs.⁴¹ Om hieraan het hoofd te bieden, startte jurist Peter D'Hondt met “KRC Haaltert Invest Club” in een poging om nieuwe investeerders aan te trekken en zo voor de nodige financiële armslag te zorgen, die de club moest toelaten spelers aan te trekken en die ter beschikking te stellen van de club. Op die manier werd o.a. sterspeler Hassan Altintas aangeworven samen met nog een reeks andere spelers, die voor een nieuwe promotie naar eerste provinciale zouden kunnen zorgen.

En ... Racing was goed op weg om een nieuwe sterke ploeg te bouwen toen de voorzitter besloot om zijn professionele carrière voorrang te geven.

Peter, bij deze een woord van dank voor je inspanningen.

Reeksindeling:

SK Aalst – Hofstade – Haaltert – Brakel – Meerbeke – C. Melle – Oordegem – Bevere – Lebeke – Bambrugge – RC Wetteren – Aaigem – Appelterre – Grotenberge – Erembodegem – Onkerzele.

Danny Herregodts was de nieuwe trainer en hij kon volgende aanwinsten verwelkomen: doelmannen Mike Van Gompel (RC Heirnis) en Hans Canipel (St. Wetteren), Jo Van Ginderachter (Sp. Anderlecht), David De Waegeneer (SK Lebbeke), Oumouzoune El-Aayachi (FC Doggen) en Glenn Van Goethem (W. Moorsel). Jansegers, Dhondt en Vanbellingen verlengden hun contract.

Zoals we hierboven schreven dienden we onze talentvolle doelman Thierry Dejonghe te laten gaan naar E. Hekelgem en verlieten ook Andy Schockaert, Diederik Dervaux, Piet Goossens en Tsiglidis de ploeg.

Het 2-puntensysteem werd vervangen door het 3-puntensysteem bij een overwinning. Met goed voetbal speelden we lang mee voor de titel, maar we moesten uiteindelijk de duimen leggen voor SK Aalst en Hofstade. We verloren verdiend de thuismatch tegen SK Aalst met 1-3 en ook nederlaag op FC Brakel (1-0) deed ons geen goed. Toch zat een testmatch voor de titel er nog in voor aanvang van de laatste match op Aaigem. De dramatische match draaide echter op een nederlaag uit (3-2), terwijl Aalst won op Onkerzele. Tot overmaat van

⁴¹ Het Bosman-arrest is een belangrijke uitspraak van het Europese Hof van Justitie van 15 december 1995, inzake de transfersom van de Belgische voetballer Jean-Marc Bosman, die in 1990 zijn vrijheid opeiste nadat zijn contract bij Club Luik afgelopen was. Vóór het Bosman-arrest was het zo dat, ook al was het contract uitgediend, de oude club bij het aangaan van een overeenkomst met een andere club nog een transfersom kon eisen. Het Hof stelde Bosman in het gelijk; voor spelers van wie het contract afgelopen was, kon niet langer een transfersom gevraagd worden en beperkingen van het aantal buitenlandse spelers werden opgeheven voor zover het spelers uit EU-landen betrof.

ramp wipte door de nederlaag ook nog Hofstade over ons, zodat we zelfs de eindronde van de tweede geklasseerden misten.

Van een ontgoocheling gesproken, ook bij een aantal spelers, die de club verlieten, richting Denderzonen Pamel.

We konden wel het beste doelsaldo voorleggen met niet minder dan 71 doelpunten gescoord en slechts 35 tegen.

Hans Canipel en Mike Van Gompel streden dit seizoen voor een plaats onder de lat.

De eindstand zag er als volgt uit:

	Gesp	Gew	Gel	Verl	Ptn	Voor	Tgn
1. SK Aalst	30	19	5	6	62	50	23
2. Hofstade	30	18	6	6	60	68	43
3. KRC Haaltert	30	18	5	7	59	71	35
4. FC Brakel	30	16	7	7	55	52	29
5. Meerbeke	30	16	6	8	54	61	51
6. C. Melle	30	14	7	9	49	52	34
7. Oordegem	30	12	11	7	47	50	39
8. Bevere	30	13	7	10	46	55	52
9. Lebeke	30	13	4	13	43	59	52
10. Bambrugge	30	12	6	12	42	46	44
11. RC Wetteren	30	11	6	13	39	36	34
12. Aigem	30	7	8	15	29	35	58
13. Appelterre	30	6	10	14	28	39	55
14. Grotenberge	30	6	5	19	23	31	59
15. Erembodegem	30	3	13	14	22	21	46
16. Onkerzele	30	1	4	25	7	21	93

De ploeg uit het seizoen 1995

Boven v.l.n.r.: trainer Danny Herregodts, kinesist Geert Vuylsteke, Mike Van Gompel, Hans Canipel, Dirk De Vuyst, Hassan Altintas, Gunther Van den Steen, Tino en Miguel (Mich) Vandenbremt, Frank Provost, Roeland Jansegers, hulptrainer Peter Gosseye, sponsor Herman Bogaert

Onder v.l.n.r.: David De Waegeneer, Thierry Perdaens, Jo Van Ginderachter, Jos Keymolen, Gerry D'Hondt, Patrick Vanbellingen, Bart De Pauw, William Oumouzoune, David Diaz Martinez, Christophe De Nul en afgevaardigde Erwin Van Geert.

Seizoen 1996-97: tweede provinciale B.

Geert Vuylsteke werd bereid gevonden om het voorzitterschap te combineren met zijn taak als clubkinesist (hierbij werd hij bijgestaan door Gerbrandt Van Schandevijl).

Danny Herregodts bleef trainer en kreeg een resem nieuwe spelers ter beschikking. Voor één jaar: Marnix De Swaef (Bambrugge) – Jurgen Payne (Liedekerke) – Gunther Van Audenhove (SK Aalst) – Peter De Vadder (RC Wetteren) – Frank Heyman (SV Geraardsbergen) – Eddy Merckx (Pamel, afhankelijk van E. Aalst) – Peter Haentjes (vrije speler) – Manu de Norre (E. Deftinge) – Koen Mertens (Herzele). Kwamen definitief over: doelman Filip Podevijn (FC Denderleeuw) en Santiago Flores (Doggen). Jansegers, Van Gompel en De Waegeneer verlengden hun contract, evenals David Diaz.

Zoals hierboven gezegd, was er een ware “uittocht” naar Pamel: Thierry Perdaens – Gunther Van den Steen – Jos Keymolen – Patrick Vanbellingen. Ook Gerry D’Hondt (Oosterzele), Hans Canipel (Mere), Jo Van Ginderachter (terug naar Anderlecht), Christophe De Nul (Bambrugge) en El-Aayachi verlieten de club, evenals Carl Baeten (Okegem), Marcellino Cobiella en Bart Pardaens (Kerksken), Mario Ascoop (Heldergem), Dirk Cassiman (Moorsele), James Devroe en Jurgen Borreman (Terjoden). Hierbij dus een groot aantal spelers van de kampioenenploeg van de junioren uit 1991, die vonden dat zij te weinig speelkansen kregen.

Lebeke is dat jaar de revelatie en speelt kampioen na een spannende strijd met Opstal en Terjoden.

1. Lebeke	30	16	7	7	55	77	40
2. Opstal	30	16	7	7	55	51	27
3. Terjoden	30	15	9	6	54	62	37
4. Aaigem	30	11	11	8	44	37	37
5. Kerksken	30	12	7	11	43	55	53
6. Bambrugge	30	12	7	11	43	44	45
7. Oudegem	30	11	9	10	42	56	51
8. Meerbeke	30	11	9	10	42	50	46
9. KRC Haaltert	30	11	9	10	42	34	35
10. SV Geraardsbergen	30	11	8	11	41	46	41
11. Oordegem	30	11	7	12	40	48	44
12. Grembergen	30	11	6	13	39	44	46
13. Appelterre	30	10	4	16	34	40	66
14. Buggenhout	30	10	3	17	33	33	47
15. Hofstade	30	8	8	14	32	39	56
16. FC Brakel	30	6	5	19	23	31	76

Seizoen 1997-1998: tweede provinciale B. Een nieuwe voorzitter

Eindstand:

	Gesp	Gew	Gel	Verl	Ptn	Voor	Tegen
1. Oudenaarde	30	25	3	2	78	89	21
2. Terjoden	30	21	3	6	66	90	36
3. Bambrugge	30	18	6	6	60	67	41
4. Bevere	30	15	4	11	49	55	43
5. KRC Haaltert	30	13	6	11	45	51	43
6. SV Geraardsbergen	30	10	11	9	41	35	36
7. Nederename	30	10	9	11	39	49	46
8. Wortegem	30	10	7	13	37	50	53
9. Meerbeke	30	10	6	14	36	44	55
10. Appelterre	30	10	6	14	36	36	53
11. Hillegem	30	9	9	12	36	43	58
12. Kerksken	30	10	5	15	35	61	69
13. Oordegem	30	10	4	16	34	40	68
14. Aaigem	30	9	7	14	34	43	48
15. Borsbeke	30	7	5	18	26	48	86
16. Nederzwalm	30	5	5	20	20	41	86

Paul Podevijn werd trainer en Geert De Cock hulptrainer.

Een voorzitter met ambitie

Nadat hij reeds een aantal jaren de functie van gerechtigd correspondent vervulde, nam Patrick Van Schandevyl nu ook officieel de functie van voorzitter op en hij zou dit twintig jaar blijven. Het valt niet te ontkennen dat de jonge voorzitter een zware last op de schouders nam. Toch nam hij zijn taak met enthousiasme op en was het zijn grote ambitie om met de club terug op te klimmen naar eerste provinciale. Drie keer lukte het bijna, maar de voorzitter heeft tot zijn (en onze) spijt die droom nooit werkelijkheid zien worden.

Tijdens een ontmoeting met hem en zijn trouwe “copain” van toen, Paul Eeman, op zaterdag 4 maart 2017, vertelde Patrick honderd uit en met nog steeds hetzelfde enthousiasme over zijn twintig jaar bij de club.

Als kleine jongen trok hij reeds met zijn peter, Felix Dooremont en diens broer Dolf, naar de Racing en hij speelde ook tot de scholieren bij de roodgroenen. Hij was ook een van de stichtende leden van supportersclub “De Muizekes”, die op een bepaald ogenblik bijna tweehonderd leden telde.

Wanneer we hem naar zijn beste herinneringen vragen dan blijven hem vooral volgende dingen bij:

- De talrijke inspanningen voor de jeugd, waarbij de memorabele uitstappen naar Salou, (waar de spelers voor een tornooi als echte profs ontvangen werden en in Barcelona ook een ontmoeting hadden met trainer Bobby Robson) en Lorret de Mar met niet minder dan 113 jeugdspelers onvergetelijk blijven. Voor de meeste spelertjes was dit hun eerste reis per vliegtuig en velen spreken er nog van. De club nam ook deel aan een jeugdtornooi in Italië met een vijftigtal spelers en thuis werd jaarlijks het befaamde juniorestornooi ingericht, dit alles in nauwe samenwerking met de gedreven jeugdvoorzitter Yvan van Der Gucht.*
- De “onvergetelijke” samenwerking met de trainers Danny Herregodts en Marc De Kerpel, twee gedreven “voetbalbeesten”, die op een zeer vooruitstrevende manier trainden.*
- De gemoedelijke sfeer, die hij wist te scheppen tussen spelers, bestuur en supporters. De talrijke gastronomische initiatieven waren hieraan zeker niet vreemd.*

Uiteraard is er ook de schaduwzijde van de schulden die te lang meegesleept werden, waardoor op het einde van zijn voorzittersperiode serieus gesnoeid moest worden in de onkosten en de vergoedingen en waardoor de club in zware financiële problemen kwam.

Wat ons echter opviel was dat hij op het einde van het gesprek vol overtuiging zei: “Het waren de mooiste jaren van mijn leven.”

Patrick, bladerend in de archieven, samen met zijn "copain" Paul Eeman.

Uit de kranten van toen haalden we volgende gegevens op het sportieve vlak:

Aangeworven: Christophe De Neve, Gerry D'Hondt (definitief) en Rik De Pelsmaecker (Oosterzele), Peter Heiremans (Denderhoutem), Geert Coppens en Cliff Siccard (Hofstade) en Gunther Van den Steen (terug van Pamel).

Afgestaan: Peter De Vadder en Marnix De Swaef (Aaigem) Eddy Merckx (opnieuw naar Pamel), Stephan Badie (Ede) Mike Van Gompel, Roeland Jansegers en Frank Heyman (ploeg onbekend) en Dirk De Vuyst (Terjoden).

Vooraan kwam er stevige versterking met de aanwerving van Cliff Siccard, maar het vertrek van stopper De Vuyst betekende een zware aderlating. Bruno Merckx betekende in de verdediging een ware versterking en hij zou een aantal jaren zijn vaste plek afdwingen.

Bovendien werden ook de juniors Sven Janssens en Stijn de Schrijver al mee opgenomen in de kern.

We speelden een regelmatig seizoen, maar optornen tegen vergane glorie KSV Oudenaarde, dat aan zijn opmars naar boven begon, was een utopie. Toch sloten we af op een mooie vijfde plaats.

De ploeg uit 1997-1998

Staand v.l.n.r.: hulptrainer Geert De Cock, Filip Podevijn, Tino Vandenbremt, Gerrit D'Hondt, David De Waegeneer, Cliff Siccadd, Gunther Van den Steen, Frank Provost, Koen Goessens, Peter Heiremans, Erwin van Geert, Paul Podevijn Onderaan: Miguel Vandenbremt, Hassan Altintas, Davy Vermassen, Tim Callebaut, Herman Bogaert, Bart Bogaert, ..., Geert Coppens, Jurgen Payne en Jurgen Renneboog.

Seizoen 1998-1999: tweede provinciale B. Via de eindronde naar eerste provinciale ... of toch niet

Met een gezonde mix van jonge eigen spelers en ervaren "ratten" had de nieuwe trainer Marc De Kerpel een soliede ploeg gekneed. Door een aantal blessures begon het seizoen dramatisch. Na vijf speeldagen stonden we voorlaatste. Toch behield het bestuur het vertrouwen in Marc De Kerpel en we zetten een remonte in en belandden uiteindelijk op de tweede plaats na Terjoden. Er werd een eindronde gespeeld met de tweede geklasseerden uit de andere twee reeksen en de winnaar zou ook de sprong naar eerste provinciale mogen maken.

De ploeg deed wat ze moest doen en versloeg achtereenvolgens Melsele en Evergem. Na de match tegen Evergem waren de bloemen reeds overhandigd toen bekend werd dat er een bijkomende daler uit bevordering was (Eendracht Meldert verloor op onverklaarbare wijze de eindronde tegen een Waalse provincialer) en dat de winnaar van de eindronde dus in tweede provinciale bleef.

Voorwaar een ontgoocheling, ook voor voorzitter Van Schandevyl, die echt gedroomd had van eerste provinciale.

Kaptein Van den Steen en zijn manschappen vieren de promotie naar eerste die uiteindelijk niet zal doorgaan.

De ploeg uit 1998

Staand v.l.n.r.: Peter Gosseye, Filip Podevijn, Gunther Van den Steen, Bart Braeckman, Koen Goessens, Nico Vernaillen, Frank Muylaert, Peter Heiremans, Kris Matthijs, David De Waegeneer, Hassan Altintas, trainer Marc De Kerpel. Onderste rij: David Diaz, Bruno Merckx, Miguel Vandenbremt, Sven Janssens, Andy Lambertin, Geert Coppens, Stijn De Schrijver, Tim Callebaut, Tino Vandenbremt, Frank Provost en afgevaardigde Erwin Van Geert.

De eindstand van het seizoen 1998-99 zag er als volgt uit:

	Gesp	Gew	Gel	Verl	Ptn	Vr	Teg
1. Terjoden	30	20	3	7	63	78	36
2. KRC Haaltert	30	16	8	6	56	54	28
3. Bambrugge	30	17	4	9	55	60	37
4. Appelterre	30	16	6	8	54	69	45
5. FC Maria-Lierde	30	15	6	9	51	55	45
6. Nederename	30	12	9	9	45	66	41
7. Kerksken	30	14	2	14	44	54	55
8. Windeke	30	12	6	12	42	53	46
9. Bevere	30	10	10	10	40	47	45
10. SV Geraardsbergen	30	11	6	13	39	35	39
11. Meerbeke	30	10	7	13	37	43	53
12. Oordegem	30	11	3	16	36	44	56
13. Wortegem	30	10	6	14	36	42	57
14. E. Moerbeke	30	9	9	12	36	38	37
15. FC Mere	30	8	8	14	32	29	64
16. Hillegem	30	1	3	26	6	23	106

Seizoen 1999-2000: tweede provinciale B.

Een aantal spelers verlieten de club na de gemiste promotie.

Hierbij een overzicht van de transferbewegingen.

In: Matty Vereecken en Freek Hoskens (FC Denderleeuw) – Peter Geerts (FC Oordegem) – Yves D'Hooghe (TK Meldert) – Johan van Poelvoorde (St. Denderleeuw) – Danny Hertveldt (FC Doggen) – Eddy Merckx (FC Doggen) – Luc Peerlinck (SV Geraardsbergen) – Jan Segers (St. Denderleeuw) en Wouter Troch (VC Ede).

Uit: Miguel Vandenbremt (Hofstade) – Cliff Siccard (Doggen) – Sven Janssens (Idegem) – Peter Heiremans (SK Aalst) – Geert Coppens (SV Geraardsbergen) – Tim Callebaut (Mere) Nico Vernailen en Stijn De Schrijver (Kerksken) – Frederik De Man (VC Ede) – Frank Provost (Voorde) en Hassan Altintas (Zottegem).

Het werd een seizoen in de middenmoot. Let vooral op de “indrukwekkende cijfers” van het failliete Sint-Lievens-Houtem

	Gesp	Gew	Gel	Verl	Ptn	Saldo
1. SV Geraardsbergen	30	20	8	2	68	94-29
2. Maria-Lierde	30	19	6	5	63	70-25
3. Kerksken	30	17	6	7	57	86-54
4. Nederename	30	17	4	9	55	83-51
5. Appelterre	30	14	12	4	54	72-19
6. Bambrugge	30	16	2	12	50	70-52
7. Windeke	30	13	7	10	46	63-51
8. KRC Haaltert	30	12	10	8	46	56-35
9. Bevere	30	11	8	11	41	53-43
10. Wortegem	30	10	9	11	39	54-53
11. Oordegem	30	11	5	14	38	67-59
12. Meerbeke	30	9	8	13	35	49-52
13. Kruishoutem	30	7	7	16	28	45-68
14. KVV Ardennen	30	8	3	19	27	64-80
15. Aigem	30	8	1	21	25	38-69
16. Sint-Livinus-Houtem	30	0	0	30	0	24-248

Seizoen 2000-2001: tweede provinciale B. Een testmatch voor de titel en de droom van eerste provinciale definitief vervlogen.

Dit seizoen zouden we nog eens alles op alles zetten om de titel te behalen.

De ploeg voor de publiciteit van sponsor 't Muizeken. Uiterst rechts voorzitter Van Schandevyl.

Transfers in: Christophe Vonck (Gijzegem) – Hassan Altintas (terug van Zottegem) – Tierro Moussa (C. Melle) – Pascal Elpers (E. Nederename) – David Coene (E. Meldert) – Tom De Boever (SK Aalst) – Wouter Foket (SV Oudenaarde) – Benny De Roeck (FC Mere) – Björn De Smet (Nieuwerkerken) – Thierry De Vuyst (SK Lebbeke) – Kevin Vereecken (V. Denderhoutem) – Franky Muylaert (Appelterre) – Gunther De Spiegeleer (VC Ede) – Wim De Boever (E. Hekelgem) – Davy Van Mulders (SK Lebbeke) – Dimitri en Wesley Van Essche (Gijzegem).

Transfers uit: David De Waegeneer (SV Geraardsbergen) – Luc Peerlinck (Borchtlombeek) – Andy Lambertin (Terjoden) – Jan Segers (St. Denderleeuw) – Danny Hertveldt (Doggen) – Eddy Merckx (Heldergem) – Steven De Pril en Jonathan Schockaert (VC Ede) – Kris Roeland (Doggen).

Met aanwinsten als de technisch vaardige David Coene, Franky Muylaert, Wouter Foket en met seizoensrevelatie Björn De Smet en joker Johan Van Poelvoorde moest het mogelijk zijn om voor de titel te gaan. Bijna de hele competitie lagen we in pole positie, maar na de winterperiode begon Appelterre aan een onwaarschijnlijke inhaalrace. Op de laatste speeldag probeerden de bureu uit Kerksken nog stokken in de wielen te steken, maar via doelpunten van David Coene en Diaz trokken we het laken naar ons toe. Spijtig genoeg won ook Appelterre zijn wedstrijd op Meerbeke. Een testmatch moest uitsluitsel geven over de titel. Die testwedstrijd werd gespeeld op een woensdagavond op het terrein van KSV Geraardsbergen. Onder massale belangstelling verliep de eerste helft gelijk opgaand, maar diep in de tweede helft was het ex-speler Vanbellingen die ons de genadeslag toediende. We moesten finaal de duimen leggen met 1-0 en zo konden de titeldromen (voorgoed) opgeborgen worden.

Een totaal uitgeblust Racing was in de eindronde van de tweede geklasseerden geen partij meer voor Racing Wetteren.

De ploeg die het moest afleggen tegen Appelterre

Boven v.l.n.r.: Gunther Van den Steen, Peter (de "Pieje") Geerts, Franky Muylaert Hassan Altintas, Johan Van Poelvoorde, Filip Podevijn

Onder v.l.n.r.: Tino Vandenbremt, Wouter Foket, David Coene, David Diaz Martinez, Tom De Boever.

Eindstand 2000-2001

	Gesp	Gew	Gel	Verl	Ptn	Saldo
1. Appelterre	30	18	8	4	62	57-18
KRC Haaltert	30	18	8	4	62	55-26
3. Maria-Lierde	30	18	5	7	59	52-33
4. Nederename	30	17	5	8	56	77-49
5. SK Terjoden	30	16	7	7	55	71-34
6. Meerbeke	30	13	10	7	49	53-40
7. Bambrugge	30	13	10	7	49	47-44
8. Kerksken	30	9	13	8	40	52-55
9. Oosterzele	30	9	10	11	37	47-39
10. Kruishoutem	30	8	8	14	32	45-50
11. W. Moorsel	30	9	4	17	31	33-77
12. Windeke	30	9	3	18	30	51-60
13. Elst	30	7	9	14	30	38- 59
14. Wortegem	30	7	5	18	26	28- 49
15. Bevere	30	6	5	19	23	31-57
16. Heldergem	30	5	6	19	21	35-82

Seizoen 2001-2002: tweede provinciale B.

Op de officiële bondslijsten fungeerde Geert Vuylsteke als voorzitter en Patrick Van Schandevyl als gerechtigd correspondent. Dit zou ook het volgende seizoen het geval zijn.

Racing Wetteren, dat ook een dikke sponsor op de kop had getikt, stak er met kop en schouders bovenuit.

	Gesp	Gew	Gel	Verl	Ptn	Saldo
1. RC Wetteren	30	20	2	8	62	73-42
2. Oosterzele	30	16	7	7	55	68-48
3. Kerksken	30	15	6	9	51	70-47
4. KRC Haaltert	30	15	6	9	51	57-47
5. Berlare	30	15	4	11	49	67-40
6. Terjoden	30	14	7	9	49	54-43
7. Lede	30	14	6	10	48	52-43
8. Bambrugge	30	15	1	14	46	49-52
9. Voorde	30	12	9	9	45	63-53
10. Oudegem	30	13	3	14	42	51-43
11. Meerbeke	30	12	5	13	41	53-54
12. Maria-Lierde	30	11	5	14	38	46-53
13. Windeke	30	10	5	15	35	44-59
14. E. Moerbeke	30	9	6	15	33	43-53
15. Elst	30	7	5	18	26	34-66
16. W. Moorsel	30	2	3	25	9	21-102

Bovenaan v.l.n.r.: Geert Vuylsteke, Matty Vereecken, Kenneth Desmet, Yves Dhooge, Tino van den Bremt, Franky Muylaert, Kenny Eeckhout, Dimitri Van Essche, Bart Van Belle, Andy Lambertin, Tom De Boever, Filip Podevijn en trainer Marc De Kerpel.

Onderaan v.l.n.r. hulptrainer Freddy De Backer, David Herremans, ..., Christophe Vonck, Sandro Borreman, Benny De Roeck, David Diaz Martinez, Wouter Foket.

Op 11 november moest de wedstrijd tegen Meerbeke stilgelegd worden na incidenten van trainer De Kerpel met twee supporters van Meerbeke, na een ware aanslag van een Meerbeke-speler op David Coene. Van dit seizoen herinneren we ons verder de beklijvende duels met de burens uit Kerksken en Terjoden, waarbij we steeds op de uitbundige steun konden rekenen van een supporter zoals er voor hem nooit één geweest is en zoals er na hem nooit meer één zal komen.

*“NIE PLUËN” – DANKBARE HERINNERING AAN RENÉ DE HAECK, SUPPORTER NR. 1
VAN DE RACING⁴²*

Begin februari 2017 bereikte ons het nieuws van het overlijden van René De Haeck van de Houtmarkt in Haaltert.

Al wie in de jaren 90-2000 naar het voetbal kwam kijken in Haaltert, zal zich Neken zeker nog herinneren.

Een half uur voor de match was hij telkens op de afspraak, achter het doel van de tegenstrever, met als vast attribuut zijn koebel.

Van zodra de match begon, startte hij zijn rondgang rond het plein en gedurende de hele match konden we hem horen: “Komaun de Racing, Van Bellinghennnnn en Hassannnnn... ni pluuweeeu heeee” waren maar enkele van zijn legendarische uitspraken.

Hij was vaak ook goed geïnformeerd over de tegenstander. Zo herinner ik mij nog een match tegen TK Meldert, waarvan de baas van een kippenslachterij, Seppe Van den Steen, de grote sponsor was. Net op het ogenblik dat er gefloten werd voor de aftrap, liep er plots een kip over het plein. De lezer mag twee keer raden wie ze losgelaten had. Hilariteit alom – zelfs bij de scheidsrechter – toen Néken het plein op liep en een duikvlucht nam om zijn kip weer te pakken te krijgen.

Legendarisch waren ook zijn verbale duels met zijn kozijn “Kamilleken Tas” wanneer we tegen Kerksken speelden.

Beste René, je hebt ons onvergetelijke momenten bezorgd op de Racing en nooit kon er iemand kwaad zijn op jou.

Bedankt, in naam van alle supporters.

⁴² Met dank aan dochter Sabrina De Haeck voor de foto.

Seizoen 2002-2003: tweede provinciale B

Trainer Marc De Kerpel verliet de club en werd vervangen door Jan Schelfhout.

De burens van Kerksken en Terjoden voerden het hoge woord in het titeldebat. De ploeg van voorzitter Willy "Sjipper" Michiels zou uiteindelijk het laken naar zich toetrekken. De Racing moest zich tevredenstellen met een figurantenrol ondanks het aantrekken van Andy Van Droogenbroeck (Terjoden) en Kevin Lauwaert (RC Wetteren). Een flink deel van de kernspelers (o.a. David Coene en David Diaz) trokken naar VC Ede, waar Gunther Van den Steen trainer was.

	Gesp	Gew	Gel	Verl	Ptn	Saldo
1. Kerksken	30	23	7	0	76	89-20
2. Terjoden	30	22	4	4	70	81-25
3. Oosterzele	30	19	9	2	66	64-28
4. Voorde	30	16	5	9	53	60-44
5. Meerbeke	30	16	3	11	51	47-30
6. Bambrugge	30	14	5	11	47	52-52
7. KVV Ardennen	30	13	3	14	42	61-60
8. Appelterre	30	12	6	12	42	42-41
9. Winnik	30	11	5	14	38	66-61
10. Maria-Lierde	30	10	6	14	36	43-44
11. KRC Haaltert	30	9	6	15	33	35-48
12. Velzeke	30	9	4	17	31	48-77
13. Wortegem	30	8	6	16	30	36-64
14. Oordegem	30	7	8	15	29	38-68
15. Borsbeke	30	6	3	21	21	34-84
16. Windeke	30	4	2	24	14	26-76

Seizoen 2003-2004: tweede provinciale B. "Trainer ontslagen omdat hij te weinig drinkt".

Werden aangeworven: Stijn Baert (Dendermonde) – Christophe Bogaert (RC Wetteren) – Jurgens Buysse (Appelterre) – Pieter Eeckhout (Lebeke) – Patrick Heymans (Winnik) – Levi Jacobs (Teralfene) – Christophe Meert (Bambrugge) – Chris Meganck (Berlare) – Kristof Permentier (E. Meldert) – Gaya Van Boven (Dendermonde) – Dimitri Van Schuerbeeck (Nieuwerkerken) – Bart Vanwymeersch (Bambrugge) – Pieter Verleysen (Dendermonde) – Charly Wongbe (Terjoden).

Verlieten de club: Tino Vandenbremt (Ede) Andy van Droogenbroeck, David Getteman en Pascal Elpers (Mere) – Alain Coppens (Winnik) – Kenneth De Smet (Voorde) – Andy Lambertin, Kevin Lauwaert, Davy Vermassen, Pascal Scheyvaerts en Dieudonné Ngendahayo (Burst) – Bart en Tijn van Belle en Niki Van de Poel (E Houtem) – Matty Vereecken (Geraardsbergen).

Jan Schelfhout was nog steeds trainer en hij zou de "held" worden van een "soap" die zelfs een item zou worden in het VTM-programma "Recht van antwoord" van Goedeke Liekens.

Wat was er gebeurd? Het bestuur was niet langer tevreden over de resultaten, zeker niet toen men tegen hekkensluiter Doggen niet verder kwam dan 1-1. Er werd besloten om de samenwerking met Jan Schelfhout stop te zetten en het was Patrick Van Schandevyl die de taak kreeg om dit aan de trainer mee te delen. 's Anderendaags kopten alle regionale (en zelfs enkele nationale) rubrieken van de kranten: "*Trainer ontslagen omdat hij te weinig drinkt*".

We kunnen niet ontkennen dat Racing – zeker onder voorzitter Van Schandevyl – de reputatie had van een Bourgondische club had, waar men verstand had van feest vieren. Er was afgesproken dat ook de trainer regelmatig zijn opwachting zou maken in de kantine en het clublokaal en toen Patrick aan Jan zijn ontslag meedeelde had hij het onder andere ook over deze overeenkomst, waarop Jan de pers samenriep en ... de bal was aan het rollen.

Het kwam zelfs zo ver dat een reportageploeg van VTM op de training neerstreek waar zij van alle spelers als laconieke reactie het klassieke “geen commentaar” kreeg en de zaak uiteindelijk ook in het VTM-programma “Recht van antwoord” belandde.

Sedertdien draagt de Racing zijn reputatie van “fuifclub” voor het hele land mee en was elke toekomstige trainer gewaarschuwd dat hij ook zou geëvalueerd worden op zijn drankcapaciteiten.

Toch werd er dit seizoen ook gevoetbald. Dit was de eindstand.

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Ptn	Saldo
1. Meerbeke	30	21	4	5	68	83-23
2. Oosterzele	30	17	8	5	56	68-35
3. KVV Ardennen	30	17	9	4	55	62-34
4. Winnik	30	17	10	3	54	50-38
5. Appelterre	30	14	10	6	48	44-30
6. Bambrugge	30	14	10	6	48	44-43
7. Voorde	29	13	9	7	46	44-35
8. KRC Haaltert	29	12	10	7	43	44-40
9. Lede	30	11	10	9	42	56-38
10. Zingem	30	11	14	5	38	56-48
11. Borsbeke	30	11	14	5	38	48-58
12. Velzeke	30	9	11	10	37	54-47
13. Oudenhove	30	9	14	7	34	35-50
14. Doggen	30	7	16	7	28	38-72
15. Wortegem	30	5	20	5	20	25-89
16. Oordegem	30	3	22	5	14	20-91

De ploeg uit 2003-2004

Boven v.l.n.r.: Karel Gheysens, Chris Meganck, Pieter Eeckhout, Christoph Bogaert, Jurgen Buysse, Charly Wongbe, Stijn Baert, Bram Nuyts en Christophe Vonck.

Gehurkt v.l.n.r.: jeugdvoorzitter Yvan Van Der Gucht, Gaya Van Boven en doelman Patrick Heyman.

Seizoen 2004-2005: tweede provinciale B

Een matig seizoen onder trainer Georges Bellemans.

Eindstand:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Saldo	Ptn
1 KVV Ardennen	30	19	5	6	63-25	63
2 Lede	30	18	7	5	61-30	59
3 Oosterzele	30	18	7	5	68-38	59
4 Zingem	29	16	6	7	61-33	55
5 Nederename	30	14	5	11	46-27	53
6 Voorde	30	14	11	5	49-41	47
7 Munkzwalm	30	12	11	7	53-39	43
8 Mere	30	13	14	3	48-55	42
9 Bambrugge	30	11	14	5	47-57	38
10 Borsbeke	30	10	12	8	35-45	38
11 Winnik	30	9	11	10	43-44	37
12 KRC Haaltert	30	10	15	5	39-50	35
13 Appelterre	30	9	15	6	37-41	33
14 Oudenhove	30	8	16	6	34-55	30
15 Velzeke	29	5	16	8	29-63	23
16 Doggen	30	3	24	3	20-90	12

De vaste kern voor dit seizoen zag er als volgt uit:

David De Vleeschouwer en Jurgen De Winter (doelmannen) – Andy Payne – Karel Ghysens – Chris Meganck – Luigi Cellauro – Niels Mattens – Charly Wongbe – Sven Uyttersprot – Dries Baert – Christophe Meert – Bam Nuyts – Olumide Harris – Frederick Derck – Jurgen Favyts – Kenneth Van Delsen – Gaya Van Boven

Seizoen 2005-2006: de historische derby in de strijd voor “de ploeg van ’t stad”.

Voor de KBVB werden Emiel Goossens als voorzitter en Chris De Moor als gerechtigd correspondent opgegeven.

Gerrit Borreman werd de nieuwe trainer.

Volgende spelers kwamen de ploeg versterken: Ben Brusselman en Kevin Cannoot (FC Denderleeuw) – Marnick De Blander (Sp Lebeke) – Sven De Wilde (Terjoden) – Björn D’Haeseleer (doelman – J. Lede) – Jurgen Goossens (E. Winnik) – Joost Goubert (Denderhoutem) – Tom Limpens (TK Meldert) – Steven Matthijs (Geraardsbergen) – Jurgen Payne (Sp Lebeke) – Jens Smet (E. Aalst) – Gregory Van de Walle (Olsa Brakel) – Ronald Van den Berghe (VK Ninove) – Davy Van Laethem (Sp. Lebeke) – Lieven Van Schandevijl (Merelbeke) – Tim Verleysen (FC Denderleeuw).

Den “Borre” was (en is) een flamboyante figuur door iedereen gekend, die de spelers (en de toeschouwers) als geen ander kon opzweepen. Dat deed hij ook voor de allereerste (en ook allerlaatste) derby’s voor de “ploeg van ’t stad”.

Inderdaad, voor de eerste keer speelden twee ploegen van “klein Haaltert” tegen elkaar.

Om de animositeit rond deze derby te begrijpen is het goed om enkele elementen, die bijdroegen tot de spanning, op een rijtje te zetten:

- Den “leje” is altijd een wat apart deel van Haaltert geweest dat min of meer op zichzelf leefde, met een eigen treinstation, een eigen supermarkt avant la lettre (“bij Finne”) een eigen wijksschooltje en ... met een eigen taal. De uitspraak in Ede verschilt volledig van die van Haaltert. In Ede zegt men bv “buiten” i.p.v. “bautjen” en

“gij” i.p.v. “goi” en ook bepaalde voorwerpen worden met een ander woord aangeduid: in Oijltert giet men water in “nen auker” en in Ede in “nen iejemer”.

- Toen in 1972, de voetbalclub VC Ede vanuit het Katholiek Sportverbond aansloot bij de KBVB, diende dit te gebeuren met een aantal “anciens” van de Racing zoals Kamiel Cardon, Zacharie Van Impe, Herman Scheerlinck, Norbert van Geyt, (later ook nog Roland Smet) en met ongeveer de helft van het reserve-elftal van RC Haaltert (o.a. Danny De Cock, Etienne Lievens, Herman Rottiers, Marc Van Schandevijl, Wim Allaer, Antoine De Haeck, Rik Redant en Eddy Matthijs).
- De ploeg werd op de Racing dan ook smalend Haaltert B genoemd, maar ... de heren van het “Herenthout” waren in de loop van het seizoen 72-73 maar al te blij dat zij op het terrein van de “kleine broer” mochten komen spelen, toen hun eigen terrein voor de zoveelste keer onbespeelbaar was en er zelfs een forfait dreigde.
- Vanaf het seizoen 2003-2004 had Roland Smet, voorzitter van VC Ede en oud-speler van de Racing, zijn ambities om eindelijk in tweede provinciale te spelen kracht bij gezet door zowat “de helft” van de eerste ploeg van de Racing aan te trekken (o.a. Gunther Van den Steen, David Coene, David Diaz, keeper Filip Podevijn, Peter Geerts en Stijn De Schrijver)
- Op het einde van het seizoen 2004-2005 speelde VC Ede dan ook kampioen in derde provinciale, zodat ons dorp zich kon opmaken voor de “derby van ’t stad”.

Ingrediënten genoeg dus voor de nodige sfeer en animositeit vooraf. De grote massa was nog eens naar de Dreef afgezakt voor de burenstrijd en zelfs de regionale zender TV Oost vond de match belangrijk genoeg om er een filmploeg op af te sturen en een sfeerreportage te maken, interviews met supporters inclusief.

De eerste ontmoeting was een thuismatch voor de Racing en “den Borre” had vooraf al voorspeld dat de Racing het kleine Ede ging oppeuzelen en dat de Afrikaanse parel Olumide Harris aan de lopende band ging scoren. ... Uiteindelijk mocht de Racing blij zijn dat het een puntje kon thuishouden, want in de eerste helft van het seizoen speelde Ede echt goed mee in de nieuwe reeks. Uitslag: 1-1. In de terugronde, toen Ede al vrijwel veroordeeld was tot degradatie, won de Racing wel.

De eindstand zag er als volgt uit

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Saldo	Ptn
1. Appelterre	30	18	4	8	61-26	62
2. Lede	30	17	6	7	66-35	58
3. Bambrugge	30	15	6	9	59-38	54
4. Nederename	30	15	12	3	45-36	48
5. Munkzwalm	30	13	8	9	49-36	48
6. Mere	30	13	12	5	49-51	44
7. KRC Haaltert	30	11	11	8	40-48	41
8. Oosterzele	30	11	12	7	51-49	40
9. Winnik	30	11	12	7	45-56	40
10. Wetteren-Kwatrecht	30	10	10	10	51-56	40
11. Voorde	30	9	11	10	48-49	37
12. Schellebelle	30	10	15	5	45-65	35
13. Borsbeke	30	9	13	8	40-39	35
14. KSV G'bergen	30	9	14	7	45-47	34
15. Ede	30	5	14	11	25-51	26
16. Oudenhove	30	3	19	8	23-60	17

Het avontuur van VC Ede in tweede provinciale duurde dus slechts één seizoen en ... luidde ook het einde van de club in. Op het einde van het seizoen 2007-2008 zou de club ophouden te bestaan, maar daarover straks meer. Maar ook voor de Racing wenkte de degradatie.

Seizoen 2006-2007: tweede provinciale B: afscheid in mineur aan tweede provinciale
 Gerrit Borreman bleef trainer.

David Diaz keerde terug uit Ede en ook spelers als Joost Deville, Andy en Jurgen Payne, Sven Uyttersprot, Marnix De Swaef, Ronald Vandenbergh, Björn de Groot, Gregory Van de Walle, Chris Meganck en oude krijger Marnick De Blander waren nog van de partij.

Sloten nog aan: Pieter Vandervekens – Kim Dhaenens – Nico Roelandt – Michaël de Mil – Nico Van Den Broeck – Kenny Van Speybrouck

Over het seizoen kunnen we kort zijn. De resultaten werden telkens iets minder, de kwaliteit van het gebrachte voetbal ging achteruit en nog meer anciens hielden het voor bekeken, met als gevolg de onvermijdelijke degradatie naar derde provinciale na twintig jaar een vaste waarde geweest te zijn in de reeks.

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Saldo	Ptn
1. Lede	30	23	2	5	64-21	74
2. Bambrugge	30	19	7	4	72-45	61
3. Meerbeke	30	18	8	4	77-39	58
4. KSV G'bergen	30	16	8	6	59-43	54
5. Ardennen	30	14	10	6	57-39	48
6. Munkzwalm	30	11	9	10	46-38	43
7. Voorde	30	10	8	12	47-42	42
8. Mere	30	11	14	5	58-61	38
9. Zingem	30	10	12	8	48-51	38
10. Nederename	30	10	13	7	60-50	37
11. Ninove	30	9	13	8	37-44	35
12. Houtem	30	9	13	8	35-52	35
13. Winnik	30	10	16	4	38-67	34
14. Borsbeke	30	6	15	9	36-55	27
15. KRC Haaltert	30	6	16	8	29-64	26
16. Kruishoutem	30	5	23	2	27-79	17

Hoofdstuk 9: 2007-2017. Vechten tegen de definitieve ondergang en ... een hoopvol project voor 2020.

Na twintig jaar in de tweede provinciale reeks zakte de Racing dus naar derde provinciale. Er brak toen een woelige en verwarde periode aan en de club heeft meermaals op de rand van de afgrond gestaan.

De club had zich zwaar in de schulden gestoken en bepaalde contracten uit tweede provinciale dienden nog gehonoreerd te worden.

Toen duidelijk werd dat dit niet zou gebeuren, kwam er een echte leegloop, met als gevolg een nieuwe degradatie naar de kelder van vierde provinciale.

Eens in de kelder is de weg naar boven verdomd moeilijk en dat heeft de Racing tot zijn schade en schande kunnen ondervinden.

Grote aankopen waren er niet meer bij, integendeel, en in 2010 was het zo erg dat de actieve spelers niet meer konden uitbetaald worden.

Om een transfer te versieren naar een andere club, speelden de nog resterende spelers zonder vergoeding te pannen van het dak en versierden via de eindronde een promotie naar derde provinciale, om nadien vrijwel allemaal de ploeg te verlaten.

De promotie in 2010 was dus meer dan een vergiftigd geschenk en de club balanceerde letterlijk op de afgrond. Het was toen echt vrezen voor het voortbestaan van de club.

Toen ook vele ouders van de nog steeds talrijke groep jeugdspelers zich vragen begonnen te stellen over het al dan niet voortbestaan, heeft men de koppen bij elkaar gestoken en wordt er sedert 2014 met enthousiasme gewerkt aan het project KRC 2020 met de bedoeling om op termijn van de Racing opnieuw een gezonde tweedeprovincialer te maken zonder zich nog te wagen aan financiële avonturen.

De eerder onverwachte promotie naar derde provinciale, eind 2016 zorgde ervoor dat het project wat voor zit op het voorziene schema. De bedoeling is om een paar jaar rustig mee te draaien in derde om zo de basis te vormen voor later en ondertussen aan de eigen jeugd maximale voetbalkansen te geven.

Het laatste decennium, seizoen per seizoen

Seizoen 2007-2008: derde provinciale D.

Gunther Van den Steen was de trainer.

Marnick de Blander bleef aan boord, evenals Marnix De Swaef en David Diaz. We vonden ook volgende spelers terug op het scheidsrechtersblad: doelman Stijn Thijs, Andy Baetens, Kevin Van Vreckem, Koen Laureys, Miguel De Schrijver, Michaël De Mil, Orhan Dirican (doelman), Jonathan Beerens, Ruben Van Oudenhove, Jan van der Borgt, Yannick Janssens, Stijn Biebaut, Jens Keppens, Samuel Garcia, Nicky De Schepper, Joeri De Moor, Sven De Schepper, Steven de Wannemaeker, Christopher Huart, Ronald Van den Berghe, Niki Van de Poel, Arnold Briori, Khalid El Kaddouri, Ben en Rik Minoodt, Kevin Nerinckx, Sari Harun, Ken De Cock, Pieter Philips, Steve Cheung en Glenn Van den Steen.

In de loop van het seizoen haakten een aantal kernspelers af en moest men meer en meer een beroep doen op (te) jeugdige spelers, zoals mag blijken uit volgend krantenartikel uit de maand april 2008:

Met Miguel De Schrijver en Yannick Janssens verschenen vorige zondag twee 17-jarigen aan de aftrap bij Haaltert dat de verjonging node zal moeten voortzetten. Met David Diaz (verrekking bil) viel een van de weinige routiniers opnieuw out. Om de defensie te sturen rekent coach Gunther Van den Steen op zijn zoon Glen, een ook al amper 18-jarige libero. Marnic De Swaef en Jan Van Der Borgt keren tegen leider Bonanza terug uit schorsing, maar intussen incasseerde Yannick Janssens zijn derde gele kaart. (Het Nieuwsblad)

Wat gevreesd werd, gebeurde dan ook. Er volgde een nieuwe degradatie naar vierde provinciale.

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Saldo	Ptn
1. Bonanza	30	22	3	5	86-27	71
2. Doggen	30	20	5	5	80-31	65
3. SK Denderhoutem	30	19	7	4	77-34	61
4. SK Erembodegem	30	16	7	7	57-35	55
5. Schendelbeke	30	16	8	6	51-40	54
6. Nieuwerkerken	30	15	11	4	54-37	49
7. Burst	30	13	9	8	47-43	47
8. VC Ressegem	30	12	8	10	68-45	46
9. Nederhasselt	30	12	14	4	51-51	40
10. E. Moerbeke	30	9	12	9	45-78	36
11. Hillegem	30	9	15	6	48-70	33
12. Sp. Geraardsbergen	30	8	17	5	44-65	29
13. Neigem	30	7	16	7	47-70	28
14. Aaigem	30	7	18	5	31-55	26
15. Herzele	30	5	18	7	26-67	22
16. KRC Haaltert	30	3	25	2	26-90	11

In al die ellende was er toch ook een lichtpunt. De scholierenploeg, van dewelke sommigen noodgedwongen al proefden van het eerste elftal werd kampioen.

De ploeg zag er als volgt uit:

Jonathan Van Wayenberge, Michiel De Pelsmaeker, Kenneth D'Herde, Joni Van Cauwenbergh, Pieter Van Der Smissen, Gilles Goessens, Bart Haems, Peter Janssens, Niels Conruyt, Frederik Brebels, Yuri De Milde, Jorin Trossaert, Lode Goossens.

In de krant "Het Nieuwsblad" deed afscheidnemend coach Fleurinck zijn verhaal.

Roger Fleurinck neemt afscheid met de titel voor Haaltert

24/04/2008 Het Nieuwsblad

HAALTERT - Sportief maakt Racing Haaltert de grootste crisis uit zijn historiek mee met de degradatie naar de kelderverdieping van vierde provinciale, maar de talentvolle jeugd laat alweer licht schijnen aan het einde van de donkere tunnel.

Coach Roger Fleurus haakt wegens beroepsredenen straks af als trainer, maar eerst beleeft de metser nog de voetbaltijd van zijn leven. De titel staken jullie al op zak?

Roger Fleurinck: 'We wonnen met de scholieren makkelijk op Burst waar we 1-6 lieten optekenen. Toen vernamen we dat onze rivaal Borsbeke onderuit was gegaan op Bambrugge waardoor we meteen aan de titelviering konden beginnen. Te bont maakten we het niet, want het zijn nu drukke tijden met een inhaalmatch tegen Borsbeke B op woensdag, de partij voor de Jeugdcup op Olsa Brakel en zaterdag de slotmatch in de competitie tegen Vlierzele. Met een kern van amper dertien spelers is dat niet eenvoudig. Op Burst eindigden we trouwens met tien nadat Jens Keppens in de slotfase geblesseerd uitviel.'

De kwaliteit haalt het op de kwantiteit?

'Enkele scholieren als Garcia mochten al eens proeven van het eerste elftal en sloegen daar zeker geen mal figuur. Voor mezelf betekent het een schitterend afscheidsjaar. Als metser was het sowieso al niet eenvoudig om mijn job en de trainersrol te combineren. Ik start binnenkort met metselwerken aan mijn huis en daarom wil ik een sabbatjaar inlassen. Dit seizoen zijn we nog steeds ongeslagen met de scholieren en de jongste twee jaar lieten we slechts één nederlaag optekenen. Ik denk dat geen enkele opvolger beter kan doen.' (Lacht)

Olsa Brakel wordt wel een taaie brok?

'Ik hoorde al dat het een technisch verfijnde ploeg betreft. Als Olsa een mix van gewestelijke en provinciale scholieren in stelling brengt, krijgen we het ongetwijfeld moeilijk. Volgend seizoen zal onze ploeg uit elkaar vallen, want we hebben slechts drie eerstejaars. Haaltert schreef twee reserveploegen in waardoor de doorstroming probleemloos zal gebeuren'.

Seizoen 2008-2009: vierde provinciale D.

In de loop van het vorige seizoen – ook toen men al zag dat de degradatie onvermijdelijk was – legde Racing al een aantal nieuwe spelers vast voor vierde provinciale. Glen Reynaert kwam over van Nederhasselt, bij Nieuwerkerken werd een duo weg gehaald met Diederik Quintyn en Christophe Van Den Broeck. Ook Sven Van Cauwenbergh (E. Houtem), Bruno Marginet (Elene), Dieter De Rouck (Mere) en Jurgen De Saedeleer (Heldergem) kwamen de gelederen versterken.

Kernspelers: Glen Reynaert – Jules Nkessiamana – Bruno Marginet – Jan Van der Borgt – Jurgen De Saedeleer – Ruben Van Audenhove – Diederik Quintyn – Christophe Van den Broeck – Niki Van de Poel – Miguel De Schrijver – Andy van Belle – Marnix De Swaef – Yannick Janssens – Glenn Van den Steen – Stijn Thys – Koen Laureys – De Backer – Dieter De Rouck.

Bovendien slorpte de Racing ook het ter ziele gegane VC Ede op, zodat de jeugdelftallen op het complex aan de Huytstraat konden spelen.

Het was dan ook een optimistische trainer Gunther Van den Steen die de pers te woord stond bij aanvang van het nieuwe seizoen:

26/08/2008 Het Nieuwsblad

HAALTERT - Twee decennia lang speelde Racing Haaltert de eerste viool in tweede provinciale tot twee degradaties op rij de club van coach Gunther Van Den Steen naar de kelderverdieping van vierde provinciale bracht. Daar willen ze zo snel mogelijk weg met een vernieuwde ploeg.

Haaltert slorpte kleine broer VC Ede op, maar echt sterker werd de club daar niet van?

Gunther Van den Steen: 'Vorig jaar verliep volgens een onwaarschijnlijk rampscenario. Tegen het einde van het seizoen moest ik een handvol 16-jarigen optrommelen én zelf de schoenen opnieuw aantrekken om een volledige kern op het scheidsrechterblad te kunnen inschrijven. Dit keer kwamen we beduidend sterker uit het tussenseizoen. Weinig spelers verlieten de club terwijl bij de vele nieuwkomers gevestigde waarden zitten als goalgetter Jules Nkessiamana, Diederik Quintyn die uit derde komt en Bruno Marginet die vorig seizoen aanvoerder was bij Elene. Zowel kwalitatief als kwantitatief zetten we een stap vooruit. Ik kan voortaan aan de rust drie wissels doorvoeren zonder de ploeg te verzwakken. Een ongelooflijke weelde dus.'

Werd de voorbije jaren geen hoge prijs betaald voor bestuurlijk wanbeleid?

'Na twintig jaar in tweede kwamen de degradaties hard aan. Uit vierde raak je ook niet weg zonder slag of stoot, want sommige ploegen spelen wellicht antivoetbal. Met deze nieuwe ploeg degradeerden we nooit uit derde en zouden we er zelfs de top 5 gehaald hebben. Een titel is niet evident en misschien is het geen slechte zaak om eens een jaartje op adem te komen. Lang mag Racing uiteraard niet ter plaatse blijven trappelen in vierde. Het bestuur blijft gelukkig niet bij de pakken zitten. We trainen nu op het veld van Ede terwijl aan de aanleg van een vierde veld wordt gewerkt.'

Haaltert torst nog altijd de reputatie van een Bourgondische club waar het prettig feesten is. Helaas gebeurt dat zelfs na een nederlaag?

'Ik hamer alvast op discipline. Dit seizoen kan ik ingrijpen indien het uit de hand loopt, want nu beschik ik op elke positie over alternatieven. Zelfs in vierde provinciale kan je niet ongestraft tot het ochtendgloren op stap gaan daags voor een wedstrijd. Een titel komt niet

op bestelling en ploegen als Deftinge en SV Ressegem genieten het voordeel dat ze vierde provinciale kennen en onder de knie hebben. Toch willen we met onze jonge troepen een woordje meepraten in het titeldebat.'

De club speelde een aardige rol in vierde D, maar – zoals coach Van den Steen het zei – een titel komt niet op bestelling en het seizoen werd afgesloten op de vijfde plaats.

In de allerlaatste match stond voor Okegem de titel op het spel en voor de Racing een plaats in de eindronde. Als Okegem won was het altijd kampioen ten nadele van SV Ressegem, maar ook Racing moest winnen om derde te worden. Voor 400 toeschouwers werd het een match op het scherp van de snee. Okegem werd herleid tot 10 man, doelman Thijs van Haaltert speelde een reuzenmatch tot ... diep in de blessuretijd, ex-racinger Björn De Smet scoorde voor Okegem. Weg eindronde dus.

Bovendien werd in december 2008 de ploeg getroffen door een menselijk drama toen Sven Van Cauwenberghe bij een arbeidsongeval om het leven kwam. Sven Van Cauwenberghe doorliep de jeugdstrangen van RC Haaltert en keerde tijdens het tussenseizoen terug naar zijn moederclub, waar zijn oom Lieven Van Cauwenberghe aan het trainersroer stond bij de scholieren. Op vraag van zijn vriendin stapten de spelers van Racing Haaltert in de clubkleuren mee bij de uitvaart in de Sint-Gorikskerk in Haaltert.

De eindstand zag er als volgt uit:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Saldo	Ptn
1. Okegem	28	24	2	2	118- 29	74
2. SV Ressegem	27	22	1	4	88- 22	70
3. Herzele	28	21	5	2	109- 30	65
4. St. Denderleeuw	28	20	3	5	102- 29	65
5. KRC Haaltert	28	20	4	4	116- 33	64
6. Deftinge	28	15	10	3	72- 43	48
7. VK Onkerzele	28	14	12	2	90- 59	44
8. Ophasselt	28	10	13	5	80- 73	35
9. Zandbergen	28	8	18	2	39- 65	26
10. Wit-Zwart	28	7	17	4	34- 82	25
11. E. Onkerzele	27	8	19	0	37- 71	24
12. Overboelare	28	7	19	2	41- 74	23
13. ErpErondegem	28	5	21	2	39-110	17
14. DH Welle	28	4	21	3	34-158	15
15. Aaigem B	28	3	23	2	24-145	11

Seizoen 2009-2010: vierde provinciale D. Een vergiftigde promotie als "afscheidscadeau".

De "jeugd" op eigen benen

Er was allereerst nieuws van het jeugdfront. Door het overnemen van de velden van VC Ede, werd beslist om met een eigen jeugdwerking te starten, weliswaar onder de vleugels van de "moederclub", maar met een eigen financiële armslag.

HAALTERN – De voetbaljeugd in Haaltert treedt met een eigen jeugdbestuur aan in dit nieuwe voetbalseizoen. De samenwerking met het hoofdbestuur blijft, maar de grotere financiële slagkracht zal toelaten meer voor de kinderen te doen, klinkt het.

"Ik wil benadrukken dat RC Haaltert één geheel blijft", zegt jeugdvoorzitter en lid van het hoofdbestuur Geert Matthys. "We zijn ervan overtuigd dat een eerste ploeg niet zonder jeugd kan, net zoals het jeugdvoetbal niet zonder een eerste ploeg kan. Maar wat we wel ondervonden in het verleden, is dat het vanuit het jeugdbestuur niet eenvoudig is om bepaalde accenten te leggen of ideeën uit te werken. Daarom hebben we een apart jeugdbestuur opgericht, met een eigen doelstelling: een kleine, sociale club uit te bouwen, waar mensen zich thuis voelen en waar ouders en grootouders graag komen met hun kinderen. Voetbal is een belangrijk aspect, maar ook het clubgevoel, de ontwikkeling van de jeugd en de ouders betrekken in een aantal activiteiten zoals een Sintfeest en kerstfeest spelen mee. Als de jeugd kan bloeien, betekent dat meer doorstroming naar de eerste ploeg."

Op eigen benen

"We zijn nu in de fase dat we al deze zaken uitwerken. De laatste maanden is er al veel werk verricht. Zo vonden we heel wat nieuwe sponsors. Op eigen benen staan is een goed verhaal naar de sponsors toe, merkten we. Veel zelfstandigen zijn bereid te investeren in onze

jeugd. Ik vernam van sponsors dat ze waarderen dat we moeite doen om kinderen van de straat te houden en tegelijk vermijden dat ze dagenlang achter hun pc zitten."

Het nieuwe jeugdbestuur wordt gevormd door voorzitter Geert Matthys, ondervoorzitter Rik Mallefroy, secretaris Ronny Van Horebeke, penningmeester Jean Van De Perre, Franky Van Impe (sponsoring), Jeroen D'Haese (PR) en Bart Wijns (festiviteiten).

anders beslist, hebben wedstrijden aan de Dreef in Haaltert plaats. "We zijn nu de infrastructuur van Ede aan het opkalfateren met verfwerken, nieuwe betegeling en algemeen onderhoud. Het moet immers een uitvalsbasis worden voor het jeugdvoetbal." Met het hoofdbestuur zijn er duidelijke afspraken over wie welke onkosten en inkomsten heeft. "Sommige zaken kan je immers niet uitsplitsen, zoals verwarming, onderhoud van het terrein,... De

"Deze eerste weken van het nieuwe seizoen focussen we op de nieuwe competitie, met de vorming van de ploegjes, de trainersstaf, enzovoort. Er zijn vijf jeugdploegen die we in stelling brengen. Heel wat nieuwe spelertjes hebben zich aangeboden, van U15, U13, U10, U9 en U7. Vorig jaar was het geen gemakkelijk jaar voor Haaltert. We hebben nu nieuwe mensen in het bestuur, er zijn nieuwe ideeën. Het motto is: het is maar door daden, dat de rest volgt."

De meeste wedstrijden voor de jeugd hebben plaats op de terreinen in Ede, maar wanneer de kalender

eigen middelen laten wel toe met nieuwe truitjes te spelen. We hebben al minimum twee sponsors per ploegje, en daarnaast nog een zeshal sponsors voor de trainingen. De sponsorformule die we uitwerkten, loopt over drie jaar. Het eerste jaar gaat het bedrag van de sponsoring bijna volledig naar kledij, zoals nieuwe truitjes en broekjes, de volgende jaren kopen we nieuw materiaal en zien we waar nog nieuwe zaken nodig zijn, zoals bijvoorbeeld kleine doelen. En dat alles gebeurt altijd in overleg met het hoofdbestuur."

MIET

Het volgende nieuws viel op de transfermarkt te rapen voor het eerste elftal:

IN: Dimitri Van Essche (Heldergem), Wesley Van Essche (Heldergem), Gwen Raes (Nederhasselt), Davy Van Butsele (VC Ressegem), Christophe Beké (Erwetegem), Koen Michiels (Opwijk).

UIT: Lieven Baert (Heldergem), Paulin Mukarabe (Heldergem), Zico Moock (Mere), Kevin Van Vreckem (Nieuwerkerken), Jan Van Der Borgt (Okegem).

Coach Van den Steen kon over de volgende kern beschikken:

Andy Baetens (20), Kristof Beké (28), Stijn Biebaut (21), Matthias Bogaert (18), Dieter De Roeck (23), Jonas De Vlieger (20), Ken Gijssels (18), Yannick Janssens (19), Pieter Kestens (31), Koen Laureys (19), Koen Michiels (22), Diederik Quintyn (24), Gwen Raes (24), Glen Reynaert (24), Stijn Thijs (21), Joni Van Cauwenbergh (16), Glenn Van den Steen (20), Dimitri Van Essche (27), Wesley van Essche (27), Davy Van Butsele (31), Kristof Van Den Broeck (28), Niki Vandepoel (27), Kenneth Van Droogenbroeck (19).

Optimisme troef dus bij het begin van het seizoen, ook bij het pas gevormde jeugdbestuur onder voorzitterschap van Geert Matthys... maar reeds eind 2009 staken onoverkomelijke financiële problemen de kop op en werden de spelers niet meer betaald. Even dreigde er een boycot vóór de match tegen W. Hofstade op 8 november, doch plots nam de spelerskern een andere beslissing.

Om zelf aan een contract te raken bij een andere club, plaatsten de spelers zichzelf in de etalage en besloten ze voluit te gaan, wetende dat er een leegloop zou komen en dat een eventuele promotie desastreus voor de club zou zijn.

Speler Quintyn verwoordde het als volgt:

16/01/2010 Het Nieuwsblad

HAALTERN - Ondanks de financiële problemen wegens wanbeheer in het verleden speelt Haaltert nog steeds een prominente rol in het titeldebat. Diederik Quintyn trekt met Racing naar Herdersem voor een duel met de tweede plaats als inzet.

'De financiële problemen raken allicht nooit meer opgelost, maar wij draaiden de knop om. Voor Nieuwjaar trainden we enkele weken niet meer en even dreigden we met een spelersboycot, maar dan zetten we ook onszelf buitenspel. Als Haaltert op de fles gaat, krijgen we de komende zes maanden geen speelkans en dat maakt ons dan minder interessant op de transfermarkt. We staken de koppen samen en de groep besloot om door te gaan tot het einde van het seizoen.'

'Dan dreigt wel een leegloop in Haaltert. Het afhaken van coach Gunther Van der Steen om gezondheidsredenen vind ik jammer, want hij werd een vriend voor het leven. Frank Van Damme krijgt nu de ondankbare taak om over te nemen, maar hij doet het prima. Wij spelen tot het einde van het seizoen nu louter voor het plezier verder en om een transfer te versieren.'

'Een collega van een staartploeg vertelde me dat er nog steeds 20 spelers op training zijn terwijl slechts 9 punten werden behaald. Het verhaal van Haaltert is straffer, want wij werden nog voor geen enkel punt betaald en op training was deze week iedereen aanwezig.'

'We trekken nu naar Herdersem voor winst waardoor we blijven meedoen voor de titel.'

Hoe dan ook, de supporters zaten met een dubbel gevoel, enerzijds tevredenheid over de geleverde prestaties, anderzijds de bekommernis over het verdere bestaan van de club.

Begin 2010 gooide voorzitter Van Schandevyl de handdoek in de ring en nam ontslag nadat hij bijna een kwarteeuw het reilen en zeilen van de club had bepaald. In april kwam hij echter op zijn beslissing terug.⁴³

Patrick Van Schandevijl stapte op als voorzitter van Racing Haaltert. Van Schandevijl nam destijds de presidentshamer over van Peter Dhondt toen die tot politierechter werd benoemd en de functie niet langer kon bekleden. Van Schandevijl zetelde een kwarteeuw in de Haaltertse bestuurskamer.

HAALTERT De eerder opgestapte voorzitter Patrick Van Schandevijl neemt de presidentshamer opnieuw op bij Racing Haaltert waar de club in een impasse geraakte na zijn aftreden. Er wordt een nieuwe structuur op poten gezet met een voetbaltcel die de eerste ploeg behelst en een jeugdcel. De club is nu volop op zoek naar nieuwe spelers om volgend seizoen een goed figuur te slaan in vierde provinciale. (RWD)

Maar de spelerskern zette dus door onder leiding van hulptrainer Frank Van Damme. Het seizoen werd afgesloten op de derde plaats. In de slotmatch moest Haaltert winnen op Gijzegem en mocht Standaard Denderleeuw niet winnen tegen Herdersem. Wij klaarden de klus met liefst 1-6 en oud-speler David Coene stak ons een handje toe door tegen Standaard Denderleeuw het enige doelpunt te scoren. Zo speelden we de eindronde waar we in een poule kwamen met het ambitieuze Herzele en Daknam Lokeren. Racing veegde in die eindronde met liefst 7-2 de vloer aan met Herzele, verloor met 6-3 op Daknam, maar ook Herzele verloor tegen Daknam, waardoor we tweede eindigden. Normaal gingen enkel de eerste van elke poule en de twee beste verliezers over naar derde, maar door het feit dat enkele ploegen stopten en mede door een paar fusies, gingen wij ook als beste derde naar derde provinciale.

Euforie om het behalen van de eindronde na de winst op Gijzegem.

Yannick Janssens, Koen Laureys, Diederick Quintyn, Stijn Biebaut, Stijn Thijs, Jordi De Knibber, Kristof Beké, Kenneth Van Droogenbroeck, Gwen Raes, Dieter De Roeck, Jonas De Vlieger, Joni Van Cauwenberghe, Glen Van den Steen, Joeri De Moor, Niki Van Der Poel, Gustaaf Bourgeois en Glen Reynaert (verborgen achter de vlag)

⁴³ Foto's © Het Nieuwsblad

De eindstand na de reguliere competitie zag er als volgt uit.

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Saldo	Ptn
1. Moorsel	28	20	4	4	92- 35	64
2. Herdersem	28	20	5	3	65- 27	63
3. KRC Haaltert	28	18	6	4	93- 46	58
4. St. Denderleeuw	28	16	8	4	73- 41	52
5. Wieze	28	14	8	6	72- 58	48
6. Wichelen	28	14	9	5	61- 38	47
7. Vlierzele	28	13	11	4	58- 41	43
8. Kerksken B	28	13	11	4	70- 54	43
9. Baardegem	28	12	12	4	54- 53	40
10. Gijzegem-Aalst	28	11	12	5	55- 53	38
11. Hofstade	28	11	16	1	74- 74	34
12. Nieuwerkerken	28	9	16	3	50- 58	30
13. Westrem	28	6	19	3	25- 94	21
14. Denderhoutem	28	3	23	2	30- 91	11
15. Burst B	28	3	23	2	25-134	11

De promotie was een feit, zij die ze bewerkstelligd hadden zochten andere oorden op en wat nog overbleef van het bestuur zat met de “gebakken peren”.

Wanneer we op deze periode terugblikken kunnen we niet om het feit heen dat er toen diepe wonden geslagen zijn, dat er toen persoonlijke drama's gebeurd zijn en dat mensen, die jarenlang belangeloos voor de club hadden gewerkt en die zelfs veel van hun eigen centen in de club hadden gestoken, het toen definitief voor bekeken hielden. Wij hadden met één van deze mensen een gesprek en we zaten er als verslagen bij toen hij ons vertelde hoe op een familiefeest er plots aangebeld werd en er een deurwaarder voor de deur stond met een dagvaarding omdat de BTW al gedurende lange tijd onbetaald was gebleven, terwijl op de bestuursvergaderingen steeds voorgehouden werd dat alles in orde was. Wij hebben de tranen in de ogen van die man gezien. Hij verzekerde ons dat de schande om plots een deurwaarder aan je deur te krijgen, iets is wat men niet vergeet. Hij vertelde ons ook over de lange gerechtelijke lijdensweg die hij diende af te leggen om uiteindelijk de schulden, die de club tegenover hem gemaakt had, te kunnen recupereren. En ... toch komt hij nog steeds regelmatig de Racing aanmoedigen.⁴⁴

Seizoen 2010-2011: derde provinciale D. Een verwachte degradatie.

Na de “onverwachte” promotie naar derde provinciale besloot een deel van het oude bestuur om de draad toch opnieuw op te pikken. Naast Patrick Van Schandevyl die terugkeerde naar de oude stal zette ook zijn rechterhand Antonio Diaz zich opnieuw in voor de club.

Karel Baillius werd trainer, maar zou in de maand oktober om privé redenen zijn ontslag aanbieden.

Een blik op de transferbewegingen toont genoeg aan welke “omwenteling” de promotie en de leegloop hadden teweeggebracht.

IN: Steff De Backer (Kerksken), Sven Nerinckx (Den Hert Welle), Luc Mertens (SK Terjoden-Welle), Kris Van Leuven (Den Hert Welle), Kris Stichelmans (Den Hert Welle), Julian

⁴⁴ Wij hebben ervoor gekozen om de naam van deze persoon niet te vermelden, maar wij hebben zijn verklaringen kunnen toetsen aan de waarheid. Wij kregen inzage in het “bevel” van de deurwaarder en in de getekende “schuldbekentenis” aan hem, evenals in een aantal mails waarin hem met klem bevestigd werd dat aan alle BTW-verplichtingen was voldaan.

Roelandt (Den Hert Welle), Kevin De Koker (Den Hert Welle), Ronald Van Den Berghe (Kerksken), Nico Louette (vrije speler).

UIT: Diederik Quintyn (Aaigem), Dieter De Rouck (Aaigem), Gwen Raes (Aaigem), Glen Van den Steen (Aaigem), Yannick Janssens (Herdersem), Kenneth Van Droogenbroeck (Herzele), Andy Baetens (Nieuwerkerken), Koen Lauwereys (Nieuwerkerken).

Kern: Stef De Backer (18, FC Kerksken), Ronald Van Den Berghe (FC Kerksken), Sven Neirinckx (23, DH Denderhoutem), Kris Van Leuven (24, DH Denderhoutem), Kris Stichelmans (24, DH Denderhoutem), Jullian Roelandt (DH Denderhoutem), Kevin De Koker (23, DH Denderhoutem), Nico Louette, Tachini Bomangi (20), Gabriel Lord (16), Ruben Mertens (22), Jani Roelandt (25), Jonas De Vlieger (21), Dieudonné Ngendahayo (34), Brent Meganck (22), Hendrik Mavacala (21), Sven Roelandt (18), Jonas Roelandt (18), Jordi De Knibber (17), Michael Timmerman (31), Bert Schouppe (22), Kenny Herregodts (18), Youri Van Verdegem (25).

De “vernieuwde” ploeg met de nieuwe trainer, Ben De Vlieger kon geen vuist maken en de eindstand loog er dan ook niet om. Het absolute dieptepunt was de 15-0 nederlaag op het veld van Meerbeke. We waren nauwelijks aan elf spelers geraakt.

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Saldo	Ptn
1. Meerbeke	30	21	2	7	88-32	70
2. Denderhoutem	30	21	4	5	91-39	68
3. Nederhasselt	30	19	9	2	63-36	59
4. Opdorp	30	17	5	8	76-37	59
5. Buggenhout	30	14	8	8	52-36	50
6. Moorsel	30	15	13	2	77-58	47
7. Erembodegem	30	13	11	6	53-44	45
8. SV. Ressegem	30	13	12	5	80-74	44
9. Doggen	30	10	12	8	42-49	38
10. Borsbeke	30	10	13	7	53-48	37
11. Ressegem	30	10	13	7	56-69	37
12. Okegem	30	10	15	5	55-76	35
13. Herdersem	30	9	13	8	46-52	35
14. Mere	30	9	14	7	45-52	34
15. KRC Haaltert	30	4	23	3	41-117	15
16. Baasrode	30	0	28	2	31-130	2

De ploeg uit het seizoen 2010-2011⁴⁵

⁴⁵ Met dank aan Wilfried Maesschalck Van Dendersport.

Plannen voor een grote Haaltertse fusieclub snel weer de koelkast in

Plots werd de Haaltertse voetbalwereld verrast door een initiatief van de voorzitter van FC Kerksken, Stefan Van Sande, die via het "Project 2015" pleitte voor één grote Haaltertse fusieclub. De geesten bleken echter nog niet rijp bij de diverse clubs en het initiatief stierf al even snel als het geboren was.⁴⁶

Plannen voor grote Haaltertse fusieclub

Bij Heldergerm werden gisteren in de kantine de fusieplannen met Kerksken besproken. De Kerkskense voorzitter Stefan Van Sande wil via het 'Project 2015' ook Haaltert en Denderhoutem warm maken voor een fusie met als einddoel een gemeentelijk stadion. WIM REDANT

De Denderhoutemse voetbalmeenas Jozef Vijverman kaartte de stadionproblematiek al aan in een vorige eeuw, maar de politici haptten nooit toe. Intussen verdwenen Verbroedering Denderhoutem en VC Ede al van de voetbalkaart, vertoeft Heldergerm in de kelder van vierde provinciale en werd Haaltert vorige zomer niet zonder moeite gereanimeerd.

De Kerkskense voorzitter Stefan Van Sande trok aan de alarmbel en stapte met een concreet plan naar het gemeentehuis. Daar kaatste burgemeester Roger Coppens (Open VLD) en Sportschepen Astrid De Winne (SPa) het 'Project 2015' intussen al terug naar de clubs. 'Eerst moeten de clubs zelf tot een vergelijk komen en dan wil de gemeente in de bres springen voor de aanleg van een multifunctioneel sportcomplex.'

Stefan Van Sande zette intussen alvast een eerste stap door Heldergerm over de streep te halen. 'We moeten de krachten bundelen. Nu kloppen vier clubs aan bij dezelfde middelen. De reclamepanelen van mijn vishandel staan op vier terreinen en dat geldt ook voor de bakker en de beenhouwer. Indien we de krachten bundelen, kunnen we één nieuwe club uit-

Kristof De Saedeleer, Noël Christiaens, Carlo Smekens, Stefan Van Sande en Wouter Vaeyens kwamen gisteravond samen om een mogelijke fusie te bespreken. © Johnny De Saedeleer

bouwen met een professionele structuur en een centrale accommodatie op het niveau van minimaal eerste provinciale met een uitgebreide jeugdwerking. Een gemeentelijk sportpark is een must zodat we als een goede ambassadeur van de gemeente kunnen fungeren.' Op korte termijn wil Van Sande een werkgroep samenstellen.

'Twee leden per betrokken club en twee leden van de gemeenteraad lijken me ideaal. Zo kunnen we een draaiboek maken met mogelijke scenario's. De dialoog mag nu niet meer stilvallen.'

Bij SK Denderhoutem houdt men de boot voorlopig af, want SK kan dankzij mecenas Jan Vijverman op 'Den Deyssel' pro-

bleemloos de eigen boontjes doppen.

Bij Haaltert pleit Antonio Diaz alvast voor de terreinen van Racing als locatie. 'We beschikken over drie terreinen en de aanvraag voor een vierde loopt, terwijl we ook over twee terreinen in Ede beschikken. Onze vzw is bovendien eigenaar van die terreinen. Een fusie tegen 2015 is bespreekbaar indien voor Haaltert als locatie wordt gekozen. Eerst moeten dan ook alle schulden weggewerkt worden.'

Sportschepen pleit voor 'Den Deyssel'

Stefan Van Sande stelde drie locaties voor een gemeentelijk sportpark voor. 'Het Sportpark 'Den Deyssel' is een optie. Via een RUP-dossier kan een voetbalcomplex aangelegd worden in Kerksken. Een derde optie is een sportpark dat verdeeld wordt over de beschikbare infrastructuur. Ook een andere optie kan verder uitgewerkt worden.'

Sportschepen Astrid De Winne (SPa) lijkt gewonnen voor 'Den Deyssel' via een aankoop van de gronden. 'We vroegen de prijs al eens aan, maar het probleem was toen dat bepaalde eigenaars speculeerden dat 'Den Deyssel' ooit

**DEN DEYSEL
KAN AANSLUITEN
AAN DE SPORTHAL**
Astrid De Winne

bouwgrond zal worden. Dat is nochtans niet zo, want 'Den Deyssel' ligt in recreatiezone. 'Den Deyssel' zouden we kunnen laten aansluiten op de sporthal zodat je één gemeentelijk sportcomplex creëert waarmee je verder kan mikken dan enkel het voetbal. Mo-

gelijk gaan we over tot de onteigening van 'Den Deyssel', maar dat moet in het schepencollege nog onderzocht worden. We zijn een voetbalcomplex genegen, maar verwachten dan wel dat de clubs er onderling zelf uitkomen bij de vorming van één fusieclub. De gemeente is slechts geneigd toe te happen indien zich één fusieclub aandient.'

Stefan Van Sande denkt dat de bal in het kamp ligt van de Kerkskense erevoorzitter Willy Michiels. 'In praktijk is het nog steeds Michiels die de politiek beheerst in Groot-Haaltert. Hij kan het beslissende duwtje in de rug geven.' (RWD)

**DE DIALOOG MAG DIT
KEER NIET STILVALLEN**

initiatiefnemer
Stefan Van Sande

Bij Heldergerm probeert Wim Barbieure te anticiperen op de gevreesde terreinproblemen. 'De winkel 'Cash&Carry' en de bijhorende gronden staan te koop. Afhankelijk van de koper staan we straks mogelijk op straat. De energieprijzen stijgen alsmäär en ons bestuur dunt uit.'

Seizoen 2011-2012: vierde provinciale D.

Coach Ben de Vlieger kon putten uit een ruime kern.

Kern: Kenneth Van Delsen, Nicky De Schepper, Stijn Biebaut, Joeri Limpens, David Heyman, Yannick Kiekens, Timothy De Pauw, Jody Schepens, Gunther De Pril, Jim De Saedeleer, Kari Van Den Broeck en Bert Naessens (allen Sp. Heldergem), Diallo Tafsir en Kristof Van Den Broeck (Herzele), Kristof De Boitselier en Kurt Van Roye (SK Herdersem), Kevin Janssens en Steven De Pril (W. Idegem), Kristof Beké (Borsbeke), Kevin Van Vreckem (St. Denderleeuw), Sonny De Zutter (SK D'houtem), Kenneth D'Herde (Jong Lede), Miguel De Schrijver en Kevin Lagrin (FC Mere), Koen Laureys (Nieuwerkerken), Bart Arijis, Bjorn Barrez, Matthias Coppens, Kenn De Cock, Kevin De Koker, Jonas De Vlieger, Ben De Vlieger, Kenny Herregods, Dimitri Houtman, Jallow Basirou, Nico Louette, Yorick Matthys, Ruben Mertens, Sven Nerinckx, Jonas Roelandt, Julian Roelandt, Kris Stichelmans, Sow Thierno, Steven Van Baveghem, Kris Van Leuven.

Optimisme was weer troef, de club behaalde een mooie vijfde plaats en plaatste zich voor de eindronde. Na winst tegen Hofstade en een zege op Sint-Goriks promoveerden we terug naar derde. De vraag was of de club nu gewapend was voor een langer verblijf.

Coach De Vlieger dacht in elk geval van wel:

11/05/2012 Het Nieuwsblad

HAALTERN - Na de zege tegen Hofstade kan coach Ben De Vlieger met Haaltert zondag het orgelpunt plaatsen in een nieuwe thuispartij tegen Sint-Goriks. 'Als enige overlevende van onze reeks kunnen we een promotieticket bemachtigen. Mijn spelers verdienen een pluim tegen Hofstade. Op basis van het gebrachte voetbal wonnen we verdiend. Na Nieuwjaar zaten we in een dipje, maar we klauterden uit dat dalletje. Haaltert beschikt over een piepjonge ploeg die vorig jaar nog niet rijp bleek voor derde. Wij moeten bij een nieuwe promotie derde wel aankunnen.

Eindstand

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Saldo	Ptn
1. Denderleeuw	26	20	2	4	86-17	64
2. Massemen	26	17	4	5	65-25	56
3. Mere	26	16	5	5	76-27	53
4. Hofstade	26	16	5	5	73-39	53
5. KRC Haaltert	26	15	7	4	60-38	49
6. Nieuwerkerken	26	14	5	7	58-32	49
7. Bavegem	26	11	9	6	62-53	39
8. Gijzegem	26	10	11	5	62-56	35
9. Baardegem	26	9	11	6	61-41	33
10. Smetlede	26	10	15	1	55-69	31
11. Vlierzele	26	6	13	7	54-61	25
12. Baasrode	26	4	18	4	36-96	16
13. Wieze B	26	2	23	1	31-118	7
14. Westrem	26	2	24	0	31-138	6

De ploeg uit het seizoen 2011-2012⁴⁷

Staand v.l.n.r.: Ignace Coppens-Jallow Basirou-Kristof Beké-Steven De Pril-Jonas De Vlieger-Kevin Van Vreckem-Jody Schepens-Ben De Vlieger-Koen Laureys.

Zittend v.l.n.r.: Kris Stichelmans-Kristof Van Den Broeck-Miguel De Schrijver-David Heyman-Julian Roelandt-Nicky De Schepper-Stijn Biebaut-Tafsir Diallo.

Seizoen 2012-2013: derde provinciale B. Een debacle op grote schaal.

De eindstand zag er zo uit:

	Gesp	Gew	Verl	Gel	Saldo	Ptn
1. Heusden	30	22	5	3	86- 34	69
2. Serskamp--Schellebelle	30	19	5	6	89- 50	63
3. Burst	30	17	5	8	58- 36	59
4. C. Melle	30	17	7	6	67- 41	57
5. Edeboys	30	15	9	6	68- 52	51
6. SK Erembodegem	30	15	9	6	61- 51	51
7. Oudegem	30	15	11	4	49- 43	49
8. Moorsel	30	12	12	6	60- 58	42
9. Gijzenzele	30	11	11	8	56- 51	41
10. Moortsele	30	11	14	5	54- 57	38
11. Wieze	30	9	16	5	53- 75	32
12. Borsbeke	30	8	16	6	48- 65	30
13. Beervelde	30	7	17	6	47- 64	27
14. T. Melle	30	6	15	9	48- 65	27
15. Herdersem	30	5	20	5	25- 65	20
16. KRC Haaltert	30	6	23	1	39-101	19

Transfers:

Gert Van Huffel (Moorsel), Stijn Thijs (Herdersem), Camara (Elene), Kevin Blanckaert (vrije speler), Michaël Corthals (vrije speler), Steff De Backer (SK Denderhoutem), Christophe Meert (vrije speler), Kristof Verbestel (vrije speler).

Na de nieuwe promotie werden we – sterk tegen onze zin – ingedeeld in de B-reeks met tal van ploegen uit Wetteren en omstreken. Gevolg: vrijwel geen derby's en een minieme publieke belangstelling.

⁴⁷ Met dank aan Wilfried Maesschalck van Dendersport

Jürgen Payne werd de nieuwe trainer, maar eind september stopte hij zijn werkzaamheden. Het gebrek aan discipline van de spelers vormde voor hem een onoverkomelijk probleem. Het bestuur probeerde Jürgen nog te overhalen maar deze keerde niet meer op zijn stappen terug. Voorlopig schoof T2 David Diaz een rang op.

De sportieve resultaten waren dan ook desastreus en we tuimelden opnieuw naar vierde.

Op het einde van het seizoen hield voorzitter Van Schandevyl het definitief voor bekeken.

Een nieuwe voorzitter wordt voorlopig niet aangesteld. Wim Deneve, Ronny Van Hoorebeke en Geert Matthys vormen het dagelijks bestuur. René Van den Broeck werd gerechtigd correspondent.

Seizoen 2013-2014: vierde provinciale D, dieper kan niet meer

Spelers in: Miguel Atillo (Opdorp) – Aiemen Ayed (Nederhasselt) – Abdenour Ben Laikhmas (Scheepdaal) – Glenn De Coninck (Opwijk) – Lukas de Roo (vrij) – Diederik Nys (Doggen) – Steven Platteau (Dilbeek) – Nicolas Slagmulder (Scheepdaal) – Christophe Van Achte (vrij) – Steven Warrand (Maarkedal) – David Heyman (Herzele)

Spelers uit: Ibrahim Camara (Wieze) – Christophe De Boitselier (Vlierzele) – Miguel de Schrijver (Kerksken) – Jonas de Vlieger (Oudegem) – Tasfir Diallo (Wieze) – Basirou Jallow (Wieze) – Kevin Lagrin (Aaigem) – Koen Laureys (Nieuwerkerken) – Bert Naessens (Herzele) – Stijn Thijs (Nieuwerkerken) – Timothy De Saedeleer en Gert Van Huffel (Kerksken) – Kristof Van den Broeck (?) – Kristof Verbestel (?).

Zelfs in vierde provinciale konden we geen vuist meer maken en eindigen we allerlaatste⁴⁸.

Er maakte zich een algemene malaise meester van de club en zelfs de meeste ouders van de jeugdspelers vroegen zich dan ook af of ze hun kind ook niet beter naar een andere club zouden sturen.

Het was vijf voor 12 en het was meer dan het moment om zich ernstig te bezinnen over de toekomst van de club.

De eindstand zag er als volgt uit

1. Baardegem	28	22	2	4	68
2. Mere	28	19	3	6	60
3. Herzele	28	16	4	8	52
4. Hofstade	28	15	7	6	52
5. Zandbergen	28	14	6	8	48
6. Vlierzele	28	13	4	11	43
7. Neigem	28	12	4	12	40
8. Gijzegem-Aalst	28	9	9	10	36
9. Okegem	28	10	5	13	35
10. Overboelare	28	10	5	13	35
11. Nieuwerkerken	28	9	7	12	34
12. Herdersem	28	8	6	14	30
13. Wilskr. Idegem B	28	8	1	19	25
14. SK Aaigem	28	6	7	15	25
15. KRC Haaltert	28	1	6	21	9
16. Wieze B	0	0	0	0	0

⁴⁸ Wieze B gaf algemeen forfait en was dus officieel laatste.

Seizoen 2014-2015 vierde provinciale D, we kijken weer naar de toekomst – het project KRC 2020

Een aantal mensen hadden zich effectief bezonnen over de toekomst van de club.

Er werd met vernieuwde moed getimmerd aan de weg terug naar boven.

Coach André Moreels verlengde zijn contract en had de beschikking over volgende kern:

Laurens Trossaert – Hannes Van der Biest – Kevin Van Hende – Kevin Van Droogenbroeck – Thomas Van der Keere – Nicolas Slagmulder – Kris Stichelmans – Jeroen Van Waeyenberghe – Joris Van Vaerenbergh – Jonas Van de Keere – David Séguis – Joeri Schandevijl – Ruben Redelé – Jef Redant – Steven Platteau – Dylan Paerewijck – Sven Nerinckx – Hans Neckebroek – Sven Moerenhout – Bram Mertens – Mourad Mehdi – Mbonipa Assumani – Pieter Matthijs – Bruno Marginet – Tony Lutumba – Joeri Limpens – Hannes Lauwerys – Gregory Lauwerys – Angel Kabachiev – Samuel Garcia Fernandez – Moussa El Hireche – Kenneth D’Herde – Steven De Wannemaeker – Jonas De Vlieger – Mario De Schutter – Jim De Saedeleer – Steven De Pril – Jordi De Knibber – Dimi De Knibber – Glenn De Coninck – Steff De Backer – Kenzo De Backer – Emre Cokgörmez – Adar Ceran – David Bokongo – Stijn Biebaut – Eddine Bentaha – Mohamed Ben Zian – Björn Barrez – Kenan Babayigit – Miguel Angel Atilio – Bruno Ardans – Ben Ardans – Wael Achouri.

In opvolging van de opgestapte voorzitter Patrick Van Schandevyl werd de fakkel nu doorgegeven aan Eddy De Vlieger, die de nieuwe voorzitter werd van KRC Haaltert waar voortaan Herman De Pril fungeerde als sportief manager.

Het vernieuwde bestuur lanceerde met penningmeester Geert Matthys, GC René Van Den Broeck, Wim De Neve en Ronny Van Hoorebeke het project ‘**KRC2020**’.

Het nieuwe bestuur verwoordde bij de start het nieuwe project als volgt:⁴⁹

KRC Haaltert: een blik op de toekomst

Voetbal is in Haaltert altijd een begrip geweest. Racing Haaltert werd opgericht in 1942, in het midden van de tweede wereldoorlog (!). Na vijftig jaar werd dan ook de titel koninklijke toegevoegd en werd het KRC Haaltert. Vandaag bestaat de club dus al meer dan 70 jaar!

Al die tijd waren we een vaste waarde in de hogere provinciale reeksen, met een uitschieter in eerste provinciale in de periode 1980-1988.

Het voetballandschap is echter de laatste decennia serieus veranderd, en het is niet eenvoudig om als club-onder-de-kerktoren stand te houden. Rondom ons zagen we al verschillende mooie clubs verdwijnen, zelfs dit seizoen nog.

In Haaltert is er bewust gekozen om sportief een stap terug te zetten en de club klaar te stomen voor de toekomst. Dit dankzij de vernieuwing van de vzw en de aanstelling van een nieuw bestuur. Achter de schermen is het meeste werk nu gebeurd, en wordt het tijd dat we ons oog richten op de toekomst, waarin we ook sportief terug een club van betekenis willen worden in de provincie.

Het is dan ook met enige trots dat we u ons project “KRC 2020” (spreek uit “twintig-twintig”) voorstellen, waarin we een scenario trachten te schrijven om de club in deze termijn terug naar tweede provinciale te brengen.

⁴⁹ Bron: de website van de club: <http://www.krchaaltert.be/clubinfo/>

Onze visie

Voetbal blijft een belangrijk sociaal gebeuren binnen elke gemeente. Een gebeuren dat nog altijd heel wat mensen mobiliseert: van de allerkleinste spelertjes en hun familie tot de trouwe supporters die graag nakaarten over een match aan de toog van hun stamcafé.

Met zijn meer dan 15.000 inwoners is er in groot-Haaltert zeker nood aan één of meerdere mooie provinciale clubs. En KRC Haaltert, met terreinen aan de Dreef te Haaltert, letterlijk bijna in de schaduw van de kerktoeren, biedt hiervoor zeker de nodige mogelijkheden.

Maar het is niet enkel de bedoeling om een eerste ploeg terug in de hogere regionen te brengen!

Gedurende de voorbije 5 jaar is er ook een stevige jeugdwerking op poten gezet. Dit met als uitvalsbasis de terreinen op Ede. Het aantal jeugdspelers is in die periode gegroeid van een 40-tal tot meer dan 120! Hierdoor kunnen we ons tot een van de grootste sportclubs rekenen in groot-Haaltert. Door het aanbod van een volledig gamma jeugd ploegjes is stilaan ook de aansluiting met de seniores verzekerd. Het is immers ook onze bedoeling dat talentvolle jeugdspelers zich kunnen ontwikkelen tot volwaardige kandidaten voor onze eerste ploeg.

Het is de bedoeling om de groei van de club zowel organisatorisch als sportief te bestendigen. Vandaar ons project KRC 2020.

De eindstand in vierde provinciale D oogde al iets mooier dan het jaar voordien:

	Gesp	Gew	Gel	Verl	Saldo	Ptn
1. Hofstade	28	19	6	3	67: 25	63
2. Zandbergen	28	17	4	7	69: 35	55
3. SK Aigem	28	15	6	7	65: 39	51
4. Nieuwerkerken	28	15	5	8	53: 30	50
5. Okegem	28	14	8	6	56: 44	50
6. Doggen	28	15	4	9	49: 39	49
7. Neigem	28	13	6	9	57: 45	45
8. Vlierzele	28	11	6	11	57: 48	39
9. KRC Haaltert	28	10	8	10	49: 58	38
10. Wilskr. Idegem B	28	8	5	15	44: 79	29
11. Herdersem	28	9	1	18	44: 75	28
12. S. Moorsel	28	7	6	15	46: 72	27
13. Overboelare	28	6	4	18	30: 43	22
14. Ophasselt	28	5	7	16	46: 73	22
15. Gijzegem-Aalst	28	4	6	18	34: 71	18

Opmerkelijk – en des te positiever – was dat deze resultaten behaald werden met niet minder dan zeven jongens van “rond de kerktoeren”: Joeri Limpens, Stijn Biebaut, Steff De Backer, Jonas De Vlieger, Hannes Lauwereys, Samuel Garcia en Jef Redant. Ook de sfeer zat weer goed. Na de slotmatch tegen Schroeven Moorsel (2-1) was er in de kantine gratis friet met brochettes te verkrijgen (een gift van enkele supporters). Op het terrein hing bovendien een spandoek van de spelers om de supporters te danken voor de steun.

Seizoen 2015-2016: vierde provinciale D. Vroeger dan verwacht terug naar derde provinciale.

Niets moest dit seizoen, maar in de spelersgroep werd wel ervaring gepompt met Ben De Vlieger, Ben Brusselman en Michael De Schrijver. Doelman Robin Mertens deed vorig jaar ervaring op bij de Vlaams-Brabantse derdeprovincialer Galmaarden, waar de Iddergemse coach Gerrit Borreman de trainersplak zwaaide.

Dit was de ruime kern:

Laurens Trossaert – Hannes Van Der Biest – Nicolas Slagmulder – Kris Stichelmans – Lorenzo De Haeck – Joris Van Varenbergh – Bram Kayaerts – Joeri Schandevijl – Ruben Redelé – Jef Redant – Dylan Paerewijck – Sven Neerinx – Sven Moerenhout – Bruno Marginet – Joeri Limpens – Hannes Lauwerys – Angel Kabachiev – Samuel Garcia Fernandez – Moussa El Hireche – Steven De Wannemaeker – Jonas De Vlieger – Jordy en Dimitri De Knibber – Glen de Coninck – Steff en Kenzo De Backer – Stijn Biebau – Miguel Angel Atilio – Wouell Achouri – Ghini Brihans – Adam Ceran – Yourne Baten – Ben Brusselman – Kenneth Corthals – Cedric De Pauw – Michael De Schrijver – Ben de Vlieger – Domien Muylaert – Jelle en Thijs Eeckhout – Olivier Goubert – Kenneth Hautekier – Kenny Herregodts – Robin Mertens – Geoffrey Navarro Prada – Joel Napoleon Perwang – Jorik Peynsaert – Kevin Piro – Jonathan Quintyn – Renedy Mukoko Navola – Sambu Ka – Cedric Sauvage – Wesley Schelfout – Jacob Schets – Gregory Soetinck – Youri Sonck – Liam Van Der Hauwe – Sony Willems – Yorsi De Smet – Toon van Der Veken.

André Vandenbossche, die in november het trainersroer overnam van de in september aangestelde Luc De Tandt, smeedde de ploeg tot een stevig geheel en Racing eindigde vierde in de eindstand.

	Gesp	Gew	Gel	Verl	Saldo	Ptn
1. Doggen	30	23	5	2	97: 27	74
2. Gijzegem	30	22	2	6	88: 41	68
3. Zandbergen	30	19	7	4	79: 41	64
4. KRC Haaltert	30	17	8	5	101: 44	59
5. Wieze	30	18	4	8	100: 53	58
6. Aaigem	30	17	5	8	74: 47	56
7. Neigem	30	15	5	10	91: 56	50
8. Herzele-Ressegem	30	15	5	10	77: 51	50
9. St. Goriks	30	14	5	11	51: 41	47
10. S. Moorsel	30	11	5	14	50: 56	38
11. Wilskr. Idegem B	30	9	5	16	60: 84	32
12. Herdersem	30	8	4	18	46: 70	28
13. Overboelare	30	7	2	21	46: 78	23
14. Strijpen	30	5	5	20	33: 81	20

We konden ons dus opnieuw opmaken voor de eindronde.

We schakelden eerst HO Kalken B uit en moesten voor de beslissende match naar SK Wichelen.

Starten met 10 spelers, eindigen met 11 en promoveren naar derde

Groot was de verbazing op het biljartvlakke veld van SK Wichelen, toen bij de start de Racing slechts 10 spelers i.p.v. de gebruikelijke 11 in de wei stuurde.

Was men dan zo zeker van de overwinning?

Neen, maar kapitein en topschutter Ben De Vlieger, die van Brakel moest komen had af te rekenen met autopech. Hij nam dan de wagen van zijn vrouw, maar zag dat de brandstoftank bijna leeg was. Dus maar even stoppen om te tanken, maar ... Ben tankte diesel i.p.v. benzine en stond weer aan de kant en moest wachten op nieuw vervoer.

De trainer – van deze perikelen op de hoogte gesteld – nam dan maar het risico om op zijn kapitein te wachten, want in geval van verlengingen zou hij anders al een vervanger minder gehad hebben.

Het bleek de juiste keuze. Mede door enkele mirakelreddingen van onze doelman, wonnen we met 2-3 en konden we aan een nieuw avontuur beginnen in derde provinciale.

Euforie na de winst op SK Wichelen

Op de foto

Jef Redant, Frank Van Den Bossche, Michael De Schrijver, Jonas De Vlieger, Steff De Backer, Ben De Vlieger, Hannes Lauwerys, Dylan Paerewijck, Bram Kayaerts, Miguel Atilio, Nicolas Slagmulder, Jef Redant, Kenneth Houttekier, Robin Mertens, Bruno Marginet, Kris Stichelmans en Stijn Biebaut

Afscheid van een Racingman in hart en nieren

We zagen hem nog stralen van geluk bij de nieuwe promotie, maar in de zomervakantie, na een fietstochtje zakte Willy Matthys, de vader van secretaris Geert Matthys ten gevolge van een beroerte plots in elkaar en zou op 13 augustus 2016 overlijden.

Met Willy verdween een Racingman in hart en nieren, die in de schaduw, binnen het jeugdbestuur, een van die mensen was, die ook in zware momenten aan boord bleef van een schip dat dreigde de zinken.

Bij deze een eresaluut aan deze clubman. Willy, wees zeker dat je zoon je werk zal verderzetten

Seizoen 2016-2017: derde provinciale D. Eén objectief: het behoud

De club roerde zich – zonder zich aan grote avonturen te wagen – op de transfermarkt en trok volgende spelers aan:

Jan De Luyck (TK Meldert), Nick De Luyck (TK Meldert), Sonny De Moya (Nieuwerkerken), Sammie Haegeman (Nieuwerkerken), Mathias Van De Vijver (Nieuwerkerken), Glenn Van Nuffel (Nieuwerkerken), Maarten De Neve (Kerksken), Björn De Roeck (Kerksken), Jordy Eemans (Kerksken), Bart Van Der Smissen (Kerksken), Jan Van Der Smissen (Kerksken), Robin Vanden Einde (Kerksken), Mike Goyvaerts (Jong Geraardsbergen), Jan Impens (Olsa Brakel), Nicky Lievens (Borchtlombeek), Wesley Rousseau (Wieze), Jens Torrekens (Overboelare), Laurens Van De Sijpe (Bambrugge), Jens Van Der Putten (Edeboys), Jens Verhulst (Schelde), Kevin Wouters (Okegem).

De kern die het behoud moet realiseren zag er als volgt uit bij het begin van het seizoen:

Björn De Roeck, Bruno Marginet, Ben De Vlieger, Kenneth Houttekier, Jef Redant, Jens Verhulst, Hannes Lauwerys, Stijn Biebaut, Hendrik Sonck, Mathias Van de Vijver, Sonny De Moya, Michael De Schrijver, Jonas De Vlieger, Glenn Van Nuffel, Steff de Backer, Mike Goyvaerts, Nicolas Slagmulder, Dylan Paerewijck, Jens Van der Putten, Robin Mertens, Laurens Van de Sype, Jan Van Der Smissen, Bart Van Der Smissen, Maarten De Neve.

De ploeg voor het seizoen 2016-2017

Bovenste rij van L naar R: Jean-Luc De Milde, Geert Matthys (afgevaardigde), Hedwig Staelens (bestuurslid), Glenn Van Nuffel, Michael De Schrijver, Laurens Van De Sype, Kenneth Houttekier, Sonny De Moya, Steff De Backer, Jens Van Der Putten, Robin Mertens, Jonas De Vlieger, Ben De Vlieger, Frans De Haeck (bestuurslid), Bruno Marginet (Trainer), Eddy De Vlieger (voorzitter)
Onderaan van L naar R: Bart Van Der Smissen, Nicolas Slagmulder, Björn De Roeck, Jens Verhulst, Jan Van Der Smissen, Maarten De Neve, Kris Stichelmans (keepertrainer)

Er werd opnieuw gestart met André Vandenbossche als trainer, maar na een paar tegenvallende resultaten in het begin van het seizoen werd er een eind gemaakt aan de overeenkomst.

Racing werd ingedeeld in derde provinciale D met volgende ploegen:

Borsbeke - Nederhasselt - Hofstade - Standaard Denderleeuw - SK Erembodegem - Doggen
Erembodegem - Kerksken - Baardegem - Mere - Bonanza - Elene-Grotenberge B -
Moerbeke-Geraardsbergen - Haaltert - Zandbergen - Sint-Antelinks - W. Idegem

Voorwaar een mooie reeks met heel wat derby's.

Op het ogenblik dat wij deze bladzijde aan het schrijven zijn, is er goede hoop dat de club zich zal kunnen handhaven en verder zal kunnen bouwen aan haar toekomst.

BESLUIT

Hierbij eindigt dus onze tocht door de geschiedenis van KRC Haaltert.

Wij hopen met deze korte schets te hebben aangetoond dat Racing een belangrijke plaats inneemt in het sociale en maatschappelijke leven van onze gemeente.

Het is een verhaal geweest met toppen en dalen, met vreugde en verdriet, maar vooral met veel voetbalplezier voor honderden jonge spelertjes en voor duizenden supporters.

Wij hopen van harte dat het project KRC 2020 mag slagen en dat de Racing vertrokken is voor een nieuw bloeiperiode.

We zijn benieuwd hoe dit verhaal zal verdergaan.

Wij gaan echter zelf het eind niet breien aan dit verhaal. Neen, we willen graag dat verleden en heden elkaar de hand reiken en geven het slotwoord aan de oudste oud-speler en de huidige secretaris.

Omer en Geert, het woord is aan jullie:

In dit boek namen Marcel Baetens en Alex Van Der Veken de lezer mee in de vijfenzeventigjarige geschiedenis van Racing Haaltert.

Je kon er lezen over Sinco en Hogerop, twee voetbalploegen die het embryo waren van Racing Haaltert dat met veel enthousiasme werd opgericht in 1942.

Midden de oorlogsjaren zorgde de club voor de enige ontspanning die toen te beleven viel. Spelplezier voor de spelers en kijkplezier voor de supporters.

Sindsdien hebben duizenden jongeren zich sportief kunnen uitleven bij de club en hebben generaties bestuursleden en trainers zich met hart en ziel ingezet om de jonge voetballers te stimuleren en de vriendschap te bevorderen.

Met hetzelfde enthousiasme zijn Marcel en Alex op zoek gegaan naar de geschiedenis van onze club. Ze verzamelden feiten, controleerden bronnen en luisterden naar getuigen.

Vijfenzeventig jaar na de stichting zijn Maurice Elskens (de schatbewaarder van het eerste uur) en ikzelf, de laatste levende getuigen van de stichting van KRC Haaltert.

Wij willen Marcel en Alex van harte bedanken om dit stukje geschiedenis in een geschreven woord te gieten zodat het nooit verloren gaat voor alle huidige en toekomstige spelers en supporters.

Het is mijn diepe wens dat Rood en Groen nog lang ten strijde mag trekken en dat ze vaak mogen triomferen.

*Omer Roelandt,
Speler van het eerste uur.*

Na het seizoen 2006-2007, voorlopig het laatste jaar in tweede provinciale, ging het sportief bergaf met de Racing. De club was in een overlevingsmodus geraakt na de vele successen van de voorbije decennia.

Sindsdien bevonden we ons continu in de laagste provinciale reeksen. Maar ook in die moeilijke tijden waren er steeds mensen bereid om de club levend te houden.

Met enkele van die “overlevers”, werd in 2014 het project KRC2020 opgestart: KRC terug naar tweede provinciale brengen tegen 2020, samen met de uitbouw van een verbeterde jeugdwerking op de terreinen van het intussen opgedoekte Ede.

Nu, nauwelijks 3 jaar later, lijken we verzekerd van een verblijf in derde provinciale en is een eerste belangrijke stap gezet in ons project. Met de komst van de nieuwe voorzitter wordt de club op een gezonde manier verder uitgebouwd, en trachten we de glorie van weleer herstellen.

De oude tijden komen waarschijnlijk nooit meer terug, maar we zijn ervan overtuigd dat KRC zijn fiere plaats in de gemeente weer zal opeisen. Dit met de steun van de vele sympathisanten voor wie de kleuren rood en groen nog steeds de liefde en de hoop symboliseren.

Liefde voor een club die niet weg te denken is uit het sociaal leven van Haaltert, en hoop op een sportieve toekomst in de hogere provinciale reeksen.

Geert Matthys

Secretaris/penningmeester

Marcel Baetens en Alex Van der Veken

Haaltert, maart 2017.

BIBLIOGRAFIE

Gepubliceerde bronnen

Boeken

JACOBS (J.), VERHOEVEN (L.) & VANDOORNE (B.), Ons land op voetbalschoenen, Lannoo, Tielt, 1978.

Tijdschriften

Tijdschrift van de Heemkundige Kring Haaltert, nrs. 2 & 3, 1987 en nr.2, 1999.

Niet gepubliceerde bronnen

COLPAERT(K.), Rode Duivels, nationalisme en identiteiten. Een inhoudsanalyse van 'Le Soir' en 'Het Nieuwsblad' (1920-2008), Masterproef voorgelegd tot het behalen van de graad Master in de Geschiedenis, Academiejear 2008-2009.

Archief van de familie Beelaert, overgemaakt aan de Heemkundige Kring Haaltert.

Archief van dhr. Paul Eeman.

Archief van dhr. José Hutsebaut.

Archief van dhr. Omer Roelandt.

Archief van dhr. Patrick Van Schandevyl.

Persoonlijk archief.

Archieven kranten en tijdschriften

De Volksstem, Aalsters dagblad, jaargangen 1926-1939, geraadpleegd via <http://aalst.courant.nu/>

Dagblad Vooruit, jaargangen 1926-1950, geraadpleegd via [ftp://digital2.amsab.be/gedigitaliseerde tijdschriften/gt0002 vooruit/](ftp://digital2.amsab.be/gedigitaliseerde_tijdschriften/gt0002_vooruit/)

Dagblad Het Laatste Nieuws, jaargangen 1976-2017, geraadpleegd in Het Liberaal Archief, Kramersplein 23 9000 Gent

Weekbladen De Voorpost en De Gazet van Aalst (1940-2000), geraadpleegd via <http://aalst.courant.nu/> en <http://www.erfgoedbanklandvandendermonde.be/>

"Sportleven", het officiële bondsblad van de Koninklijke Belgische Voetbalbond, edities 1926-2002, geraadpleegd in het Rijksarchief, Ruisbroekstraat 2, 1000 Brussel.

"Sportleven", het officiële bondsblad van de Koninklijke Belgische Voetbalbond, edities 2003-2017, geraadpleegd via <http://static.belgianfootball.be/project/publiek/vssl/html/wekennlsalle.html>

Websites Internet

De website van de KBVB, <http://www.belgianfootball.be/nl/homepage>

<http://www.dendersport.be/>

De facebookgroep “Ge zetj van Oiljtert aske”

<https://www.facebook.com/groups/251608931683022/>

Verantwoording foto's

Zie voetnoten in de tekst. Waar niet vermeld, foto's afkomstig uit de archieven van de kranten Het Volk, Vooruit, Het Nieuwsblad, De Voorpost, foto's uit het eigen archief of in bruikleen gegeven of gebruikt met toestemming van:

De familie Beelaert – Richard Buyl – Paul Eeman – De Heemkundige Kring Haaltert – Jan Hoebeeck – José Hutsebaut – Geert Matthys – Wilfried Maesschalck – Omer Roelandt – Tino Vandenbrent.